

முகவுரை

பரிபாடல் ¹எட்டுத் தொகையுள் ஐந்தாவதாக உள்ளது. பரிபாடலென்பது செய்யுள் வகையாற் பெற்ற பெயர். சங்க காலத்து வழங்கிய செய்யுட்கள் ²வெண்பா அகவல் வஞ்சி கலி என்னும் நாலு பாக்களுமே. ³பரிபாடலென்பது வெண்பா உறுப்பாகி இன்னபா வென்று உணராமற் பொதுப்பட நிற்கும் இயல்புடைய ஒருவகை இசைப்பா. ⁴இப்பாடலுக்குச் சிறுமை இருபத்தைந்து அடியும் பெருமை நானூறு அடியுமாகும்.

இந்நூலிற் கடவுள் வாழ்த்து என வரும் பாடல்கள் கடவுளை வாழ்த்திப் பாடப்பட்டனவேயன்றி நூலுக்குக் காப்பாக பாடப்பட்டன வல்ல. ⁵சங்க நூல்கள் தொகுத்த காலத்து அவற்றுக்குக் காப்பு எவராலும் பாடப்பட வில்லை. பிற்காலத்து கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் விளங்கிய பெருந் தேவனாரே எட்டுத் தொகை நூல்களுள் ஆறுக்குப் காப்புப் பாடியிருக்கின்றனர். இந்நூலுக்கும் அவர் காப்புச் செய்திருப்பா ரென்றும் அது இறந்து பட்டதென்றும் கருத இடமுண்டு.

பரிபாடற் செய்யுட்களின் தொகை எழுபது. அவற்றுள் திருமாலுக்கு எட்டும் முருகவேளுக்கு முப்பத்தொன்றும் காடு

-
1. நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப் பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்னும் எட்டும் எட்டுத்தொகை எனப்படும்.
 2. “ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக்கலியே நாலியற்றென்ப பாவகை விரியே”
 3. பரிபாடல்லே தொகைநிலை விரியி னிதுபா வென்னு மிய னெறியின்றிப் பொதுவாய் நின்றற்கு முரித்தென மொழிப (தொல்.செய். 432)
 4. பரிபாட்டெல்லை நாலீ ரைம்ப துயர்படியாக வையைந் தாகுமிழிபடிக் கெல்லை (தொல்.செய். 474)
 5. காப்புப்பாடிநூல் தொடங்குவது சங்க காலத்து மரபல்ல வென்பது தொல்காப்பியத் தாலும் தொகை நூல்களாலும் விளங்கும்.

கிழாளுக்கு ஒன்றும் வையை யாற்றுக்கு இருபத்தாறும் மதுரைக்கு நாலும் உரியன.

இப்பொழுது கிடைத்துள்ளன திருமாலுக்குரிய பாடல்கள் ஏழு, முருகக் கடவுளுக்குரியவை எட்டு. வையைக் குரியவை ஒன்பது, மதுரைக் குரியது ஒன்றுமாக இருபத்தைந்து பாடல்கள். இவை மொத்தம் 2034 அடிகளை உடையன. திருமாலுக்குரிய எட்டுப்பாடல்களுள் ஏழு பாடல்கள் கிடைத்திருப்பது கவனிக்கத் தக்கது.

இந்நூலில் சங்கு, சமம், சந்தனம், சமழ்ப்பு , சனம், சரணம், சகடம், சலம் முதலிய எட்டுச்சகர முதற் சொற்கள் வந்திருக்கின்றன.

பழந்தமிழரின் பழக்கவழக்கம். கடவுட் கொள்கை, நீர் விளையாட்டு முதலியவற்றை இந்நூல் சிறப்பாகக் கூறுகின்றது.

தமிழ் நிலையம்

நவாலியூர்

13.5.1938

ந.சி.கந்தையா

PENANG HOUSE

Jaffna, 8th January 1938

Mr.N.S.Kandiah of Navalay is a very agreeable discovery. He is a Tamil whose interest in Tamil Literature is splendidly altruistic. There are not many who are so supremely unselfish. Mr.N.S.Kandiah is a scholar, and a scholar with a modern environment. This is a great advantage, for it enables him to be a liberal in literary values and cultural assessments. He is doing yeoman service to the cause of Tamil learning by his proserending in Tamil of such classics as Pattuppattu and Purapporul. His Tamilagam is a mine of scholarly information well and balancedly presented. He is a patriotic scholar whose scholarship is unaffected by national bias.

(Sd.) T.ISSAC THAMBYAH, D. Th

President, Jaffna Association

1. திருமால்

கடவுள் வாழ்த்து

அருமறைப் பொருள்

ஆயிரம் விரித்த வணங்குடை யருந்தலை
 தீயுமிழ் திறனொடு முடிமிசை யணவர
 மாயுடை மலர்மார்பின் மையில்வால் வளைமேனிச்
 சேயுயர் பணைமிசை யெழில்வேழ மேந்திய
 5 வாய்வாங்கும் வளைநாஞ்சி லொருகுழை யொருவனை;

(இது தரவு)

எரிமலர் சினைஇய கண்ணை; பூவை
 விரிமலர் புரையு மேனியை; மேனித்
 திருஞெமர்ந் தமர்ந்த மார்பினை; மார்பிற்
 றெரிமணி பிறங்கும் பூணினை; மால்வரை
 10 எரிதிரிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை;
 சேவலங் கொடியோய்நின் வலவயி னிறுத்து
 மேவலுட் பணிந்தமை கூறும்
 நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே;

(இது கொச்சகம்)

அமர் வென்ற கணை

இணைபிரியணிதுணி பிணிமணி யெரி புரை விடரிடு சுடாபடா
 பொலம்புனை வினைமலா தெரிதிர டெரியுருளிகனமிகு, முரண
 மிகு கடறருமணியொடு முததியா ததநொணி நெறிசெறி
 வெறியுறு முறலவி றலணங் கணங்குவிராறாணி துணிமணி
 வெயிலுற றெழிலபுகழலாமலாமார்பின னெரிவயிரநுதிநுதி
 யெறிபடைய ருத்துமலையிவாநவை யினிறறுணிபடலினமணி

- 20 யியலெறுழெழிலினிசை யிருளகல முறுகிறுகுபரியொருபுரி
நாணமலாமலரிலகினவளாபருதியினொளிர்மணி மாரபணிமண
மிக நாறுருவின விரைவளிமிகுகடுவிசையுடுவுறுதலைநிரையித
முணி வயிரியவமாரை பபொரெழுநதுடனறிரை ததுரை இய
தானவாசிரமுமிழுபுனலபொழி பிழிநதுரமுதிரபதிர் பலந்தொ
25 டாவ மாவெனறகணை.

(இவை நான்கும் அராகம்)

சொல்லுள் அடங்காப் பெரும் புகழ்

- பொருவே மென்றவர் மதந்தபக் கடந்து
செருமேம் பட்ட செயிர்தீ ரண்ணல்
இருவர் தாதை யிலங்குபூண் மாஅல்
தெருள நின்வர வறிதல்
30 மருளறு தேர்ச்சி முனைவர்க்கு மரிதே;

(இஃது ஆசிரியம்)

அன்ன மரபினனையோய் நின்னை
இன்னனென் றுரைத்த லெமக்கெவ னெளிது;

(இது பேரெண்)

- அருமைநற் கறியினு மார்வ நின்வயிற்
பெருமையின் வல்லா யாமிவண் மொழிபவை
35 மெல்லிய வெனாஅவெறாஅ தல்லியந்
திருமறு மார்பநீ யருளல் வேண்டும்;

(இஃது ஆசிரியம்)

துதி மொழிகள்

- விறன்மிகு விழுச்சீ ரந்தணர் காக்கும்
அறனு மார்வலர்க் களியு நீ
திறனிலோர்த் திருத்திய தீதுதீர் சிறப்பின்
40 மறனு மாற்றலர்க் கணங்கு நீ
அங்கணைர் வானத் தணிநிலாத் திகழ்தரும்
திங்களுந் தெறுகதிர்க் கனலியு நீ
ஐந்தலை யுயரிய வணங்குடை யருந்திறல்
மைந்துடை யொருவனு மடங்கலு நீ

45 நலமுழு தளைஇய புகரறு காட்சிப்
புலமும் பூவனு நாற்றமு நீ
வலனுய ரெழிலியு மாக விசும்பும்
நிலனு நீடிய விமயமு நீ;

(இவை ஆறும் பேரெண்)

அதனால்,

(இது தனிச்சொல்)

50 இன்னோ ரனையை யினையை யாலென
அன்னோர் யாமிவட் காணா மையிற்
பொன்னணி நேமி வலங்கொண் டேந்திய
மன்னுயிர் முதல்வனை யாதலின்
நின்னோ ரனையைநின் புகழொடும் பொலிந்தே;

(இது சுரிதகம்)

55 நின்னொக்கும் புகழ்நிலைவை
பொன்னொக்கு முடையவை
புள்ளின் கொடியவை புரிவளை யினவை
எள்ளநர்க் கடந்தட்ட விகனே மியவை
மண்ணுறு மணிபா யுருவினவை
60 எண்ணிறந்த புகழவை யெழின்மார்பினவை

(இவை சிற்றெண்ணும் பேரெண்ணும் இடையெண்ணும்)

ஆங்கு,

(இது தனிச்சொல்)

காமரு சுற்றமோ பொருங்குநின் னடியுறை
யாமியைந் தொன்றுபு வைகலும் பொலிகென
ஏமுறு நெஞ்சத்தேம் பரவுதும்
65 வாய்மொழிப் புலவநின் றாணிழ ரொழுதே.

(இது சுரிதகம்)

இது கடவுள் வாழ்த்து

ஆயிரந்தலையுடைய பாம்பு தீயைக் கக்குவது போன்ற தன்மை யோடு (கவிந்து) மேல் நோக்கியிருக்கும் முடியும் கரிய உடையும், பரந்த மார்பும், குற்றந்தீர்ந்த¹ சங்கு போன்ற வெண்ணிற முடைய மேனியும், (மலையிடத்து) உயர்ந்த மூங்கிற் காட்டில் திரியும் பெரிய யானையின் ஏந்திய வாய் போன்று வளைந்த கலப்பைப் படையும், ஒரு காதிற் குண்டலமும் உடையவனே! தாமரை மலர் போன்ற கண்ணை உடையை! காயாவின் விரிந்த மலரை ஒத்த மேனியை! இலக்குமி பொருந்தியிருக்கும் மார்பினை! ஆராய்ந்தெடுத்த மணிகள் மார்பிடத்து விளங்குகின்ற பூணினை! நெருப்புச் சூழ்ந்த பெரிய மலைபோன்று உடுத்த பீதாம்பர உடையை! அழகிய கெருடக்கொடி உடையோய்! ஆணைவழி நிறுத்த லாகிய நின் காத்தற் றொழிலுள் உலகம் அடங்கி இருப்பதைப் புகழ்ந்து துதிக்கும் நாவலந்தீவின் அந்தணரது அரிய வேதங்களின் பொருளாயுள்ளவனே!

(14-25 இப்பகுதி சிதைந்து காணப்படுவதால் பொருள் புலப்படவில்லை.)

நின்னை எதிர்த்துப் போர் செய்வேம் என்றெழுந்தவரின் வலியை அழித்துப் போரில் மேம்பட்ட குற்றந் தீர்ந்த தலைவ! முனிவர்களது தந்தை! இலங்குகின்ற பூணணிந்த திருமால்! நின் வரலாற்றைத் தெளிவாக அறிதல், தெளிந்த உள்ளத்தினையுடைய முனிவர்க்கு மரிது; அவ்வியல்பினதாகிய பழைமையை யுடையோய்! இவ்வியல்பினை என்றுரைத்தல் நமக்கு எவ்வாறு எளிதாகும்; தாமரை மலரில் எழுந்தருளும் இலக்குமியாகிய மறுவடைந்த மார்பனே! நின் பெருமைகளை அறிந்து உரைக்க மாட்டாமையை நன்குணரினும், பெருமையற்ற யாம் நின்னிடத்திற் கொண்ட பக்தியினாலே கூறும் இத்துதிகளைச் சிறியன வென்றிகழாது ஏற்றுக்கொண்டு அருள் செய்தல் வேண்டும்.

மிகுந்த புகழினையும் பெருஞ் சிறப்பினையுமுடைய அந்தணர் காக்கின்ற அறனும், அடியார்க்கு அருளும் நீ; ஒழுக்கமில்லோரின் ஒழுக்கத்தைத் திருத்திய குற்றந்தீர்ந்த சிறப்புடைய மறனும்

1. பல தேவனும், திருமாலும் ஒருவராக வழங்கப்படுகின்றனர்.

பகைவர்க்கு அச்சமும் நீ; உயர்ந்து அகன்ற அழகிய வானத்தில் குளிர்ந்த நிலாவைப் பரப்பும் திங்களும், சுடுகின்ற கிரணங்களை யுடைய ஞாயிறும் நீ; ஐந்து சிரங்களைப் பொருந்திய அஞ்சத்தக்க அரிய பெரிய வலிய சதாசிவனும் அவனாலாகின்ற உலகுயிர் களின் ஒடுக்கமும் நீ; இன்னாரை ஒப்பை, இவ்வியல்பினை என்பதற்கு அன்னோரை இவ்வுலகில் யாம் கானேம்; பொன் மயமாகிய அழகிய சக்கரத்தை ஏந்தியவனும், நிலைபெற்ற உயிர்களுக்குத் தலைவனும் நீ ஆதலின், இப்புக் கொழு பொலிந்து நீயே நினக்கு ஒப்பாவை. நின்னை ஒத்த புகழாகிய நிழலுடையை; பொன்னை ஒத்த உடையினை உடையை; கருடக் கொடியை; (வலம்) புரியுடைய சங்குடையை; இகழ்ந்தோரை வென்று அழிக்கும் சக்கரப்படை உடையை; கழுவின நீல மணி பரந்தா லன்ன வடிவினை! எண்ணிறந்த புகழினை! அழகிய மார்பினை!

யாம் இம்மைக்கண் விருப்பமமைந்த சுற்றத்தாரோடு மகிழ்ச்சியுற்ற நெஞ்சத்தேமாய் உனது பதங்களில் தாழ்ந்து எப்போதும் பொலிவேமாக வென்று நினது தாள் நிழலைத் தொழுது தினமும் வணங்குகின்றேம்.

2. திருமால்

திருமாலின் பெருமை

கடவுள் வாழ்த்து

ஊழிகளின் தோற்றம்

- தொன்முறை யியற்கையின் மதியொ.....
மரபிற் றாகப்
 பசம்பொ னுலகமு மண்ணும் பாழ்பட
 விசம்பி லூழி யூழும் செல்லக்
 5 கருவளர் வானத் திசையிற் றோன்றி
 உருவறி வாரா வொன்ற னூழியும்
 உந்துவளி கிளர்ந்த ஓழு ழூழியும்
 செந்தீச் சடரிய ஓழியும் பனியொடு
 தண்பெய றலைஇய ஓழியு மவையிற்
 10 றுண்முறை வெள்ள மூழ்கி யார்தருபு
 மீண்டும் பீடுயர் பீண்டி யவற்றிற்கும்
 உள்ளீ டாகிய விருநிலத் தூழியும்
 நெய்தலும் குவளையு மாம்பலுஞ் சங்கமும்
 மையில் கமலமும் வெள்ளமு நுதலிய
 15 செய்குறி யீட்டங் கழிப்பிய வழிமுறை

வராக கற்பம்

கேழ றிகழ்வரக் கோலமொடு பெயரிய
 ஊழி யொருவினை யுணர்த்தலின் முதுமைக்
 கூழி யாவரு முணரா
 ஆழி முதல்வநிற் பேணுதுந் தொழுதும்

திருமாலின் நிலைகள்

- 20 நீயே, வளையொடு புரையும் வாலி யோற்கவன்
இளைய நென்போர்க் கிளையை யாதலும்
புதையிரு னுடுக்கைப் பொலம்பனைக் கொடியோற்கு
முதியையென் போர்க்கு முதுமை தோன்றலும்
வடுவில் கொள்கையி னுயர்ந்தோ ராய்ந்த
- 25 கெடுவில் கேள்வியு ணடுவா குதலும்
இந்நிலைத் தெரிபொரு டேரி னிந்நிலை
நின்னிலைத் தோன்றுநின் றொன்னிலைச் சிறப்பே

திருமாலின் சிறப்பு

- ஓங்குயர் வானின் வாங்குவிற்பு ரையும்
பூணனி கவைஇய வாரணி நித்தில
30 நித்தில மதாணி யத்தகு மதிமறுச்
செய்யோள் சேர்ந்தநின் மாசி லகலம்
வளர்திரை மண்ணிய கிளர்பொறி நாப்பண்
வைவான் மருப்பிற் களிறு மணையர்பு
புள்ளிநிலனும் புரைபட லரிதென
- 35 உள்ளுந ருரைப்போ ருரையொடு சிறந்தன்

படைச்சிறப்பு

- றொடியா வள்ளமொ டுருத்தொருங் குடனியைந்
திடியெதிர் கழறுங் காலுறழ் பெழுந்தவர்
கொடியறு பிறுபு செவிசெவிடு படுபு
முடிக ளதிரப் படிநிலை தளர
- 40 நனிமுரல்வளை முடியழிபிழிபு
தலையிறுபு தாரொடு புரள
நிலைதொலைபு வேர்தூர்மடல்
குருகு பறியா நீளிரும் பனைமிசைப்
பலபதி னாயிரங் குலைதரை யுதிர்வபோல்
- 45 நிலலா தொருமுறை கொய்பு கூடி
ஓருங்குருண்டுபிளந்து நெரிந்துருள்புசிதறு
பளறுசொரிபு நிலஞ்சோரச்
சேரா ரின்னுயிர் செகுக்கும்
போரடு குருசினீ யேந்திய படையே

- 50 ஒன்னா ருடங்குண்ணுங் கூற்ற முடலே
பொன்னேர் பவிரழ் னுடக்கத னிறனே

திருமால் திருமேனியின் ஒளி முதலிய சிறப்புகள்

- நின்னது திகழொளி சிறப்பிரு டிருமணி
கண்ணே, புகழ்சா றாமரை யலரிணைப் பிணையல்
வாய்மை வயங்கிய வைகல் சிறந்த
55 நோன்மை நாடி னிருநிலம் யாவர்க்கும்
சாய னினது வானிறை யென்னும்
நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே
அவ்வும் பிறவு மொத்தனை யுவ்வும்
எவ்வயி னோயு நீயே

உருவமும், உணவும், வெளிப்பாடும்

- 60 செவ்வா யுவணத் துயர்கொடி யோயே
கேள்வியுட் கிளந்த வாசா னுரையும்
படிநிலை வேள்வியுட் பற்றியாடு கொளலும்
புகழியைந் திசைமறை யறுகனன் முறை மூட்டித்
திகழொளி யொண்குடர் வளப்பாடு கொளலும்
65 நின்னுரு புடனுண்டி
பிற ருடம் படுவாரா
நின்னொடு புரைய
அந்தணர் காணும் வரவு

பல் புகழும் பரவலும்

- வாயடை யமிர்தநின் மனத்தகத் தடைத்தர
70 மூவா மரபு மோவா நோன்மையும்
சாவா மரபி னமரர்க்காச் சென்றநின்
.....மரபினோய் நின்னடி
தலையற வணங்கினேம் பன்மாண் யாமும்
கலியி னெஞ்சினே மேத்தினேம் வாழ்த்தினேம்
75 கடும்பொடுங் கடும்பொடும் பரவுதும்
கொடும்பா டறியற்க வெம்மறி வெனவே.

மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் அழிதலால், ஒன்று மறையு மிடத்து ஒன்று வெளிப்படுகின்ற ஞாயிறும் திங்களும் இன்றாய், விசம்பு அழிந்த ஊழிகள் பல தோன்றும். தோன்றியபின் தன் குணமாகிய ஒலியோடு தோன்றி (காற்று முதலிய பூதங்களின் பரமாணுக்கள் வளர்கின்ற) வான மாகிய முதற் பூதத்தின் ஊழிகள் பல கழியும்; கழிந்த பின் வானத்தி னின்று எல்லாப் பொருள் களையும் அசைவிக்கும் காற்றுத் தோன்றிய ஊழிகள் தோன்றும்; அதன்மேல் அக்காற்றினின்றும் நெருப்புத் தோன்றிய ஊழிகளும், அத்தீயினின்றும் தோன்றிய பனியும் மழையும் பெய்த ஊழிகளும் தோன்றும்; பின் அந்நீரினின்றும் தோன்றுதலால் மீண்டும் அவ் வெள்ளத்தினுட்கிடந்து (நான்கு பூதங்களின் உள்ளீடாக வுள்ள) பெரிய நிலத்தின் ஊழி தோன்றும். இவ்வூழிகளால், நெய்தல், குவளை, ஆம்பல், சங்கம், கமலம் என்னும் எண் குறிக்கப்பட்ட அளவில்லாத காலத்தொகுதி கழியும். அதன் பின் உயிர்கள் உளவாதற் பொருட்டு அந்நிலத்தினை உயர்த்தியவராக அவதாரத்தால் பெயர் பெற்றவராக கற்பந்தோன்றும். இக்கற்பம் நின் செயல்களுள் ஒன்று. அச் செயல்கள் பலவற்றையும் செய்கின்ற நின் பெருமைக்கு உள்ள கற்பங்களை யாவரும் உணரமுடியாத முதல்வ! நீ வாழ்க! சங்குபோன்ற பால்நிற மேனியுடைய பலதேவற்கு இளையை. எல்லாப் பொருள்களையும் மறைக்கும் இருள் போன்ற உடையையும் பனைக்கொடியையுமுடைய பலதேவற்கு முதியை என்போர்க்கு முதுமை தோன்ற விளங்குவை; தவறில்லாத விரதங்க ளுடைய ஞானிகள் ஆராயும் வேதங்களால் தெரிந்து உணரின் உயிர்கள் தோறும் அந்தரியாமியாய் நிற்பை; இந்நிலைமைகளும் நின்கட்தோன்றும் தொன்மை நிலைபோல நினக்கே உள்ள விசேடங்களாம். வான வில்லை ஒத்த ஆபரணங் களின் அகத்து முத்துப் பதக்கமாகிய மதிக்கு மறுவெணும்படி விளங்கும் இலக்குமியை மார்பில் உடையை. உயர்ந்த திரையுடைய கடலுள் மூழ்கி விளங்குகின்றதும், இடையே புகர் நிற முடையதுமாகிய மருப்பினால் பூமியை எடுத்தாய்; எடுத்து மணையர் தலின் புள்ளி வடிவினதாய் நிலனும் வெள்ளத்தால் வருந்திற்றிலது. வெகுண்டு வீரத்தோடு ஒலிக்கின்ற காற்றுப் போல்

திரண்டெழுந்த அவுணர் கொடிகள் அறுந்து வீழவும், செவிகள் செவிடுபட்டு முடிகள் அதிரவும், உலகங்கள் நிலை தளரவும், நின் சங்கு (பாஞ்சசன்னியம்) இடியை ஒப்ப முழங்கிற்று. நீ ஏந்திய ஆழிப்படை, வேரும் மடலும் குருத்தும் பறியாத நீண்ட பனை நின்ற நிலையில் விழ அதன் மீதிருந்த பல பதினாயிரங்குலைகள் அதன் தலையினின்றும் நீங்கித் தரைக்கண் உதிர்வன போலத், தலைகள் வலியழிந்து சாய்ந்து ஒன்றும் உடன்மிசை நில்லாமற் கொத்தாக இற்றுத், தரித்த தாரோடு புரளும் படி ஒரு காலத்தே கொய்த்தது. அதனால் அவையுருண்டு பிளந்து நெரிந்து பின் வேறு வேறாயுருண்டு சிதறி மூளை சொரிந்து நிலத்தின் கண் சோர அவுணர் மாய்ந்தனர். இவ்வாறு கொடிய போரைச் செய்யுந் தலைவ! நீ தரித்த சக்கரப்படை பகைவரின் உயிரை உடனே உண்ணும். கூற்றின் உடலை ஒக்கும். அதன் நிறம் உருக்கிய பொன் போன்று எழுந்து அசைகின்ற நெருப்பின் வடிவினது. நின் நிறைந்த வாய்மை, தப்பாமல் வருகின்ற நாள்களை ஒத்தது. உனது பொறை, நிலத்தை ஒத்தது. யாவர்க்கு மொத்த நின் அருள் நீர் நிறைந்த மேகத்தை ஒக்கும். நாவலந்தீவிலுள்ள அந்தண ரது அரிய வேதங்களின் பொருளாயுள்ளவனே! இவ்வாறெல்லாம் உணர்ந்து, யாம் சொல்லிய அப் பொருள்களையும், சொல்லாத பிற வற்றையும் பண்புகளானும் தொழில்களானும் ஒத்தனை! ஒத்தும், ஒப்பின்றி எப்பொருள் அகத்தும் இருப்பவன் நீ.

சிவந்த வாயுடைய கருடக் கொடியோய்! வேதத்துட் சொல்லப்பட்ட வேள்வி ஆசானின் சொல்லும், உயர்ந்த வேள்வி யூபத்திற் கட்டிய பசுவும், தீயை உண்டாக்கும்போது சொல்லும் மந்திரங்களைக் கூறி உயர்ந்த எரியை முறையாகத் தீக்கடை கோலிற் கடைந்து தீயை வளர்த்துக் கொள்ளுதலுமாகிய இவை முறையே நின் வடிவும், உண்டியும், கடவுள் இல்லை என்பார் உண்டு எனும்படி நின் பெருமைக்குத்தக அந்தணர் காண்கின்ற நின் வெளிப் பாடுமாகும்.

தேவர்க் குணவாகிய அமிர்த்தத்தைக் கடைந்து கொடுப்பதாக நின் மனத்தின்கண் நினைந்த அளவானே அவர்க்கு அதன் பயனாகிய மூப்பின் மையாகிய தன்மையும். ஒழியாத வலியும்,

தம் சாவா மரபு போல உரியவாயின. ஆகவே நின் பல்புகழ்
பரந்தன. அதனால் அத்தன்மைத் தாகிய அரிய மரபினோய்! நின்
அடியை யாமும் அசைவில்லாத நெஞ்சி னேமாய் வணங்கிப்
பலகாலும் ஏத்தி வாழ்த்தி வேண்டிக்கொள்வேம். எம்மறிவு,
கொடுமையை அறியாதிருப்பதாகுக.

3. திருமால்

கடவுள் வாழ்த்து

திருமாலிடமிருந்து தோன்றிப் பரந்த பொருள்கள்

- மாஅ யோயே மாஅ யோயே
 மறுபிறப் பறுக்கு மாசில் சேவடி
 மணிதிக முருபின் மாஅ யோயே
 தீவளி விசம்பு நிலனீ ரைந்து
 5 ஞாயிறுந் திங்களு மறனு மைவரும்
 திதியின் சிறாரும் விதியின் மக்களும்
 மாசி லெண்மரும் பதினொரு கபிலரும்
 தாமா விருவருந் தருமனு மடங்கலும்
 மூவே முலகமு முலகினுண் மன்பதும்
 10 மாயோய் நின்வயிற் பரந்தவை யுரைத்தேம்
 மாயா வாய்மொழி யோடை மலர்ந்த
 தாமரைப் பூவினுட் பிறந்தோனுந் தாதையும்
 நீயென மொழியுமா லந்தண ரருமறை

முனிவரும் தேவரும் பாடும் வகை

- 15 ஏளர், வயங்குபூ ணமரரை வெளவிய வமிழ்திற்
 பயந்தோ ளிடுக்கண் களைந்த புள்ளினை
 பயந்தோ ளிடுக்கண் களைந்த புள்ளின்
 நிவந்தோங் குயர்கொடிச் சேவ லோய்நின்
 சேவடி தொழாரு முளரோ வவற்றுட்
 20 கீழே முலகமு முற்ற வடியினை
 தீசெங் கனலியுங் கூற்றமு ஞமனும்
 மாசிலா யிரங்கதிர் ஞாயிறுந் தொகூஉம்
 ஊழி யாழிக்க ணிருநில முருகெழு
 கேழலாய் மருப்பி னுழுதோ யெனவும்

- 25 மாவிசம் பொழுதுபுனல் வறள வன்னச்
சேவலாய்ச் சிறகர்ப் புலர்த்தியோ யெனவும்
ஞாலத் துறையுட் டேவரும் வானத்து
நாலெண் டேவரும் நயந்துநிற் பாடுவோர்
பாடும் வகையேயெம் பாடறாமப்
30 பாடுவார் பாடும் வகை

வடிவு வேற்றுமையும் பெயர் வேற்றுமையும்

- கூந்த லென்னும் பெயரொடு கூந்தல்
எரிசினங் கொன்றோய்நின் புகழுரு வினகை
நகையச் சாக நல்லமிர்து கலந்த
நடுவுநிலை திறம்பிய நயமி லொருகை
35 இருகை மாஅல்
முக்கை முனிவ நாற்கை யண்ணல்
ஐங்கைம் மைந்த வறுகை நெடுவேள்
எழுகை யாள வெண்கை யேந்தல்
ஒன்பதிறுத் தடக்கை மன்பே ராள
40 பதிறுக்கை மதவலி நூற்றுக்கை யாற்றல்
ஆயிரம் விரித்தகைம் மாய மள்ள
பதினா யிரங்கை முதுமொழி முதல்வ
நூறா யிரங்கை யாறறி கடவுள்
அனைத்து மல்லபல வடுக்க லாம்பல்
45 இனைத்தென வெண்வரம் பறியா யாக்கையை
நின்னைப் புரைநினைப்பி னீயல துணர்தியோ
முன்னை மரபின் முதுமொழி முதல்வ

வனப்பும வலிவும்

- நினக்குவிரிந் தகன்ற கேள்வி யனைத்தினும்
வலியினு மனத்தினு முணர்வினு மெல்லாம்
50 வனப்புவரம் பறியா மரபி னோயே
அணிநிழல் வயங்கொளி யீரெண் டங்கதிர்ப்
பிறைவளர் நிறைமதி யுண்டி
அணிமணிப் பைம்பூ ணமரர்க்கு முதல்வனீ
திணிநிலங் கடந்தக்காற் றிரிந்தயர்ந் தகன்றோடி

- 55 நின்னஞ்சிக் கடற்பாய்ந்த பிணிநெகிழ் பவிழ்தண்டார்
அன்னவர் படவல்லா வவுணர்க்கு முதல்வனீ
அதனால், பகைவ ரிவரிவர் நட்டோ ரென்னும்
வகையு முண்டோநின் மரபறி வோர்க்கே
ஆயிர வணர்தலை யரவுவாய்க் கொண்ட
60 சேவ லூர்தியுஞ் செங்கண் மாஅல்
ஓவெனக் கிளக்குங் கால முதல்வனை
ஏனின கிளத்தலி னினைமைநற் கறிந்தனம்

சாம வேதம் கூறுதலின் தெளிந்த பொருள்

- தீயினுட் டெறனீ பூவினு ணாற்றநீ
கல்லினுண் மணீயுநீ சொல்லினுள் வாய்மைநீ
65 அறத்தினு ளன்புநீ மறத்தினுண் மைந்தநீ
வேதத்து மறைநீ பூதத்து முதலுநீ
வெஞ்சுட ரொளியுநீ திங்களு ளளியுநீ
அனைத்துநீ யனைத்தினுட் பொருளுநீ யாதலின்
உறைவு முறைவது மிலையே யுண்மையும்
70 மறவியில் சிறப்பின் மாயமா ரனையை
முதன்முறை யீடைமுறை கடைமுறை தொழிலிற்
பிறவாப் பிறப்பிலை பிறப்பித்தோ ரிலையே

நால்வகை யுகங்களிலும் ஆராயப்படும் சிறப்பு

- பறவாப் பூவைப் பூவி னோயே
அருள்குடை யாக வறங்கோ லாக
75 இருநிழல் படாமை மூவே முலகமும்
ஒருநிழ லாக்கிய வேமத்தை மாதோ
பாமெனக் காலெனப் பாகென வொன்றென
இரண்டென மூன்றென நான்கென வைந்தென
ஆறென வேமென வெட்டெனத் தொண்டென
80 நால்வகை யூழியெண் ணவிறுஞ் சிறப்பினை

நால் வகை வியூகம்

செங்கட் காரி கருங்கண் வெள்ளை
பொன்கட் பச்சை பைங்கண் மாஅல்

பல திறப் பெயரியல்புகள்

- இடவல குடவல கோவல காவல
காணா மரப நீயா நினைவ
- 85 மாயா மன்ன வலகாண் மன்னவ
தொல்லியற் புலவ நல்லியாழ்ப் பாண
மாலைச் செல்வ தோலாக் கோட்ட
பொலம்புரி யாடை வலம்புரி வண்ண
பருதி வலவ பொருதிறன் மல்ல
- 90 திருவின் கணவ பெருவிறன் மள்ள
மாநில மியலா முதன்முறை யமையத்து
நாம வெள்ளத்து நடுவட் டோன்றிய
வாய்மொழி மகனொடு மலர்ந்த
தாமரைப் பொகுட்டுநின் னேமி நிழலே.

- கடுவனிளவெயினனார் பாட்டு, - பெட்டனாகனார் இசை -
- பண்ணுப் பாலையாழ் -

மாயோனே! மாயோனே! மறு பிறப்பை அறுக்கும் மாசில்லாத
சிவந்த பாதங்களுடைய நீலமேனி போன்று விளங்குந் தோற்ற
முடைய மாயோனே! நிலம், நீர், தீ, காற்று, விசம்பு என்னும் ஐந்து
பூதங்களும், இவற்றோடு ஞாயிறு, திங்கள், வேள்வி முதல்வன்
என்னும் மூவர் சேர்ந்த அட்ட மூர்த்தங்களும் திதியின் சிறுவராகிய
அசுரரும், காசிபன் மக்களாகிய ஆதித்தர் பன்னிருவரும், குற்றமற்ற
எட்டு வசுக்களும். பதினொரு உருத்திரரும், தாவிச் செல்லும்
குதிரை வயிற்றிற் பிறந்த அசுவினி தேவர் இருவரும், இயமனும்,
அவன் ஏவல் கேட்கின்ற கூற்றுவரும், ஒவ்வொன்று ஏழுவகைப்
பட்ட மூவகை உலகமும், உலகின் உயிர்களும் நின்கட்டோன்றிப்
பரந்தனர் என்று அழியாத மெய்ம்மையுடைய வேத முரைத்தது.
அவற்றை யெல்லாம் கூறுவதற்கு உரிய மல்லே மாயினும் ஈண்டு
சிலவற்றைப் பிறழ் உரைக்கின்றேம், வேதமாகிய தடாகத்துள்
மலர்ந்த பிரமனும். அவன் தாதையும் நீ என்று நாவலந் தீவின்
அந்தணர் அருமறை புகலும். காவல் காத்து நின்ற விளங்குகின்ற
அழகிய ஆபரண மணிந்த அமரரை ஓட்டிக், கவர்ந்து வந்த
அமிர்த்ததால் ஈன்றாளது துன்பத்தைக் களைந்த புள்ளினை
ஊர்தியாகவுடையோய்! அன்னையின் துயர்களைந்த கருடனை

எழுதப் பெற்ற கொடியோய்! உனது சிவந்த பாதங்களைத் தொழாதவர்களுமுளரோ? குறள் வடிவாக உலகை அளக்கின்ற காலத்து கீழேழுலகத்தையும் எஞ்சாமல் அளந்த அடியினை யுடையை! எல்லாவற்றையும் எரிக்கின்ற நெருப்பு, கூற்றுவர், ஞமன், குற்றமில்லாத ஆயிரங்கதிருடைய பன்னிரண்டு ஆதித்தர் என இவரெல் லாம் ஒன்று கூடும் உக இறுதிக்கண் பூமி தீயிடை அமிழ்ந்திற்று. அக்காலத்தும், பன்றியாகி அதனை மருப்பாற் பெயர்த் தெடுத்தாயென்றும், விசும்பினின்றும் ஒழுகும் புனலை வெள்ளை அன்னச் சேவலாய்ச் சிறகினாற் புலர்த்தினா யென்றும், பூமியிலுள்ளவற்றையும் தேவராகிய முனிவரும் வானத்து உறையும் முப்பத்து மூவரும் விசும்பினின்றும் நின்னைத் துதித்துப் பாடுவர். அன்னோர் பாடுவது தமக்கு முன்னோராகிய பாடுவோரின் முறையே. எம்பாடல்கள் தாமும் எமக்கு முன்னோர் பாடும் முறையினவே. நின் தொன்மையையும், பெருமையையும் அறிய முடியாத தன்மையில் எமக்கும் அவர்கட்கும் வேற்றுமையின்றி.

கூந்தல் மாவென்று கண்டோர் சொல்லும் வடிவோடு வந்த கேசி என்னும் அசுரனது கனல்கின்ற சினத்தை அழித்தோய்; எண்ணிறந்த நின் கைகள் நின் புகழை ஒத்தன. மோகினியாகிய நின் வடிவினைக் கண்டு மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியே அவுணர்க்கு அச்சமாய் முடிய இருதிறத்தாரும் கடைந்த நல்ல அமிர்த்ததை அமரராகிய ஒருவர்க்கே பகுந் தளித்தலால் நடுவு நிலைமை திறம்பின நலனில்லாத ஒரு கையினை யுடையை, இரண்டு கையுடைய மாலே! (அன்பர் தியானிக்கின்றபடி தோன்றும்) முக்கை முனிவ! நாற்கை அண்ணல்! ஐங்கை மைந்த! அறுகை நெடுவேள்! ஏழுகை ஆள! எண்கை ஏந்தல்! ஒன்பது விசாலித்த கையும் பெரும்புகழு முடையோய்! பத்துக் கையுடைய மதவலி யோய்! நூறு கையுடைய ஆற்ற லோய்! ஆயிரம் விரிந்தகையும் மாயமும் உடையமள்ள! பதினாயிரங்கை யுடைய வேத முதல்வ! நூறாயிரங்கையுடைய ஆற்றிகடவுள்! இவை மாத்திரமல்ல; பல ஆம்பல் என்னும் எண்ணாலும், இனைத்தென எல்லை அறியப் படாத வடிவினை! நின்னை உயர்வு கூறக் கருதின், அவ்வயர்வை நீயே அறிவை யல்லது, பிறரால் உணரப்படுதியோ? அநாதி யாய் வரும் வேதங்களுக்கு முதல்வ! விரிந்த ஆகமங்கள் அனைத்

தானும், அகங்காரத்தானும், மனத்தானும். உணர்வினானும், மற்றும் எல்லாவற்றானும் நினக்கு வனப்பும் எல்லையும் அறியப் படாத மரபினோய். அழகும் தன்மையும் விளக்கமாகிய ஒளியு முடைய பிறையாய் வளர்கின்ற பதினாறுகலையுடைய பூரண சந்திரனின் ஒளியை உணவாக உடையவரும், அழகிய இரத்தினங்கள் பதித்த பசிய பூணுடையவருமாகிய அமராக்கு முதல்வன் நீ, அவுணர் மயக்கத்தால் நினக்குப் பிழை செய்தனர். அணுத் திணிந்த நிலவுலகத்தை நீ அளக்க அப் பெருமையைக் கண்டு, முறுக் கவிழ்ந்த தண்ணிய மாலையுடைய அவுணர் அஞ்சி அகன்று போய்க் கடலிடத்தே பாய்ந்தனர். அப்பிழை செய்த அவுணர்க்கும் பிழை செய்யாத அவுணர்க்கும் தலைவன் நீ. நின் இயல்பினை அறிவோர்க்கு இவர் பகைவர், இவர் நட்டார் என்றுங் கூறு பாடுண்டோ? விளங்குகின்ற ஆயிரந்தலையுடைய அரவை வாயிடத்தே கொண்ட நின் ஊர்தியாகிய சேவலும் நொந்து செங்கண்மாலே! ஓ! என்று அலறும் காலமுதல்வன் நீ. நீ இத்தன்மையை என்று சாமவேதஞ் சொல்லுதலின் இத்தன்மையை விளக்க அறிந்தனம். தீயினுள் வெப்பம் நீ; பூவினுள் நாற்றம் நீ; கல்லினுள் மணி நீ; சொல்லினுள் வாய்மை நீ; பூதத்துக்கு முதல் நீ; ஞாயிற்றின் ஒளி நீ; திங்களின் தட்பம் நீ; இன்னும் கூறாத எப்பொருளும் நீ; அவற்றின் உட்பொருளும் நீ; ஆதலால் நீ தங்குதலுமில்லை; தங்குமிடமுமில்லை; மறதியில்லாத சிறப்பினால் மாயத்தை யுடையவர் அணையை. உலகின் முதலினும், இடையினும், இறுதியினும், படைப்பு, அளிப்பு, அழிப்பு என்னும் தொழில் வேற்றுமை பற்றிப் பிறவாப் பிறப்புடையை அல்லை; அங்ஙனம் பிறந்தும் பிறப்பித்தோரையுடையை அல்லை. காயாம் பூ நிறத்தினை. அருளே கொற்றக் குடையாகவும் அறமே செங்கோலாகவும் வேறு நிழல் படாமல் மூவேழுலகும் ஒரு நிழலாக்கிய காவலுடையை! பூதங்களைந்தும், கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், புலன்களைந்தும், மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்கள் நான்கும்; புருடனு மெனப்பட்ட தத்துவம் இருபத்தைந்தானும் நால்வகைப்பட்ட உகங்களினும் ஆராயப்படும் பெருமையுடையை.

வாசுதேவனே! பலதேவனே! பொன்னிற மேனி யுடைய காமனே! பச்சுடம்புடைய மாலே! ஆய்ச்சியரோடு கைகோத்து

ஆடுதலின் அவர் குலமும் இடமும் ஆயினோய்! அறியப்படாத
 மரபினோய்! அன்பரது விடாத நினைவின் கண்ணோய்! மாயாத
 நிலை பேற்றை யுடையவனே! பழைய முறையில் வந்த புதல்வா!
 நல்ல யாழுடைய பாண! வனமாலை யணிந்த செல்வ! வெற்றிச்
 சங்குடையவனே! பொன்னிறத்தால் மிக்க ஆடையை
 யுடையோய்! வலம்புரிச் சங்கைத் தாங்கிய அண்ணலே!
 மற்போரில் வல்லவ! இலக்குமியின் நாயக! பெருவலியுடைய
 மள்ள! பெரிய உலகந் தோன்றாத காலத்து, நிறைந்த வெள்ளத்தின்
 நடுவே பிரமனைக் கொண்ட உந்திக்கமலமாகிய பொருட்டுத்
 தாமரையை யுடையை! நின் சக்கரமே உலகுக்கு நிழலாவது.

4. திருமால்

கடவுள் வாழ்த்து

புகழ்தலை ஒழியோம்

ஐந்திரு ளறநீக்கி நான்கினுட் டுடைத்துத்தம்
 ஒன்றாற்றுப் படுத்தநின் னார்வலர் தொழுதேத்தி
 நின்புகழ் விரித்தனர் கிளக்குங்கா லவைநினக்
 கிறும்பூ தன்மைநற் கறிந்தே மாயினும்
 5 நகுதலுந் தகுதியீங் கூங்குநிற் கிளப்பத்
 திருமணி திரைபா டவிந்த முந்நீர்
 வருமழை யிருஞ்சூன் மூன்றும் புரையு மாமெய்
 மாஅ மெய்யொடு முரணிய வுடுக்கையை
 நோனா ருயிரொடு முரணிய நேமியை

இரணியனைத் தடிந்தமை

10 செயிர்தீர் செங்கட் செல்வ நிற் புகழ்ப்
 புகைந்த நெஞ்சிற் புலர்ந்த சாந்திற்
 பிருங்க லாதன் பலபல பிணிபட
 வலந்துழி, மலர்ந்த நோய்கூர் கூம்பிய நடுக்கத்
 தலர்ந்த புகழோன் றாதை யாகலின்
 15 இகழ்வோன், இகழா நெஞ்சின னாகநீ யிகழா
 நன்றா நட்டவவ னன்மாப்பு முயங்கி
 ஒன்றா நட்டவ னுறுவரை மார்பிற்
 படிமதஞ் சாம்ப வொதுங்கி
 இன்ன லின்னரொ டிடிமுர சியம்ப
 20 வெடிபடா வொடிதூட் டடியொடு
 தடிதடி பலபட வகிர்வாய்த்த வுகிரினை

வராகம் ஆகி உலகத்தை எடுத்தமை

புருவத்துக் கருவல் கந்தத்தாற்
றாங்கியிவ் வுலகந் தந்தடிப் படுத்ததை நடுவண்
ஓங்கிய பலர்புகழ் குன்றினோ டொக்கும்

உலகு உயிர்களின் தோற்றமும், நிலைபேறும், ஒடுக்கமும்

- 25 நின், வெம்மையும் விளக்கமு ஞாயிற்றுள
நின், தண்மையுஞ் சாயலுந் திங்களுள
நின், சுரத்தலும் வண்மையு மாரியுள
நின், புரத்தலு நோன்மையு ஞாலத்துள
நின், நாற்றமு மொண்மையும் பூவையுள
30 நின், தோற்றமு மகலமு நீரினுள
நின், உருவமு மொலியுமா காயத்துள
நின், வருதலு மொடுக்கமு மருத்தினுள
அதனால், இவ்வு முவ்வு மவ்வும் பிறவும்
35 மேவல் சான்றன வெல்லாம்

கருடக் கொடி

- சேவலோங் குயர்கொடி யோயே
சேவலோங் குயர்கொடி
நின்னொன் றுயர்கொடி யானை
நின்னொன் றுயர்கொடி நாஞ்சில்
40 நின்னொன் றுயர்கொடி யானை
நின், ஒன்றா வுயர்கொடி யொன்றின்று
விடமுடை யரவினுட லுயிருருங் குவணம்
அவன், மடிமேல் வலந்தது பாம்பு
பாம்புதொடி பாம்பு முடிமேலன
45 பாம்புபூண் பாம்பு தலைமேலது
பாம்புசிறை தலையன
பாம்பு, படிமதஞ் சாய்த்தோய் பசும்பூணவை
கொடிமே லிருந்தவன் றாக்கிரை யதுபாம்பு

பகையும் நட்பும் இன்மை

கடுநவை யணங்குங் கடுப்பு நல்கலும்

- 50 கொடுமையுஞ் செம்மையும் வெம்மையுந் தண்மையும்
உள்வழி யிடையை யில்வழி யிலையே
போற்றா ருயிரினும் போற்றுந் ருயிரினும்
மாற்றே மாற்ற லிலையே நினக்கு
மாற்றோ ரும்மிலர் கேளிரு மிலரெனும்
55 வேற்றுமை யின்றது போற்றுநர்ப் பெறினே

அரு மறைப் பொருளாகிய இயல்புகள்

- மனக்கோ ணினக்கென வடிவுவே றிலையே
கோளிரு ளிருக்கை யாய்மணி மேனி
நக்கலர் துழாஅய் நாறிணர்க் கண்ணியை
பொன்னிற் றோன்றிய புனைமறு மார்ப்
60 நின்னிற் றோன்றிய நிரையிதழ்த் தாமரை
அன்ன நாட்டத் தளப்பரியவை
நின்னிற் சிறந்த நின்றா ளிணையவை
நின்னிற் சிறந்த நிறைகட வுளவை
அன்னோ ரல்லா வேறு முளவவை
65 நின்னோ ரன்னோ ரந்தண ரருமறை

பல்வேறு திருப் பெயர் கொண்ட ஒரு பொருள்

- அழல்புரை குழைகொழு நிழறரும் பலசினை
ஆலமுங் கடம்பு நல்யாற்று நடுவும்
கால்வழக் கறுநிலைக் குன்றமும் பிறவும்
அவ்வவை மேய வேறுவேறு பெயரோய்
70 எவ்வயினோயு நீயேநின் னார்வலர்
தொழுதகை யமைதியி னமர்ந்தோயு நீயே
அவரவ ரேவ லாளனு நீயே
அவரவர் செய்பொருட் கரணமு நீயே.

- கடுவனிளவெயினனார் பாட்டு - பெட்டனகனார் இசை -
- பண்ணுப் பாலையாழ் -

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளையும்
மயக்க மற நீக்கி, நட்பு, கருணை, பெரியோர் பற்று, (தீயவற்றில்)
இகழ்ச்சி என்னும் நான்கினாலும் சித்தத்தை மாசறுத்து, சமாதி
என்னும் ஒரு நிறைக்கண்ணே தம்மை நிறுத்திய அன்பர் தொழுதேத்தி

நின்புகழ் விரித்தனர்; அப்புகழ் எல்லாம் நினக்கு இயல்பாவதல்லது வியக்கப் படுவன வல்ல; இத்தன்மையை அறிந்தேமாயினும், யாங்கள் அவற்றுட் சிலவற்றை அங்குமிங்குமாகப் பிறழ்க் கூறக்கேட்டு நீங்குதலும் எங்கட்குப் பெருமையாகும்; ஆதலால் நாம் நின் புகழை நீங்கேம். நின் திருமேனி நீலமணியையும், கடல்நீரையும் சூல் முதிர்ந்த கால முகிலுமாகிய இம் மூன்றையும் ஒக்கும். நின் கரிய நிறத்தோடு மாறுபட்ட பொன் நிறமுடையை! பகைத்தவர் உயிரைக் கொள்ளும் சக்கரத்தை யுடையை! கோபத் தாலன்றி இயல்பாகச் சிவந்த கண்ணுடையை! பிருங்கலாதன் நினைபு புகழ்ந்தான். அதனைக் கண்டு பொறாத இரணியன் சினத்தீயால் புகைந்தான். புகைந்து பிருங்கலாதனைப் பலப்படப் பிணித்தான். அதனாலுண்டான நடுக்கமுடைய அப்பிருங்கலாதன், தாதை யாதலின் அவ்விகழப் படுவானை இகழாதிருந்தான். நீ அவ்விரணியனை இகழ்ந்து, நினை நட்ட அப் பிரகலாதன் வருந்தாமல் அவன் நெஞ்சிற் பொருந் தினாய். நின்னோடு ஒன்றாகும்படி வரம்பெற்ற இரணியனது வரை போன்ற மார்பின் வலிகெட தூணினின்றும் புறப்பட்டாய். அப்போது துன்பத்தைக் காட்டும் உற்பாதங்களோடு பொருந்தி அவனது இடி போன்ற முரசு ஒலித்தது. நீ பலபடியாக, உகிரினால் அவனது ஊனை வகிர்ந்தாய். பூமி வெள்ளத்து அழுந்திய கழுத்தால் தாங்கி அதனை வெள்ளத்தினின்றும் எடுத்தாய். அத்தொழில் பலர் புகழும் மேருவின் தொழிலோ டொக்கும். நின் வெம்மையும் விளக்கமும் ஞாயிற்றின் கண்ணே காணப்படா நின்றன. நின் தன்மையும் தண்ணளியும் திங்களின் கண்ணே உள; கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையாத நின் தன்மையும், கொடையும் மாரியிடத்துள; நின் தாங்குகின்ற தன்மையும் பொறையும் பூமியிடத்துள; நின் வெளிப்படுந் தன்மையும் பெருமையும் நீரிடத்தே உள; நின் வடிவும் சொல்லும் ஆகாயத்துள; நின் வருகையும் ஒடுக்கமும் காற்றிலுள; அதனால் இவையும் உவையும், அவையும் பிறவுமாய் நின்னிடத்தினின்றும் பிரிந்து நின்னால் காக்கப்பட்டன வெல்லாம் பின்னும் நின்னோடு மேவலமைந்தன.

கருடன் தங்கியிருக்கும் உயர்ந்த கொடியோய்! கருடன் ஓங்கிய கொடியுடைய நின் ஒரு கொடி பனை; மற்றொன்று

கலப்பை; இன்னொன்று யானை; நினது ஒப்பில்லாத கொடியோடு ஒப்ப எழுங்கொடி வேறின்று. விடப் பாம்பின் உயிரை உண்ணும் கருடன் தனது வயிற்றில் உதர பந்தமாகக் கட்டியிருப்பது பாம்பு. அவனது வளை பாம்பு; முடிமேல் இருப்பன பாம்பு; ஆபரணங்கள் பாம்பு; தலைமேல் இருப்பன பாம்பு; பகைவர் மதத்தைக் கெடுத்தோய்! கருடன் பொன்னிறமாகிய கொடி மேலிருந்து பாய்ந்தெடுக்கின்ற இரை பாம்பு. கடிய குற்றம் உண்டாக வருத்தும் வெகுளியும். அருளும் கொடுமையும் செப்பமும் ஆகிய இவற்றை மறமும் அறமும் உடையா ரிடத்து உடையை; இல்லா ரிடத்து இல்லையாயிருப்பை. நினக்கு மாற்றாரும் கேளிரும் இல்லாராதலான். அன்பராயுள்ளார் உயிரிடத்தும் அதனை மாற்றுந் தொழிலும் பாதுகாப்புச் செய்யுந் தொழிலும் உடையையல்லை. உயிர்களது இயல்பால் நினக்குப் பகையும் நட்பும் உளபோலத் தோன்றுவதல்லது, நின் இயல்பால் அவை உளவல்ல. அன்பர் மனத்திற் கொண்டனவன்றி நினக் கென வேறு வடிவு இல்லாதோய்! கண்ணைப் பறிக்கின்ற இருண்ட நீல மணி போலும் மேனிக்கண் மலர்ந்த துளசியின் நாறுகின்ற பூங்கொத் தாற் றொடுத்த கண்ணியையுடையோய்! புகழ் பொருந்திய பொன்னிறமாகிய சீதேவி உறைதலின் மறுவேறின மார்புடையோய்! நின் உந்தியிற் தோன்றிய தாமரை போலும் கண்ணுடைய அளப்பரியோய்! வீடளிக்கு மிடத்து நின்னினுஞ் சிறந்த தாருடையோய்! நின்மாட்டுச் சிறந்த கடவுட்டன்மையுடையை அத்தன்மையல்லாத இயல்புகள் நினக்கு வேறுமுள. அவை நின்னை ஒத்த தெய்வ முனிவர்களுணரும் உபநிடதப் பொருள். அழலை ஒத்த இலையும், நிழல்தரும் கிளைகளுமுடைய ஆலும், கடம்பும், ஆற்றிடைக் குறையும், காற்று வழங்காத நிலையான குன்றும் பிறவுமாகிய அவ்விடங்களைப் பொருந்திய பல தெய்வங்களாக வகுத்துச் சொல்லப்படும் பெயரையுடையோய்! எங்கும் நிறைந்தவன் நீயே; நின் அன்பர்கள் தொழுதகையினது தாழ்ச்சிக் கண் அகப்பட்டோய் நீ; அவர் நினைத்தன முடித்தலால் அவரவர் ஏவல் செய்வானும் நீ, அவரவர்கள் செய்த பொருள்களுக்குக் காவலும் நீ.

5. செவ்வேள்

கடவுள் வாழ்த்து

அறுமுகப் பெருமானின் வெற்றிச் செயல்கள்

- பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்குச்
 சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கித்
 தீயழ றுவைப்பத் திரியவிட் டெறிந்து
 நோயுடை நடங்குகூர் மாமுத றடிந்து
 5 வென்றியின் மக்களு ளொருமையொடு பெயரிய
 கொன்றுண லஞ்சாக் கொடுவினைக் கொஃறகை
 மாய வவுணர் மருங்கறத் தபுத்தவேல்
 நாவலந் தண்பொழில் வடபொழி லாயிடைந்
 குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை யுடைத்து
 10 மலையாற்றுப் படுத்த மூவிரு கயந்தலை

வேலனது வெறிப்பாட்டு

- மூவிரு கயந்தலை முந்நான்கு முழவுத்தோள்
 ஞாயிற்றேர் நிறத்தகை நளினத்துப் பிறவியை
 காஅய் கடவுள் சேஎய் செவ்வேள்
 சால்வ தலைவவெனப் பேள விழவினுள்
 15 வேல னேத்தும் வெறியு முளவே
 அவை, வாயு மல்ல பொய்யு மல்ல
 நீயே வரம்பிற்றிவ் வுலக மாதலிற்
 சிறப்போய், சிறப்பின்றிப் பெயர்குவை
 சிறப்பினு ளுயர்பாகலும்
 20 பிறப்பினு ளிழிபாகலும்
 ஏனோர்நின் வலத்தினரே

முருகப் பிரானின் சிறப்பு

- ஆதி யந்தண னறிந்துபரி கொளுவ
வேத மாபூண் வையத்தே ரூர்ந்து
நாக நாணா மலைவில் லாக
- 25 மூவகை, ஆரெயி லோரழ லம்பின் முளிய
மாதிர மழலவெய் தமரர் வேள்விப்
பாக முண்ட பைங்கட் பார்ப்பான்
உமையொடு புணர்ந்த காம வதுவையுள்
அமையாப் புணர்ச்சி யமைய நெற்றி
- 30 இமையா நாட்டத் தொருவரங் கொண்டு
விலங்கென விண்ணோர் வேள்வி முதல்வன்
விரிகதிர் மணிப்பூ ணவற்குத்தா னீத்த
தரிதென மாற்றான் வாய்மைய னாதலின்
ளிகனன் றானாக் குடாரிகொண் டவனுருவு
- 35 திரித்திட் டோனிவ் வுலகேழு மருளக்
கருப்பெற்றுக் கொண்டோர் கழிந்தசே யாக்கை
நொசிப்பி னேழுறு முனிவர் நனியுணர்ந்து
வசித்ததைக் கண்ட மகா மாதவர்
மனைவியர் நிறைவயின் வசிதடி சமைப்பிற்
- 40 சாலார் தானே தரிக்கென வவரவி
உடன்பெய் தோரே யழல்வே ட்டவ்வவித்
தடவுநிமிர் முத்தீப் பேணியமன் னெச்சில்
வடவயின் விளங்கா லுறையெழு மகளிருட்
கடவு ளொருமீன் சாலினி யொழிய
- 45 அறுவர் மற்றையோரு மந்நிலை யயின்றனர்
மறுவறு கற்பின் மாதவர் மனைவியர்
நிறைவயின் வழாஅது நிற்கு லினரே
நிவந்தோங் கிமயத்து நீலப்பைஞ் சனைப்
பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயற்
- 50 பெரும்பெயர் முருகநிற் பயந்த ஞானரே
அரிதமர் சிறப்பி னமரர் செல்வன்
ளரியுமிழ் வச்சிரங்கொண் டிகந்துவந் தெறிந்தென
அறுவேறு துணியு மறுவ ராகி
ஒருவனை வாழி யோங்குவிறற் சேஎய்

தேவர் சேனைக்குத் தலைவனாதல்

- 55 ஆரா வுடம்பினீ யமர்ந்துவிளை யாடிய
போரால் வறுங்கைக்குப் புரந்தர னுடைய
அல்லலி லனலன் றன்மெய்யிற் பிரித்துச்
செல்வ வாரணங் கொடுத்தோன் வானத்து
வளங்கெழு செல்வன்றன் மெய்யிற் பிரித்துக்
60 திகழ்பொறிப் பீலி யணிமயில் கொடுத்தோன்
திருந்துகோன் ஞமன்றன் மெய்யிற் பிரிவித்
திருங்கண் வெளயாட் டெழின்மறி கொடுத்தோன்
ஆஅங், கவரும் பிறரு மமர்ந்துபடை யளித்த
மறியு மஞ்சையு ம்வாரணச் சேவலும்
65 பொறிவரிச் சாபமு மரனும் வாளும்
செறியிலை யீட்டியுங் குடாரியுங் கணிச்சியும்
தெறுகதிர்க் கனலியு மாலையு மணியும்
வேறுவே ருருவினிவ் வாறிரு கைக்கொண்டு
மறுவி றுறக்கத் தமரர்செல் வன்றன்
70 பொறிவரிக் கொட்டையொடு புகழ்வரம் பிகந்தோய்

முருகன் திருவடி அடைவோரும் அடையாதோரும்

- நின்குண மெதிர்கொண்டோ ரறங்கொண்டோ ரல்லதை
மன்குண முடையோர் மாதவர் வணங்கியோ ரல்லதை
செறுதீ நெஞ்சத்துச் சினநீடி னோரும்
சேரா வறத்துச் சீரி லோரும்
75 அழிதவப் படிவத் தயரி யோரும்
மறுபிறப் பில்லெனு மடவோருஞ் சேரார்

முருகப் பெருமானிடம் வேண்டுகல்

- நின்னிழ லன்னோ ரல்ல தின்னோர்
சேர்வா ராதலின் யாஅ மிரப்பவை
பொருளும் பொன்னும் போகமுமல்ல நின்பால்
80 அருளு மன்பு மறனு மூன்றும்
உருளிணர்க் கடம்பி னொலிதா ரோயே.

- கடுவனிளவெயினனார் பாட்டு - கண்ணனாகனார் இசை -

- பண்ணுப் பாலையாழ். -

மிகவுயர்ந்த பிணி முகமென்னும் யானையை ஊர்ந்து சமர்புரிந்த ஞான்று சூரபன்மா கடலிடத்தே சென்று மாவடிவாக நின்றானாக, நீ, தீ எழும் படி சுழற்றி எறிந்த வேல், பெரிய இருண்ட கடலிடத்துள்ள கற்பாறைகள் பொடிபடும்படி புகுந்து, நடுங்குகின்ற சூர்மாவை அறுத்தது; கொன்றுண்ணலால் வரும் பாவத்துக்கு அஞ்சாத பாவசனம் புண்ணியசனம் என்னும் மாயத்தையுடைய அவுணரைக் கொன்றது. அவ்வேலினால் நாவலந்த தீவினுள் வடபகுதியிற் கிரவுஞ்ச மென்னும் பெரிய மலையைத் துளைத்து வழியை உண்டாக்கிய ஆறுமென் றலையை உடையாய்! ஆறு மென்றலைகளுடனும் பன்னிரண்டு தோள்க ளுடனும் ஞாயிற்றின் தோற்றம் போலும் நிறவழகுடனும் தாமரைப் பூவின் கட்பிறந்த பிறப்பை யுடையை! உலகத்தை அழிக்கும் கடவுட்கு மகனே! அமைதியினை யுடையாய்! நீ வெளிப்படுதலின் கண்டார்க்கு அச்சந்தரும் வெறியாட்டு விழவினுள் வேலன் கண்டு இவ்வாறெல்லாம் நின்னைச் சொல்லி ஏத்தும் வெறிப்பாடு முள. இவ்வுலகிற்கெல்லாம் தலைவன் நீயே யாகலான் அவ்விடத்து அவன் கண்டு ஏத்துகின்ற அப் பாட்டுக்கள் மெய்யு மல்ல; அவற்றுள் ஒன்றாய வழி அத்தலைமைச் சிறப் பினை யுடைய நீ அச்சிறப்பின்றி ஒழிகுவை! நின்னை ஒழிந்தார் நல்வினை யாற் சிறப்புடைய உயர் பிறப்பினராதலும் தீவினையால் வழி பிறப்பின ராதலுமாகிய இது நின் ஆணைக்கண்ணது; ஆதலின் அச்சிறப்பு நினக்கு ஒரு காலும் ஒழியாது.

வேதங்களாகிய குதிரை பூண்ட பூமியாகிய தேரை நான்முக னாகிய பாகன் செலுத்துமாறறிந்து செலுத்தினான். அமரார்க்குச் செய்யும் வேள்விக் கண் அவிர்ப்பாகத்தை உண்டவரும், கோபத்தாற் பசிய கண்களையுடைய வருமாகிய ஈசன் தேர்மீது ஏறினான்; ஏறி, வெள்ளி பொன் இரும்பு என்னும் அரிய மூன்று மதில்கள் ஒரு தீயாகிய அம்பால் வேகும்படி வாசுகியை நாணாகவுடைய மேருவாகிய வில்லை வளைத் துத் திசைகள் வெதும்ப எய்தான்; எய்தபின் உடையோடு புணர்ந்து காமத்தை நுகர்கின்ற வதுவை நாளில் அமையாத கலவியை ஒருகாலத்து அமைத்தான். நெற்றிக் கண்ணும் இமையாத நாட்டமும் உடைய அவ் விறைவனிடத்து ஒரு வரத்தைப் பெற்ற இந்திரன் இந்தக் கலவியாற் றோன்றிய

கருவை அழிப்பாயாக எனத் தனது வச்சிரப்படையை ஏவினான். மழுப்படையைத் தாங்கிய இறைவன் வாய்மையன் ஆதலின் இந்திரனுக்குத் தான் கொடுத்த வரம் அரிதென்று உலகேழும் அவன் மெய்ம்மையை வியக்கும்படி அதனை மாற்றானாயினான். அதனால் இந்திரன் அதனைப் பலகண்டங்களாகச் சேதித்தான். சேதித்தலால் சிவந்த உடம்பு அதற்குரிய கருவை “இது அமரர் சேனைக்குத் தலைவ னாம்” எனத் தெய்வ முனிவர்கள் ஞான திருட்டியால் நன்றா யறிந்தனர். அறிந்து இந்திரனுடைய கோபம் அணுகாதிருக்கும்படி மறைமொழி கூறி அவன் பக்கலினின்றும் அக்கருவினை எடுத்துச் சென்றனர்; சென்ற தெய்வ முனிவர்கள் எழுவரும், “துண்டங்களாக்கப்பட்ட இக்கருவை நம் மனைவியர் உட்கொண்டு சூல் நிறையப் பெறுவராயின் அவர் கற்பில் நிரம்பார்” என நினைந்தனர்; நினைந்து அங்கியங் கடவுள் தானே தரிப்பதாக என எண்ணினர்; எண்ணி அழல் வேட்டு அதன் கண் கருவினை அவியுடனே பெய்தார்; அவியோடு குண்டங்களில் எழுந்த முத்தீக் கொள்ளுதலால் பரிசுத்த மடைந்த அதனை வானத்து வடபால் உறை கின்ற அம் முனிவர்களின் மனைவியர் எழுவருள் கடவுட் கற்பினை யுடைய ஒரு மீனாகிய அருந்ததி ஒழிய விளங்குகின்ற கார்த்திகையாகிய அறுவறும் அப்பொழுதே அயின்றனர். தம் கணவர் வேண்ட அயின்ற கருவாதலின் மறுவற்ற கற்பினையுடைய அம்மாதவர் மனைவியர் நிறை யுடைமை நீங்காதே நின்னைச் சூற் கொண்டார்; கொண்டு, இமயத்துச் சரவண மென்னுஞ்சுனையிற் தாமரைப் பூவாகிய பாயற் கண்ணே ஒருங்குபெற்றாரென்று பௌராணிகர் சொல்லுவார். ¹முருகா உன்னைப் பெற்ற அன்றே இந்திரன் தான் கொடுத்த

1. “இறைவன் உமையை வதுவை செய்து கொண்ட நாளிலே இந்திரன் சென்று நீ புணர்ச்சி தவிர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்கு உடன்பட்டு அது தப்பானாகிப் புணர்ச்சி தவிர்த்து கருப்பத்தை இந்திரன் கையிற் கொடுப்ப அதனை இருடிகள் உணர்ந்து அவன் பக்கல் நின்று வாங்கித் தமக்குத் தரித்தல் அரிதாகையினாலே இறைவன் கூறாகிய முத்தீக்கட் பெய்து அதனைத் தம் மனைவியர் கையிற் கொடுப்ப அருந்ததி ஒழிந்த அறுவரும் வாங்கிக் கொண்டு விழுங்கச் சூல் முதிர்ந்து சரவணப் பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக, ஆறு கூறாகி வளர்கின்ற காலத்து இந்திரன் தான் இருடிகட்குக் கொடுத்த நிலையை மறந்து ஆண்டுவந்து வச்சிராயுதத்தை எறிய அவ்வாறு வடிவு மொன்றாய் அவனுடனே பொருது அவனைக் கெடுத்துப் பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவம் ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே மண்டிச் சென்றதென்று புராணம் கூறிற்று.” (திருமுருகாற்றுப்படை உரை. நச்சினார்க்கினியர்)

வரத்தைப் பகைமிகுதியால் மீறித் தீயைக் கக்குகின்ற வச்சிரத்தைக் கொண்டெறிந்தான். அப்போது ஆறுருவாயிருந்த நீ ஒருருவாயினை. வெற்றி ஓங்கிய சேயே! வாழ்க! குழந்தைப் பருவத்தினையுடைய நீ விளையாட்டாகச் செய்த போருக்கு இந்திரன் தோற்றான். அதனைக் கண்ட அங்கி இனி இவனே நம் சேனைக்குத் தலைவன் எனக்கூறித் தன் அழகிய கோழியைக் கொடுத்தான். வானின் வளம் பொருந்திய செல்வனாகிய இந்திரன், தன்னிடத் துள்ள விளங்குகின்ற நீலமணி போன்ற இறகுடைய அழகிய மயிலைக் கொடுத்தான். இவரும் பிறரும் அளித்த மறியும், மயிலும் கோழிச் சேவலும், பொறியும், வரியு முடைய வில்லும், மரமும், வாளும், செறிந்த இலைவடிவினதாகிய வேலும், குடாரியும் கணிச்சியும் தெறுகின்ற கதிருடைய நெருப்பும் பாசமும் மணியுமாகிய வெவ்வேறு உருவினவாகிய இவற்றைப் பன்னிரண்டு கரங்களிடத்துக் கொண்டாய்; கொண்டு தேவர் சேனாதிபதியாய் அவர்க் கரசனாகிய இந்திரனது புகழ்வரம்பைக் கடந்தோய்! நினை குணத்தை ஏற்றுக்கொண்டோராகிய அறவோரும் வீடு பெறுங்குணமுடையோருமாகிய முனிவோரு மல்லது, உயிர் களைக் கொல்கின்ற தீய நெஞ்சமும் சினமும் உடையோரும்

“சிவன் ஆறுமுக வடிவங்கொண்டு அவற்றின் நெற்றிக்கண்களானும் ஆறு அக்கினிப் பொறிகளைப் பிறப்பிக்க அவை உலக மெங்கும் பரந்தன. தேவியார் அவற்றின் வெம்மையாற்றாது ஓடிப்போய்த் தமது கோயிலடைந்தனர். தேவரும் பிறரும் கலங்கினர். சிவபிரான் அதுகண்டு அபயங்கொடுத்து முன்போலாறு பொறியாக்கி தம்முன் வருவித்துக் கங்கா நதியிற் சேர்க்குமாறு வாயுவுக்கும் அக்கினிக்கும் கட்டளையிட்டு “இப்பொறிகளைக் கங்கா நதியிலுள்ள சரவணத் தடாகத்திற் சேர்த்த வுடன் புத்திரன் தோன்றுவ”ெனன்று அருளிச் செய்து தேவர் முதலானோர்க்கு விடை கொடுத்தனர். உடனே வாயுதேவனைவருஞ் சூழ்ந்து வர அப்பொறிகளைச் சிறிது தூரஞ் சுமந்து சென்று மேற் சுமக்கலாற்றாது அக்கினி தேவனிடம் ஒப்பிக்க அவன் அரிதிற் கொண்டு சென்று கங்கையிற் சேர்த்தான். கங்கை சரவணத்துட் சேர்த்தது.

அப்பொழுது ஆறு திருமுகங்களும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களும் உடைய ஒரு குமாரர் தோன்றி ஓர் தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருந்தார். அதன்பின் அவர்க்குப் பாலூட்டி வளர்க்கு மாறு கார்த்திகைப் பெண்களறுவர்க்குத் தேவர் பணிக்க அக்குமார ரொருவரே ஆறு குமாரராகத் தோன்றி முலைப் பாலைப் பருகி வளர்ந்தனர். (கந்த புராணம்)

சிவவழிபாட்டோடு வேறல்லாத முருக வழிபாடு அக்காலத்து வடதேயத்தில் முதன்மை பெற்றிருந்த இந்திர வழிபாட்டால் எதிர்க்கப்பட்ட வரலாற்றையே இச்செய்திகள் குறிப்பனவாகும். புராணீகர் புனைந்துரையாகக் கூறும் பொருள்களுக்கு நேரான கருத்தமைத்துக் கூறுதல் ஆகாது.

“சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாய்மாரறுவர் திருமுலைப்பாலுண்டான் திருக்கைவேல்” (சிவப்)

அறத்தின் கட் சேராத புகழில்லோரும் கூடாவொழுக்கத் தாலாழிந்து தவ விரதத்தை யுடையோரும், இப்பிறப்பினுகர்ச்சியே யுள்ளது மறுபிறப்பில்லை என்னும் மடவோரும் ஆகிய இவர்கள் நின் தாள் நிழலை அடையார். வட்டமாகிய பூங்கொத்தாற் றொடுத்த மாலையுடையாய்! நின்னை யாம் இரப்பவை, நுகரப்படும் பொருட்களும், அவற்றை உளவாக்கும் பொன்னும், அவ்விரண்டாலும் நுகரும் நுகர்ச்சியுமல்ல; எமக்கு வீடு பயக்கும் நின் அருளும், அதனை உண்டாக்க நின்னிடத்து யாம் செய்யும் அன்பும், அவ்விரண்டானும் வரும் அறனுமாகிய இம்மூன்றுமே.

6. வையை

வையையில் பெருவெள்ளம்

- நிறைகடன் முகந்துராய் நிறைந்துநீர் துளும்புந்தம்
பொறைதவிர் பசைவிடப் பொழிந்தன்று வானம்
நிலமறை வதுபோன் மலிப்புன றலைத்தலைஇ
மலைய வினங்கலங்க மலைய மயிலகவ
5 மலைமாசு கழியக் கதழுமருவி யிழியும்
மலிநீ ரதர்பல கெழுவு தாழ்வரை;
மாசில் பனுவற் புலவர் புகழ்பல
நாவிற் புனைந்த நன்கவிதை மாறாமை
மேவிப் பரந்து விரைந்து வினைநந்தத்
10 தாயிற்றே தண்ணம் புனல்;

புதுப் புனலாட முற்படும் மகளிரது செயல்

புகைபூ, அவியா ராதனை யழல்பல வேந்தி
நகையமர் காதலரை நாளணிக் கூட்டும்
வகைசாலும் வையை வரவு;

வையையின் கரை உடைதலும், ஊரார் கிளர்ந்து எழுதலும்

- தொடிதோள் செறிப்பத் தோள்வளை யியங்கக்
15 கொடிசே ராத்திருக் கோவை காழ்கொளத்
தொகுகதிர் முத்துத் தொடைகலிழ்பு மழுக
உகிருங் கொடிறு முண்டசெம் பஞ்சியும்
நகிலணி யளறு நனிவண்டன் மண்ட
இலையு மயிரு மீர்ஞ்சாந்து நிழத்த
20 முலையு மார்பு முயங்கணி மயங்க
விருப்பொன்று பட்டவ ருளநிறை யுடைத்தென
வரைச்சிறை யுடைத்ததை வையை; வையைத்
திரைச்சிறை யுடைத்தன்று கரைச்சிறை; யறைகெனும்
உரைச்சிறைப் பறையெழ ஓரொலித் தன்று;

மைந்தரும் மகளிரும் நீராடச் செல்லல்

- 25 அன்று, போரணி யணியிற் புகர்முகஞ் சிறந்தென
நீரணி யணியி னிரைநிரை பிடிசெல
ஏரணி யணியி னிளையரு மினியரும்
ஈரணி யணியி னிகன்மிக நவின்று
தணிபுன லாடுந் தகைமிகு போர்க்கண்
30 துணிபுன லாகத் துறைவேண்டு மைந்தின்
அணியணி யாகிய தாரர் கருவியர்
அடுபுன லதுசெல வவற்றை யழிவர்
கைம்மா னெருத்தர் கலிமட மாவினர்
நெய்ம்மாண் சிவிறியர் நீர்மணக் கோட்டினர்
35 வெண்கிடை மிதவையர் நன்கிடைத் தேரினர்
சாரிகை மறுத்துத் தண்டா வண்டிகை
ஓரிய வறுத்தர வூரர் பிடந்திரீஇச்

ஆற்றினது நீரோட்டம்

- சேரி யிளையர் செலவரு நிலையர்
வலிய ரல்லோர் துறைதுறை யயர
40 மெலிய ரல்லோர் விருந்துபுல லயரச்
சாறுஞ் சேறு நெய்யு மலரும்
நாறுபு நிகழும் யாறுவர லாறு;

அந்தணர்கள் சேறு கலந்த புனல் கண்டு நீங்குதல்

- நாறுபு நிகழும் யாறுகண் டழிந்து
வேறுபடு புனலென விரைமண்ணுக் கலிழைப்
45 புலம்புரி யந்தணர் கலங்கினர் மருண்டு;

பிறரும் சேறு கலந்த புனல் கண்டு நீங்குதல்

- மாறுமென் மலருந் தாருங் கோதையும்
வேருந் தாருங் காயுங் கிழங்கும்
பூரிய மாக்க ளுண்பது மண்டி
நாரரி நறவ முகுப்ப நலனழிந்து
50 வேறா கின்றிவ் விரிபுனல் வரவெனச்
சேறாடு புனலது செலவு;

- வரையழி வாலருவி(?) வாதா லாட்டக்
 கரையழி வாலருவிக் கால்பா ராட்ட
 இரவிற் புணர்ந்தோ ரிடைமுலை யல்கல்
 55 புரைவது பூந்தாரான் குன்றெனக் கூடார்க்
 குரையோ டிழிந்துரா யூரிடை யோடிச்
 சலப்படை யானிரவிற் றாக்கிய தெல்லாம்
 புலப்படப் புன்னம் புலரியினிலப்படத்
 தான் மலர்ந் தன்றே
 60 தமிழ்வையைத் தண்ணம் புனல்;

**இற்பரத்தைபுடன் நீராடிய தலைமகன் காதற்பரத்தைக்கு
 வையை நீர் விழவு கூறியது. காதற் பரத்தையின் வினாவும்
 தலைமகன் மறுமொழியும்**

வினியா விருந்து விழுவார்க்குக் கொய்தோய்
 தளிரறிந்தாய் தாமிவை

களவு வெளிப்பட்டது எனக் காதற்பரத்தை உரைத்தல்

- பணிபசி பண்பபண் டெல்லா நனியுருவத்
 தென்னோ துவள்கண்டி
 65 எய்துங் களவினி நின்மார்பிற் றார்வாடக்
 கொய்ததும் வாயானோ கொய்தழை கைபற்றிச்
 செய்ததும் வாயானோ செப்பு;

தளிரின் துவட்சிக்கு வையைப் பெருக்குக் காரணம் என

- புனைபுணை யேறத் தாழ்த்ததை தளிரிவை
 நீரிற் றுவண்ட சேய்குன்றங் காமர்
 70 பெருக்கன்றோ வையை வரவு;

**தலைவன் உரையை 'உண்மை அன்று'
 என, அவள் மறுத்து உரைத்தல்**

ஆமா மதுவொக்குங் காதலங் காமம்
 ஓருக்க வொருதன்மை நிற்குமோ வொல்லைச்
 சுருக்கமு மாக்கமுஞ் சூளுறல் வையைப்
 பெருக்கன்றோ பெற்றாய் பிழை;

- 75 அருகு பதியாக வம்பியிற் றாழ்ப்பிக்கும்
குருகிரை தேரக் கிடக்கம் பொழிகாரில்
இன்னிள வேனி விதுவன்றோ வையைநின்...
வையை வயமாக வை;
செல்யாற்றுத் தீம்புனலிற் சென்மரம் போல
- 80 வவ்வுவல் லார்புணை யாகிய மாப்பினை
என்னும் பனியா யிரவெல்லாம் வைகினை
வையை யுடைந்த மடையடைத்தக் கண்ணும்
பின்னு மலிரும் பிசிர்போல வின்னும்
அன்றினை துன்பவிய நீயடைந்தக் கண்ணும்
- 85 பனித்துப் பனிவாருங் கண்ணவர் நெஞ்சம்
கன்றாபு காத்தி வரவு;

தலைமகன் மேலும் கூறுதல்

- நல்லாள் கரைநிற்ப நான்குளித்த பைந்தடத்து
நில்லா டிரைமுழ்கி நீங்கி யெழுந்தென்மேல்
அல்லா விழுந்தாளை யெய்தியெழுந் தேற்றியான்
- 90 கொள்ளா வளவை யெழுந்தேற்றாள் கோதையின்
உள்ளமுத்தி யாளெவளோ தோய்ந்த தியாதெனத்

காதற் பரத்தை கூற்று

தேறித் தெரிய வுணர்நீ பிறிதுமோர்
யாறுண்டோ விவ்வையை யாறு;

தலைமகன் பின்னும் சூளுற்று உரைத்தமை

- இவ்வையை யாறென்ற மாறென்னை கையாற்
- 95 றலைதொட்டேன் றண்பரங் குன்று;

விறலிக்குத் தலைமகள் கூறுதல்

- சினவனின் னுண்கண் சிவப்பஞ்ச வாற்குத்
துணிநீங்கி யாட றொடங்கு துனிநனி
கன்றிடிற் காமங் கெடுஉ மகளிவன்
அல்லா நெஞ்ச முறப்பூட்டக் காய்ந்தே
- 100 வல்லிரு ணீய லதுபிழை யாகுமென
இல்லவ ராட விரந்து பரந்துழந்து

வல்லவ ரூட லுணர்த்தர நல்லாய்
 களிப்பர் குளிப்பர் காமங் கொடிவிட
 அளிப்ப துனிப்ப வாங்காங் காடுப
 105 ஆடுவார் நெஞ்சத் தலர்ந்தமைந்த காமம்
 வாடற்க வையை நினக்கு.

என்பது, வையைநீர் விழுவணியிற் காதற்பரத்தை இறபரத்தையுடன் நீராடினான் தலைமகனெனக் கேட்டுப் புலந்தாளைப் புலவிநீக்கிப் புணர்ந்தானெனக் கேட்ட தலைமகள், வாயிலாகப் புக்க விறலிக்கு அவ்வையைநீர் விழுவணியும் ஆங்குப்பட்ட செய்தியுங் கூறி வாயின் மறுத்தது.

- ஆசிரியன் நல்லந்துவனார் பாட்டு -
 - மருத்துவன் நல்லச்சுதனார் இசை - பண்ணுப் பாலையாழ்.-

(இது, வையை நீர் விழா விளையாட்டிற் காதற்பரத்தை, இறபரத்தையுடன் நீராடினான் எனக் கேட்டுப் புலந்தாளைப் புலவி நீக்கிப் புணர்ந்தானெனக் கேட்ட தலைமகள், வாயிலாகப் புக்க விறலிக்கு ஆங்கு நிகழ்ந்த செய்தியுங் கூறி வாயின் மறுத்தது)

முகிற் கூட்டங்கள் கடலிடத்தே தாழ்ந்து நிறைய நீரை உண்டு எழுந்து ஆகாயத்தே பறந்தன; பரந்து ததும்புகின்ற பாரத்தை இறக்கி இளைப் பாறுதற்கு மழையைப் பொழிந்தன; அப்போது மலைகளிற் சஞ்சரிக்கும் மான் கூட்டங்கள் கலங்கி ஓடின; மயில்கள் தோகை விரித் தாடின; மலையிடத்துள்ள மாசு கழுவுண்ணும்படி நீர் நிறைந்து தங்கி வாரடித்தோடிற்று; மலையின் சாரல்களின் பல வழிகளால் நீர் ஓடிற்று; புலவர்கள் புனைந்து பாடிய நல்ல பாடல்கள் பொய்யா வண்ணம் உழவுத் தொழில் தழைக்கும் படி வெள்ளம் எவ்விடத்தும் பரந்தது. ஈரம் புலரப் புகைத்தற்கு அகில் முதலியனவும், அழலும், குடுதற்குப் பூவும், வைகைக்கு ஆராதனைக்கு வேண்டிய பொருள்களும், பொன் பூ முதலிய பலவு மேந்திய பரத்தையர், தம் மகிழ்ச்சி மிகுந்த காதலரைக் காண அலங்காரத்தோடு வையைப் புதுப் புனலிடத்தே கூடினர். இவ்வகைப் புனலிடத்து வந்த மட நல்லாரின் கைகள் பூரித்தலால் தொடிகள் அழுந்தின; தோள் வளைகள் கழன்று முன்கையிடத்தே அலைந்தன; எழுதிய தொய்யிற் கொடிகள் ஒன்றோடொன்று

கலந்து அழிந்தன: ¹மேகலை வடங்கள் அற்று மணிகள் உதிர்ந்து நூல்கள் தோன்றின; ஆணி முத்துக் கோத்தமாலை, சாந்து முதலியன படுதலால் நிறம் மழுங்கின; நகத்திலும் கன்னத்திலும் எழுதிய செம்பஞ்சு அழிந்தது; தனங்களிடத்து அப்பிய குங்குமக் குழம்பு வட்டலிட்டது; இலைகளாற் தொடுத்த மாலை யும், குலைந்த மயிரும், பூசிய சந்தனக்குழம்பை அழித்தன; தனங்களிடத் தனவும், மார்பிடத்தவுமாகிய ஆடவர் மகளிர் என்னும் இருபாலாரின் ஆபரணங்களும் ஒன்றோடொன்று கலந்தன; அன்பு ஒத்த அவர் உள்ளம் நிறையாகிய வெள்ளத்தை உடைத்தது; வையை ஆற்றின் நிறைந்த வெள்ளம், மலையை ஒத்த அணைகளை உடைத்தது; காவல் புரிகின்ற கரைகாப்பாளர், அவ்வுடைப்பினை அடைத்தற்கு ஆட்கள் வரும் பொருட்டு பறை அறையும்படி பறைகொட்டு வோர்க்குப் பணித்தனர்; பறை ஒலி எழுதலின் அவற்றைக் கேட்டு ஊர் எழுந்தது. இவ்வாறு ஊர் எழுந்த அன்று, போர்க்கணியும் அணையினை யுடைய யானையின் கூட்டம் அழகு பெறச் சென்றாற்போல, அலங்காரஞ் செய்த மகளிரும், மைந்தரும், ஆரோகணித்திருக்கும் பிடிசளும், குதிரைகளும் நிரைநிரை யாகச் சென்றன. அம்மகளிரும் மைந்தரும் அணிகளைக் களைந்து வைத்துப் புனலாடுதற்குரிய உடைகளை அணிந்து விளையாட்டை விரும்பினர்; புனலாடுதற்குரிய நீர்ப்பரப்பைப் போர்க்களமாகக் கொண்டனர்; முன்னணியிற் செல்வோர் ¹தூசிப் படை போன்றனர்; புனுகுநெய்ப்பூசிய நீர் சிந்தும் துருத்தி களாலும் பன்னீர் நிறைந்த நீர் விசிறும் கொம்புகளினாலும் நீரை ஒருவர் மேலொருவர் இறைத்துப் போர் செய்தனர். வெண்கிடையாற் செய்த தெப்பங்கள் குதிரையாகவும். நிறம் பிடித்த கிடையாற் செய்த தேர்களை யானையாகவும் கொண்டு ஊர்ந்து திரிந்தனர்; காதலாற் சென்று நீராடும் புறச்சேரி இளையரைத் தாண்டி உட்புகுந்து செல்ல மாட்டாத மெலியோர் துறைகள் தோறும், நின்று நீராடினர்; வலியோர் உட்புகுந்து புதுப்புனலாடினர். அதனால் வாச நீரும். சந்தனம் முதலியவற்றது குழம்பும், வாச

1. ஆடையை உடுத்து உள்ளே இரண்டு வடமாகிய மேகலையைக் கட்டி அதன் மேலே எண் கோவை முதலிய வடங்களைப் புனைவது முறை. இரண்டு வடமாய்க் கட்டுவதே பின் ஓட்டியாணம் என்று ஆயிற்றுப் போலும்.
2. முன்னே செல்லும் காலாட்படை

எண்ணெயும் சூடிய பூக்களும் நாறும்படி ஒழுகின; நாற்றத்தோடு ஓடுகின்ற ஆற்றை, மறையை விரும்பும் அந்தணர் கண்டனர்; மகளிரும் மைந்தரும் பூசிய விரைகளைக் கழுவின கலங்கல் நீராதலின் தூய்தாய நிலைமை யழிந்து வேறுபட்ட புனலென மருண்டு நீராடுதல் வாய் பூசுதல் முதலிய தந்தொழில் செய்யாது நீங்கினார். சூடிக்கழித்த மென்மலரும், மைந்தர் தாரும், மகளிர் கோதையும் கரையிடத்துள்ள மரங்களதும் கொடிகளது மாகிய வேரும், காயும், கிழங்கும் மேலே பரந்து வர, அவற்றின் மீது கீழாய மக்கள், உண்டு மிகுந்த கள்ளை ஊற்றுதலால் அந்த அகன்ற வையைப் புனலின் நலனழிந்து வேறுபட்ட தென்று பிறரும் நீங்கினார். அந்தச் சேறாடிய புனலின் செலவு இவ்வகைத்து. எல்லையின்றி இழியும் வெள்ளிய நீரின் நாற்றத்திற் படிந்த தடையின்றிச் செல்லும் உருவிலதாகிய நல்ல காற்று இரவுக் குறிக்கண் மணந்த தலைவரைத் தாலாட்டிற்று. இவ்வாறு மகளிரின் ஆகத்தே கிடந்து துயில் கூடுவது முருகனது பரங்குன்றின் கண்ணதேயாம். அவ்விடத்தே செல்லாதார்க்கு அங்கு நிகழ்ப வற்றைச் சொல்லுதல் காரணமாக மதுரைத் தெருவின் கண் ஓடி வஞ்சனை செய்யுங்காமன் இரவிற் செய்த வெல்லாம் ஊரைக் காக்கும் காவலர்க்குப் புலப்பட நின்ற தெரு வைகறைக் கண் வெறு நிலமாக விளங்கிற்று. தமிழையுடைய வையைப் புனல் இவ்வாறு எங்கும் பரந்தது. இவ்வாறு மகளிரும் மைந்தரும் நீராடிய தன்மையைக் கூறித் தலைமகன் காதற் பரத்தைக்குக் கையுறை காட்டினான். அக்கூற்றினால் அவன் இற் பரத்தை யோடு நீராடினா னென்று உட் கொண்ட காதற் பரத்தை, “பழையே னாதலான், நீ இகழ்கின்ற எனக்கு அன்று, நீ எப்பொழுதும் புதிதாக விரும்பும் மகளிர்க்குக் கொய்தாய்” என்றான்.

தலைவன்: - நீ அறிந்திலை, இத்தளிர்கள் அத்தன்மையின வல்ல.

காதற் பரத்தை- யான் பணியா நிற்பவும் அன்பின்றி முறிந்த பண்பினை யுடையாய்! இப்பொழுது களவு வெளிப்படா நின்றுது, பண்டு எனக்கு நீ கொய்த தெல்லாம் விரைவாக வருதலால் தளிர் உருவத்தில் வாடுதல் உண்டோ? இஃது அவட்குக் கொய்து சென்று அவளால் மறுக்கப் பட்டமையால் துவண்டவாறு பாராய்.

காதற்பரத்தை: - நின் மார்பிடத்துள்ள தார் வாடும்படி நின்று, நீ கொய்த வருத்தத்தை நினைந்து, ஏற்றிலனோ? கொய்த இத்தழையைக் கையிற் கொண்டு நீ செய்த தாழ்ச்சிக்காகவாவது அவள் ஏற்றிலனோ சொல்.

தலைவன்: - புனைந்த தெப்பத்தில் ஏறிவர வேண்டியிருந்தமையால் பொழுது தாழ்ந்தது; அதனால் இத்தளிர்கள் வையை நீர் காரணமாகத் துவண்டன; முருகன் குன்றத்தின் மீது ஆணை இது மெய்யாகும்.

காதற்பரத்தை- வையை யாற்றின் வரவு அழகிய பெருக்கன்றோ! அவ்இற்பரத்தையின் காமப் பெருக்கம் வையை வரவோடொக்கும்; ஆமாம்; நீ சொல்லுகின்ற தொக்கும்; காதலையுடைய காமம் எப்பொழுதும் ஒரு தன்மையின் நிற்குமோ? சிலர்பால் விரையச் சுருங்குதலாலும், சிலர்பால் விரையப் பெருகுதலாலும் அக்காதல் வையைப் பெருக்குத் தானன்றோ? வேண்டாது சூளுற்றுப் பிழை அடைந்தனை; இனிச் சூளுறல்; வளம் பெய்கின்ற கார்காலத்து எம்பதி நிற்பதிக்கு அருகி லிருக்க இளவேனிற் காலத்துக் குருவிகள் இரைதேடும் தன்மைத் தன்றோ புனை காரணமாக நின்னைத் தாழ்ப்பிக்கும் வையை. ஆதலால் நின் காமத்தையும் வையை போலக் கருது.

ஆற்றின்கட் செல்கின்ற புனல் வழியே செல்லும் மரம்போல, வெளவிக் கொள்ளுதல் வல்ல மகளிர்க்கும் புனலாடுதற்குத் தெப்பமாகிய மார்பினையுடையாய்! சிறிதும் அஞ்சாது இரவெல்லாம் அவளோடு தங்கினாய்; அவ்வையைக்கண் உடைந்த மடையை அடைத்த விடத்தும் பின்னும் ஒழுகும் ஊற்று நீர் போல, முன் வருத்திய துன்பங்கெட நீ சோர்ந்த விடத்தும் பின்னும் நீர்வாரும் கண்ணுடைய மகளிர் நெஞ் சத்தை இன்னும் வருத்தா நின்று வருத்தலை ஒழி.

தலைவன்: - கரையிடத்து நின்ற ஒருத்தி தனது பேதைத் தன்மையால் கரையில் நில்லாது, நான் குளித்த குளத்திற் புகுந்து திரையின் கண் மூழ்கினாள்; பின் எழுந்து என்மேல் வருந்தி வீழ்ந்தாள்; குளித்த யான் எழுந்து அணுகி எடுத்தலும் அவள் எழுந்தாள்; அவள் காமநுகர்ச்சி அறியும் பருவத்தளல்லள்;

அவளை அன்றி மாலைபோல் அழுத்தப் பட்டவள் யாவளோ? அவளோடு யான் ஆடிய ஆறுயாது?

காதற்பரத்தை: - அதனை யான் சொல்ல அறிந்து நீயே தெளி; அத்தன்மைய ஆறு உண்டோ? அதுவே இவ்வையையாறு.

தலைவன்: - யான் குளத்திற் குளிக்க நீ இவ்வையை யாறு என்ற மாறுபாடு என்னை? முன் ¹குளுற்றது போலல்லாது யான் பிறள் ஒருத்தியைச் சேர்ந்திலேன் என்று தண் பரங்குன்றைக் கையாற்றொட்டு இப்பொழுது சத்தியஞ் செய்கின்றேன்.

இவ்வாறு இற் பரத்தையும் தலைவனும் ஊடிப் புலந்து நின்றா ராக. அதனைக் கண்ட

முதுபெண்டிர்: - “நின் கண்ணின் சிவப்பிற்குத் தலைவன் அஞ்ச வான்; துனி நீங்கி நீ அவனோடு விளையாடுதலைத் தொடங்கு; இவ்வாறு துனியின் கண் புகுவாயாயிற் காம இன்பங் கெடும்; அக்காம இன்பத்துக் குக் காரண மாகிய நீ, அவனைக் காய்ந்து காய்ந்து சுழற்சியை நெஞ்சிற் பூட்டுதலால் நீ இராக் காலத்து நீங்கற் பாலை யல்லை; நீங்கின் இடன றிந்துடி இனிதின் ஊடும் ஒழுக்கத்திற் பிழையாகும்” எனப் புலவி தணியு மாறு இற் பரத்தையை வேண்டினாள்.

இவ்வாறு ஊடல் உணர்த்தவல்ல வாயில்கள் இரந்தும் பரந்தும் வருந்தி யுணர்ந்த அவ்விருவருங் கூடி மது உண்டு களித்தனர்; களித்து வையைக்கட் புனலாடினர்; ஆடிக்காம மிகுதியாற் கலந்தனர்; கலந்தபின் இன்பமுண்டாகப் புலந்தனர்; பின் அவ்வவ் விடங்கடோறும் சென்று விளையாடா நின்றனர்.

இவ்வாறெல்லாம் தலைவன் காதற் பரத்தையோடு இன்பம் நுகர்ந்தானென்று தலைவி, ஊடல் தீர்க்கும் வாயிலாகப் புகுந்த விறலிக் குக் கூறினாள். பின் வையைப் பார்த்து, “வையாய்! நின்கட் புனலாடுவோர் நெஞ்சத்து, மிக்குப் பொருந்திய இக்காமத்தை உண்டாக்குந் தன்மை நினக்கு எஞ்ஞான்றுங் குறையா தொழிக” என்று வாழ்த்தினாள். வாழ்த்தித் தலைமகன் செய்தியை வற்புறுத்தி வாயின் மறுத்தாள்.

1 சத்தியஞ் செய்தது.

7.வையை

வையைப் புனலின் வருகை

- திரையிரும் பனிப்பெளவஞ் செவ்விதா வறமுகந்
 தூரவுரு முடன்றாப்ப ஓர்பொறை கொள்ளாது
 கரையுடை குளமெனக் கழன்றுவான் வயிறழிபு
 வரைவரை தொடுத்த வயங்குவெள் ளருவி
 5 இரவிருள் பகலாக விடமரிது செலவென்னாது
 வலனிரங்கு முரசிற் றென்னவ ருள்ளிய
 நிலனூற நிமிர்தானை நெடுநிலை நிவப்பன்ன
 பெயலாற் பொலிந்து பெரும்புனல் பலநந்த
 நலனந்த நாடணி நந்தப் புலனந்த
 10 வந்தன்று வையைப் புனல்;

புனலின் செயல்

- நளியிருஞ் சோலை நரந்தந் தாஅய்
 ஓளிர்சினை வேங்கை விரிந்தவிண ருதிரலொடு
 துளியி னுழந்த தோய்வருஞ் சிமைதொறும்
 வளிவாங்கு சினைய மாமரம் வேர்கீண்
 15 டுயர்ந்துழி யுள்ளன பயம்பிடைப் பரப்பி
 உழவர் களிதூங்க முழவு பணைமுரல
 ஆட லறியா வரிவை போலவும்
 ஊட லறியா வுவுகையாள் போலவும்
 வேண்டுவழி நடந்து தாங்குதடை பொருது
 20 விதியாற்றா னாக்கிய மெய்க்கலவை போலப்
 பொதுநாற்ற முள்ளுட் கரந்து புதுநாற்றம்
 செய்கின்றே செம்பூம் புனல்;

வெள்ளப் பெருக்கைக் கண்ட மக்களின் செயல்

கவிழ்ந்த புனலிற் கயந்தண் கமுநீர்
 அவிழ்ந்த மலர்யீ தூற்றென வொருசார்

- 25 மாதர் மடநல்லார் மணலி னெழுதிய
பாவை சிதைத்த தெனவழி வொருசார்
அகவய லிளநெல் லரிகாற் சூடு
தொகுபுனல் பரந்தெனத் துடிபட வொருசார்
ஓதஞ் சுற்றிய தூரென வொருசார்
- 30 கார்தூம் பற்றது வானென வொருசார்
பாடுவார் பாக்கங் கொண்டென
ஆடுவார் சேரியடைந்தெனக்
கழனிவந்து கால்கோத்தெனப்
பழனவானை பாளையுண்டென
- 35 வித்திடுபுல மேடாயிற்றென
உணர்த்த வுணரா வொள்ளிழை மாதரைப்
புணர்த்திய விச்சத்துப் பெருக்கத்திற் றுனைந்து
சினைவளர் வாளையிற் கிளையொடு கெழீஇப்
பழன வழவர் பாய்புணற் பரத்தந்

வையைப் புனலின் வனப்பு

- 40 திறுவரை புரையுமா றிருகரை யேமத்து
வரைபுரை யுருவி னுரைபல சமந்து
பூவேய்ந்து பொழில்பரந்து
துனைந்தாடுவா ராய்கோதையர்
அலர்தண்டா ரவர்காதிற்
- 45 றளிர்சொீஇக் கண்ணிபறித்துக்
கைவளை யாழி தொய்யகம் புனைதுகில்
மேகலை காஞ்சி வாசு வலயம்
எல்லாங் கவரு மியல்பிற்றாய்த் தென்னவன்
ஒன்னா ருடைபுலம் புக்கற்றான் மாறட்ட
- 50 தானையான் வையை வனப்பு;

தோழி புனலணி இன்பம் கூறுதல்

புரிந்த தகையினான் யாறாடு வாருட்
டுரந்து புனறுவத் தூமலர்க் கண்கள்
அமைந்தன வாங்க ணவரு ளொருத்தி
கைபுதைஇ யவளை

- 55 ஏக்கமுத்து நாணாற் கரும்பி னணைமென்றோள்
போக்கிச் சிறைபிடித்தா னோர்பொன்னங் கொம்பு
பரிந்தவளைக் கைப்பிணை நீக்குவான் பாய்வாள்
இரும்பீர் வடியொத்து மைவிளங்குங் கண்ணொளியாற்
செம்மைப் புதுப்புனல் சென்றிரு ளாயிற்றே
60 வையைப் பெருக்கு வடிவு;

தோழி தலைமகன் காதன்மை கூறுதல்

- விரும்பிய வீரணி மெய்யீரந் தீரச்
சுரும்பார்க்குஞ் சூர்நறா வேந்தினாள் கண்ணெய்தல்
பேர்மகிழ் செய்யும் பெருநறாப் பேணியவே
சூர்நறா வார்ந்தவள் கண்;
65 கண்ணியல் கண்டேத்திக் காரிகைநீர் நோக்கினைப்
பாணா தரித்துப் பலபாட வப்பாட்டுப்
பேணா தொருத்தி பேதுற வாயிடை
என்னை வருவ தெனக்கென் றினையா
நன்ஞெமர் மார்ப் னடுக்குற நண்ணிச்
70 சிகைகிடந்த ஓடலிற் செங்கண்சேப் பூர
வகைதொடர்ந்த வாடலு ணல்லவர் தம்முட்
பகைதொடர்ந்து கோதை பரியூஉ நனிவெகுண்
டியாறாடு மேனி யணிகண்ட தன்னன்பன்
சேறாடு மேனிதிரு நிலத்துய்ப்பச் சிரமிதித்துத்
75 தீர்வில தாகச் செருவுற்றாள் செம்புனல்
ஊருட னாடுங் கடை;

தோழி வையையின் நீரணியின்பம் குறித்துக் கூறுதல்

- புரிநரம் பின்கொளைப் புகல்பாலை யேழும்
எழுப்புணர் யாழு மிசையுங் கூடக்
குழலளந்து நிற்ப முழுவெழுந் தார்ப்ப
80 மன்மகளிர் சென்னிய ராட றொடங்கப்
பொருதிழி வார்புனற் பொற்பஃ
துருமிடி சேர்ந்த முழக்கம் புரையும்
திருமருத முன்றுறை சேர்புனற்கண் டிய்ப்பார்
தாமந் தலைபுனை பேள நீர்வையை

85 நிற்பயம் பாடி விடிவுற் றேமாக்க
நிற்படிந்து நீங்காமை யின்றுபுணர்ந் தெனவே.

- மையோடக் கோவனார் பாட்டு. - பித்தாமத்தர் இசை. -
- பண்ணுப் பாலையாழ் -

(இது தலைமகன் தலைமகளோடு புனலாடினானெனக் கேட்டு இன்புற்ற செவிலித்தாய், தோழியை நீங்களாடிய புனல் விளையாட்டு இன்பங் கூறு என, அப்புனல் ஆட்டின் இன்பமும் பலவேறு வகைப் பட்ட இன்பமும் தலைமகன் காதன்மையுங் கூறி என்றும் இந்த நீராட்டின்பம் யாம் பெறுக என்றது)

முகிலின் கூட்டங்கள், திரையும் குளிர்ச்சியுமுடைய கரிய கடல் வற்றும்படி நீரை உண்டன; உண்டு வலிய இடி வெகுண்டு ஆர்ப்ப, தம்மீது ஏறிய பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாது, கரை உடைந்த குளத்து நீர் பெருகுமாறு போல, தமது பாரம் சுழலும் படி மழையைப் பொழிந்தன; மலை உச்சிகளினின்றும் அருவிகள் நிரம்பி இழிந்தன; இழியும் அருவிகள் மற்றிடங்களி னின்றும் வரும் பலபுனல் ஓட்டங்களோடு சென்று பெருகின; வெற்றி யுண்டாக ஒலிக்கின்ற முரசினையுடைய பாண்டியர், கொள்ளக் கருதிய நாட்டைச் சேர நிமிர்ந்து செல்லும் அவர்தானையின் நீண்டதலையின் நிமிர்ச்சி போல, யாம் செல்லுமிடம் அரிதென்னாது இருளுடைய இரவும் பகலுமாக வந்தது; இவ்வாறு வந்த வையைப் புனல் உயிர்கட்கு நன்மை மிகவும், மெல்லிய புலங்கள் அழகு பெறவும் பெருகி நரந்தம் புல்மீது பரந்தது; வேங்கையின் பூங்கொத்தினின்று முதிர்ந்த பூவோடு கூடி, கிட்டுதற்கரிய மலை உச்சிகள் தோறும் நின்ற மழையால் வருந்திக் காற்றால் அலையும் கிளைகளுடைய பெரிய மரங்களின் வேரை அகழ்ந்து உயரத்தே யுள்ள பள்ளங்களை நிரப்பிற்று.

உழவர் மகிழ்ச்சியால் ஆடினர்; சிவந்த பூக்கள் அணிந்த முழாக் களும் பெரும் பறைகளும் ஒலிக்க ஆடும் ஆடலியல்பு அறியாத மகளிர் போலத் தான் வேண்டிய இடங்களிற் புனல் சென்றது; ஊடல் இயற்கை அறியாத ஊடல் உவகையாள் கணவனைக் கடந்து நிற்குமாறு போலக் கட்டிய அணைகளை முறித்தது; விதிமுறையோடு செய்த மெய்யிடத்தே பூசும் கலவை

நாற்றம் போல் நறிய பல நாற்றத்தை உள்ளே அடக்கி மேலே புதிய நாற்றத்தைச் செய்தது.

வெள்ளம் பாய்ந்து வரப்புகுந்த நீரால் நீர் நிலைகளில் மலர்கள் மேலே மிதந்தன என்று ஒரு பால் ஆரவாரம் எழுந்தது; விளையாட்டு மகளிர், தாம் மணலிலே இழைத்த பாவை சிதைந்த தென்று ஒருபால் நின்றழுதனர்; அகன்ற வயலிடத்துள்ள இளம் நெல்லின் கண்ணும், அரிந்தடுக்கிய நெற்கூட்டின் கண்ணும், நீர் சூழ்ந்த தென்று ஒரு பக்கத்தே ஒரு பால் துடி கறங்கின; ஊரைக் கடல் சூழ்கின்றதென்று ஒரு பக்கத்தே ஆரவாரமெழுந்தது, வானிடத்தே மழை பெய்த லொழிந்ததென்று ஒரு பக்கத்தே ஆரவார மெழுந்தது; பாடுவார் இருந்த பக்கத்தை நீர் கொண்ட தென்றும், ஆடுவார் சேரியை வெள்ளம் அடைந்த தென்றும், வெள்ளம் ஓடும் வாய்க்கால்கள் கழனியை நீரினால் தொடுத்தன வென்றும், தெங்கு, கமுகுகளின் கழுத்தை நீர் முட்டுதலால் வாளைமீன் அவற்றை உண்டன வென்றும் நாற்றங்கால்கள் வண்டல் ஏறுண்டு மேடாயினவென்றும், ஒவ்வொரு பக்கங்களினும் ஆரவார மெழும்படி, ஊடலைத் தானுணர்த்த உணராத மாதரைக் கூட்டுவித்தற்கு முயலும் கணவனது ஆசை வெள்ளம் போல் புனல் விசையோடு சென்றது; சென்று சினைமுதிர்ந்த வாளை மீன் கூட்டம்போல விலாப்புடைக்கும்படி கள்ளுண்டு நிற்கும் உழவர் கூட்டம் நிற்கும் இடத்தே சென்று பரந்தது; பரந்து இடிந்த மலைபோலக் குத்துண்டு நிற்கும் இருகரையாகிய காவலுட்பட்டு நின்றது. (அவ்வையை நீர்) அது நுரை சுமந்து புவான் மூடுண்டு பொழிலின்கட் பரந்து தன்னிடத்தே விரைந்து நீராடுபவராகிய மகளிர் காதின்கண் தளிரைச் செருகி, மைந்தர் கண்ணியைப் பறித்தது; பின் மகளிர் தலைக் கோலம், உடுத்ததுகில், இருவடமாய்த் துகிற்குள் அணியும் மேகலை, எண்வட மாய் அதன் புறத்தணியும் காஞ்சி, மைந்தர் ஆழி, மோதிரம், வாகுவலயம் என்று இவை எல்லாவற்றையுங் கொண்டது; அத்தன்மை பாண்டியன், பகைவர் நாட்டிற் புகுந்த தன்மையை யுடைய தாயிருந்தது.

மிக்க தகைமையுடைய அவன் ஆடுகின்ற ஆய மகளிரெல்லாம் ஒரு வரை ஒருவர் துரந்து புனலை ஏற்றினர்; அவர்கள் கண்கள் அப் புனலை ஏற்று அமைந்தன; அவருள் ஒருத்தி அதற்குத் தோற்றுக்

கண்களைக் கையால் மறைத்தாள்; வெற்றியால் இறுமாந்த ஒருத்தி தான் கழுத்திலணிந்திருந்த பொன்னாணினால் தொய்யிற் குழம்பாலெழுதிய கரும்பினையுடைய அணை போலும் அவள் மென் தோள்களைக் கட்டிச் சிறையாகப் பிடித்தாள்; அச்சிறைப் படுத்தப்பட்டவட்கு பரிந்து கைப்பிணிப்பினின்று நீக்குதற்குப் பாய்ந்த ஒருத்தியின் கூரிய வேல் போன்ற கரிய கண்ணொளியால் சிவந்த புதுப்புனல் இருள் நிறமாயிற்று; வையைப் பெருக்கின் வடிவு இதுவாகும்.

புனலை விரும்பி ஆடிய உடம்பு, ஈரந்தீர்ந்து வெம்மை உண்டாதற்குக் காரமுள்ள கள்ளைக் குடித்தற்கு ஏந்திய போது, அவள் கண் நெய்தற் பூவை ஒத்தன. அந்நறவை அருந்தின பொழுது அவள் கண்கள் கண்டார்க்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் பெரிய நறவம் பூவை ஒத்தன.

தலைவன் அக் கண்ணியல்பைக் கண்டு புகழ்ந்து அவற்றின் பெண்ணின் அழகுத் தன்மையுடைய நோக்கினை விரும்பிப் பாண்சாதி போலப் பலவகையாற் பாடினான்; அப்பாட்டைத் தன் காதலியைப் பாடுகின்ற தறியாது; வேறொருத்தி கேட்டு அவனோடு கூடுதற்கு வருத்த முற்றாள்; அவ்விடத்து அதனைக் கண்டு இனி எனக்கு என்ன சம்பவிக்குமோ என்று அஞ்சித் தலைவியைச் சேர்ந்து நடுக்கமுற்றான்; நறவுண்டதினால் சிவப்பேறிய தலைவியின் சிவந்த கண்முன் குறைகிடந்த ஊடலின் மேல் விளைந்த இதனாலும் சிவப்பேறியது; பல தொகுதியாக நீராடற்கு வந்த மகளிர் காண அவளோடு பகை மிகுந்து தன் மாலையைப் பிடுங்கி மிக வெகுண்டாள்; ஆறாடும் அவள் மேனியின் அழகை உட்கொண்டு பாராட்டிய காதலன், தன் சந்தனச் சேறாடிய மேனி நிலத்தைத் தீண்டும்படி விழுந்து வணங்கினான்; அவன் சிரத்தை மிதித்துப் பின்னும் வெகுளி தீராமையால் ஊடினான்; சிவந்த புனலாடு கின்ற நேரத்து இவ்வாறெல்லாம் நிகழ்ந்தது.

பாலை ஏழினையுமுடைய புரி நரம்பின் கண் இனிய இசையைத் தருகின்ற யாமும் மிடற்றுப் பாடலுங் கூட, குழல் அவற்றின் சுருதியை அளந்து நிற்ப, முழவு எழுந்து ஆர்ப்ப

அரங்கேறிய தலைக்கோல் மகளிரும் பாணரும் ஆடலைத் தொடங்கினர்; அவ்வாரவாரத்தோடு சேர்ந்த கரையைப் பொருது இழியும் பெரிய நீரின் ஒலி அஞ்சத் தக்க இடியோடு கூடிய மழை முழக்கத்தை ஒக்கும் திருமருத முன்றுறைக் கண் சேரும்; அந்நீரிடத்து மகளிரும் மைந்தரும் இன்பம் நுகர்வர்; அவர்கள் மாலைகளை வாங்கி நின் தலைக்கண் புனையும் வையாய்! இன்று நின்னிடத்து ஆடி நீங்காத இப் பயனைப் பெற்றார்போல என்றும் நின்னால் யாம் பெறும் பயனைப் பாராட்டி விடிகின்ற பொழுதின் தன்மையை அடைந்து மகிழுவோமாக.

8. செவ்வேள்

கடவுள் வாழ்த்து

திருப்பரங்குன்றத்தின் அமைப்பும் சிறப்பும்

- மண்மிசை யவிழ்துழாய் மலர்தரு செல்வத்துப்
 புண்மிசைக் கொடியோனும் புங்கவ மூர்வோனும்
 மலர்மிசை முதல்வனு மற்றவனிடைத்தோன்றி
 உலகிரு ளகற்றிய பதின்மரு மிருவரும்
 5 மருந்துரை யிருவருந் திருந்துநா லெண்மரும்
 ஆதிரை முதல்வனிற் கிளந்த
 நாதர்பன் னொருவரு நன்றிசை காப்போரும்
 யாவரும் பிறரு மமரரு மவுணரும்
 மேவரு முதுமொழி விழுத்தவ முதல்வரும்
 10 பற்றா கின்றுநின் காரண மாகப்
 பரங்குன் றிமயக் குன்ற நிகர்க்கும்
 இமயக் குன்றினிற் சிறந்து
 நின்னீ ன்ற நிரையிதழ்த்தாமரை
 மின்னீ ன்ற விளங்கிணரூழா
 15 ஒருநிலைப் பொய்கையோ டொக்குநின் குன்றின்
 அருவிதழ் மாலைச் சனை;
 முதல்வநின் யானை முழக்கங் கேட்ட
 கதியிற்றே காரின் குரல்;
 குரல்கேட்ட கோழி குன்றதிரக் கூவ
 20 மதநனி வாரண மாறுமா றதிர்ப்ப
 எதிர்குதி ராகின் றதிர்ப்பு மலைமுழை

குன்றத்திற்கும் கூடலுக்கும் இடையிலுள்ள வழி

ஏழ்புழை யைம்புழை யாழிசைகேழ்த் தன்ன வினம்
 வீழ்தும்பி வண்டொடு மிஞ்ஞார்ப்பச் சனைமலரக்
 கொன்றை கொடியிண ரூழ்ப்பக் கொடிமலர்

- 25 மன்றல மலர மலர்காந்தள் வாய்நாற
நன்றவிழ் பன்மலர் நாற நறைபனிப்பத்
தென்ற லசைவருஉஞ் செம்மற்றே யம்மநின்
குன்றத்தாற் கூடல் வரவு;

குன்றத்தின் முழக்கம்

- குன்ற முடைத்த வொளிர்வேலோய் கூடல்
30 மன்றல் கலந்த மணிமுரசி னார்ப்பெழக்
காலொடு மயங்கிய கலிழ்கடலென
மால்கடல் குடிக்கு மழைக்குரலென
ஏறதிர்க்கு மிந்திர னிருமருமென
மன்ற லதிரதிர மாறுமா றதிர்க்குநின்
35 குன்றங் குமுறிய வுரை;

தலைமகன் தலைமகட்குக் குன்றத்தின் சிறப்புக் கூறுதல்

- தூதேய வண்டின் றொழுதி முரல்வவர்
காதன்மூ தூர்மதில் கம்பலைத் தன்று
வடுவகிர் வென்றகண் மாந்தளிர் மேனி
நெடுமென் பணைத்தோட் குறுந்தொடி மகளிர்
40 ஆராக் காம மார்பொழிற் பாயல்
வரையகத் தியைக்கும் வரையா நுகர்ச்சி
முடியா நுகர்ச்சி முற்றாக் காதல்
அடியோர் மைந்த ரகலத் தகலா
அலர்ஞெமன் மகன்றி னன்னர்ப் புணர்ச்சி
45 புலரா மகிழ்மறப் பறியாது நல்கும்
சிறப்பிற்றே தண்பரங் குன்று;

தலைமகள் புலந்து உரைத்தல்

- இனிமன்னு மேதிலர் நாறுதி யாண்டுப்
பனிமலர்க் கண்ணாரோ டாட நகைமலர்
மாலைக்கு மாலை வரூஉம் வரைகுணில்
50 காலைப்போய் மாலை வரவு;

தலைமகன் சூளும் தலைவி விலக்கலும்

இனிமணல் வையை யிரும்பொழிலுங் குன்றப்
பனிபொழி சாரலும் பார்ப்பாரும் ...

துனியன் மலருண்கண் சொல்வேறு நாற்றம்
கனியின் மலரின் மலர்கால்சீப் பின்னது
55 துனிய னனிநீநின் சூள்;

தோழி தலைமகனைச் சூள் விலக்கிக் கூறுதல்

என்பாணி நின்னி லெலா அபாணி நீ நின்கூள்;
சான்றாள ரீன்ற தகாஅத் தகாஅமகாஅன்
ஈன்றாட் கொருபெண் ணிவள்;
இருண்மையீ ருண்க ணிலங்கிழை யீன்றாட்
60 கரியளோ வாவ தறிந்திலே னீதா
வருபுனல் வையைமண றொட்டேன் றருமணவேள்
தண்பரங் குன்றத் தடிதொட்டே னென்பாய்
கேளிர் மணலின் கெழுவு மிதுவோ
ஏழுவகு மாளி திருவரைமே லன்பளிதோ
65 என்னை யருளி யருண்முருகு சூள்சூளின்
நின்னை யருளி லணங்கான்மெய் வேறின்னும்
விறல்வெய்யோ னூர்மயல் வேனிழ னோக்கி
அறவ ரடிதொடினு மாங்கவை சூளேல்
குறவன் மகளாணை கூறேலா கூறேல்
70 ஐய சூளி னடிதொடு குன்றொடு
வையைக்குத் தக்க மணர்சீர்கூள் கூறல்

தலைமகனது உரை

யார்பிரிய யார்வர யார்வினவ யார்செப்பு
நீருரைசெய் நீர்மையில் சூளென்றி நேரிழாய்
கயவாய நெய்தலலர் கமழ்முகை மணநகை
75 நயவரு நறவிதழ் மதருண்கண் வாணுதல்
முகைமுல்லை வென்றெழின் முத்தேய்க்கும் வெண்பல்
நகைசான்ற கனவன்று நனவன்று நவின் றதை
இடுதுனி கையாறா வெற்றுயர் கூரச்
சடுமிறை யாற்றிசி னடிசேர்ந்து சாற்றுமின்
80 மிக, ஏற்றதுமல ரூட்டுது மவி
கேட்டுதும் பாணி யெழுதுங் கிணைமுருகன்
தாட்டொழு தண்பரங் குன்று;

தோழி தலைமகளின் கற்புடைமை கூறல்

தெரியிழாய் செல்கென்றா யெல்லாயாம் பெற்றேறும்
 ஒருவர்க்கும் பொய்யாநின் வாயில்கூள் வெளவல்
 85 பருவத்துப் பன்மாணீ சேறலிற் காண்டை
 எருமை யிருந்தோட்டி யெள்ளீயுங் காளை
 செருவஞ் செயற்கென்னை முன்னைத்தன் சென்னி
 அருள்வயினாற் றூங்கு மணிகையாற் றாக்கி
 நிரைவளை யாற்றிருஞ் சூள்;

தலைமகளிரது செய்தி

90 வளிபொரு சேட் சிமை வரையகத்தால்
 தளிபெருகுந் தன்சினைய
 பொழில்கொளக் குறையாமலரக்
 குளிர்பொய்கை யளறுநிறைய
 மருதநளி மணன்ஞெமர்ந்த
 95 நனிமலர்ப் பெருவழிச்
 சீறடியவர் சாறுகொள வெழுந்து
 வேறுபடு சாந்தமும் வீறுபடு புகையும்
 ஆறுசெல் வளியி னவியா விளக்கமும்
 நாறுகமழ் வீயுங் கூறுமிசை முழுவமும்
 100 மணியுங் கயிறு மயிலுங் குடாரியும்
 பிணிமுக முளப்படப் பிறவு மேந்தி
 அருவரைச் சேராத் தொழுநர்
 கனவிற் றொட்டது கைபிழை யாகாது
 நனவிற் சேஎப்பநின் னளிபுனல் வையை
 105 வருபுன லணிகென வரங்கொள் வோரும்!
 கருவயி றுறுகெனக் கடம்படு வோரும்
 செய்பொருள் வாய்க்கெனச் செவிசார்த்து வோரும்
 ஐயம ரடுகென வருச்சிப் போரும்
 பாடுவார் பாணிச்சீரு மாடுவா ரரங்கத் தாளமும்
 110 மஞ்சாடு மலைமுழக்கும்
 துஞ்சாக் கம்பலைப்
 பைஞ்சனைப் பாஅ யெழுபாவையர்

- ஆயித முண்க ணலர்முகத் தாமரை
தூட்டா மரைத்தோட் டமனியக் கயமலர்
- 115 எங்கைப் பதுமங் கொங்கைக் கயமுகைச்
செவ்வா யாம்பல் சென்னீர்த் தாமரை
புன்றா மரையொடு புலம்வேறு பாடுறாக்
கூரெயிற்றார் குவிமுலைப் பூணொடு
மார னொப்பார் மார்பணி கலவி
- 120 அரிவைய ரமிர்தபானம்
உரிமை மாக்க ளுவகையமிர் துய்ப்ப
மைந்தர் மார்வம் வழிவந்த
செந்தளிர் மேனியார் செல்ல நீர்ப்ப

பரங்குன்றை வாழ்த்தல்

- எனவாங்கு
- 125 உடம்புணர் காதலரு மல்லாருங் கூடிக்
கடம்பமர் செல்வன் கடிநகர் வேண
மறுமிடற் றண்ணற்கு மாசிலோ டந்த
நெறிநீ ரருவி யசம்புறு செல்வ
மண்பரிய வானம் வறப்பினும் மன்னுகமா
- 130 தண்பரங் குன்ற நினக்கு

- ஆசிரியன் நல்லந்துவனார் பாட்டு -

-மருத்துவன் நல்லச்சுதனார் இசை - பண்ணுப் பாலையாழ் -

பூமியிடத்துள்ள துளசியின் மலர்ந்த மலரினாற்றொடுத்த
மாலையையும், அளவற்ற செல்வத்தினையுமுடைய கருடனை
மேலே எழுதிய கொடியையுமுடைய திருமாலும், இடப
ஊர்தியுடைய சிவபெருமானும் உந்தியங் கமலத்திற்றோன்றிய
பிரமனும், அவனிடத்தினின்றும் தோன்றி, உலகின் இருளை
அகற்றும் ஆதித்தர் பன்னிருவரும், மருத்துவராகிய அசுவினி
தேவர் இருவரும், சிவபெருமான் பெயரால் அறியப்படும் உருத்
திரர் பதினொருவரும், நல்ல திசைகளைக் காக்கின்ற திக்குப்
பாலகர் எண் மரும், இவரும் இவரொழிந்த பிறருமாகிய அமரரும்,
அவுணரும், தெய்வ முனிவரும் நின்னைக் காண்பது காரணமாக
மண்மிசை வந்து உறையும் இடம் திருப்பரங்குன்றாம். இவ்வியல்

பினால் பரங்குன்று நினது பழைய இட மாகிய இமயக் குன்றத்தை ஒக்கும். அவ்விமயக் குன்றின் கண் சிறப்பெய்தி நின்னை ஈன்ற நிரைத்த இதழுடைய தாமரையினது மின் போலும் பூங்கொத்துக்கள் உதிராததும் வற்றாததுமாகிய பொய்கை ஒக்கும். நினது குன்றின் அருவி தங்கும் ஓழுங்குபட்ட சுணை.

முதல்வ! நின் குன்றிடத்து முகிலின் முழக்கம் நின் யானை முழங்கும் ஓசையை ஒக்கும். முகிலின் முழக்கத்தைக் கேட்ட கோழி அஞ்சிக் குன்று எதிரொலிக்கும்படி கூவும். மதமிக்க யானை அக்குரற்கு மாறுமாறாகப் பிளிறும். அவை மலைக்குகைகளிடத்து எதிரொலிக்கும். ஐந்து துளையான வங்கியத்தும். யாழிடத்தும் பிறந்த இசைச் சுருதியை ஒப்ப ஒரே நிறமுடைய கூட்டாகச் செல்லும் விருப்புடைய வண்டுகள் ஆர்த்தன. கொன்றை, சரம் போன்ற பூங்கொத்துக்களை மலர்ந்தன. மணமுடைய மலர்ந்த காந்தப் பூ, இடமெல்லாம் நாறின. நன்றாக மலர்ந்த பன்மலர்கள் தேன் ஓழுக அந்நாற்றங் களோடு தென்றல் வீசும் தலைமையுடையவாய் இருந்தன. மதுரைக்கும் திருப்பரங்குன்றத்துக்கும் இடையேயுள்ள வழி இவ்வாறிருந்தது.

குன்றைப் பிளந்து விளங்குகின்ற வேலோய்! கூடலிடத்து மன்றலில் கொட்டப்படும் முரசின் ஆரவாரம். காற்றால் ஏறுண்ட கடலின் கொந் தளிப்புப் போலவும். இந்திரனது இடி எனவும் அதிர்ந்தது. நின் குன்றிடத்து முழக்கம் அவ்வொலிக்கு மாறாக ஒலிக்கும்.

தலைவியரால் தூதாக ஏவப்பட்டுத் தலைவரோடு மீண்ட வண்டின் கூட்டத்தின் ஒலி, அத் தலைவியர் காதலை மதுரை மூதூர்க்கண் அரவமாக்கிற்று.

மாவடுவின் வகிரை வென்ற கண்ணும் மாந்தளிர் போன்ற மேனியும், நீண்ட மூங்கில் போன்ற பணைத்த மிருதுவாகிய தோளும். வளை அணிந்தவருமாகிய இளம் மகளிரின் வரை கடந்த காம இன்பத்தைத் தலைவரோடு பெரிய பொழிலாகிய பாயலின் கண் கூடிப் பெறுவர். இக்களவியற் புணர்ச்சியையும், காதலையுமுடைய ¹அடியுறை மகளிர், மைந்தர் அகலத்தை

1. நின்தொழுபராகிய மகளிர்

அகலாத நல்ல புணர்ச்சியையும் பூவின் கட் திரியும் அகன்றில் போல் அகலாது அவர் விரும்பியவாறு பெறுவர். இவ்வாறு தருஞ்சிறப்புடையது தண்பரங்குன்று.

(தலைமகள் இவ்வாறு மகளிர்மேல் வைத்து இன்ப மிகுதி கூறியதைப் பொறாத தலைமகள் புலந்து கூறுகின்றாள்)

தலைவி:- இப்பொழுது நீ மிகவும் அயலார் நாற்றத்தை நாறா நின்றாய்; அவரோடு கூடுதற்கு அவ்விடத்தே நீ காலை போய் மாலை வருதல் அடிக்கடி நிகழா நின்றது; இனி பழைய சத்தியத்தைத் தவிர்.

தலைவன்:- இனிய மணலையுடைய வையைக் கரைக் கண்ணுள்ள பொழிலாணை, குன்றத்துச் சாரலாணை, பார்ப் பாராணை, முனியாதே. மலரை உண்ட கண்ணாய். நீ கூறியது எனக்கு இயைவதன்று இந்நாற்றம் பரங்குன்றத்துக் கனியினும் மலரினும் பயின்ற காற்றுச் சீத்தடித்து வந்தது; ஆதலால் மிகவும் துனியாய் ஆகுக.

தலைவி:- நீ உன் சூளை விடு.

தோழி:- ¹ஏடா! யானொன்று சொல்லுமளவும் நில்லு நில்லு. நின் சூளைப் பின்னை கூறு. அமைதியுடையோர் பெற்ற மிகத் தகுதியில்லாத மகனே! இவள் தாய்க்கு ஒரு பெண், (இச் சத்தியத்தால் உனக்குத் தீமை வரின் இவள் இறந்து படுவள்)

தலைவன்:- மை உண்ட கண்ணும் விளங்குகின்ற ஆபரணங் களுடையவளும் ஈன்றாட்கு அரியளோ? அரியளாவது நீ சொல்லுதற்கு முன் யான் அறிந்திலேன்; இதனைப் பார்; புனல் வாரடிக்கின்ற வையையின் மணலைத் தொட்டேன்.

தோழி:- மணத்தைத் தருகின்ற செவ்வேளின் தண்ணிய பரங் குன்றத்தின் அடியைத் தொட்டேன் என்றாய்; கேளிரை ஒத்த மணலோடு நட்பும் இத்தன்மைத்தோ? அது கிடக்க, ஏழுலகையும் ஆளுகின்ற திருவரைமேல் அன்பு அருளைச் செய்யத்தக்கது; நீ தலைவியிடத்து அருள் செய்யாது செய்ததாக, அருளுடைய

1. ஏடா வென்பது தோழன் முன்னிலைப் பெயர் (திவாகரம்)

முருகன் மீது ஆணை செய்யின் நின்னை அருளில்லாத வருத்தத் துடன் அவ்வேல் மெய்யாக வருத்தும்; அதுவேயன்றிப் பார்ப்பார் அடியைத் தொடினும், வெற்றி வேலோன் ஊர்ந்து செல்லும் மயிலையும் அவன் நிழலையும் நோக்கி அவை மீது சூளுறற்கு; குறவன் மகள் மீது ஆணை கூறுகின்ற ஏடா! அதனையும் கூறல்; ஐயனே! சூளுறல் வேண்டின் வணங்கப்படும் குன்றோடு வையைக் கேற்ற அழகிய மணலைச் சூளுறா தொழி.

தலைவன்:- நேரிழாய்! யார் பிரிய, யார் வர, யார் வினவ, யாரது விடை உண்டாகின்றது? அது கருதாது நீருரைக்கும் சூளின் தன்மை கடிது என்றாய்; தடாகத்தின் கண்ணுள்ள நெய்தற் பூவையும், கமழ்கின்ற (சிவந்த) நறவம் பூவின் இதழை ஒத்த கண்ணையும், ஒள்ளிய நுதலையும், முல்லை முகையை வென்று முத்தை ஒத்திருக்கும் வெள்ளிய பற்களையு முடைய எனது தலைவி கூறிய குற்றம் நனவு மன்று கனவுமன்று; (நகையாகக் கூறுகின்றான்) என் மாட்டுக் குற்றத்துக்குரியது ஒன்றும் இல்லா திருக்கவும் அவள் துனிக்குக் காரணம் என் ஒழுக்க நெறியாக நீ ஓர்தலால் யான் செய்தது பொய்ச் சூள் என்று கருதி முருகன் என்னைத் துயர்மிகும்படி வருத்தஞ் செய்வான்; அவன் அவ்வாறு செய்யாமல் நீ சென்று அவள் அடியிற் பணிந்து ஆற்றுவிப்பாயாக; (பின் தன் ஏவல் இளைஞரை நோக்கி) இவ்வரையை எல்லார்க்கும் அறிவிம்மின்; முருகன் தானை யாவரும் தொழும் பரங்குன்றத்தின் கட் சென்று மலர் தூவி ஏற்றுதும்; அவியை ஊட்டுதும்; பாணித் தாளத்தையுடைய பாட்டைப் பாடுவேம்; ¹கிணை ஒலியை எழுவிப்போம்.

தோழி: ஏடா என்னைச் சமாதானஞ் செய்க என்றாய்; அதனாலே நின் பொய் ஆணையாகிய குற்றம் நின்னைப் பற்றுதலை யாம் அறிந்தேம்; யமனது வலிமையும் இகழும் ஆற்றலுமுடைய முருகன் நின்னை மாறுபடுத்தற்கு முன்னே, யான் வளை சோரும் படி கையை விட்டுப் பேசாது நிற்பேன்; தலைவி நாவைக் கை விரலினாற் தொட்டு முகத்தைக் கவிழ்த்துப் பெரிய சூளுறுதலால் வரும் தீமையை அஞ்சி அருளினால் ஆற்றியிருப்பாள்; அயல் மகளிர் பால் நீ பலகாலும் செல்லும்போது அதனைப் பலகாலும் காண்பாள்.

இவ்வாறு கூறிப் பின்னும் தலைமகளிர் யாவரும் இவ்வாறே செய்வரென அவரது செய்தி கூறுகின்றாள்.

மதுரைக்கும் திருப்பரங்குன்றத்துக்கும் இடையே உள்ள வழி காற்று மோதுதலால் உயர்ந்த மலையிடத்திற் பெய்து ஓடும் மழை நீராற் செழித்து வளர்ந்த இளமரச் சோலைகளை யுடையது; மரங்களில் பறிக்கப் பறிக்கத் தொலையாத மலர்கள் விரிந்திருக்கும்; பொய்கைகள் நீர் நிறைந்திருக்கும்; பொழில்களிடத்துக் குளிர்ந்த மணல் பரந்திருக்கும்; முருகனைப் பூசைபுரிந்து வழிபடுதற்கு இத்தண்ணிய நிழலுடைய வழியால் மகளிர் கூட்டமாகச் செல்வர்; சந்தனமும், புகைப்பனவும், காற்றால் அவியாத விளக்கிற்கு வேண்டிய நெய்யும், நாறுகின்ற பூவும், இசையுடைய முழவும், மணியும், பாசமும், அயிலும், குடாரியும், மயிற் கொடியும் பிறவும் ஏந்திச் சென்று திருப்பரங்குன்றிலுறையும் முருகனது அடிகளைத் தொழுவர். தொழுது சிலர், யாம் கனவில் எங்காதலரைத் தொட்டது பொய்யாகாமல் நனவின்கண் தலைவரை எய்தி வையைப் புதுப்புனல் ஆடுதல் வேண்டுமென வரம் வேண்டுவர்; சிலர், எம் வயிறு கருவுற வேண்டுமெனப் பொருள்களை நேர்ந்தனர்; சிலர் எங்கணவர் வியக்கத்தக்க அமரை வெல்ல வேண்டுமென அருச்சித்தனர். இவ்வாறெல்லாம் பாடுவார் ஆடுவோரின் தாளங்களும், மலையிடத்து எழும் எதிரொலியுமாகிய இவையெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒலித்தன.

கூரிய எயிறுடைய பாவையர் சுனையிடத்தே பாய்ந்தாடினர். அவர்களது கண்ணும், முகமும், பாதமும் தாமரைப் பூப்போன்றன; அவர்கள் தோள் மீது பொருந்திய சேடியரது கரங்களும் கயத்தில் மலர்ந்த தாமரைப் பூப்போன்றன; தனங்களும் தாமரை முகையை ஒத்தன; இளமயிலனையார் பொய்கையிடத்துப் பாய்ந்தாடுதலின் அங்கு மலர்ந்த தாமரை மலர்களுக்கும் இவர்கள் உறுப்புகளாகிய தாமரை மலர்களுக்கும் வேற்றுமை தோன்றாதாயிற்று. அம்மடவார் முலைப் பூனோடு கணவர் தம் மார்பணிகள் மயங்கின. சிவந்த தளிர் போன்ற மேனியுடைய அம்மடவார் அரிவையர் செய்த அமிர்த்தத்தை ஒத்த காமத்தை

உண்டாக்கும் கள்ளுடனே மடையர் சமைத்த மகிழ்ச்சி தரும்
கள்ளையும் உண்டு தங்கணவர் மார்பிடத்துத் தோன்றிய
வருத்தத்தைத் தீர்த்தனர்.

பரங்குன்றமே! தம்முட்பிரியாத மகளிரும், மைந்தரும்,
பிறரும், வரம் வேண்டுவோரும் கூடி நின்று, மணிமிடற்றண்ணற்கு
மாசில்லாத உமையம்மை தந்த கடம்பின் கீழ் அமரும் முருகனது
அழகிய கோயிலை வழிபட, செல்வத்துடன் மண் வருத்த மழை
வறண்டதாயினும் அருவி பெருகி மிகும் செல்வம் நினக்கு நிலை
பெறுவதாக.

9. செவ்வேள்

கடவுள் வாழ்த்து

முருகவேளை வாழ்த்துதல்

இருநிலந் துளங்காமை வடவயி னிவந்தோங்கி
 அருநிலை யுயர்தெய்வத் தணங்குசா றலைகாக்கும்
 உருமுச்சூழ் சேட்சிமை யுயர்ந்தவ ருடம்பட
 எரிமலர்த் தாமரை யிறைவீழ்த்த பெருவாரி
 5 விசிசடைப் பொறையூழ்த்து விழுநிகர் மலரேய்ப்பத்
 தணிவுறத் தாங்கிய தனிநிலைச் சலதாரி
 மணிமிடற் றண்ணற்கு மதியாரற் பிறந்தோய்நீ
 மையிருநூற்றிமையுண்கண் மான்மறிதோண் மணந்தஞான்
 றையிருநூற்று மெய்ந்நயனத் தவன்மகண் மலருண்கண்
 10 மணிமழை தலைஇயென மாவேனில் காரேற்றுத்
 தணிமழை தலையின்று தண்பரங் குன்று;

தமிழ்து சிறப்பிற்குக் காரணம்

நான்மறை விரித்து நல்லிசை விளக்கும்
 வாய்மொழிப் புலவீர் கேண்மின் சிறந்தது
 காதற் காமங் காமத்துச் சிறந்தது
 15 விருப்போ ரொத்து மெய்யுறு புணர்ச்சி
 புலத்தலிற் சிறந்தது கற்பே யதுதான்
 இரத்தலு மீதலு மிவையுள் ளீடாப்
 பரத்தையுள் ளதுவே பண்புறு கழறல்
 தோள்புதி துண்ட பரத்தையிற் சிவப்புறு
 20 நாளணிந் துவக்குஞ் சணங்கறை யதுவே
 கேளணங் குறமனைக் கிளந்துள சணங்கறை
 சணங்கறைப் பயனு மூடலுள் ளதுவே, அதுனால்,
 அகற லறியா வணியிழை நல்லார்
 இகறலைக் கொண்டு துனிக்குந் தவறிலரித்

25 தள்ளாப் பொருளியல்பிற் றண்டமிழாய் வந்திலார்
கொள்ளாரிக் குன்று பயன்;

வள்ளியும் முருகனும் சிறந்தவாறு

ஊழாரத் தோய்கரை நூக்கிப் புனறந்த
காழாரத் தம்புகை சுற்றிய தார்மாப்பிற்
கேழாரம் பொற்ப வருவானைத் தொழாஅ
30 வாழிய மாயாநின் றவறிலை யெம்போலும்
கேழிலார் மாணல முண்கோ திருவுடையார்
மென்றோண்மே லல்கி நல்கலு மின்று
வையெயிற் றெய்யா மகளிர் திறமினிப்
பெய்ய வழக்கு மழைக்காமற் றைய
35 கரையாவெந் நோக்கத்தாற் கைசட்டிப் பெண்டின்
இகலி னிகந்தானை யவ்வே டலைக்கண்ணி
திருந்தடி தோயத் திறைகொடுப் பாளை
வருந்த லெனவவற்கு மார்பளிப் பாளைக்
குறுகலென் றொள்ளிழை கோதைகோ லாக
40 இறுகிறுக யாத்துப் புடைப்ப
ஓருவர் மயிலொருவ ரொண்மயிலோ டேல
இருவர் வான்கிளி யேற்பின் மழலை
செறிகொண்டை மேல்வண்டு சென்றுபாய்ந் தன்றே
வெறிகொண்டான் குன்றத்து வண்டு;

**வள்ளியின் பாங்கியரும் தேவசேனையின்
பாங்கியரும் இகலுதல்**

45 தார்தார் பிணக்குவார் கண்ணியோச்சித் தடுமாறுவார்
மார்பணி கொங்கைவார் மத்திகையாப் புடைப்பார்
கோதை வரிப்பந்து கொண்டெறிவார்
பேதை மடநோக்கம் பிறிதாக ஓத
நுடங்கு நொசிநுசுப்பார் நூழி றலைக்கொள்ளக்
50 கயம்படு கமழ்சென்னிக் களிற்றியல்கைம் மாறுவார்
வயம்படு பரிப்புரவி மார்க்கம் வருவார்
தேரணி யணிகயிறு தெரிபு வருவார்
வரிசிலை வளைய மார்புற வாங்குவார்
வாளி வாளிக ணிலைபெற மறலுவார்

- 55 தோள்வளை யாழி சுழற்றுவார்
மென்சீர் மயிலிய லவர்;
வாண்மிகு வயமொய்ப்பின்
வரையகலத்தவனை வானவன்மகள்
மாணெழின் மலருண்கண்
- 60 மடமொழியவ ருடன்சுற்றிக்
கடிசனையுட் குளித்தாடுநரும்
அறையணிந்த வருஞ்சனையான்
நறவுண் வண்டாய் நரம்புளர்நரும்
சிகைமயிலாய்த் தோகைவிரித்தாடுநரும்
- 65 கோகுலமாய்க் கூவுநரும்
ஆகுல மாகுநரும்
குறிஞ்சிக் குன்றவர் மறங்கெழு வள்ளிதமர்
வித்தகத் தும்பை விளைத்தலான் வென்வேலாற்
கொத்தன்று தண்பரங் குன்று;

வாழ்த்தி வேண்டல்

- 70 கடுஞ்சூர் மாமுத றடிந்தறுத்தவேல்
அடும்போ ராளநின் குன்றின்மிசை
ஆட னவின்றோ ரவர்போர் செறுப்பவும்
பாடல் பயின்றோரைப் பாணர் செறுப்பவும்
வல்லாரை வல்லார் செறுப்பவும்
- 75 அல்லாரை யல்லார் செறுப்பவு மோர்சொல்லாய்ச்
செம்மைப் புதுப்புனற்
றடாக மேற்ற தன்சனைப் பாங்கர்ப்
படாகை நின்றன்று
மேள வெஃகினவை
- 80 வென்றுயர்த்தகொடி விறல்சான்றவை
கற்பிணை நெறியூ டற்பிணைக் கிழமை
நயத்தகு மரபின் வியத்தகு குமர
வாழ்த்தினேம் பரவுதாங் தாழ்த்துத்தலை நினையா
நயத்தலிற் சிறந்தவெம் மடியுறை
- 85 பயத்தலிற் சிறக்க நாடொறும் பொலிந்தே.

- குன்றம்பூதனார் பாட்டு - மருத்துவன் நல்லச்சுதனார் இசை --

- பண்ணுப் பாலையாழ் -

வடதிசைக்கண் உயர்ந்து பெரிய நிலம் அசையாதபடி நிற்கும் பெரிய சிகரத்தையுடைய இமையமலை, அழகு மிகுந்த தெய்வச் சாதிக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனாற் காக்கப்படும். அம்மலையிடத்தே, அமரருலகினின்றும் அயனால் வீழ்த்தப் பட்ட ஆகாய கங்கையின் வேகத்தை மலர்ந்து விழுகின்ற பூவைப் போல சடாபாரத்திலே தாங்கிய சிவபெருமானுக்கு, தெய்வ முனிவர்கள் உடன்படக் கார்த்திகைப் பெண்களிடத்திற் பிறந்தோய்! இமைக்கின்ற கரிய கண்களையுடைய வள்ளியின் தோளை நீ களவின் கண் மணந்தாய். மணந்த அன்று, ஆயிரங் கண்களையுடைய இந்திரன் மகளாகிய தேவ சேனையின் கண், முதுவேனில் கார்காலமாகி மழை பெய்தா லொப்பப், பரங்குன்றின் கண் நீராகிய மழையைப் பெய்தது.

நான்மறைப் பொருளை விரித்து அம்மறையின் நல்ல புகழை விளக்கும் புலவீர்! சிறந்ததொரு பொருளைக் கேண்மின். காமத்துச் சிறந்தது காதலையுடைய காமம்; அஃதாவது: மெய்யுற்றறியாதா ரிருவர் அன்பொத்து ஊழ் வயத்தராய்த் தாமே மெய்யுற்றுப் புணரும் புணர்ச்சி. இனி அன்பு ஒவ்வாத கற்புப் புலத்தலாற் சிறந்தது. அப்புலவிதான்¹வாயில் வேண்டி நின்றல், வாயில் பெறுதல் முதலியன. அவை தலைவனது பரத்தைமையான் வருவன. வாயில் பெற்றுப் புணரும் புணர்ச்சி, தலைவிக்குப் பாங்காயினார் கேட்டு வருத்தமுறப் பரத்தையால் தன் மனைக்கண் அலர் தூற்றப்படுவ தாகும். அப்புணர்ச்சி இன்ப இயல்பானன்றி ஊடலால் உண்டாவது. கற்பொழுக்கம் போலத் தலைவர் பிரிதலறியாத களவிற்புணர்ச்சியுடைய மகளிர் தலைவரோடு மாறு கொண்டு துனிக்கும் குற்றமுடையாரன்று. இப் புணர்ச்சியை வேண்டுகின்ற பொருளிலக்கணத்தையுடைய தமிழை ஆராயாத தலைவர் களவொழுக்கத் தைக் கொள்ள மாட்டார்.

இனி அக்களவிற்புணர்ச்சியுடைமையான் வள்ளி சிறந்த வாறும், அத்தமிழை ஆய்ந்தமையான் முருகன் சிறந்தவாறும் கூறுகின்றார். சந்தன மரங்களுடைய பழைய கரையைப் பெயர்த்து

1. தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து வந்தானாக. தலைவி அவனை உள்ளேவிடாது மறுக்க அவன் பலவாறு இரந்து வேண்டுவான் பின் ஒருவாறு இரங்கிய தலைவி அவனை உள்ளே விடுவாள்.

வையைப் புனல் கொண்டு வந்த வயிரிய சந்தனக் கட்டையின் புகை சூழ்ந்த மாலையுடைய மார்பின் கண், விளங்குகின்ற முத்துமாலை அழகு பெறத் தன்னோடு கலத்தற்கு வரும் முருகவேளை தேவ சேனை தொழுதாள்; தொழுது, “வஞ்சகனே! வாழ்க. நின்னை அறியாது அகப்பட்ட மகளிர் தன்மை இனி மழையை வேண்டி வருந்தும் காவை ஓக்கும்; ஆதலால் அம்மகளிரே தவறுடையரா வரல்லது நீ தவறுடையை அல்லை; நின்னை எய்தும் திருவுடையார் மென்றோள் மேற் பொருந்தி அருளலும் நினக்கின்று; ஆதலால் நின் சிறந்த நலத்தை உண்ணக் கடவனோ” என்று முருகக் கடவுளைக் கையாற் சுட்டிச் சொன்னாள்; சொல்லிய பின் வள்ளி காரணமாக உண்டான புலவியால் நீங்கினாள். முருகவேள் தேவசேனையைக் சென்றணுகி, தன் தலைமாலை அவள் அழகிய பாதங்களிற் தோயும்படி வணங்கினார். அதனால் புலவி தீர்த்த தேவசேனை ‘வருந்தல்’ என்று சொல்லித் தன் மார்பை அளித்தாள். அப்போது வள்ளி ‘இனி அவளைக் குறுகாதே’ என்று அவன் கையை மிக இறுகப் பிடித்தாள்; பிடித்துத் தானணிந்த மாலையைக் கோலாகக் கொண்டு அடித்தாள். அதனைக் கண்டு ஒருவர் மயில் ஒருவர் மயிலோடு உறவாடிற்று; இருவர் கிளிகளும் தம்முள் மழலை வார்த்தைகளை மிழற்றின. வெறியாட்டை விரும்பும் முருகனது குன்றிடத்துள்ள வள்ளியின் வண்டு தேவசேனை கொண்டை மீது இருந்த வண்டை மேற்சென்று பாய்ந்தது. அதனைக் கண்டு தேவசேனையின் பாங்கியர் வள்ளி பாங்கியரோடு மாறுபட்டனர்; மாறுபட்டு மாலைகளை வீசி அடித்தனர்; கண்ணிகளை ஓங்கித் தடுமாறினர்; மார்பை அழகு செய்யும் கொங்கையின் கச்சுகளை, அடிக்கும் கருவிகளாகக் கொண்டு அடித்தனர்; மாலைகளையும் வரிப்பந்தையும் கொண் டெறிந்தனர். பேதமையுடைய மெல்லிய நோக்கம் வெகுளியால் வேறு பட்டோரும் ஊதவளையும் இடையுடை யோருமாகிய, தேவசேனையின் தோழியர் நெருங்கிய போரைச் செய்தனர். அதனைக் கண்டு வள்ளியின் பாங்கியராகிய மெல்லிய மயிலின் சாயலையுடையோர், தோட்டிப் புண்ணால் மென்மை அடைந்த தலையுடைய மதம் நாறுகின்ற களிற்றின் இயல்பை அடைந்தனர்; வேகமுடைய குதிரைகளின் கதியைத் தம்மிடத்தே கொண்டனர்; தேர் நிரைகள் போல வடிகயிற்றைத்

தெரிந்து கொண்டு வந்தனர்; மார்பிலே பொருந்தும்படி வில்லை வளைத்து அம்பைச் செலுத்தும் வில் வீரரதும் வாள் வீரரதும் நிலைமையையும் அடைந்தனர். இந்திரன் மகளுடைய பாங்கியர் அதற்கு அஞ்சி வாட் டமும்பு நெருங்கியிருக்கும் மார்புடைய முருகனைச் சூழ்ந்துகொண்டு சுனையிடத்தே மூழ்கி ஆடினர். அப்பாறையிடத்துத் தேனையுண்ட வண்டாய் நின்று யாழ் போன்ற இனிய பாடலைப் பாடினர்; கொண்டை யுடைய மயிலாய்த் தோகை விரித்தாடினர்; குயில்களாய் நின்று கூவினர்; வருத்த மடைந்தனர்; குறிஞ்சி நில மக்களாகிய குறவர் பெற்ற வீரம் பொருந்திய கொடிச்சியர் திருந்திய போரைச் செய்தவிடம் பரங்குன்று ஆதலின் அவ்விடம் வெற்றி வேலுடைய முருகனுக்கு ஒத்தது.

கொடிய சூரபன்மாவாகிய மாமரத்தை அறுத்து அழித்து வேலாற் பொரும் போரையுடையாய்! நின் குன்றின் மிசை ஆடல் பயின்றாரை ஆடல் பயின்றார் வெல்வர்; பாடல் பயின்றாரைப் பாணர் வெல்வர்; வலிய போரில் வல்லாரைப் போர் வல்லார் வெல்வர்; ஒழிந்த கல்வி யுடையாரைக் கல்வியுடையார் வெல்வர். வெவ்விய புதுப்புனலை ஏற்ற தடாகம் போலும், சுனைப்பக்கத்து வெற்றிக்கொடி உயர்ந்து நின்றது. நினக்கு ஏற்ற வேலினை! வென்றுயர்ந்த கொடியால் வெற்றியமைந்தனை கற்பு நெறியுடைய தேவியரது அன்பு பொருந்திய ஊடலுரிமையை விரும்பும் பண்புடைய குமர! யாம் நினை வணங்கி வாழ்த்தி வேண்டிக் கொள்கின்றேம்.

10.வையை

வையையில் நீர் வருகை

மலைவரை மாலை யழிபெயல் காலைச்
 செலவரை காணாக் கடலறைக் கூட
 நிலவரை யல்ல னிழத்த விரிந்த
 பலவுறு போர்வைப் பருமணன் மூஉய்
 5 வரியரி யாணு முகிழ்விரி சினைய
 மாந்தீந் தளிரொடு வாழையிலை மயக்கி
 ஆய்ந்தளவா வோசை யறையூஉப் பறையறையப்
 போந்தது வையைப் புனல்;

புனலாடும் பொருட்டு மகளிர் வையைக் கரை சேர்தல்

புன்மண்டி யாடல் புரிவான் சனமண்டித்
 10 தாளித நொய்ந்நூற் சரணத்தார் மேகலை
 ஏணிப் படுகா விறுகிறுகத் தாளிடீஇ
 நெய்த்தோர் நிறவரக்கி னீரெக்கி யாவையும்
 முத்துநீர்ச் சாந்தடைந்த மூஉய்த் தத்திப்
 புகவரும் பொங்குளைப் புள்ளியன் மாவும்
 15 மிகவரினு மீதினைய வேழப் பிணவும்
 ஆகவரும் பாண்டிய மத்திரியு மாய்மாச்
 சகடமுந் தண்டார் சிவிகையும் பண்ணி
 வகைவகை யூழும் கதழ்புழும்த் தேறி
 முதிய ரினையர் முகைப்பரு வத்தர்
 20 வதிமண வம்பலர் வாயவிழ்ந் தன்னார்
 இருதிற மாந்தரு மின்னினி யோரும்
 விரவுநரை யோரும் வெறுநரை யோரும்
 பதிவத மாதர் பரத்தையர் பாங்கர்
 அதிர்குரல் வித்தக ராக்கிய தாள

- 25 விதிகூட டியவிய மென்னடை போலப்
பதியெதிர் சென்று பருஉக்கரை நண்ணி

கரை சேர்ந்த மகளிர் செயல்

அலர்வாய் அவிழ்ந்தன்ன பருவத்தையுடைய
கற்புடைமகளிர் பரத்தையர் இவர்களின் செயல்

- நீரணி காண்போர் நிரைமாட மூர்குவோர்
பேரணி நிற்போர் பெரும்பூச றாக்குவோர்
மாமலி யூர்வோர் வயப்பிடி யுந்துவோர்
30 வீமலி கான்யாற்றின் றுருத்தி குறுகித்
தாம்வீழ்வா ராகந் தழுவுவோர் தழுவெதிரா
தியாமக் குறையூட லின்னசைத் தேனுகர்வோர்
காமக் கணிச்சியாற் கையறவு வட்டித்துச்
சேமத் திரைவீழ்த்துச் சென்றமளி சேர்குவோர்

முகைப் பருவத்து மகளிரின் செயல்கள்

- 35 தாம்வேண்டு காதற் கணவ ரெதிர்ப்படப்
பூமேம்பா டுற்ற புனைசுரும்பிற் சேம
மடநடைப் பாட்டியர்த் தப்பித் தடையிறந்து
தாம்வேண்டும் பட்டின மெய்திக் கரைசேரும்
ஏழுநூ நாவாய் வரவெதிர் கொள்வார்போல்
40 யாம்வேண்டும் வையைப் புனலெதிர்கொள் கூடல்

களிறு பிடிகளின் ஒத்த அன்பு

- ஆங்க, அணிநிலை மாடத் தணிநின்ற பாங்காம்
மடப்பிடி கண்டு வயக்கரிமா லுற்று
நடத்த நடவாது நிற்ப மடப்பிடி
அன்ன மனையாரோ டாயா நடைக்கரிமேற்
45 சென்மன மாலுறுப்பச் சென்றெழின் மாடத்துக்
கைபுனை கிளர்வேங்கை காணிய வெருவுற்று
மைபுரை மடப்பிடி மடநல்லார் விதிர்ப்புறச்
செய்தொழில் கொள்ளாது மதிசெத்துச் சிதைதரக்
கூங்கை மதமாக் கொடுந் தோட்டி கைநீவி

- 50 நீங்கும் பதத்தா லுருமுப் பெயர்த்தந்து
வாங்கி முயங்கி வயப்பிடி கால்கோத்துச்
சிறந்தார் நடுக்கஞ் சிறந்தார் களையல்
இதையுங் கயிறும் பிணையு மிரியச்
சிதையுங் கலத்தைப் பயினாற் றிருத்தும்
55 திசையறி நீகானும் போன்ம்;

மகளிர், மைந்தர் இவர்கள் செயல்

- பருக்கோட்டி யாழ்ப்பாக்கம் பாடலோ டாடல்
அருப்ப மழிப்ப வழிந்த மனக் கோட்டையர்
(?) ஒன்றோ டிரண்டா முன்றேறார் வென்றியிற்
பல்சன நாணிப் பதைபதைப்பு மன்னவர்
60 தண்ட மிரண்டுந் தலைஇத் தாக்கி நின்றவை
ஒன்றியு முடம்பா டொலியெழுதற் கஞ்சி
நின்ற நிகழ்ச்சியும் போன்ம்;

- காமங் கனைந்தெழக் கண்ணின் களியெழு
ஊர்மன்னு மஞ்சி யொளிப்பா ரவர்நிலை
65 கள்ளின் களியெழக் காத்தாங் கலரஞ்சி
உள்ள முளையெழ லுக்கத்தா னுள்ளுட்
பரப்பி மதர்நடுங்கிப் பாரலர் தூற்றக்
கரப்பார் களிமதரும் போன்ம்;
70 வெள்ளந் தருமிப் புனல்;

மகளிரது நீர் விளையாட்டு

- புனல்பொருது மெலிந்தார் திமில்விடக்
கனல்பொருத வகிலினாவி காவெழு
நகின்முகடு மெழுகிய வளறுமடை திறந்து
திகைமுழுது கமழ முகிலகடு கழிமதியின்
75 உறைகழி வள்ளத் துறநறவு வாக்குநர்
அரவுசெறி யுவவுமதியென வங்கையிற் றாங்கி
எறிமகர வலய மணிதிகழ் நுதலியர்
மதியுணர மகளென வாம்பல்வாய் மடுப்ப
மீப்பால் வெண்டுகில் போர்க்குநர் பூப்பால்

- 80 வெண்டுகில் சூழ்ப்பக் குழன்முறுக்குநர்
செங்குங்குமச் செழுஞ் சேறு
பங்கஞ் செய்யகில் பலபளிதம்
மறுகு படவறை புரையறு குழவியின்
அவியம ரழலென வரைக்குநர்
- 85 நத்தொடு நள்ளி நடையிறவு வயவாளை
வித்தி யலையில் விளைக பொலிகென்பார்
இல்லது நோக்கி யினிவரவு கூறாமுன்
நல்லது வெஃகி வினைசெய்வார்
மண்ணார் மணியின் வணர்குரல் வண்டார்ப்பத்
- 90 தண்ணந் துவர்பல ஓட்டிச் சலங்குடைவார்
எண்ணெய் கழல விழைதுகள் பிசைவார்
மாலையுஞ் சாந்து மதமு மிழைகளும்
கோலங் கொளநீர்க்குக் கூட்டுவா ரப்புனல்
உண்ணா நறவினை யூட்டுவா ரொண்டொடியார்
- 95 வண்ணந் தெளிர் முகமும் வளர்முலைக்
கண்ணுங் கழியச் சிவந்தன வன்னவகை
ஆட்டயர்ந் தரிபடு மைவிரை மாண்பகழி
அரந்தின்வாய் போன்ம்போன்ம் போன்ம்
பின்னு மலர்க்கண் புனல்;

புனல் விளையாட்டால் மெலியாத மைந்தர் செயல்

- 100 தண்டித் தண்டிற் றாய்ச்செல் வாரும்
கண்டற்றண் டாது திரைநுரை தூவாரும்
வெய்ய திமிலின் விரைபுனலோ டொய்வாரும்
மெய்ய துழவி னெதிர்புனன் மாறாடிப்
பைய விளையாடு வாரும்பைன் பாவையர்
- 105 செய்தபூஞ் சிற்றடிசி லிட்டுண்ண வேற்பார்
இடுவார் மறுப்பார் சிறுகிடையார்
பந்துங் கழங்கும் பலகளவு கொண்டோடி
அந்தண் கரைநின்று பாய்வாராய் மைந்தர்
ஓளிறிலங் கொஃகொடு வாண்மா றுழக்கிக்
- 110 களிறுபோ ருற்ற களம்போலநாளும்
தெளிவின்று தீநீர்ப் புனல்;

புனலாடி மீண்டவாறு

- மதிமாலை மாலிருள் கால்சீப்பக் கூடல்
 வதிமாலை மாறுந் தொழிலாற் புதுமாலை
 நாளாணி நீக்கி நகைமாலைப் பூவேய்ந்து
 115 தோளாணி தோடு சுடரிழை நித்திலம்
 பாடுவார் பாடல் பரவல் பழிச்சுதல்
 ஆடுவா ராட லமர்ந்தசீர்ப் பாணி
 நல்ல கமழ்தே னளிவழக்க மெல்லாமும்
 பண்டொடர் வண்டு பரியவெதிர் வந்துதாத்
 120 கொண்டிய வண்டு கதுப்பின் குரலாதத்
 தென்றிசை நோக்கித் திரிதர்வாய் மண்டுகாற் சார்வா
 நளிர்மலைப் பூங்கொடித் தங்கு புகக்கும்
 பனிவள ராவியும் போன்ம் மணிமாடத்
 துண்ணின்று தூய பனிநீ ருடன்கலந்து
 125 காறியிய வார்க்கும் புகை;

வையை வாயை வாழ்த்துதல்

- இலம்படு புலவ ரேற்றகை ஞெமரப்
 பொலஞ்சொரி வழுதியிற் புனலிறை பரப்பிச்
 செய்யிற் பொலம்பரப்புஞ் செய்வினை யோயற்க
 வருந்தாது வரும்புனல் விருந்தயர் கூடல்
 130 அருங்கறை யறையிசை வயிரிய ருரிமை
 ஒருங்கம ராயமொ டேத்தினர் தொழுவே.

(இது பருவங்கண்டு, வருவேனென்று வற்புறத்திச் சென்ற தலைவர் வார்த்தைக்கு மாறாக வருந்திய தலைமகளது ஆற்றாமை கண்டு தோழி தூது விடச் சென்ற பாணன் பாசறைக்கண் தலைமகற்குப் பருவ வரவும் வையை நீர் விழுவணியும் ஆங்குப் பட்ட செய்தியும் கூறியது)

- கரும்பிள்ளைப் பூதனார் பாட்டு -

- மருத்துவன் நல்லச்சுதனார் இசை - பண்ணுப் பாலையாழ் -

மாலைக் காலத்தே மலையிடத்துப் பெய்த மழையின் மிகுந்த வெள்ளத்தால் நிரம்பிய வையைப் புதுப்புனல், எல்லை காணமுடியாத கடலைக் கூடுவதற்கு வேகத்தோடு சென்றது.

செல்லுமிடத்து, நிலவுலகில் பசி முதலிய துன்பங்கள் சுருங்கும் படி விரிந்த பல பூக்கள் நெருங்கின போர்வையுடன் பெரிய மணலை மூடிப் பாய்ந்தது; வரியுடைய வண்டு விரும்புகின்றதும், மொட்டு விரிகின்ற கிளைகளுடைய மாந்தளிர்க ளுடன் வாழையிலைகளும் தோயும்படி சென்றது. இவ்வாறு பல ஆரவாரத்தோடு கரையைக் காக்கின்ற காவலரை அழைத்தற்குப் பறை கொட்டும் படி சென்றது.

அப்புனலிடத்தே நெருங்கி ஆடுதலை விரும்பிய மக்கள், கூட்டமாகச் சென்றனர். நூல் போன்ற நொய்த இடையும், மயில் போன்ற சாயலுமுடைய மாதர், இரண்டு முதல் முப்பத்திருக் கோவை யீறாகவுள்ள வடங்களை இறுக்கிக் கட்டினர். அரக்கு நீரை உள்இழுத்து வீசும் துருத்திகள் எல்லாவற்றையும், முத்துப் போலும் பனி நீரோடு அளவிய சந்தனத்துடனே பெட்டியில் வைத்து மூடிச் சென்றனர்; பொங்குகின்ற¹பிடரி மயிருடையவும் தத்துதலால் மேலிருத்தற் கரியவுமாகிய பரிவும் மிக உயர்ந்த வாயினும் மேலிருத்தற்கு இனிய பிடியும், பெயர் சொல்லி அழைக்கப்படும் எருது பூண்ட அழகிய வண்டியும் கோவேறு கழுதையும், ஆராய்ந்து குதிரை பூட்டிய சகடமும், தண்டார்ந்த சிவிகையும் ஆகிய இவற்றில் அவர்கள் வந்து மொய்த்து விரைந் தேறிச் சென்றனர்.

முகைபோன்ற பருவத்தோரும், மணந் தங்கிய புதுமலர் விரிந்தாலென்ன பருவத்தாருமாகிய இளையரும், விரவிய நரையுடையோரும், வெகு நரையோருமாகிய முதியவரும் என்ற இவ்விருதிற மாந்தரும், கற்புடைய மகளிரும், பரத்தையரும், இம் மாந்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் பாங்காயினாரும் ஆகிய இவர் களெல்லாம், தாளத்துக்கு ஒலிக்கின்ற வாத்தியங்களது மெல்லிய நடையைப் போலப் பிற பகுதியிலுள்ளா ரோடு ஆற்றெதிரே நடந்து சென்று அதன் உயர்ந்த கரையைச் சேர்ந்தனர். அலர் வாயவிழ்ந்தன்ன பருவத்தினர் நீரின் அழகைக் கண்டு நின்றனர்; நிரைத்த மாடங்களிற் சென்று தங்கினர்; மைந்தரோடு பொரும் விளையாட்டுப் போருக்கு ஆயத்தமாக நிரையாக நின்றனர்,

1. பரிசுகளையும் பிடிகளையும் ஊர்தல் பரத்தையர்க்கே இயல்பு

முன்னே செல்லும் காலாட்படைகள் போற் சென்று தாக்கினர்; நறு நாற்றத்தையுடைய பூ மிகுந்த ஆற்றிடைக் குறையைக் குறுகிக் காதலர் ஆகத்தைத் தழுவினர்; யாமத்து ஊடற்குறையாகிய இனிய கலவி விருப்பந் தரும் ஊடற்றேனை நுகர்ந்தனர்; அவ்வூடலைக் காமமாகிய குந்தாலி உடைத்தலால் ஊடலைத்துறந்து அமளி சேர்ந்தனர். ஏனைய முகைப் பருவத்து மகளிர் பூவின் மேம்பாட்டை நாடிவந்து விழும் வண்டு போலக் காதற்கணவர் தம்மை வந்து எதிர்ப்பட்டுப் புணர்தற் பொருட்டு, நீராடல் குறித்துத் தமக்குக் காவலாகிய பாட்டியரைத் தப்பி அவர் தடுத்தலையுங் கடந்துபோய், நாவாயது வரவை எதிர் கொள்வார் போல விருப்பமுற்று நிற்பர்; யான் விரும்பும் வையைப் புணலை ஆடுமிடத்துக் கூடலின் கண் இவ்வாறெல்லாம் நிகழும்.

ஒரு வீரமுடைய களிறு தனக்குப் பாங்காகிய பிடையைக் கண்டு காமத் தால் மயங்கி மெலிந்தது; மைந்தர் நடத்தவும் நடவாது அழகிய நிலையுடைய மாடத்தை அணைந்து நின்று; அப்பிடையும் களிற்றின் மேற்சென்ற விருப்பால் மயங்கி மேலிருக்கும் மகளிரோடு நடத்தல் சுருங்கி அம்மாடத்தயலே சென்றது; அவ் அம்புலிமாடத்துப் பண்ணி வைத்த புலியைக் கண்டதும் அதனை மெய் வேங்கை யென்றும் அது களிற்றைப் பாயுமென்றும் கருதி அஞ்சிற்று. அஞ்சிய மேகத்தை ஒத்த அப்பிடி, பாகர் செய்யும் தொழிலைக் கேளாது மீதிருக்கும் மகளிர் நடுங்கும்படி வெருண்டது. அதனைக் கண்டு ஆற்றாது பிளிறுகின்ற களிறு, தோட்டியைக் கடந்து சிதைந்தது. உடனே அம்மைந்தர் அது இடி போன்ற முழக்கத்தை ஒழியுமாறு அதனைப் புலிமுக மாடத்தினின்றும் பெயர்த்துப் பிடி சிதையாமல் அணைவித்து அம்மகளிர் நடுக்கத்தைக் களைந்தனர். அத்தோற்றம் பாயும் கயிறும் மரக்கூட்டங்களும் முறிந்து சிதையப் புகாநின்ற மரக்கலத்தைத் திசையறிந்து கலங்களை ஓட்டும் மாலுமி திருத்தி அகத்தே இருந்தோரின் நடுக்கங் களைந்த தொக்கும். வையை நீர் விழவின் கண் மைந்தரும், மகளிரும், விலங்குகளும் ஒத்த அன்பின வாயின. ஐயனே! அது நின் மாட்டில்லையாயிற்று.

பெரிய கோடுடைய யாழின் கூறு, மிடற்றுப் பாடல் ஆடல் முதலி யன திண்மையை அழிக்க அழிந்த துனியுடைய மகளிரும்

மைந்தரும் கூடுதற்குச் செல்லுகின்ற காதல் இருவரிடத்தும் ஒத்திருப்பவும் வெற்றி காரணமாக ஒருவரின் ஒருவர் முற்படுதலை நாணிக்கூடாது மெலிவுற்ற னர். அவ்வியல்பு, மாறுபாடுடைய மன்னர் சேனை இரண்டும் தம்முட் கண்ணுற்றுப் பொருது நொந்து சமாதானப்படுதற்கு மனத்தான் இயைந்து வைத்தும் முன்னாக யார் உடம்பட்ட தென்னும் வார்த்தை பிறக்குமென்று அஞ்சிப் பின்னும் நோவோடு நின்ற ஒழுக்கத்தை ஒக்கும்.

காமமிக் கெழ அதனாலாகிய கண்ணின் களிப்புப் புலப்படா நிற்கவும் ஊரிலுள்ளாரை மிகவுமஞ்சி அதனை ஒளிப்பாரது நிலைமை, கள்ளை மறைத்துண்டார் அதனாலுண்டாகிய நடுக்கத்தைப் பிறர் கண்டு அலர் தூற்றுவரென்னும் அச்சத்தால் மறைத்த தன்மையை ஒத்தது.

இவ்வாறு கள்ளையும் காமத்தையும் பொருந்துதலால் இவ்வையைப் புனல் கரையற்ற இன்பத்தைத் தருமியல் பிற்றாய் நின்றது.

புனலாடி இளைத்த மகளிர் தெப்பங்களை விட்டுக் கரை அடைந்து. ஈரம் புலர்த்தற்குப் பொழில்களில் அகிற்குட்களை எரித்தனர். அவ்வகிற் புகை அவர் முலை முகடுகளில் மெழுகிய கலவைக் குழம்பு பெருகினாற் போலப் பரந்து திசை எங்கும் பரந்தது.

தலைக்கோலம் புனைந்து அழகு விளங்கும் நெற்றியுடைய சிலர், முகிற்படலத்தினின்றும் விளங்கும் பூரண சந்திரன் போன்ற பாத்தி ரத்தை உறையினின்றும் எடுத்துக் கள்ளை நிறைய ஊற்றிச் சர்ப்பமுறை கின்ற நிறை மதிபோற் கரத்திற்றாங்கிக் சந்திரனின் நிறைந்த கலையை உண்ணும் தெய்வ மகளிர் போன்றனர்; சிலர், தம்மை வெண்பட்டாற் போர்ப்பர்; சிலர், பூத்தொழி லுடைய வெண்பட்டைக் கூந்தல் மேற்குற்றி முறுக்குவர்; சிலர், குங்குமச் சேறு, சேறாகச் செய்த அகிற் சாந்து, பலவகைக் கற்பூரம் முதலிய இவற்றின் உப்புறம் சேர்ந்து கலக்கும்படி அழுக்கில்லாத குழவியால் அவியுடைய குண்டத்தின் கண் அழல் போன்று நிறம் பேர அரைப்பர்; சிலர் பொன்னாற் செய்த¹ நந்து நண்டு இறவு வாளை முதலியவற்றை நீரின் கண் விடுவர்.

1 சங்கு

சிலர், இரப்போர் 'ஈ' என்று சொல்வதற்கு முன்பே அறத்தை விரும்பி அவர் விரும்பும் தானங்களைப் பண்ணினர்; கழுவிய நீல மணி போன்ற சுருண்டு நெளிந்த மயிரிடத்தே வண்டு ஒலிக்க வாச நீருட்டி நீராடுவர்; எண்ணெய் போகும்படி விரும்பப்படுமும் வாசப் பொடிகளைப் பிசைவர்; மாலையும் சாந்தும் கத்தூரியும் அழகு பெறும்படி நீருக்கு ஊட்டுவர். இத் தன்மையராகிய ஒண்டொடியார்க்குப் புனலாடலால் நிறம் ஒளிபெற்று நீரால் ஏறுண்ட முகமும் முலைக்கண்ணும் மிகச் சிவந்தன; காதலரோடு அன்ன வாகிய விளையாட்டை அயர்ந்திருக்கவும் பின்னும் புனலின் மேற்செல்கின்ற அவர் கண்கள் வண்டு மொய்க்கின்ற¹ ஐந்து மணத்தினால் மாட்சிமைப்பட்ட காமபாணத்தினது அரத்தாற் கூர்மையிடப்பட்டவாய் போன்றன.

புனல் ஆடி மெலியாத மைந்தர் வாழைத்தண்டைப்பிடித்து மிதந்து சென்றனர்; திரையினும் நுரையினும் தாழம்பூவின் தாதைத் தூவினர்; விசை யுடைய ஓடத்தின் கண் ஏறி அதனை விரைந்து செல்லும் புனல்வழியே செலுத்தினர்; புனல் விளையாடி உண்டான மெய்வருத்தத் தால், பெண்கள் இழைத்த சிற்றிலில் அட்ட சிறு சோற்றைத் தாம் உண்டற்கு ஏற்றனர்; முன் இடுவாராய்ப் பின் மறுப்பாராகிய மகளிருடைய பந்தும் கழங்கும் பிறவுமாகிய வற்றைக் கொண்டோடினர்; ஓடி அவரறிந்து வாங்கச் சென்றுழி எட்டாமல் நீருட் பாய்ந் தனர்; பின் அவர் தம்முள் மாறுபட்டு வேலானும் வாளானும் பொய்ப் போரிழைத்தனர். அதனால் யானைகள் போர் செய்து உழக்கிய களம் போல் இனிய தன்மை யுடைய புனல் தெளிவின்றாயிற்று.

மாலைக்காலத்தே சந்திரன் பெரிய இருளைப் போக்கிற்று. நீராடச் சென்றோர் வீடு திரும்புவாராயினர்; மகளிர் புதிய இயல்பினையுடைய அணிகளை நீக்கி மலர்ந்த பூக்களைச் சூடினர்; தோளணி, தோடு, மற்றுமுள்ள ஒளிவிடும் ஆபரணங்கள், முத்து வடம் ஆகிய இவற்றை அணிந்து பாடுதற்குரிய பாடல், பல்லாண்டு முதலாகிய பரவுதலும் பாடினர். ஆடுதற்குரியாரது ஆடலும் அதற்குப் பொருந்தின² சீருடன் கூடிய தாளமும், அவர்

1 முல்லை, அசோகு, நீலம், மா, தாமரை.

2 சீர் தாளவறுதி

கூந்தலின் மீது வந்து ஊதும் தேனீக்களது செறிந்த பாடலுமாகிய ஓசை எல்லாவற்றோடும் எழுகின்ற பண்ணொலி யைக் கேட்ட ஊரிடத்துள்ள வண்டுகள் தம் மினத்தின் ஆர்ப்பு என்று கருதி அவ்விடத்தே வரும்; வந்து மலர்ந்த மாலை வேய்ந்த அம்மகளிரின் மயிர்க் கற்றைக் கண் உள்ள தேனைக் கொள்ளை கொண்டு ஊத எல்லோரும் தென் திசையை நோக்கி மீள்வர். அப்போது ஊரிடத்தே மாடங்களின்றும் தெறித்த பன்னீர் மணத்தோடு கூடிக் காற்றுத் திரிய அதனோடு மாடத்துள் நின்று புறப்பட்டுப் பரக்கும் அகிற்புகை மலை யிற் பூங்கொடிகளிடத்துத் தங்கிப் பின் மேல் மண்டி ஏறும் வளர் பனி ஆவி போன்றது. துன்பமறியாது தானே வருகின்ற புனற்கு விருந்து செய்யும் கூடற்கண் குற்றமின்றி இசைக்கின்ற இசைக்குரிமை யுடைய ராகிய பாணரும் கூத்தரும் மேவிய கூட்டத்தோடு ஒருங்கே ஏத்தித் தொழுதற்பொருட்டு, இன்மையாற் பற்றப்பட்ட புலவரது ஏற்ற கை நிறையப் பொன்னைச் சொரியும் வழதியைப் போல வையை, வயலி டத்தே பொன்னைப் பரப்புந் தொழிலை மாறாதொழிக.

11.வையை

மழை பொழிய வையையில் நீர் பெருகி ஓடுதல்

- விரிகதிர் மதியமொடு வியல்விசம்பு புணர்ப்ப
 ளரிசடை யெழில்வேழந் தலையெனக் கீழிருந்து
 தெருவிடைப் படுத்தமுன் றொன்பதிற் றிருக்கையுள்
 உருகெழு வெள்ளிவந் தேற்றியல் சேர
- 5 வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்பப் பொருடெரி
 புந்தி மிதுனம் பொருந்தப் புலர்விடியல்
 அங்கி யுயர்நிற்ப வந்தணன் பங்குவின்
 இல்லத் துணைக்குப்பா லெய்த விறையமன்
 வில்லிற் கடைமகர மேவப்பாம் பொல்லை
- 10 மதிய மறைய வருநாளில் வாய்ந்த
 பொதியின் முனிவன் புரைவரைக் கீறி
 மிதுன மடைய விரிகதிர் வேனில்
 எதிர்வரவு மாரி யியைகெனவிவ் வாற்றால்
 புரைகெழு சையம் பொழிமழை தாழ
- 15 நெரிதருஉம் வையைப் புனல்;

தோழி திருமருதத் துறையின் சிறப்புக் கூறுதல்

- வரையன புன்னாகமும்
 கரையன சுரபுன்னையும்
 வண்டறைய சண்பகநிறை தண்பதம்
 மனைமாமரம் வாள்வீரம்
- 20 சினைவளர் வேங்கை கணவிரி காந்தள்
 தாய தோன்றி தீயென மலரா
 ஊதை யவிழ்த்த வுடையிந் தொண்ணீலம்
 வேப்பயில் சோலை யருவி தூர்த்தரப்
 பாய்திரை யுந்தித் தருதலா னாய்கோல்

- 25 வயவ ரரிமலர்த் துறையென்கோ
அரிமலர் மீப்போர்வை யாரந்தாழ் மார்பிற்
றிரைநுரை மென்பொகுட்டுத் தேமணச் சாந்தின்
அரிவை யதுதானை யென்கோகள் ஞண்ணூஉப்
பருகு படிமிட றென்கோ பெரிய
- 30 திருமருத நீர்ப்பூந் துறை;

கண்டார் கூற்று

- ஆநா ணிறைமதி யலர்தரு பக்கம்போல்
நாளி னாளி னளிவரைச் சிலம்புதொட்டு
நிலவுப்பரந் தாங்கு நீர்நிலம் பரப்பி
உலகுபயம் பகர வோம்புபெரும் பக்கம்
- 35 வழியது பக்கத் தமர ருண்டி
மதிநிறை வழிவதின் வரவு சுருங்க
எண்மதி நிறையு வா விருண்மதி போல
நாள்குறை படுதல் காணுநர் யாரே
சேணிகந்து கல்லூர்ந்த மாணிழை வையை
- 40 வயத்தணிந் தேகுநின் யாணரிரு நாள்பெற
மாமயி லன்னார் மறையிற் புணர்மைந்தர்
காமங் களவிட்டுக் கைகொள்கற் புற்றென
மல்லற் புனல்வையை மாமலை விட்டிருத்தல்
இல்லத்து நீதனிச் சேற லிளிவரல்
- 45 எனவாங்கு
கடையழிய நீண்டகன்ற கண்ணாளைக் காளை
படையொடுங் கொண்டு பெயர்வானைச் சுற்றம்
இடைநெறித் தாக்குற்ற தேய்ப்ப வடன்மதுரை
ஆடற்கு நீரமைந்த தியாறு

வையை போர்க்களத்தை ஒத்தல்

- 50 ஆற்றணி, வெள்வாள் விதிர்ப்போர் மினிர்குந்த மேந்துவோர்
கொள்வார்கோல் கொள்ளக் கொடித்திண்டே ரேறுவோர்
புள்ளேர் புரவி பொலம்படைக் கைம்மாவை
வெள்ளநீர் நீத்தத்து ஞாற்பூர் புழக்குநரும்
கண்ணாருஞ் சாயற் கழித்துரப் போரை

- 55 வண்ணநீர் கரந்த வட்டுவிட் டெறிவோரும்
மணம்வரு மாலையின் வட்டிப் போரைத்
துணிபிணர் மருப்பி ணீரெக்கு வோரும்
தெரிகோதை நல்லார்தங் கேளிர் திளைக்கும்
- 60 பொருகளம் போலுந் தகைத்தே பரிகவரும்
பாய்தேரான் வையை யகம்;

இளவேனிற் காலத்து ஆடல்

- நீரணி வெறிசெறி மலருறு கமழ்தண்
தார்வரை யகலத்தவ் வேரணி நேரிழை
ஒளிதிகழ்தகை வகைசெறி பொறி
- 65 புனைவினைப்பொலங் கோதை யவரொடு
பாக ரிறைவழை மதுநுகர்பு களிபரந்து
நாகரினல் வளவினை வயவேற நளிபுணர்மார்
காரிகைமது வொருவரினொருவர் கண்ணிற் கவர்முறச்
சீரமை பாடற் பயத்தாற் கிளர்செவிதெவி
- 70 உம்ப ருறையு மொளிகிளர்வா னூர்பாடும்
ஆம்பி கரவா வழக்கிறே யாங்கதை
காரொவ்வா வேனில் கலங்கித் தெளிவரல்
நீரொவ்வா வையை நினக்கு;

தைந் நீராடல்

- கனைக்கு மதிர்குரல் கார்வான நீங்கப்
- 75 பனிப்படு பைதல் விதலைப் பருவத்து
ஞாயிறு காயா நளிமாரிப் பிற்குளத்து
மாயிருந் திங்கண் மறுநிறை யாதிரை
விரிநூ லந்தணர் விழவு தொடங்கப்
புரிநூ லந்தணர் பொலங்கல மேற்ப
- 80 வெம்பா தாக வியனில் வரைப்பென
ஆம்பா வாடலி னாய்தொடிக் கன்னியர்
முனித்துறை முதல்வியர் முறைமை காட்டப்
பனிப்புலர் பாடிப் பருமண லருவியின்
ஊதை யூர்தர வுரைசிறை வேதியர்

- 85 நெறிநிமிர் நூடங்கழல் பேணிய சிறப்பிற்
றையன் மகளி ரீரணி புலர்த்தர
வையை நினக்கு மடைவாய்த் தன்று
மையாட லாடன் மழபுலவர் மாறெழுந்து
பொய்யாட லாடும் புணர்ப்பி னவரவர்
- 90 தீயொளிப் பாலுஞ் செறிதவமுன் பற்றியோ
தாயருகா நின்று தவத்தைநீ ராடுதல்
நீயுரைத்தி வையை நதி;

மகளிர் செயல்கள்

- ஆயிடை, மாயிதழ் கொண்டோர் மடமாதர் நோக்கினாள்
வேயெழில் வென்று வெறுத்ததோ ணோக்கிச்
- 95 சாய்குழை பிண்டித் தளிர்காதிற் றையினாள்
பாய்குழை நீலம் பகலாகத் தையினாள்
குவளை குழைக்காதின் கோலச் செவியின்
இவள்சொீஇ நான்கு விழிபடைத்தா ளென்று
நெற்றிவிழியா நிறைத்திலக மிடடாளே
- 100 கொற்றவைகோ லங்கொண்டோர் பெண்;
பவள வளைசெறித்தாட் கண்டணிந்தாள் பச்சைக்
குவளைப் பசுந்தண்டு கொண்டு;
கல்லகா ரப்பூவாற் கண்ணி தொடுத்தாளை
நில்லிகா வென்பாள்போ னெய்தற் றொடுத்தாளே
- 105 மல்லிகா மாலை வளாய்;

மகளிர் கருத்தும், வேண்டிக் கோடலும்

- தண்டு தழுவாத் தாவுநீர் வையையுட்
கண்ட பொழுதிற் கரும்புனல் கைவாங்க
நெஞ்ச மவள்வாங்க நீடு புணைவாங்க
நேரிழை நின்றழிக் கண்ணிற்ப நீரவன்
- 110 தாழ்வுழி யுய்யாது தான்வேண்டு மாறுய்ப்ப
ஆயத் தூடனில்லா ளாங்கவன் பின்றொடருஉத்
தாயத் திறமறியா டாங்கித் தனிச்சேறல்
ஆயத்திற் கூடென் றரற்றெடுப்பத் தாக்கிற்றே
சேயுற்ற கார்நீர் வரவு;

- 115 நீதக்காய் தைந்நீர் நிறந்தெளிந்தா யென்மாரும்
கழுத்தமை கைவாங்காக் காதலர் புல்ல
விழுத்தகை பெறுகென வேண்டுது மென்மாரும்
பூவீ ழரியிற் புலம்பப் போகா
தியாம்வீழ்வா ரேம மெய்துக வென்மாரும்
- 120 கிழவர் கிழவிய ரென்னாதேழ் காறும்
மழவீன்று மல்லற்கேண் மன்னுக வென்மாரும்

ஒருவன் உவந்தவை காட்டுதல்

- கண்டார்க்குத் தூக்கணங்கிக் காரிகை காண்மின்
நீனெய்தாழ் கோதை யவர்விலக்க நிலலாது
- 125 பூவூது வண்டினம் யாழ்கொண்ட கொளகேண்மின்
கொளைப்பொரு டெரிதரக் கொளுத்தாமற் குரல்கொண்ட
கிளைக்குற்ற வுழைச்சுரும்பின்கேழ்கெழுபாலை யிசையோர்மின்
பண்கண்டு திறனெய்தாப் பண்டாளம் பெறப்பாடிக்
கொண்டவின்னிசைத்தாளங் (?) கொளசீர்க்கும்விரித்தாடும்
- 130 தண்டும்பி யினங்காண்மின் றான்வீழ்பூ நெரித்தாளை
முனைகெழு சினநெஞ்சின் முன்னெறிந்து பின்னும்
கனைவர லொருதும்பி காய்சினத் தியல்காண்மின்
எனவாங்கு

தலைமகன் கேட்ப, தோழி வையையை நோக்கிக் கூறுதல்

- இன்னபண்பி னின்றைந்நீ ராடல்
- 135 மின்னிழை நறுநுதன்மகண்மேம் பட்ட
கன்னிமை கனியாக் கைக்கிளைக் காம
இன்னியன்மாண் டேர்ச்சி யிசைபரி பாடன்
முன்முறை செய்தவத்தி னிம்முறை யியைந்தேம்
மறுமுறை யமையத்து மியைக
- 140 நறுநீர் வையை நயத்தகு நிறையே.

ஆசிரியன் நல்லந்துவனார் பாட்டு

- நாகனார் இசை - பண்ணுப் பாலையாழ் -

(இது, வரைவு நெருங்குதலை வேண்டிய தோழி கன்னிப்
பருவத்துத் தைந்நீராடத் தவம் தலைப்பட்டே மென வையையை
நோக்கித் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது)

¹இடபவீதி, மிதுனவீதி, மேடவீதி என வீதிகள் மூன்று. ஒவ்வொரு வீதிக்கும் ஒன்பது நாட்களுண்டு.

வெள்ளி இடபத்தைச் சேரும். செவ்வாய் மேடத்தைச் சேரும். புதன் மிதுனத்தைச் சேரும். கார்த்திகை உச்சமாக விடிதல் உண்டாகும். வியாழம் சனியின் இரண்டு வீடுகளாகிய மகர கும்பங்களுக்கு அப்பாலுள்ள மீனத்தைச் சேரும். இயமனைத் தமையனாக வுடைய சனி தனுவுக்குப் பின்னுள்ள மகரத்தைச் சேரும். அக் காலத்து இராகு மதியை மறைக்கும்.

இவ்வாறு கோள்கள் நிலை பெறுகின்ற ஆவணி மாதத்து நிறையு வாக்காலமாகிய அவிட்டத்தில் அகத்தியன் என்னும் மீன் உயர்ந்த தன் இடத்தைக் கடந்து மிதுனத்தைப் பொருந்தும். முறுகின வெயிலுடைய வேனிலுக்குப் பின் வருகின்ற அக் கார்த்திக்கு உயர்ந்த சைல மலைக்கண் மழை பொழியும். அந்நீர் வரவால் நிறைந்து ஓடுகின்ற வையைப் புனல், வரை ஒத்த புன்னாகத்தினதும். கரையிடத் தோங்கிய சுர புன்னையின தும், வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற சண்பக நிரைகளினதும், செவ்வலரியினதும், கூவினையினதும், கிளையுடைய வேங்கை மரத்தினதும் மலர் களையும் சுனையிடத்துள்ள காற்று முறுக்கவிழ்க்கும் நீலம், மூங்கில் வளரும் சோலையிடத்துள்ள மலர் ஆகிய இவற்றையும், சாரலிற் சோலைக் கண்ணே கொண்டு வந்து சொரியும். அவற்றைத் திரைகள் தள்ளிக் கொண்டு வந்து மருதத் துறைக் கண்ணே தரும். அத்துறை, பூவினை ஆராய்ந்து பறிக்கும் கோலினையுடைய வலிய குடிகள், நிறமுடைய பூக்களைக் கொண்டு வந்து குவிக்கும் பூ மண்டலமோ? அரிய மலர்ப் போர்வையும், முத்துக்களை அணிந்த மலையாகிய தனங்களும், திரையும் நுரையும் குமிழியும் இனிய மணமுமுடைய நிலமாதின் அல்குற்கு அணியும் சீலையோ? கள்ளை வாய் கொண்டு பருகும் அவள் மிடறோ? என்று சொல்லும்படி யிருந்தது.

(வரைவு மலிந்த தோழி வையையின் சிறப்பை இதுவரையுங் கூறி, இனி அதனைக் கண்டார் கூறியதாகக் கூறுகின்றாள்.)

1. இடபவீதி- கன்னி, துலாம், மீனம். மேட மென்பன மிதுன வீதி - தேள், வில், மகரம் கும்பம் என்பன. மேடவீதி- இடபம், மிதுனம், கற்கடகம், சிங்கம் என்பன. ஒரு இராசி என்பது இரண்டே கால் நாளாதலின் (நன்நாங்கு இராசியாகிய) ஒரு வீதிக்கு ஒன்பது நாளாயின.

வையைப் புனல், பிறைதோன்றிய நாள் தொடங்கி நாடோறும் ஒரு கலை வளர்கின்ற முற்பக்கம் போல, நாளுக்கு நாள் பெருகும்; நிலவு எங்கும் பரந்தாற்போல மலைச்சாரல் தொடங்கியுள்ள நிலத்தில் நீரைப் பரப்பி உலகுக்குப் பயனளிக்கும். அமரர்க்குப் உணவாகிய அம்மதி நிறைவு சுருங்கினாற்போல நீர் வரவு சுருங்குமிடத்தும், எட்டாம் பக்கத்து மதியளவு ஆதலன்றி, இருள் உவாவினைப் போல நீர் நேராகக் குறைதலையுடைய நாளைக் காண்கின்றாரில்லை. “நெடுந்தூரத்தைக் கடந்து வந்த வையாய்! பெருகின காலத்துப் புதிய அழகையன்றி வற்றின நாளையின் நின் அழகையும் உலகம் பெற இந்நீர் மிகுதியைத் தணிந்து ஏகுக.

“வையாய்! மறையிற் புணர்ந்த மைந்தரும் மாமயி லன்னாரும் காமத்தாற் சிறப்புடைய அக்களவொழுக்கத்தை விட்டு, இனிவந்த கற்பொழுக்கத்தை யுற்றாற்போல, நீ பிறந்த இடமாகிய மலையை விட்டு இருத்தற்குரிய கடற்றலைவன் இல்லத்து நீ தனியே சேறல் இளிவரவாகும்; ஆதலால் ஆண்டு செல்லற்பாலையல்லை,” எனக் கண்டோர் கூறினர்.

எல்லை அற நீண்டு அகன்ற கண்ணுடையானை, உடன் கொண்டு வேல் துணையாகச் சென்ற தலைவனை, அவள் சுற்றத்தினர் இடைச் சுரத்துச் சென்று பொருதாற்போல, வெற்றி யுடைய மதுரையார் இடையே புகுந்து நீராடுதற்கு ஏற்ற ஆறு இதுவாகும். கிடை முதலியவற்றாற் செய்த வாள் குந்தம் முதலிய படைகளைத் தாங்கிய நீராடு மகளிரதும் மைந்தரதும் தேர்களை மைந்தரும் மகளிருமாகிய பாகர்கள் ஆழ்ந்த வெள்ளத்துள் ஊர்ந்து சென்றனர். கணுக்களுடைய அழகிய மூங்கிற் தண்டால் தெப்பங்களை நீரிடத்து ஓட்டுவோரை அரக்கு நீர் நிரப்பிய வட்டால் எறிவோரும், கழற்றிய மாலையினால் எறிவோரை அழுத்த மான கொம்பு நீரால் தெறிப்போருமாகிய காதலர், இவ்வையைப் புனலிடத்து நாளுந்திளைப்பர்.

(இனி வேனிற்காலத்தில் நீராடற் சிறப்பினைக் கூறுகின்றார்)

மைந்தர், நீராடற்கமைந்த அழகிய அகலத்து, அலங்காரத்துக் கேற்ற ஆபரணங்களையும் தண்ணிய மாலையையு முடைய ராயிருப்பர். அவர்களோடு, நல்ல வளர்கின்ற புண்ணியத்தைச்

செய்த நாகரைப் போல இடைவிடாது இறுகப் புணர்தற்கு மகளிர் இனிய இளமதுவை நுகர்வர்; நுகர்தலால் களிமிகுந்து, தாள மமைந்த பாடலின்பத்தால் தஞ்செவியை நிறைப்பர்; அவர்களின் (ஆடவரும் மகளிரும்) அழகாகிய மதுவை ஒருவரின் ஒருவர் கண் உண்ணும். இவ்வாறு மகளிரும் மைந்த ரும் நீராடிக் களிக்கும் வையை ஆறு, உம்பர் உறையும் ஒளியுடைய வானத்தின் கண் அவர் ஊர்ந்து திரியும் விமானங்களைக் காட்டும் நீரோட்டத்தை யுடையது.

வையாய்! இவ்வாறு கார் காலத்திற் கலங்கி வேனிற் காலத்துத் தெளித லான இத்தன்மை எக்காலத்தும் ஒத்திருப்பதில்லை. கார் காலத்து அதிர்கின்ற இடி நீங்கப் பனி மிகுதலால் நடுங்குதலுடைய முன்பனிப்பருவம் வந்தது. ஞாயிறு வெம்மையைச் செய்யாத கடை மாரியுடையது மார்கழி மாதம்; அம் மாதத்துத் திங்கள் மறு வோடு நிறைந்த திருவாதிரை நாளில் ஆகமங்களை உணர்ந்த பூசகர் திருவாவதிரைக்குத் தெய்வமாகிய இறைவனுக்கு விழா எடுப்பர்; அவர்கள் எடுக்கும் விழா நடைபெறவும், புரிநூலை யுடைய அந்தணர் பொன்னைத் தானமாகப் பெறவும் நிலம் மழையாற் குளிர்வதாக.

வையாய்! சடங்கறிந்த முது பார்ப்பனிமார் நோற்கு முறைமை காட்டக்கன்னியர் அம்பாவாயாடுவர். பனியுடைய வைகறைக் கண் குளிர்ந்த வாடை வீசுதலால் அம்மகளிர் நின்கண் உறையும் அந்தணரது வேதநெறியால் வளர்ந்து ஆடி எரிகின்ற அனலைப் பேணுவர்; அதனிடத் துத் தம் ஈர உடையைப் புலர்த்துவர். வையாய்! அவ்வந்தணர் அவ்வழற் கட் கொடுக்கும் மடை நினக்கு வாய்ப்புடைத்தாயிருந்தது.

ஒலை பிடித்த இளம் புலவரது வருணனை போல, எழுந்து காமக் குறிப்பில்லாத விளையாட்டைச் செய்கின்ற மகளிர், அக்கினி மத்தியில் புலனை அடக்கிச் செய்யுந் தவத்தை முன் அடுத்தடுத்துச் செய்ததனாலோ? தாயருகாக நின்று தவமாகிய தைந் நீராடலை நின்கட் பெற்றது. மகளிர் ஆடுமிடத்தே ஒருத்தி, மூங்கிலின் அழகை வென்ற தோளையும் நீலத்தைச் செவித் தாராகவுமுடைய ஒரு மாதைப் பார்த்தாள்; அவள் குறிப்பறிந்த

அம்மாதா அப்பொழுது குளிர்ந்த அசோகினது சாய்ந்த தளிரைத் தன்காதில் அணிந்தாள். பரந்த குழலையுடைய அவள் அணிந்த நீலம் அசோகந்தளிரின் செம்மையால் இளவெயில் போல் விளங்கிற்று.

குழையணிந்த தன் அழகிய காதிடத்தே குவளையைச் செருகி நான்கு விழி படைத்தாள் ஒருத்தியைக் கண்டு மற்றொருத்தி நெற்றியில் சிவந்த திலகமிட்டுக் கொற்றவையின் கோலங்கொண்டாள்.

பவழ வளையைக் கையிற் செறித்தாளொருத்தியைக் கண்ட ஒருத்தி குவளைப் பூவின் மரகதம் போன்ற பச்சைத் தண்டைக் கொண்டு தன் கையை அலங்கரித்தாள். குளிரிப் பூவால் மாலை தொடுத்தாளை நில்லென்பாள் போல வேறொருத்தி மல்லிகை மாலைக் கண் நெய்தலை விரவித் தொடுத்தாள்.

(இனி அவர்கருத்தும் அவர் வேண்டிக் கோடலும் கூறுகின்றார்)

முன் வையையுள் வாழைத் தண்டைத் தழுவி ஆடி நின்றவன் ஒருத்தியைக் கண்டான். கண்ட பொழுதில் அவன் நெஞ்சு அழிந்தது. அதனால் புனல் அவன் கையை வலித்தது. நெடுந்தாரம் வலித்து அவன் விரும்பின அவளிடத்துக் கொண்டு செல்லாது வேறிடத்துக் கொண்டு சென்றது. அதனைக் கண்டு அவள் ஆயத்துடன் நில்லாது அவனைத் தொடர்ந்தாள். அவள் அன்புடைமையை அறியாத தாய் மகளைத் தனியே செல்லாது ஆயத்தோடு சேர்ந்து நிற்கும்படி சத்தமிட்டாள். கரையைப் பொருது வரும் சிவந்த கார்காலத்து நீர் வரவு இவ்வாறு ஆரவார முறும்படியிருந்தது.

அந்நீர் போலாது யாம் தைந்நீராடுதற்கு நிறந்தெளிந்தாய்; ஆதலால் நீ தக்காய், எனக் கண்டோர் கூறினர்.

கழுத்திலே இட்ட கையை எடாத காதலரைத் தழுவிப் பெருமை பெறும்படி வரம் வேண்டுதும் என்பாரும், பூவில் வீழ்கின்ற வண்டு போலப் புலம்பிப் பிரியாது கணவரும் யாமும் பொருந்தியிருப்போமென வேண்டி நிற்பாரும், எம் கணவரும் யாமும் கிழவர் கிழவியர் எனப்படா மல் நிலை யுடைய

இளமையை இத் தவந்தரச் செல்வத்தோடும் சுற்றத்தோடும் நிலை பெறவேண்டும் என வேண்டி நிற்பாருமாக மகளிர் பலவாறு வரம் வேண்டி நின்றனர்.

(இனி ஒருவன் உவந்தவற்றைக் கூறுகின்றான்)

இக்காரிகை வருத்துகின்ற தெய்வம் இவளைக் காண்மின். உவள் காமப் பண்டாரமும் காமன் படையுமாயிருந்ததலைப் பார்மின்; நெய் பூசிய நீலமணி போன்ற கூந்தலையுடைய மகளிர் விலக்க நிலலாது அவர் கூந்தலிடத்துள்ள பூவை ஊதும் வண்டினங்களின் யாழை ஒத்த ஓசையுடைய பாட்டைக் கேண்மின். அப்பாட்டின் பொருள் விளங்காதிருக்க இனிதாகப் பாடுகின்ற சுரும்பினது இசையைக் கேண்மின். தான் வீழ்ந்த பூவின் ஓடுங்கிய தாளை முனிந்த நெஞ்சுடனே முன்னே எறிந்து பின்னும் எறிதற்கு ஒலித்துவரும் ஒரு தும்பியின் காய்சினத்தின் இயல்பைக் காண்மின் என்று ஒருவன் காட்டா நின்றான்.

(இங்ஙனம் தை நீராடல் கூறி மேல் தலைமகள் கேட்ப வையை நோக்கிக் கூறுகின்றான்)

இனிய இயல்பால் மாட்சிமைப்பட்ட தேர்ச்சி பொருந்திப் பரிபாடலாற் சிறப்பிக்கப்பட்ட நறுநீர் வையாய்! மின்னிழையையும் நறுநுதலையுமுடைய மகட்டன்மை மேம்பட்ட கன்னிமை முதிராத கைக்கிளைக் காமத்தைத் தருகின்ற நின்னிடத்து இத்தைந் நீராடலை முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தாலே இப்பிறப்பிற் பெற்றேம்; அதனை யாவரும் நயக்கத்தக்க நின்னீர் நிறைவின் கண்ணே மறு பிறப்பினும் பெறுவோமாக.

12.வையை

வையையில் கடல்போல் நீர் பெருகி வருதல்

வளிபொரு மின்னொடு வானிருள் பரப்பி
 விளிவின்று கிளையொடு மேன்மலை முற்றித்
 தளிபொழி சாரற் றதர்மலர் தாஅய்
 ஓளிதிக முத்தி யுருகெழு நாகம்
 5 அகரு வழைஞெமை யார மினையத்
 தகரமு ஞாழலுந் தாரமுந் தாங்கி
 நளிகடன் முன்னி யதுபோலுந் தீநீர்
 வளிவரல் வையை வரவு;

புனல் வரவு காண மகளிர் சென்ற வகை

வந்து மதுரை மதில்பொருடும் வான்மலர்தாஅய்
 10 அந்தண் புனல்வையை யாறெனக் கேட்டு
 மின்னவி ரொளியிழை வேயு மோரும்
 பொன்னடர்ப் பூம்புனை திருத்துவோரும்
 அகில்கெழு சாந்த மாற்றி யாற்றப்
 புகைகெழு சாந்தம் பூசு வோரும்
 15 கார் கொள் கூந்தற் கதுப்பமைப் போரும்
 வேர்பிணி பன்மலர் வேயு மோரும்
 புட்டகம் பொருந்துவ புனைகு வோரும்
 கட்டிய கயிலணி காழ்கொள் வோரும்
 வாச நறுநெய் யாடி வானறுகள்
 20 மாசறக் கண்ணடி வயக்கி வண்ணமும்
 தேச மொளியுந் திகழ நோக்கி
 வாச மணத்துவர் வாய்க்கொள் வோரும்
 இடுபுணர் வளையொடு தொடுதோள் வளையர்
 கட்டுவடக் கழலினர் மட்டு மாலையர்

- 25 ஓசனை கமழும் வாச மேனியர்
மடமா மிசையோர்
பிடிமே லன்னப்பெரும்படை யனையோர்

நீர் வரவு காணச் சென்ற மைந்தர் செயல்

- கடுமா கடவுவோருங் களிறுமேல் கொள்வோரும்
வடிமணி நெடுந்தேர் மாமுள் பாய்க்குநரும்
30 விரைபு விரைபு மிகைமிகை யீண்டி
ஆட றலைத்தலை சிறப்பக் கூடல்
உரைதர வந்தன்று வையைநீர் வையைக்
கரைதர வந்தன்று காண்பவ ரீட்டம்
நிவந்தது நீத்தங் கரைமேலா நீத்தம்
35 கவர்ந்தது போலுங் காண்பவர் காதல்

கண்டவர் காண வருவார்க்கு அங்கே
தாம் கண்டவற்றைக் கூறல்

கூடினோர் மொழிகள் முற்றும்
கேட்கப் படாமைக்குக் காரணம் உரைத்தல்

- முன்றுறை நிறையணி நின்றவர் மொழிமொழி
ஓன்றல பலபல வுடனெழுந் தன்றவை
எல்லாந் தெரியக் கேட்குநர் யாரவை
கில்லா கேள்வி கேட்டன சிலசில
40 ஓத்த குழலி னொலியெழ முழவிமிழ்
மத்தரி தடாரி தண்ணுமை மகுளி
ஓத்தளந்து சீர்தூக்கி யொருவர் பிற்படார்
நித்தந் திகழு நேரிறை முன்கையால்
அத்தக வரிவைய ரளத்தல் காண்மின்

கேட்டன கூறல்

- 45 நாணாள்கொ றோழி நயனில் பரத்தையிற்
றோணல முண்டு துறந்தா னெனவொருத்தி
யாணர் மலிபுன னீத்தத் திரும்பிடி
சேண வெரிநிற் சிறந்தானோ டேறினாள்
நாணுக் குறைவில ணங்கைமற் றென்மரும்

- 50 கோட்டியுட் கொம்பர் குவிமுலை நோக்குவோன்
 ஓட்டை மனவ னுரமிலி யென்மரும்
 சொறிந்ததூஉஞ் சொற்றதூஉம் பற்றா ணிறந்திரிந்தாள்
 நெஞ்சத்தை நீத்தா ணெறிசெல்வான் பின்னிறை
 அஞ்சிக் கழியாமோ வன்புற்றா லென்மரும்
- 55 பூணார நோக்கிப் புணர்முலைபார்த் தானுவன்
 நாணா ளவனையிந் நாரிகை யென்மரும்

கண்டவர் காண வருவார்க்கு உவந்தவற்றைக் காட்டல்

- அமிர்தன நோக்கத் தணங்கொருத்தி பார்ப்பக்
 கமழ் கோதை கோலாப் புடைத்துத்தன் மார்பில்
 இழையினைக் கையாத் திறுகிறுக்கி வாங்கிப்
 60 பிழையினை யென்னப் பிழையொன்றுங் காணான்
 தொழுது பிழைகேட்குந் தூயவனைக் காண்மின்
 பார்த்தா ளொருத்தி நினையெனப் பார்த்தவளைப்
 பொய்ச்சூளா ளென்ப தறியேன்யா னென்றிரந்து
 மெய்ச்சூ ளுறுவானை மெல்லியல் பொய்ச்சூளென்
 65 நெல்லுவ சொல்லா துரைவழுவச் சொல்ல
 உறைத்துஞ் செறுத்து முணர்த்து வானைப்
 புல்லா தூடிப் புலந்து நின்றவள்
 பூவெழில் வண்ணநீர் பூரித்த வட்டெறிய
 வேவெழி லுண்க ணெறிநோக்கம் பட்டபுட்
 70 பாய்குருதி சோரப் பகையின் றுளஞ்சோர
 நில்லாது நீங்கி நிலஞ்சோர வல்லாந்து
 மல்லா ரகலம் வடுவஞ்சி மம்மர்சூர்ந்
 தெல்லாத் துனியு மிறப்பத்தன் காதலன்
 நல்லே ரெழிலாகஞ் சேர்வித்த லெஞ்ஞான்றும்
 75 வல்லதால் வையைப் புனல்;
 எனவாங்கு
 மல்லிகை மௌவன் மணங்கமழ் சண்பகம்
 அல்லி கழுநீ ரரவிந்த மாம்பல்
 குல்லை வகுளங் குருக்கத்தி பாதிரி
 80 நல்லிணர் நாக நறவஞ் சரபுன்னை
 எல்லாங் கமழு மிருசார் கரைகலிழத்

- தேறித் தெளிந்து செறியிருண் மான்மாலைப்
 பாறைப் பரப்பிற் பரந்த சிறைநின்று
 துறக்கத் தொழிலைத்தன் னீர்நிழற் காட்டும்
 85 காரடு காலைக் கலிழ்செங் குருதித்தே
 போரடு தானையான் யாறு;
 சுடுநீர் வினைக்குழையின் ஞாலச் சிவந்த
 கடிமலர்ப் பிண்டிதன் காதிற் சொஐ
 விடுமலர்ப் பூங்கொடி போல நுடங்கி
 90 அடிமே லடிமே லொதுங்கித் தொடிமுன்கைக்
 காரிகை யாகத்தன் கண்ணி திருத்தினாள்
 நேரிறை முன்கை நல்லவள்கேள் காண்மின்

நீர்விழுவின் சிறப்பு

- துகில்சேர் மலர்போன் மணிநீர் நிறைந்தன்று
 புனலென மூதூர் மலிந்தன் றவருரை
 95 உரையினுயர்ந் தன்று கவின்;
 போரேற் றன்று நவின்று தகர
 மார்பழி சாந்தின் மணலளறு பட்டன்று
 துகில்பொசி புனலிற் கரைகா ரேற்றன்று
 விசம்புகடி விட்டன்று விழவுப்புன லாங்க

வையை வாயை வாழ்த்துதல்

- 100 இன்பமுங் கவினு மழுங்கன் மூதூர்
 நன்பல நன்பல நன்பல வையை
 நின்புகழ் கொள்ளாதிம் மலர்தலை யுலகே.

- நல்வழுதியார் பாட்டு - நந்நாகனார் இசை -
 - பண்ணுப் பாலையாழ் -

(இது கார்ப்பருவத்து வையை விழாச் சிறப்பின் பல்வேறு
 வகைப்பட்ட இன்பங்கூறி, இவ்வகைப்பட்ட இன்பத்தையுடைய
 நின்னையும் நினைத்திலரென வையை நோக்கித் தலைமகன்
 கேட்பத்தோழி இயற்பழித்தது)

காற்று வானிடத்தே மோதி அடித்தது. வானம் மின்னலையும்
 இடியை யும் மாறிமாறிப் பரப்பாநின்றது. சைலமலையிடத்தும்

அதன் கிளைகளிடத்தும் இடைவிடாது மழை பெய்தது. அதன் சாரலிடத்தே உதிர்ந்த மலர்கள் நீர்மேல் மிதந்தன. கரைக்கண் நின்ற நாகம், அகில், வாழை, ஞெமை சந்தனம் முதலியன வருந்தத் தகரத்தையும் ஞாழலையும் தேவதாரத்தையும் ஏந்திக் கொண்டு வருகின்ற வையையின் காற்றுப் போன்ற வரவு, ஒரு கடல் உயர்ந்து வருவது போன்றது.

தன்மேல் மலரைப் பரப்பிக்கொண்டு வரும் வையை யாறு மதுரை யின் மதிலைப் பொருமெனக் கேட்ட பெண்கள், புதுப்புனல் ஆடுதற்கு மின்போல் விளங்கும் ஆபரணங்களை அணிந்தனர்; பொற்றகட்டாற் செய்த பூவைச் சூடினர்; சந்தனச் சாந்தை மாற்றி அகிற்புகையினாலாகிய சாந்தைப் பூசினர். கரிய கூந்தலை வாரிமுடிந்தனர்; வெட்டிவேராற் கட்டிய பலவகை மலரைச் சூடினர்; நீராடுதற்குரிய புடைவைகளை அலங்கரித்துடுத்தனர். கட்டிய கொக்கி அழகு செய்யும் வடங்களைப் பூண்டனர்; வாச எண்ணெய் பூசி வெண்கற்பொடியாற் குற்றந் தீரும்படி கண்ணின் அடியை விளக்கினர்; இயற்கை அழகையும் செயற்கை அழகையும் கலவியால் வந்த நிறத்தையும் (ஆடியில்) விளங்க நோக்கி, (தக்கோலம் இலவங்கம் கப்பூரஞ் சாதிக்காய் முதலிய) பஞ்சவாசத்தோடிடித்த பாக்கை வாய்க்கண் இட்டனர்; இரண்டு அந்தலையும் மூட்டுவாய் தெரியாது இருக்கும்படி செய்த ¹ஆணியிடும் வளையுடன் செறிக்கும் தோள்வளையுடையராயும், கட்டுவடத்தோடு கால் மோதிரம் உடையராயும், தேனொழுகும் மாலையணிந்தவராயும், ஒரு யோசனை நாளும் வாசனை தடவியவர்களாயும் குதிரைகள் மீதும் யானைகள் மீதும் இவர்ந்து அன்னப் பேடைகள் போற் சென்றனர்; ஒலிக்கின்ற மணிகள் பூண்ட தேர்களிற் பூட்டிய குதிரைகளை முட்கோலால் உறுத்தி ஓட்டினர். இவ்வாறு மகளிர் விரைந்து விரைந்து சென்று கூடவும் கூடலா ரெல்லோரும் புகழவும் வையை நீர் வந்தது. அதனைக் காண்பவரீட்டம் அதன் கரையை ஒப்பவந்தது. வெள்ளம் கரைக்கு மேல் ஏறிக் காண்பவர் களின் காதல் வெள்ளத்தை யெல்லாம் பருகியது போலப் பெருகிற்று.

1 ஓடாணி

(இவ்வளவும் பாணன் தலைமகனுக்குப் பருவ வரவும் வையை நீர் வரவும் கூறியது.)

இனி வையையின் வரவைக் காண வருவார்க்கு, முன் வந்து கண்டவர் தாம் கேட்டவற்றைக் கூறுகின்ற தன்மையானும் காட்டுகின்ற வாற்றானும் விழா வணியின்பம் கூறப்படுகின்றது.

துறைமுன் நெருங்கி அணியாக நின்றவர் மொழிகின்ற மொழி ஒன்றையொன்று ஒவ்வாது பல பல வாய் ஒரே நேரத் தெழுந்தது. அவற்றை எல்லாம் தெரியக் கேட்க வல்லார் யார்? அவை கேட்டல் கூடா; அவற்றுள் யாம் கேட்டன சிற்சில.

வங்கியத்தின் இசை எழுந்தது; முழவு மத்தரிதடாரி தண்ணுமை முதலிய ஓசையுடைய தாளத்தை அளந்து ஆடும் அரிவையர் தமது நேரிய இறையுடைய முன் கைகளைத் தூக்கித் தாளத்தை அளத்தலைக் காண்மின்.

ஒருத்தி நாணுக் குறையில்லாத குலமகளாக யிருக்கச் சிறந்த கணவன் தன் தோள் நலத்தை யுண்டு பரத்தையிற் பிரிந்தான். அது கண்டு அவள் அவனோடு புலந்து இப்போது புனல் வெள்ளத்திலே அவனோடு பிடியின் முதுகில் ஏறினாள். தோழீ! அந்நங்கை நாணுடையளல்லனோ? என்று சிலர் கூறினர். பூங்கொம்பை ஒப்பாளது குவிந்த முலையை, அரங்கின் கண் நின்று நோக்கி நின்றவன் ஓட்டை மனத்தன்; திண்மை யில்லாதான் என வேறு சிலர் கூறினர். சொறிந்ததூஉம் சொன்னதூஉம் அறியாது நிறை அழிந்து நிறம் மாறுபட்டு. வழியே செல்லும் ஒருவன் பின் இவள் நெஞ்சைப் போக்கினாள்; அன்பு மிகுந்தால் நிறையழிதற்கு அஞ்சி, அதன் மிகுதியை (மிகுந்த அன்பை) விடக்கடவேம் என்பார் சிலர். இக்காரிகை பூண்ட முத்தாரத்தினது அழகை உவன் நோக்கி இம் மாலைகளுக்கேற்றன இவை என நெருங்கிய முலைகளைப் பார்த்தான். அதற்கு அவள் நாணிநாளல்லள் என்றனர் சிலர்.

அணங்கை ஒப்பான ஒருத்தி அமிர்த்தத்தை ஒத்த நோக்கால் ஒருத்தி யின் கணவனைப் பார்த்தாள். அது பொறாத அவன் மனைவி அவனைத் தன் மாலையைக் கோலாகக் கொண்டு அடித்துத் தன் மார்பின் வடத்தை வாங்கி அவன் கையை இறுகக்

கட்டினாள். கட்டி நீ பிழையையுடைய என்றனள். அது கண்ட அவன் தொழுது தான் செய்த பிழையாதெனக் கேட்கும் தூயவனைக் காண்மின். ஒருத்தி நின்னைப் பார்த்தாளென்று ஒருத்தி தன் கணவனை நோக்கிக் கூறினாள். அவன் அவளைப் பார்த்து நீ இவளை யானறியே னென்று இரந்து மெய்யாகிய சத்தியஞ் செய்தான்; அதனை அவள் பொய்ச்சூலென்று சொன்னாள். அஞ்ஞான்று அவள் ஊடல் தீர்க்கும் அவனைக் கூடாது, அச்சுள் காரணமாக மிக்கும் வெகுண்டும் புலந்தாள்; புலந்து பூ நாற்றத்தையும் அழகையுமுடைய அரக்கு நீர் நிரப்பிய வட்டை அவன் வலிய மார்பில் எறிந்தாள். வேல் போன்ற கண்பட்ட புண்ணில் இரத்தம் சொரிவது போல அரக்கு நீர் சொரியப் பகையின்றி உள்ளஞ்சோர்ந்து ஆற்றானாய் நேர் நில்லாது நீங்கி அவளை வணங்கினான்; தான் அவன் வலிய மார்பில் எறிந்ததால் விழுந்தா னென்றஞ்சி மயங்கினான்; உடன் முன்னுள்ள துனி நீங்கித் தன் கணவன் ஆகத்தைச் சேர்ந்தாள்; இவ்வாறு சேர்வித்தலை வையைப் புனல் இன்றே யன்றி என்றும் செய்திடும்; இதனைக் காண்மின், என்று சிலர் காட்டுவராயினர்.

மல்லிகை, முல்லை, மணங்கமழுஞ் சண்பகம், அல்லி, செங்கழுநீர், தாமரை , ஆம்பல், குல்லை, மகிழ், குருக்கத்தி, பாதிரி, நல்ல பூங்கொத் துடைய நாகம், நறவு, சுரபுன்னை முதலியவற்றின் பூக்கள் கமழும் இருகரைகளிலும் கலங்கிய நீர் ஏறித் தெளிந்து செறிந்த இருண்ட கரிய பாறைமீது தங்கி நின்று மேலுலகத்தின் அழகைப் பிரதிபலித்துக் காட்டும். இருள் நீங்கும் வைகறைக் காலையில் வையை நீர் கலங்கி இரத்தத்தின் தன்மையுடையதாயிருக்கும். போரை வெல்லும் பாண்டிய னது இவ்வகையான ஆற்றிடத்தே ஒருத்தி. மாட்சிமைப்பட்ட காதணி போலத் தூங்கும்படி சிவந்த அசோகின் புது மலரைக் காதிடத்தே செருகினாள். செருகி முறுக்குவிட்ட மலரைத் தாங்கும் பூங்கொடி போல வளைந்து அடிமேல் அடிவைத்து நடந்து வளையணிந்த முன்கையாலே தன் கூந்தலிற் கண்ணியை அழகுண்டாகும்படி திருத்தினாள். அந் நல்லவள் செய்த குறிப்புகளால் இவ்விடத்து நிற்பவன் அவள் கணவனா யிருந்தான்; அதனைக் காண்மின் என்று சிலர் காட்டினர்.

துகிலின் கட் சேர்ந்த பூத்தொழில் போலப் புனலின் கண் நீரினையுடைய¹மணி நிறைந்தது. புனலாடுவோர் வார்த்தையின் ஆரவாரம் அப் புனலைப் போன்ற மதுரையிடத்து மிகுந்தது. அவர்களின் அழகு அவர்கள் உரைகளிடத்தே மிகுந்தது. அவ்வழகு மிகுந்து பிற அழகோடு மாறுகொண்டது. அவர் மார்பினின்று அழிந்து வீழ்ந்த தகரச் சாந்தால் மணல் சேறாந் தன்மைப்பட்டது. துகிலினின்று பொசியும் நீரினால் கரைகள் மழை பெய்தது போன்றன. புனல் விழாவால் வானுலகம் சிறப் பொழிந்தது.

வையாய்! நின்னால் ஆரவாரமுடைய மூதூரின் வாழ்வார்க்கு இன்பமும் கவினும் நல்ல பலவகைப்பட்டன வாயின; அதனால், இவ் வுலகு அகன்ற இடத்தை யுடைத்தாயினும் நின்புகழை அடக்க மாட்டாது.

1. நீராடினார் ஆபரணங்களினின்றும் உதிர்ந்த மணி

13. திருமால்

கடவுள் வாழ்த்து

திருமாலைத் தொழுவார் பெறும் பேறு

மணிவரை யூர்ந்த மங்குன் ஞாயிற்
 றணிவனப் பமைந்த பூந்துகில் புனைமுடி
 இறுவரை யிழிதரும் பொன்மணி யருவியின்
 நிறனொடு மாறுந்தார்ப் புள்ளுப்பொறி புனைகொடி
 5 விண்ணளி கொண்ட வியன்மதி யணிகொளத்
 தண்ணளி கொண்ட வணங்குடை நேமிமால்
 பருவம் வாய்த்தலி னிருவிசும் பணிந்த
 இருவேறு மண்டிலத் திலக்கம் போல
 நேமியும் வளையு மேந்திய கையாற்
 10 கருவி மின்னவி ரிலங்கும் பொலம்பூண்
 அருவி யுருவி னாரமொ டணிந்தநின்
 திருவரை யகலந் தொழுவோர்க்
 குரிதமர் துறக்கமு முரிமைநன் குடைத்து

எங்குமாய் எல்லாமாய் நிறைந்த பெருமை

சுவைமை யிசைமை தோற்ற நாற்றமு
 15 றவையு நீயே யடுபோ ரண்ணால்
 அவையவை கொள்ளுங் கருவியு நீயே
 முந்தியாங் கூறிய வைந்த னுள்ளும்
 ஒன்றனிற் போற்றிய விசம்பு நீயே
 இரண்டி னுணரும் வளியு நீயே
 20 மூன்றி னுணருந் தீயு நீயே
 நான்கி னுணரு நீரு நீயே
 ஐந்துடன் முற்றிய நிலனு நீயே
 அதனால், நின்மருங் கின்று மூவே முலகமும்
 மூலமு மறனு முதன்மையி னிகந்த

25 காலமும் விசம்பும் காற்றொடு கனலும்

பல்வேறு தோற்றத்துடன் விளங்கும் ஒரு முதல்வன்

தன்னுரு வறமும் பாற்கட னாப்பண்
மின்னவிர் சுடர்மணி யாயிரம் விரித்த
கவைநா வருந்தலைக் காண்பின் சேக்கைத்
துளவஞ் சூடிய வறிதுறி லோனும்
30 மறமிகு மலியொலி மாறடு தானையாற்
றிறனிகந்து வருஉ மவருயி ரகற்றும்
விறன்மிகு வலியொலி பொலிபகழ் புழுதியின்
நிறனுழு வளைவாய் நாஞ்சி லோனும்
நானிலந் துளக்கற முழுமுத னாற்றிய
35 பொலம்புனை யிதழணி மணிமடற் பேரணி
இலங்கொளி மருப்பிற் களிறு மாகி
மூவுரு வாகிய தலைபிரி யொருவனை

புகழ்ந்து போற்றுதல்

படர்சிறைப் பன்னிறப் பாப்புப் பகையைக்
கொடியெனக் கொண்ட கோடாச் செல்வனை
40 ஏவலின் முதுமொழி கூறும்
சேவலோங் குயர்கொடிச் செல்வநற் புகழவை
கார்மலர்ப் பூவை கடலை யிருண்மணி
அவையைந்து முறுழு மணிகிளர் மேனியை
வலம்புரி வாய்மொழி யதிர்புவான் முழக்குச்செல்
45 அவைநான்கு முறழு மருள்செறல் வயின்மொழி
முடிந்தது முடிவது முகிழ்ப்பது மவைமூன்றும்
கடந்தவை யமைந்த கழலி னிழலவை
இருமை வினையுமில் வேத்துமவை
ஒருமை வினை மேவு முள்ளத்தினை
50 அடையிறந் தவிழ்ந்த வள்ளிதழ்த் தாமரை
அடியுங் கையுங் கண்ணும் வாயும்
தொடியு முந்தியுந் தோளணி வலயமும்
தாளுந் தோளு மெருத்தொடு பெரியை
மார்பு மல்குலு மனத்தொடு பரியை

- 55 கேள்வியு மறிவு மறத்தொடு நுண்ணியை
வேள்வியு மறனும் விருப்பொடு வெய்யை
அறாஅ மைந்திற் செறாஅச் செங்கட்
செருமிகு திகிரிச் செல்வ வெல்போர்
எரிநகை யிடையிடு பிழைத்த நறுந்தார்ப்
- 60 புரிமலர்ப் தூழாஅய் மேவன் மாப்பினோய்
அன்னையென நினைஇ நின்னடி தொழுதனெம்
பன்மா ணடுக்க விறைஞ்சினெம் வாழ்த்தினெம்
முன்னு முன்னுயாஞ் செய்தவப் பயத்தால்
இன்னு மின்னுமெங் காம மிதுவே.

- நல்லெழுதியார் பாட்டு - பண்ணோதிரம் -

நின் பூத் தொழிலுடைய பீதாம்பர உடை, நீலவரைக்
கட்பரந்த இருளைக் கெடுக்கும் இள ஞாயிற்றினது
அழகமைந்தது. அழகு செய்யப் பட்ட முடி நீலவரையை ஊரும்
அஞ் ஞாயிற்றின் எழில் போன்றது. அந் நீலவரையினின்று
இழியும் பொன்னையும் மணிகளையுமுடைய அருவி யின்
நிறத்தை ஒத்தது நின் தார். நின் அழகிய கொடி கருடனை எழுதப்
பெற்றது. விண்ணின் கண் நின்று அருளுகின்ற நிறைமதியை
ஒக்கக் குளிர்ந்த காத்தற் றொழிலைக் கொண்டவரும், அசுரரை
வருத்தும் சக்கரப் படையைத் தரித்த வருமாகிய மாலே

கார்கால மேகத்தின் இருபாலும் விளங்குகின்ற சந்திர
சூரியரைப் போல நின் கைகளிடத்தே சக்கரமும், சங்கும் ஒளிரும்.
மின்னற் கூட்டம் போல் ஒளி விடுகின்ற பொன்னாரத்தோடு,
அருவி பாய்வது போன்ற முத்தார மணிந்த நின் திருமார்பைத்
தொழுவோர்க்கு நீ உறையும் வைகுண்டமும் உரிமையாதல்
உடைத்து.

சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் முதலிய புலன்களும் நீ;
அவற்றை நுகரும் பொறிகளும் நீ; புலன்களுள் ஓசை அறியப்
படும் விசம்பு நீ; ஓசையும் ஊறும் அறியப்படும் காற்று
நீ; ஓசையும் ஊறும் ஒளியும் அறியப்படும் நெருப்பு நீ;
இவற்றோடு சுவையும் அறியப்படும் நீரும் நீ; சுவை ஒளி ஊறு
ஓசை நாற்றம் என்னும் ஐந்தும் அறியப்படும் நிலனும் நீ. ஆதலால்

¹மூலப் பகுதியும் அறனும் அநாதியான காலமும் ஆகாயமும் காற்றோடு கனலுங் கூடிய இம்மூவேழு உலகத்து உயிர் களெல்லாம் நின்னிடத்த வாயின.

தன் நீல நிறத்தோடு மாறுபடும் வெண்மை நிறத்தினை யுடைய பாற்கடல் நடுவே மின்னலை ஒத்து விளங்குகின்ற, சுடர்விடும் மணியோடு விரிந்த ஆயிரந் தலையுடைய படுக்கையிற் துயிலும் துளவஞ்சூடிய அறிதுயிலோன் எனவும், மிக்க ஆரவாரமும் வீரமும் பொருகின்ற மிக்க படை யுடனே, ஒழுக்கத்தைக் கடந்து வரும் பகைவருயிரைப் போக்கும் வெற்றி மிகுந்த வலியும், ஓசை மிகுந்து நிலத்தை உழும் வளைந்த வாயுடைய கலப்பைப் படையு முடைய பல தேவனெனவும், பூமி அசையும்படி எடுத்தற்கு முற்றாகச் சாய்த்த பொன் இதழுடைய அழகிய கிம்புரி பூண்ட மருப் பினையுடைய பன்றி எனவும் மூன்றுருவாகப் பிரிந்து ஒன்றாய் விளங்கும் ஒருவன் நீ. பரந்த சிறகும் பல நிறமுமுடைய கருடனைக் கொடியாகக் கொண்ட சலியாத செல்வன் நீ. ஒதுதற் கினிய வேதம் துதிக்கின்ற புள் உயர்ந்த கொடியுடைய செல்வ! நல்ல புகழுடைய மேகம், காயாம்பூ, கடல், இருள், நீலமணி என்னும் ஐந்தையும் ஒப்ப விளங்கும் அழகிய மேனியுடையை.

நின் அருளுடைய மொழி வலம்புரி முழக்கையும் வேத முழக்கையும் ஒக்கும்; நின் முனிவிடத்து எழும் மொழி வான் முழக்கையும் ஒக்கும். நின்தாள் நிழல் இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்னும் மூன்று காலக் கூறுபாடு களையுங் கடந்தன. நின்னை ஏத்துமன்பர் இருவினையு முடையரல்லர். காத்தலாகிய ஒரு வினைக்கண் மேவுகின்ற உள்ளத்தினை! இலையின் மேல் உயர்ந்து மலர்ந்த பெரிய இதழ் உடைய தாமரை மலர், நின் அடியும், கையும், கண்ணும், வாயும், தொடியும், உந்தியும், தோளணி வலயமும், தாளும், தோளும் கழுத்து மாகும் பெருமையுடையை; மார்பும் அல்குலும் மனமும் பெரியை; அன்பர் குறையைக் கேட்டு அறியும் அறிவும், அறிந்து அருள்புரியும் நுண்மையு முடையை; வேள்வியை விரும்புதலோடு போரிடத்துக் கொடுமையை; நீங்காத வலியினையும், பொராதிருக்கவே சிவந்த

1. சாத்துலீகம், இராசதம், தாமதம் என்னும் குணங்கள் மூன்றும் தம்முள் ஒத்த நிலைமையது.

கண்ணையும், சக்கரப் படை யாற் செய்யும் வெல்லும் போரையு
முடைய செல்வ! நிறத்தால் நெருப்பை ஓத்த வெட்சிமலரை
இடையே வைத்துக் கட்டின நறிய துளப மாலையை அணிந்த
மார்புடையோய்! பண்டும் பண்டும் யாம் செய்த தவப்பயனால்
இத்தன்மையை என நினைந்து நின்னடியைக் கையாற் றொழுது
பலகாலும் அடுத்து இறைஞ்சி வாழ்த்துகின்றேம்; யாம்
மென்மேலும் ஆசைப்படுகின்ற பொருள் இதுவேயாம்.

14. செவ்வேள்

கடவுள்வாழ்த்து

முருகனது குன்றில் கார்காலத் தன்மை மிகுதல்

கார்மலி கதழ்பெய றலைஇ யேற்ற
 நீர்மலி நிறைசனை பூமலர்ந் தனவே
 தண்ணறுங் கடம்பின் கமழ்தா தூதும்
 வண்ணவண் டிமிர்குரல் பண்ணைபோன் றனவே
 5 அடியுறை மகளி ராடுந் தோளே
 நெடுவரை யடுக்கத்து வேய்போன் றனவே
 வாகை யொண்பூப் புரையு முச்சி
 தோகை யார்குரன் மணந்து தணந்தோரை
 நீடன்மின், வாரு மென்பவர் சொற்போன் றனவே
 10 நாண்மலர்க் கொன்றையும் பொலந்தார் போன்றன
 மெல்லிணர் வேங்கை வியலறைத் தாயின
 அழுகை மகளிர்க் குழுவை செப்ப
 நீரயற் கலித்த நெரிமுகைக் காந்தள்
 வார்குலை யவிழந்த வள்ளிதழ் நிரைதொறும்
 15 விடுகொடிப் பிறந்த மென்றகைத் தோன்றிப்
 பவழத் தன்ன செம்பூத் தாஅய்க்
 கார்மலிந் தன்றுநின் குன்று போர்மலிந்து

முருகனைப் புகழ்ந்து போற்றுதல்

சூர்மருங் கறுத்த சுடர்ப்படை யோயே
 கறையில் கார்மழை பொங்கி யன்ன
 20 நறையி னறும்புகை நனியமர்ந் தோயே
 அறுமுகத் தாறிரு தோளால் வென்றி
 நறுமலர் வள்ளிப் பூநயந் தோயே
 கெழீஇக் கேளிர் சுற்ற நின்னை
 எழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந் தோயே

- 25 பிறந்த ஞான்றே நின்னை யுட்கிச்
சிறந்தோ ரஞ்சிய சீருடை யோயே
இருபிறப் பிருபெய ரீர நெஞ்சத்
தொருபெய ரந்தண ரறனமர்ந் தோயே

விண்ணப்பம்

- அன்னை யாகலி னமர்ந்தியா நின்னைத்
30 துன்னித் துன்னி வழிபடு வதன்பயம்
இன்னு மின்னுமவை யாகுக
தொன்முதிர் மரபினின் புகழினும் பலவே.

- கேசவனார் பாட்டு - இசையும் அவர் - பண்ணோதிரம் -

(பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் கேட்பச் செவ்வேளைப்
பரவுவா ளாய், இப்பருவத்தே தலைமகள் வருமென்பதுபடத்
தோழி வற்புறுத்தி யது)

மேகம் பெரிய மழை பொழிந்தது. அம்மிகுந்த நீரான்
நிறைந்த சுனைகளிடத்துள்ள பூமலர்ந்தன. தண்ணிய நறிய கடப்ப
மலரின் தாதை அழகிய வண்டுகள் பண் போன்ற ஒலியுடன்
ஊதின. நெடிய மலையிடத் துள்ள மூங்கில்கள் வழிபடுகின்ற
மகளிரின் அசைகின்ற தோள்களை ஒத்தன. வாகையின் ஒள்ளிய
பூப்போன்ற சூட்டையுடைய மயில்களது குரல் மணந்து
பிரிந்தோரைப் பிரிந்து நீடி யாது வாருமென்பவர் சொற்கள்
போன்று ஒலித்தது. கொன்றையின் புதிய மலர்கள் பொன் தார்
போன்று விளங்கின. அழகையுடைய மகளிர்க்கு அது தீர்த்தற்
பொருட்டுத் தாயர் புலி புலி என்று சொல்லுமாறு வேங்கையின்
மலர்கள் பெரிய பாறையிடத்தே பரந்தன. நீரின் அயலே செருக்கி
வளர்ந்த நெருங்கிய முகையுடைய காந்தளின் நீண்ட கொத்தின்
அலர்ந்த பெரிய இதழ் நிரையாகத் தோன்றும். கொடிகளிடத்து
மலர்ந்த பவளம் போற் சிவந்த பூக்கள் பரந்து கிடத்தலால் நின்
குன்று கார் காலத்தன்மை மிக்கது.

மிகுந்த போரிடத்துக் குரபன்மாவைக் கிளையோடு அழித்த
சுடர்விடுகின்ற படையுடையோய்! கறையில்லாத கார் காலத்து
வெண் மேகம் எழுந் தாலன்ன நறிய அகில் முதலியவற்றின்

புகையை விரும்பினோய்! ஆறு முகத்தையும் பன்னிரண்டு
தோள்களையு முடையாய்! அழகாற் பிறமகளிரை வென்ற
வெற்றியுடைய வள்ளியது நலத்தை நயந்தோய்! பிரிந்த கணவர்
மீண்டு வந்து புணர்ந்து பின் நீங்கா துறைதற் பொருட்டு வரம்
வேண்டி மகளிர் யாழை மீட்டு நின்னைப் பாடுகின்ற பாட்டை
விரும்பினோய்! பிறந்த ஞான்றே நின்னை எதிர்த்து இந்திரன்
முதலாகிய தேவர்கள் அஞ்சிய சிறப்புடையோய்! இரு
பிறப்பினையும் அப்பிறப்பான் வந்த இரண்டு நாமத் தினையும்
இளகிய நெஞ்சத்தினை யும் ஒப்பில்லாத புகழினையு முடைய
அந்தணரது வைதிக ஒழுக்கத் தினைப் பொருந்தினோய்! நின்னை
யாங்கள் மேவி அடுத்தடுத்து வழிப்படுவதன் பயன், அவ்
வழிபாடுகள் மென்மேலும் நின் புகழினும் பல வாசுதலே யாகும்.

15. திருமால்

கடவுள் வாழ்த்து

திருமாலிருங்குன்றத்தின் சிறப்பு

- புலவரை யறியாப் புகழொடு பொலிந்து
நிலவரை தாங்கிய நிலைமையிற் பெயராத்
தொலையா நேமிமுத றொல்லிசை யமையும்
புலவராய் புரைத்த புனைநெடுங் குன்றம்
5 பலவெனி னாங்கவை பலவே பலவினும்
நிலவரை யாற்றி நிறைபய னொருங்குடன்
நின்றுபெற நிகழுங் குன்றவை சிலவே
சிலவினுஞ் சிறந்தன தெய்வம் பெட்புறும்
மலரகன் மார்பின் மைபடி குடுமிய
10 குலவரை சிலவே குலவரை சிலவினும்
சிறந்தது, கல்லறை கடலுங் கானலும் போலவும்
புல்லிய சொல்லும் பொருளும் போலவும்
எல்லாம், வேறுவே றுருவி னொருதொழி லிருவர்த்
தாங்கு நீணிலை யோங்கிருங் குன்றம்
15 நாறிணர்த் துழாயோ னல்கி னல்லதை
ஏறுத லெளிதோ வீறுபெறு துறக்கம்
அரிதிற் பெறுதுறக்க மாலிருங் குன்றம்
எளிதிற் பெறலுரிமை யேத்துகஞ் சிலம்ப

திருமால் பலராமனுடன் அமர்ந்துள்ள நிலை நினைந்து ஏத்துக எனல்

- அராவணர் கயந்தலைத் தம்முன் மார்பின்
20 மராமலர்த் தாரின் மாண்வரத் தோன்றி
அலங்கு மருவி யார்த்திமிழ் பிழியச்
சிலம்பா றணிந்த சீர்கெழு திருவிற்

சோலையொடு தொடர்மொழி மாலிருங் குன்றம்
 தாம்வீழ் காமம் வித்துபு விளைக்கும்
 25 நாமத் தன்மை நன்கனம் படியெழு
 யாமத் தன்மையிவ் வையிருங் குன்றத்து
 மன்புன லிளவெயில் வளாவவிருள் வளர்வெனப்
 பொன்புனை யுடுக்கையோன் புணர்ந்தமர் நிலையே
 நினைமின் மாந்தீர் கேண்மின் கமழ்சீர்

மாயோனை ஒத்த நிலையுடைத்து
 திருமாலிருஞ்சோலைக் குன்றம்

30 சனையெலா நீல மலரச் சனைகூழ்
 சினையெலாஞ் செயலை மலரக் காய்கனி
 உறழ் நனைவேங்கை யொள்ளினார் மலர
 மாயோ னொத்தவின் னிலைத்தே

சென்று தொழ மாட்டாதார் அம் மலையைக்
 கண்டு தொழுக எனல்

சென்றுதொழு கல்லீர் கண்டுபணி மின்மே
 35 இருங்குன் றென்னும் பெயர்பரந் ததுவே
 பெருங்கலி ஞாலத்துத் தொன்றியல் புகழ்து
 கண்டுமய ரறுக்குங் காமக் கடவுள்
 மகமுயங்கு மந்தி வரைவரை பாய
 முகிழ்மயங்கு முல்லை முறைநிகழ்வு காட்ட
 40 மணிமரு ணன் னீர்ச்சினை மடமயி லகவக்
 குருகிலை யுதிரக் குயிலினங் கூவப்
 பகர்குழல் பாண்டி லியம்ப வகவுநர்
 நாநவில் பாடன் முழுவெதிர்ந் தன்ன
 சிலம்பிற் சிலம்பிசையோவா தொன்னார்க்
 45 கடந்தட்டான் கேழிருங் குன்று;

குன்றத்தானைச் சுற்றம் புடை சூழப் போற்றுமின்

தைய லவரொடுந் தந்தா ரவரொடும்
 கைம்மக வோடுங் காது லவரொடும்
 தெய்வம் பேணித் திசைதொழுதனிர் சென்மின்
 புவ்வத் தாமரை புரையுங் கண்ணன்

- 50 வெளவற் காரிருண் மயங்குமணி மேனியன்
எவ்வயினுலகத்துந் தோன்றி யவ்வயின்
மன்பது மறுக்கத் துன்பங் களையோன்
அன்பது மேள யிருங்குன் றத்தான்

பலதேவ வாசுதேவர்கள் இருவரையும் வாழ்த்துதல்

- கள்ளணி பசுந்துளவினவை கருங்குன் றனையவை
55 ஒள்ளொளியாவை யொருகுழையாவை
புள்ளணி பொலங்கொடியவை
வள்ளணி வளைநாஞ்சிலவை
சலம்புரி தண்டேந்தினவை
வலம்புரி வயநேமியவை
60 வரிசிலை வயவம்பினவை
புகரிணர்கூழ் வட்டத்தவை புகர்வாளவை
எனவாங்கு
நலம்புரிஇ யஞ்சீர் நாம வாய்மொழி
இதுவென வுரைத்தனெ முள்ளமர்ந்த திசைத்திறை
65 இருங்குன்றத் தடியுறை யியைகெனப்
பெரும்பெய ரிருவரைப் பரவுதுங் தொழுதே.

- இளம் பெருவழுதியார் பாட்டு -

- மருத்துவன் நல்லச்சுதனார் இசை - பண்ணோதிறம் -

அறிவின் எல்லையால் அறியப்படாத புகழுடனே நில
எல்லை யைக் காட்டுகின்ற தன்மை நீங்காததும், கெடாதது
மாயுள்ளது சக்கர வாள் மலை, இம் மலை முதலாகப், பழைய
புகழுடைய புலவர் ஆராய்ந்து பாடிக்கொண்டாடிய நெடிய
குன்றுகளைச் சிறப்பு வகையாற் கூறாது, பொது வகையாற் பல
வென்றுரைக்கின், அப் பலவற்றுள்ளும், நிலத்துள் ளோரைப்
பசிவெம்மை ஆற்றி நிறை பயன்களெல்லாவற்றையும் எப்பொழுதும்
அவர் பெறப் பயன்படு குன்றுகள் சிலவாகும். அச்சில வற்றுள்ளும்
தெய்வங்கள் தாமாக விரும்பும் மலரையுடைய அகன்ற நீர்
நிலைகளுடனே மேகங்கள் படியும் சிகரமுடைய சிறந்த மலைக்
கூட்டங்கள் சில. அக்குல வரைகள் சிலவற்றினும் கல்லென
அறையும் கடலும் கானலும் போல் வேறு வேறாகிய நிறத்தினையும்,

பிரிவில்லாத சொல்லும் பொருளும் போல வேறுபடாத தொழிலினையுமுடைய மாயோனையும் அவன் தமையனாகிய பல தேவனையும் தாங்கும் நீண்ட நிலையினையுடைய புகழாலமைந்த¹ பெரிய குன்றம் சிறந்தது.

அரவு மெல்லிய தலையாற் கவிக்கின்ற தம் முன்னோன் மார் பிடத்து வெண்கடப்பமலர்த்தாரின் பெரிய அழகு தோன்றும். அசை கின்ற அருவி மிக ஆர்த்து இழிதலால், சிலம்பாறு அழகு செய்யும் இவ் வியக்கத்தக்க திருமாலிருஞ் சோலை என்னும் பெயருக்கு ஏற்ப அதன் பெருமை பூமியின்கண் நன்றாகப் பரக்கும். மகளிரும் மைந்தரும் தாம் விரும்புங் காமத்தை வித்தி விளைக்கும் யாமத்தின் இயல்புடையது அக்குன்றம். அதனிடத்து அந்நிலைபெற்ற குளிர்ச்சியுடைய இளவெயில் சூழ அதனிடையே இருள் வளர்தலை ஒப்பப் பீதாம்பரத்தையுடை யோன் தம்முன்னோனாகிய பல தேவனோடு அமர்ந்திருப்பன். மாந்தரே! அத்தோற்றத்தை நினைமின்.

இனி அம்மலையது சிறப்பைக் கேண்மின்! சுனைகள் தோறும் நீலம் மலர்ந்திருக்கும். ²சுனை சூழ்ந்த அசோகின் கிளைகளெல்லாம் மலர்கள் விரிந்திருக்கும். காய்கனிகளோடு நிறம் மாறுபட வேங்கை பூங்கொத்துகளை மலர்த்தும். இவ்வியல்புகளால் அம்மலை மாயோனை ஒத்த இனிய நிலைமையுடையது. பெரிய ஆரவாரமுடைய உலகில் பெரிய குன்று என்றும் புகழ்பரந்த அவ்வளவு பழைதாய் இயல்கின்ற புகழையுடையது. அது, காண்போரின் பாவத்தை அறுக்கும் வழிபடு தெய்வம். ஆதலின், சென்று அவனைத் தொழமாட்டாதீர்! அதனைக் கண்டு பணிமின். அங்கு மகவைத் தழுவிருக்கும் மந்தி ஒரு சிகரத்தி னின்று ஒரு சிகரத்திற்குப் பாயும்; முகைகள் நெருங்கிய முல்லை, மகளிர் கற்பு ஒழுக்கத்தைக் காட்டும். தேன்பொருந்திய துளசியுடைய கரிய குன்றம் அணையை! ஒளிபோன்ற ஒரு குழை உடையை! கருடன் இருக் கின்ற அழகிய கொடியுடையோய்! கோபமிக்க தண்டேந்தினை; வலம் புரியோடு வெற்றிநேமியுடையை;

1. திருமாலிருஞ்சோலை

2. நீலமலரைச் சூழ்ந்த அசோகமலர் அவன் பொன்புனை உடைக்கு ஒப்பு; குன்றத்துக் காய்கனியோடு மாறுபட மலர்ந்த வேங்கை அவன் மணிமுடிக்கு ஒப்பு.

வரிசிலையோடு வெற்றி அம்பினை யுடையை; புகர் நிறமுடைய
சுழல் படையுடையை. இவ் இருங்குன்றத் தின் அடியில் உறைதல்
எய்துக என்று எமக்கு, அழகிய சீரையும் புனிதத்தையு முடைய
வேதம் அவர் பெருமையை இத்தன்மையவென்று கூறிற்று.
ஆதலால் யாம் விரும்பி அச்சொற்களுள் அறிந்தவற்றைக் கூட்டி
உரைத்தே மாய்ப் பெரும் புகழுடைய இருவரையுந் தொழுது
வேண்டுகும்.

16. வையை

வையையில் நீர் வரவு

கரையே, கைவண் டோன்ற லீகை போன்மென
மைபடு சிலம்பிற் கறியொடுஞ் சாந்தொடும்
நெய்குடை தயிரி னுரையொடுஞ் பிறவொடும்
எவ்வயினானு மீதுமீ தழியும்

- 5 துறையே, முத்துநேர்பு புணர்காழ் மத்தக நித்திலம்
பொலம்புனை யவிரிழை கலங்கலம் புன்மணி
வலஞ்சழி யுந்திய திணைபிரி புதல்வர்
கயந்தலை முச்சிய முஞ்சமொடு தழீஇத்
தத்தந் துணையோ டொருங்குட னாடும்
- 10 தத்தரிக் கண்ணார் தலைத்தலை வருமே
செறுவே, விடுமலர் சமந்து பூநீர் நிறைதலிற்
படுக ணிமிழ்கொளை பயின்றன ராடும்
களிநா ளரங்கி னணிநலம் புரையும்
காவே, சுரும்பிமிர் தாதொடு தலைத்தலை முகூஉ
- 15 நரந்த நறுமலர் நன்களிக் கும்மே
கரைபொழுது தீம்புனர் கெதிர்விருந் தயர்வபோற்
கானலங் காவங் கயமுந் துருத்தியுந்தேன்
தேனுண்டு பாடத் திசைதிசைப் பூநலம்
பூத்தன்று வையை வரவு;

தலைவன் காதற் பரத்தையுடன் கூடி மகிழ், வையையின் வரவு வாய்த்தல்

- 20 சுருங்கையி னாயத்தார் சுற்று மெறிந்து
குரும்பை முலைப்பட்ட பூநீர் துடையாள்
பெருந்தகை மீளி வருவானைக் கண்டே
இருந்துகிற் றானையி னொற்றிப் பொருந்தலை
பூத்தன ணீங்கெனப் பொய்யாற்றாற் றோழியர்

- 25 தோற்றமோ ரொத்த மலர்கமழ் தண்சாந்தின்
நாற்றத்திற் போற்றி நகையொடும் போத்தந்
திருங்கடற் கூங்கிவரும் யாரெனத் தங்கான்
மகிழ்க் களிப்பட்ட தேன்றேறன் மாற்றிக்
குருதி துடையாக் குறுகி மருவினியர்
- 30 பூத்தன ணங்கை பொலிகென நாணுதல்
வாய்த்தன்றால் வையை வரவு

வையை வானக் கங்கையை ஒத்து விளங்குதல்

- மலையி னிழியருவி மல்கிணர்ச் சார்ச்சார்க்
கரைமரஞ் சேர்ந்து கவினி மடவார்
நனைசேர் கதுப்பினுட் டண்போது மைந்தர்
- 35 மலர்மாப்பிற் சோர்ந்த மலரிதழ் தாஅய்
மீனாரம் பூத்த வியன்கங்கை நந்திய
வானம் பெயர்ந்த மருங்கொத்த லெஞ்ஞான்றும்
தேனிமிர் வையைக் கியல்பு;

வையைக்கு உரிய இயல்பு

- கள்ளே புனலே புலவியிம் மூன்றினும்
- 40 ஒள்ளொலி சேய்தா வொளிகிளருண் கட்கெண்டை
பல்வரி வண்டினம் வாய்கூழ் கவினொடும்
சென்னீர் வீவயிற் றேன்சோரப் பன்னீர்
அடுத்தடுத்த தாடுவார்ப் புல்லக் குழைந்து
வடுப்படு மான்மதச் சாந்தா ரகலத்தான்
- 45 எடுத்தவே யெக்கி நூக்குயர்பு தாக்கத்
தொடுத்ததேன் சோரும் வரைபோலுந் தோற்றம்
கொடித்தேரான் வையைக் கியல்பு;

தோழி வையை நோக்கிக் கூறுவாளாய் வாயில் மறுத்தல்

- வரையார்க்கும் புயல்கரை
திரையார்க்குமித் தீம்புனல்
- 50 கண்ணியார் தாரர் கமழ்நறுங் கோதையர்
பண்ணிய வீகைப் பயன்கொள்வா னாடலால்
நாணா ளுறையு நறுஞ்சாந்துங் கோதையும்

பூத்த புகையு மவியும் புலராமை
மறாஅற்க வான மலிதந்து நீத்தம்
55 அறாஅற்க வையை நினக்கு.

- நல்லழிசியார் பாட்டு - நல்லச்சுதனார் இசை -
- பண்ணோதிறம் -

(இது, காதற் பரத்தையுடன் புனலாடிய தலைமகன்; தோழியை வாயில் வேண்ட அவள் புனலாடியவாறு கூறிவாயின் மறுத்தது)

கொடையுடைய பாண்டியனது ஈகைபோலுமென்று கண்டார் கூறக் கரிய மலையிடத்துள்ள மிளகுக் கொடிகளோடும் சந்தனத்தோடும், வெண்ணெய் கடையும் தயிர்போன்ற நுரையோடும் பிறவற்றோடும் கரையின் எவ்விடத்தும் நீர் மேலும் மேலும் பெருகா நின்றது. துறையிடத்து, ஒத்த முத்துகளைக் கோத்த வடம், தலையில் அணியும் முத்து, பொன் னால் ஆய ஆபரணம். வலமாகச் சுழிக்கின்ற ஆற்றுநீர் கொண்டு வந்த மணிகள், நீராடு கின்ற புதல்வர் சிறிய தலையிற் சூடிய முஞ்ச மென்னும் மணி ஆகிய இவற்றை அணிந்து தத்தம் கணவரோடு நீராடும் தத்துகின்ற வரியுடைய கண்ணார் நிற்கும் இடந்தோறும் நீர்வாரா நிற்கும்.

வயல்களிடத்தில் ஐதாகிய மலர்களைச் சுமந்து, புவையுடைய நீர்நிறைதல், பாடுகின்ற இயங்களின் கண்ணொலியையும் பாட்டினையும் பயின்ற மகளிர் ஆடுகின்ற அரங்கினது அலங்கரித்த அழகை ஒக்கும்.

தமக்கு (சோலைகளுக்கு) விருந்தயர்வது போல் ஒலித் தொழுகும் தீம்புனலுக்கு எதிர்த்து விருந்தயர்வன போல், கா, மென்மேலும் நெருங்கும் கரும்புகள் ஒலிக்கும் மகரந்தத்துடனே நரந்தம் போன்ற நறிய மலர்களை அளிக்கும் மணமுடைய காவினும், கயங்களிலும், ஆற்றிடைக் குறையினும் மதுவையுண்டு தேன்கள் பாடப் பூக்களினாலுண்டாகிய அழகுவையை வரவின்கண் திசைதோறும் பொலிந்தது.

நீர் விசிறும் கருவிகளால் ஆயத்தார் சுற்றி நின்றெறியத் தன் குரும்பை முலைக்கட்பட்ட அரக்கு நீரைத் துடையாளாய்

துகிலின் முன்புறத் தால் ஒற்றி நின்றாள். அவள் பாற் கணவன் வந்தான். அதனைத் தோழியர் கண்டு 'அவள் பூத்தனள்; அவளைப் பொருந்தாதே, நீங்கு' என்று பொய்யாகக் கூறினர். அப்பூப்பின் தோற்றத்தை ஒரு தலையாக ஒத்த செஞ்சாந்தின் நாற்றத்தால், அப்பூப்பின்மையை அறிந்து வைத்தும் சனத்திடையனாதலால் அவன் ஆண்டு நின்றும் நகையோடும், கடலை நோக்கி மலையினின்றும் பரந்து வரும் ஆற்றை ஒப்ப விரைந்து வீடு போந்தான். போந்து மகிழுமாறு பழத்தினாற் சமைத்த களிப்பு மிக்க தேறலை நுகராது, அவளது குருதி போலும் நீரைத் துடைத்து மருவி னான். மருவி அவ்வில்லத்தார் கேட்கும்படி நங்கை பூத்தனள் என்று சொல்ல அதற்கு அவள் நாணிளாள். வையையின் வரவு இத்தன்மை யுடைதாயிருந்தது.

(இதுவும், வருவனவும் காதற் பரத்தையைக் குறித்துக் கூறியன)

மலையினின்றும் இழிந்து செல்லும் அருவி கரையிடத்தே உள்ள பூக்கள் செறிந்த மரங்களைச் சேரும்; சேர்ந்து அம்மரங்களின் புவால் அழகு பெற்று, மடவார் கூந்தலிற் சூடிய தேன் பொருந்திய தண்ணிய பூக்களும், மைந்தர் மார்பிடத்தே சூடிய மலரின் இதழ்களும் பரக்கும்படி செல்லும். மீனாகிய முத்துப் பூத்து விளங்கும் வானத்தின் கண் பெரிய கங்கையாறு வருகின்ற தன்மையை ஒத்திருக்கும். இவ்வாறு ஒத்திருத்தல் தேன் வண்டு ஊதுகின்ற வையைக்கு இயல்பு. விளங்குகின்ற ஒளியை உண்ட (மங்கையரின்) கண்ணாகிய கெண்டை மீனுக்கு, மதுபானம், புனலாட்டு, புலவி என்னும் இம்மூன்றினாலும் ஒள்ளிய நிறம் சிவக்கும். பல வரிகளையுடைய வண்டின் கூட்டம் தமது அழகிய வாய்களால், கூந்தலின்றும் நீங்கும் இயல்பினை யுடைய பூக்களின்றும் தேனொழுக மிக்க நீரின் கண் ஆடும் பரத்தையரை அடுத்தடுத்துப் புல்லும்; புல்லுத லால் நெகிழ்ந்து அழிந்ததும் அழியாதது மாகிய கத்தாரிக் குழம்பு மார்பினின்றும் ஒழுகும். அம்மார்பு, பனியால் வளைந்த மூங்கில் அப்பனி நீங்க மேலே எழுந்து சென்று தாக்குதலால் தேன் சோர்ந்து விழும் வரையை ஒத்த தோற்றமுடையதாயிருக்கும். கொடி அணிந்த தேருடைய பாண்டியனது வையை ஆற்றின் இயல்பு இவ்வகையினது.

மேசம் வரையிடத்து ஆரவாரித்து நிற்கும் அவ்வளவிற்கு,
இவ்வியல் பினதாகிய வையைத் தீம்புனற்றிரை ஆரவாரிக்கும்.

(இவ்வளவும் தோழி தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்ப் புனலாடிய
வரலாறு கூறி, மேல் வையை நோக்கிக் கூறுவாளாய் வாயின்
மறுக்கின்றாள்)

வையாய்! கண்ணியரும் தாரருமாகிய மைந்தரும்,
நறுங்கோதை யின ராகிய மகளிரும், முன் பொருள்களைத் தானம்
பண்ணி, அதன் பயனாகிய போகத்தை நுகரவேண்டி நாடோறும்
ஆடுதலான், அவர் கையுறையாகிய பொன்மீன் முதலியவும்,
அவரணிந்த சாந்தும். மாலை யும் ஈரம் புலர்த்தும் பொலிந்த
புகையும் நினக்குத் தரும் உண்டியும் இடையறாதிருக்கும்
பொருட்டு மழை மறா தொழிக. அம்மழையாகிய வெள்ளம்
பெருகி நின் பெருக்கு வற்றா தொழிக.

17.செவ்வேள்

கடவுள் வாழ்த்து

மாலைதோறும் பரங்குன்றைப் பரவி உறைபவர்

5 தேம்படு மலர்குழை பூந்துகில் வடிமணி
ஏந்திலை சுமந்து சாந்தம் விரைஇ
விடையரை யசைத்த வேலன் கடிமரம்
பரவின ருரையொடு பண்ணிய விசையினர்
விரிமலர் மதுவின் மரநனை குன்றத்துக்
கோலெரி கொளைநறை புகைகொடி யொருங்கெழ
மாலை மாலை யடியுறை யியைநர்
மேலோ ருறையுளும் வேண்டுநர் யாஅர்

மாறுமாறு எழும் பல்வேறு ஓசைகளை
உடையது பரங்குன்றம்

10 ஒருதிறம், பாணர் யாழின் நீங்குரலெழ
ஒருதிறம், யாணர் வண்டி னிமிரிசையெழ
ஒருதிறம், கண்ணார் குழலின் கரைபெழ
ஒருதிறம், பண்ணார் தும்பி பரந்திசை யூத
ஒருதிறம், மண்ணார் முழவி னிசையெழ
ஒருதிறம், அண்ண னெடுவரை யருவிநீர் ததும்ப
15 ஒருதிறம், பாடனல் விறலிய ரொல்குபு நுடங்க
ஒருதிறம், வாடை யுளர்வயிற் பூங்கொடி நுடங்க
ஒருதிறம், பாடினி முரலும் பாலையங் குரலின்
நீடுகிளர் கிழமை நிறைகுறை தோன்ற
ஒருதிறம், ஆடுசீர் மஞ்சை யரிசுர றோன்ற
20 மாறுமா றுற்றனபோன் மாறெதிர் கோடல்
மாறட்டான் குன்ற முடைத்து;

பரங்குன்றிற்கும் கூடலுக்கும் இடைப்பட்ட நிலம்

- பாடல் சான்று பல்புகழ் முற்றிய
கூடலொடு பரங்குன்றினிடைக்
கமழ்நறுஞ் சாந்தி னவரவர் திளைப்ப
25 நணிநணித் தாயினுஞ் சேய்ச் சேய்த்து
மகிழ்மிசுதேஎங் கோதையர் கூந்தல் குஞ்சியிற்
சோர்ந்தவி ழிதழி னியங்குமா நின்று
வசைநீங்கிய வாய்மையால் வேள்வியாற்
றிசைநாறிய குன்றமர்ந் தாண்டாண்
30 டாவி யுண்ணு மகில்கெழு கமழ்புகை
வாய்வாய் மீபோ யும்பரிமை பிறப்ப
தேயா மண்டிலங் காணுமா நின்று

பரங்குன்றின் அலங்காரம்

- வளைமுன்கை வணங்கிறையார்
அணைமென்றோ ளசைபொத்தார்
35 தார்மார்பிற் றகையிலார்
ஈரமாலை யியலணியார்
மனமகிழ் தூங்குநர் பாய்புட னாடச்
சுனைமலர்த் தாதூதும் வண்டித் லெய்தா
அனையபரங் குன்றி னணி;

தெய்வ விழவும் விருந்தயர்வும்

- 40 கீழோர், வயல்பரக்கும் வார்வெள்ளருவி பரந்தா னாதரோ
மேலோர், இயங்குதலால் வீழ்மணி நீலஞ் செறுவுழக்கு மரோ
தெய்வ விழவுந் திருந்து விருந்தயர்வும்
அவ்வெள் ளருவி யணிபரங் குன்றிற்கும்
தொய்யா விழுச்சீர் வளங்கெழு வையைக்கும்
45 கொய்யுளை மானறோர்க் கொடித்தேரான் கூடற்கும்
கைபூழ் தடுமாற்ற நன்று;

முருகனை எதிர் முகமாக்கி வாழ்த்துதல்

எனவாங்கு
மணிநிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடிப்
பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ

50 பணியொரீஇ ந்தின்புக ழேத்தி
அணிநெடுங் குன்றம் பாடுதுங் தொழுதும்
அவை, யாமுமெஞ் சுற்றமும் பரவதும்
ஏம வைதல் பெறுகயா மெனவே.

- நல்லழிசியார் பாட்டு - நல்லச்சுதனார் இசை -
- பண் நோதிறம்-

ஆராதிப்போர், தீபங்களும், இசையுடைய வாத்தியங்களும், சந்தனம் முதலிய வாசனைத் திரவியங்களும். அகிற்புகையும், கொடி களும் ஆகிய இவற்றை, ஒருங்கே ஏந்தித் தேன் பொருந்திய மலர்களையும், தழைகளையும், பூத்தொழில்களுடைய துகில் களையும், மணிகளையும், இலைபோன்ற உயர்ந்த வேலையும் சுமந்து செல்வர்; சென்று சந்தனத்தைத் தெளித்து அறையிடத்தே படிமத்தான் கட்டின கிடாய் நிற்கும் முருகனது கடம்பை ஏத்துவர். ஆலாபனஞ்செய்து பாடல்களைப் பாடுகின்றவர்களாய், விரிந்த மலர்களினின்றும் சொட்டும் தேன் மரங்களை நனைக்கும் குன்றின் தாழ்வாரத்தில் மாலைக் காலத்தே கூடுவார்கள். இவருள் தேவருலகத்து உறைதலை வேண்டுவார் யார்? (வேண்டார் என்றவாறு.)

ஒரு பக்கத்தே பாணர் மீட்டும்யாழின் இனிய ஓசை எழுந்தது. ஒரு பால் பூக்களாகிய புதுவருவாயினையுடைய வண்டு ஊதுகின்ற இனிய இசை எழுந்தது. ஒருபக்கத்தே துளைகளுடைய குழலின் ஓசை எழ, ஒருபக்கத்தே வண்டுகள் பரந்து பண் போன்ற இசையினை ஊதின. ஒருபக்கத்தே ஓசையுடைய முழவின் ஒலி எழ, ஒருபக்கத்தே மலையினின்று இழியும் அருவிநீர் ததும்பி ஒலித்தது. ஒருபக்கத்தே பாடவல்ல விறலியர் வளைந்து ஆட, ஒரு பக்கத்தே வாடைக் காற்றுக்கு அசைந்து பூங்கொடி ஆடிற்று. ஒருபக்கத்தே பாடினியின் பாலைப் பண்ணாகிய மிடற்றுப் பாடல் எழு, ஒருபக்கத்தே தாளத்துக்கு ஆடுகின்ற மயிலின் குரலெழுந்தது. இவ்வாறு கல்விகளால் மாறுபடும் தன்மை உற்றன போல ஒன்றுக்கு மாறாக ஒன்று மாறுகொள்ளுந் தன்மை பகையை வென்ற முருகன் குன்றிடத்துண்டு.

பாடல்களாற் சிறந்து பலபுகழும் முற்றுப் பெற்ற கூடற்கும் பரங்குன்றுக்கும் இடையே உள்ள நிலம் மிக அணித்தாயினும்,

மைந்தரும் மகளிரும் நெருங்கிவிளையாடுதலால் மிகத் தூரத்தே நின்றது. அழகு மிக்க அவர் கூந்தலில் நின்றும், ¹குஞ்சியினின்றும் வீழ்ந்து அவிழ்ந்த மாலையால் செல்லும் வழி தடுக்கப்பட்டு வழி இல்லை ஆயிற்று.

குற்றந்தீர்ந்த வேதத்தாலும், அது கூறும் வேள்வியாலும் புகழ் திசை எங்கும் பரந்த குன்றிடத்தே, உலகத்தார் பலவிடத்தும் இருந்து செய்கின்ற பூசைக்கண் முருகன் அகிற்புகையை அவியாகக் கொள்வான். அப்புக்கை இடந்தோறும் மேலே போதலான் சூரிய மண்டலம் மறையும்; தேவர்கள் இமையாது நின்று நீங்குவர்.

குளிர்ந்த மாலையை அழகு பெற அணிந்தோரும், வளை அணிந்த முன்கையினரும், வளைந்த இறை உடையருமாகிய இளம் மகளிர், அன்பு ஓத்தாரும் தாரணிந்த மார்பினையுடையருமாகிய மைந்தரின் அணையாகிய மென்தோளிற் தங்கி மனமகிழ்ந்து சனையிடத்தே பாய்ந்தாடுவர். அதற்கு வெருண்ட வண்டுகள் வெருவிச்சனையிடத்துள்ள மலர்களின் மகரந்தத்தை ஊதாது நீங்கும். பரங்குன்றினது அலங்காரம் இத்தன்மை யது.

மலையினின்றும் இழிகின்ற நீண்ட வெள்ளிய அருவி மிகவும் பரந்து உழுவரது வயலிடத்தே செல்லும். மேலே விளையாடு மகளிர் இயங்குதலால் அவர் பூணினின்றும் விழுந்த நீலமணி உழுகின்ற நிலத்தைச் சிதைக்கும்.

தம்மைப்பிரிந்து சென்ற தலைவர் வினைமுடித்துக்கொண்டு விரைவில் வந்து கூடுதற்குத், தலைவியர், வெள்ளிய அருவி அழகு செய்யும் பரங்குன்றின் கண் தெய்வவிழா எடுப்பர். பிரிந்தவர் கூடிய வழிக் கெடாத பெரிய புகழையுடைய செழுமை பொருந்திய வையையிடத்துப் புனலாடுவர். ஏனையோர், பிடரிமயிர் கொய்த குதிரை பூண்ட, கொடி யணிந்த தேருடைய பாண்டியனது கூடற்கண் புதுப்புனலாடுவர். கற்புடைய மகளிரும் தலைவரது அறம் நிமித்தமாகப் பூசை செய்து அப்பயன் நுகர்தலின் அது அவர்க்கு நல்லொழுக்கமாயிற்று.

நீலமணியின் நிறமுடைய மயிலினையும் உயர்ந்த கோழிக் கொடியினையும் பிணிமுகமென்னும் யானையையும் ஊர்ந்து

1. உச்சிக்குடும்பி

செய்யும் வெல்லும் போரையுமுடைய தலைவரின் துன்பஞ்
சாராத அருளைப் பெறு வேமாக வென்று மக்கண் மாட்டுப்
பணிந்த மொழியை ஒழித்து, நின் புகழை ஏத்தி யாமும் எம்
சுற்றமும் வேண்டிக்கொள்ளா நின்றேம்.

18. செவ்வேள்

கடவுள்வாழ்த்து

இமயத்தொடு நிகர்க்கும் குன்று

போரெதிர்ந் தேற்றார் மதுகை மதந்தபக்
காரெதிர்ந் தேற்ற கமஞ்சு லெழிலிபோல்
நீர்நிரந் தேற்ற நிலந்தாங் கழுவத்துச்
சூர்நிரந்து சுற்றிய மாதபுத்த வேலொய்நின்
5 சீர்நிரந் தேந்திய குன்றொடு நேர்நிரந்
தேறுமா நேற்குமிக் குன்று;

தலைமகன் ஊடல் உணர்ப்பிக்கும் திறம்

ஒள்ளொளி மணிப்பொறி யான்மஞ்சு நோக்கித்தன்
உள்ளத்து நினைப்பானைக் கண்டன டிருநுதலும்
உள்ளிய துணர்ந்தேனஃ துரையினி நீயெம்மை
10 எள்ளுதன் மறைத்தலோம் பென்பானைப் பெயர்த்தவன்
காதலாய் நின்னியல் களவெண்ணிக் களிமகிழ்
பேதுற்ற விதனைக்கண் டியானோக்க நீயெம்மை
ஏதிலா நோக்குதி யென்றாங் குணர்ப்பித்தல்
ஆய்தேரான் குன்ற வியல்பு;

**பாணனுக்குத் தலைமகனது பரத்தைமை
பற்றிக் கூறும் தலைமகளின் கூற்று**

15 ஐவளம் பூத்த வணிதிகழ் குன்றின்மேல்
மைவளம் பூத்த மலரேர் மழைக்கண்ணார்
கைவளம் பூத்த வடுவொடு காணாய்நீ
மொய் வளம் பூத்த முயக்கம்யாங் கைப்படுத்தேம்
மெய்வளம் பூத்த விழைதரு பொன்னணி
20 நைவளம் பூத்த நரம்பியைசீர்ப் பொய்வளம்
பூத்தன பாணாநின் பாட்டு;

பரங்குன்றத்திலுள்ள அம்பலம்

- தண்டளிர் தருப்படுத் தெடுத்துரைஇ
 மங்குன் மழைமுழங்கிய விறல்வரையாற்
 கண்பொருடி சுடர்ந்தடர்ந்திடந்
 25 திருள்போழுங் கொடிமின்னால்
 வெண்சுடர் வேல்வேள் விரைமயின்மேன் ஞாயிறுநின்
 ஓண்சுட ரோடைக் களிநேய்க்கு நின்குன்றத்
 தெழுதெழி லம்பலங் காமவே ளம்பின்

குன்றத்தின் சிறப்பு

- 30 ஆர்ததும்பு மயிலம்பு நிறைநாழி
 சூர்ததும்பு வரைய காவாற்
 கார்ததும்பு நீர்ததும்புவன சனை
 ஏர்ததும்புவன பூவணி செறிவு
 போர்தோற்றுக் கட்டுண்டார் கைபோல்வ காந்தோற்றும்
 35 காந்தள் செறிந்த கவின்;
 கவின்முகை கட்டவிழ்ப்ப தும்பிகட் டியாழின்
 புரிநெகிழ்ப்பார் போன்றன கை;
 அச்சிரக் காலார்த் தணிமழை கோலின்னே
 வச்சிரத் தான்வான வில்லு;
 40 வில்லுச்சொரி பகழியின் மென்மலர் தாயின
 வல்லுப்போர் வல்லாய் மலைமேன் மரம்
 வட்டுருட்டு வல்லாய் மலைய நெட்டுருட்டுச்
 சீர்ததும்பு மரவமுடன் சிறந்து
 போர் ததும்பு மரவம் போலக்
 45 கருவி யார்ப்பக் கருவிநின்றன குன்றம்
 அருவி யார்ப்பமுத் தணிந்தன வரை
 குருவி யார்ப்பக் குரல்குவிந்தன தினை
 எருவை கோப்ப வெழிலணி திருவில்
 வானி லணித்த வாயூதும் பன்மலராற்
 50 கூனி வளைத்த சனை;

முருகவேளை வாழ்த்துதல்

புரியுறு நரம்பு மியலும் புணர்ந்து
 சுருதியும் பூவுஞ் சுடருங் கூடி

ளரியுரு ககிலோ டாரமுங் கமழும்
 செருவேற் றாணைச் செல்வநின் னடியுறை
 55 உரிதினி னுறைபதிச் சேர்ந்தாங்குப்
 பிரியா திருக்கவெஞ் சுற்றமோ டுடனே.

- குன்றம்பூதனார் பாட்டு - நல்லச்சுதனார் இசை -
 - பண் காந்தாரம்-

திரண்டு வந்து பொருத அவுணரது வலியாகிய செருக்கு ஒழிய, விசும்பிடத்தே பரந்து நிறைந்த சூலுடைய கார்கால மேகம் போல நீர் பரந்ததும் நிலந்தாங்குவதுமாகிய கடலுள், மாவடி வாய்ப் பரந்து நின்ற சூரபன்மாவின் வலியைக் கெடுத்தோய்! நினை நன்ற புகழைத் தன்னிடத்தே கொண்ட இமயத்தோடு ஒப்பநேர்நின்று மாறுபட்டு ஏற்கும் புகழுடையது இப்பரங்குன்று.

(இனி முருகவேளைப் படர்க்கையாக்கி இம்மலைச் சிறப்புக் கூறுகின்றார்)

ஆடுகின்ற ஒள்ளிய மணிபோலும் அழகிய பொறியினை யுடைய மயிலை நோக்கிய முருகக் கடவுள் அதன் அழகையும் களிப்பினையும் உள்ளத்தாற் குறிக்கொண்டார். அதனை வள்ளி கண்டாள்; கண்டு, நீ நினைத்த தறிந்தேன்; இனி அதனை எமக்கு உரை; எம்மை நோக்காது இகழ்தலை மறத்தல் ஒழி, என்று சொல்லி ஊடினாள். அவர் அவ்வூடலை மாற்றி, எனது காதலுக் குரியாய்! அம்மயிலாற் களவுகொள்ள அரிய நின் சாயலை, மிகுந்த மகிழ்ச்சியாற் களவுகொள்ள எண்ணிய அம்மயில், அதனைப் பெறமாட்டாது வருத்தமுற்றது. அதனைக் கண்டு யான் நின் சாயலின் அருமையை நினைத்தேன். நீ, உன்னை இகழ்ந் தேமாகி நின்றேன் என்றாய்,” என இவ்வாறு கூறி அவ்வூடலை உடனே தீர்த்தார். முருகனது குன்றின் இயல்பு இவ் வகையினது.

(இது, பாணனுக்குத் தலைவன் பரத்தைமையைக் கூறுகின்ற ஒரு தலைவியின் கூற்று)

மெய்யில் அழகு பொலிதற்கு ஏதுவாகிய விரும்பத்தக்க பொன்னா பரணங்களையுடைய பாணா! ¹ஐந்து வளம் பொலிந்த

1 அரக்கு, கற்பூம், செந்தேன், மயிலிறகு, நாவி

பரங்குன்றின் மேல் வாழும் பூவின் அழகுடைய குளிர்ந்த கண்ணுடையாரது இறுகுதல் மிகுதியுடைய முயக்கத்தே அம்மகளிர் நகஞ்செய்த வடுக்களால் நந்தலை வரின் பரத்தைமையை நீ காணாய். நின் யாழ் நரம்பிற்கு ஏற்ப நட்ட பாடை என்னும் பண்ணைப் பாடும் நின் பழைய பாட்டுப் பொய்த்தது.

வேலை ஏந்தியவேளே! விரைந்த செலவினையுடைய மயிலின் மீது வரும் ஞாயிறே! மழை முழங்குகின்ற நின்குன்றின் சிகரமும், அதன்கண் இருளைக் கிழிக்கும் கொடி போன்றமின்னும், நெற்றிப்பட்ட மணிந்த நின் களிற்றை ஒக்கும். நின்குன்றின் கண் சித்திரங்கள் தீட்டிய அழகிய அம்பலம், காமவேள் அம்புப் பயிற்சி செய்யும்¹ சிரமச்சாலையை ஒக்கும். தெய்வம் உறைகின்ற வரையிடத்துள்ள சோலைகளிற் றங்குகின்ற முகிலால் நீர் நிறைந்த சுனைகளில் அழகுமிகுந்து விளங்குகின்ற மலர் களின் செறிவு காமனின் கூரிய அம்பு நிறைந்த அம்பறாத் தூணியை ஒக்கும்.

கார்காலத்து மலர்கின்ற காந்தட் பூங்கொத்துகளின் நெருங்கிய அழகு, போரில்தோற்றுக் கட்டுண்டவரின் கையை ஒக்கும். முன்பனிக் காலத்து அழகிய மேகம் வானவில்லை வளைத்தது. சூதாடு கருவியை ஒத்த நினது மலைமேன்மரங்கள் அவ்விலுச் சொரிகின்ற கணைகளை ஒப்ப மெல்லிய மலரைப் பரப்பின. ²சூதாடுங்காய்களை உருட்டுதல் வல்ல நின் மலைக்கண் உள்ள கோயிலிற் போரிடத்து மிகும் அரவம் போலத் திரளாகிய தாள மொலிக்கும் ஒலியோடு சிறந்து மேகக் கூட்டங்கள் ஒலித்தன.

அருவி ஓடுதலால் மலையின் சிகரங்கள் முத்தணிந் தாலொத்தன. குருவிகள் ஆரவாரிக்குமாறு தினைக்கதிர்கள் விளைந்தன. கரையினின் றும் சாய்ந்த யானையை முட்டுகின்ற வண்டூதும் சுனையிடத்துள்ள பல நிறமலர்கள் வளைந்து, வளைந்த வானவில்லை ஒப்ப அழகோடு விளங்கின.

(இவ்வளவும் மலைச் சிறப்புக் கூறி மேல் வாழ்த்தி முடிக்கின்றார்)

1 ஆயுதப் பயிற்சி செய்யுமிடம்

2. மலைசூதாடு கருவியையும், மரங்கள் சொரியும் காய்கள் சூதாடுங்காய்களையும் ஒக்கும் என்றவாறு.

பொருகின்ற வேலையுடைய செல்வ! நின் பூசைக்கண்
மீட்கும் நரம்பினதொலியும், புலவர் பாடிய அழகிய பாடல்
களும் பொருந்தி, வேத ஓலியும், உபசாரமாகிய பூவும் தீபமுங்கூடி
ளரியின் கண் உருகும் அகிலும் சந்தனமும் தூபமாய்க் கமழ்கின்ற
நின் அடியின் கண் உறைதலை, எமக்கு உரித்தாக உறையும்
பதியைச் சேர்ந்தாற்போல எம் சுற்றத்தோடு கூடியாம் பிரியா
திருப்போமாக.

19. செவ்வேள்

கடவுள் வாழ்த்து

வள்ளியை முருகன் வதுவை கொண்டது

நிலவரை யழுவத்தான் வானுரை புகறந்து
 புலவரை யறியாத புகழ்பூத்த கடம்பமர்ந்
 தருமுனி மரபி னான்றவர் நுகர்ச்சிமன்
 இருநிலத் தோரு மியைகென வீத்தநின்
 5 தண்பரங் குன்றத் தியலணி நின்மருங்கு
 சாறுகொ டுறக்கத் தவளொடு
 மாறுகொள் வதுபோலு மயிற்கொடி வதுவை

கூடலார் பரங்குன்றை நோக்கி விடியலில்
 யாத்திரை செய்கின்ற வழி

புலத்தினும் போரினும் போர்தோலாக் கூடற்
 கலப்போ டியைந்து விரவுத்தீ ரெல்லை
 10 அறம்பொரி தாற்றி யதன்பயன் கொண்மார்
 சிறந்தோ ருலகம் படருநர் போல
 உரிமாண் புனைகல மொண்டுகி றாங்கிப்
 புரிமாண் புரவியர் போக்கமை தேரர்
 தெரிமலர்த் தாரர் தெருவிருள் சீப்பநின்
 15 குன்றொடு கூட லிடையெல்லா மொன்றுபு
 நேர்பூ நிறைபெய் திருநிலம் பூட்டிய
 தார்போலு மாலைத் தலைநிறையாற் றண்மணல்
 ஆர்வேலை யாத்திரைசெல் யாறு;

பாண்டியன் தன் பரிவாரங்களுடன்
 பரங்குன்றை வலம் வரும் காட்சி

கூடரொடு சூழ்வரு தாரகை மேருப்

- 20 புடைவரு சூழல் புலமான வழிதி
மடமயி லோரு மனையவ ரோடும்
கடனறி காரியக் கண்ணவ ரோடுநின்
சூருறை குன்றிற் றடவரை யேறிமேற்
பாடு வலந்திரி பண்பிற் பழமதிச்
- 25 சூடி யசையுஞ் சவன்மிசைத் தானையிற்
பாடிய நாவிற் பரந்த வுவுகையின்
நாடு நகரு மடைய வடைந்தனைத்தே
படுமணி யானை நெடியாய்நீ மேய
கடிநகர் சூழ்நுவலுங் கால்;

குன்றின் கீழுள்ள இடை நிலம் பாசறையை
ஒத்து விளங்கியமை

- 30 தும்பி தொடர்கதுப்ப தும்பி தொடராட்டி
வம்பணி பூங்கயிற்று வாங்கி மரனசைப்பார்
வண்டார்ப் புரவி வழிநீங்க வாங்குவார்
திண்டேர் வழியிற் செலநிறுப்பார் கண்டக்
கரும்பு கவழ மடுப்பார் நிரந்து
- 35 பரிநிமிர் தானையான் பாசறை நீர்த்தே
குருகெறி வேலோய்நின் குன்றக்கீழ் நின்ற
இடைநிலம் யாமேத்து மாறு;

மலைச் சிறப்பு வழதியுடன் ஏறியோர் கண்டவை

- குரங்கருந்து பண்ணியங் கொடுப்போரும்
கரும்பு கருமுகக் கணக்களிப் போரும்
- 40 தெய்வப் பிரமஞ் செய்கு வோரும்
கைவைத் திமிர்புகழல் காண்கு வோரு
மியாழி னிளிகுரல் சமங்கொள் வோரும்
வேள்வியி னழகியல் விளம்பு வோரும்
கூர நாண்குரல் கொம்மென வொலிப்ப
- 45 ஊழறு முரசி னொலிசெய் வோரும்
என்றா முறவரு மிருசுடர் நேமி
ஒன்றிய சுடர்நிலை யுள்படு வோரும்
இரதி காம னிவளிவ னெனாஅ
விரகியர் வினவ வினாவிறுப் போரும்

- 50 இந்திரன் பூசை யிவளக லிகையிவன்
சென்ற கவுதமன் சினனூறக் கல்லூரு
ஓன்றிய படியிதென் றுரைசெய் வோரும்
இன்ன பலபல வெழுத்துநிலை மண்டபம்
துன்னுநர் சுட்டவுஞ் சுட்டறி வுறுத்தவும்
- 55 நேர்வரை விரியறை வியலிடத் திழைக்கச்
சோபன நிலையது துணிபரங் குன்றத்து
மாஅன்மருகன் மாட மருங்கு;

குன்றில் சுற்றத்தாரை விட்டுப் பிரிந்த சிறுமி

- பிறந்த தமரிற் பெயர்ந்தொரு பேதை
பிறங்க லிடையிடெப் புக்குப் பிறழ்ந்தியான்
- 60 வந்த நெறியு மறந்தேன் சிறந்தவர்
ஏள யோஓ வெனவிளி யேற்பிக்க
ஏள யோஓவென் றேலா வவ்விளி
அவ்விசை முழையேற் றழைப்ப வழைத்துழிச்
செல்குவ ளாங்குத் தமர்க்கா ணாமை
- 65 மீட்சியுங் கூஉக்கூஉ மேவு மடமைத்தே
வாழ்த்துவப்பான் குன்றின் வகை;

இள மகளிரின் மருட்சி

- நனிநுனி நயவரு சாய்ப்பி னாறிணர்ச்
சினைபோழ் பல்லவந் தீஞ்சனை யுதிர்ப்ப
உதிர்த்த சனையி னெடுத்த தலைய
- 70 அலர்முகிமுற வகைகிடப்பத்
தெரிமலர் நனையுறுவ
ஐந்தலை யவிர்பொறி யரவ மூத்த
மைந்த னருகொன்று மற்றிளம் பார்ப்பென
வாங்கிள மகளிர் மருளப் பாங்கர்

குன்றம் விடியல் வானம் போலப் பொலிதல்

- 75 பசம்பிடி யிளமுகிழ் நெகிழ்ந்தவா யாம்பல்
கைபோற் பூத்த கமழ்குலைக் காந்தள்
எருவை நறுந்தோ டெரியணர் வேங்கை

- உருவமிகு தோன்றி யூழினர் நறவம்
பருவமில் கோங்கம் பகைமல ரிலவம்
80 நிணந்தவை கோத்தவை நெய்தவை தூக்க
மணந்தவை போல வரைமலை யெல்லாம்
நிறைந்து முறழ்ந்து நிமிர்ந்துந் தொடர்ந்தும்
விடியல் வியல்வானம் போலப் பொலியும்
நெடியாய்நின் குன்றின் மிசை;

**கன்னிமை கனிந்தாரும் மணமான மகளிரும்
தாம் செய்யும் பூசையில் யானையின் மிச்சிலை உண்ணுதல்**

- 85 நினயானைச் சென்னி நிறங்குங்கு மத்தாற்
புனையாப்பூ நீருட்டிப் புனைகவரி சார்த்தாப்
பொற்பவழிப் பூங்காம்பிற் பொற்குடை யேற்றி
மலிவுடை யுள்ளத்தான் வந்துசெய் வேள்வியுட்
பன்மண மன்னு பின்னிருங் கூந்தலர்
90 கன்னிமை கனிந்த காலத் தார்நின்
கொடியேற்று வாரணங் கொள்கவழி மிச்சில்
மறுவற்ற மைந்தர்தோ ளெய்தார் மணந்தார்
முறுவற் றலையளி யெய்தார்நின் குன்றம்
குறுகிச் சிறப்புணாக் கால்;

முருகப் பெருமானை வாழ்த்துதல்

- 95 குறப்பிணாக் கொடியைக் கூடியோய் வாழ்த்துச்
சிறப்புணாக் கேட்டி செவி;
உடையு மொலியலுஞ் செய்யைமற் றாங்கே
படையும் பவழக் கொடிநிறங் கொள்ளும்
உருவு முருவத்தீ யொத்தி முகனும்
100 விரிகதிர் முற்றா விரிசுட ரொத்தி
எவ்வத் தொவ்வா மாமுத றடிந்து
தெவ்வுக் குன்றத்துத் திருந்துவே லமுத்தி
அவ்வரை யுடைத்தோய்நீ யிவ்வரை மருங்கிற்
கடம்பம ரணிநிலை பகர்ந்தேம்
105 உடங்கம ராயமொ டேந்தினந் தொழுதே.

- நப்பண்ணனார் பாட்டு -

- மருத்துவன் நல்லச்சுதனார் இசை - பண் காந்தாரம் -

வானின்கண் உறைதலாகிய விருப்பை நீ இப்பூமியிடத்துங் கொண்டாய்; கொண்டு அறிவின் எல்லையால் அறியப்படாத புகழினை யுடைய கடம்பை மேவினாய்; மேவிப் பெறுதற்கரிய தலைமையை யுடைய தேவரெய்தும் நுகர்ச்சியை இவ்வுலகத்து மக்களும் எய்துக என்று நின்னுடைய பரங்குன்றத்து, மயில் போன்ற சாயலுடைய வள்ளியை அலங்காரத்தோடு கூடிய வதுவை கொண்டாய். அது தேவ ருலகத்துத் தெய்வயானையது மணவிழாவோடு மாறுகொள்ளுந் தன்மை யுடையது.

புணர்ச்சியோடு வந்த இரவு நீங்கி வைகறை வந்தது. இவ்வுலகத்து அறத்தைப் பெரிதாகச் செய்து அதன் பயனை நுகர வேண்டித் தேவ ருலகத்துச் செல்வாரைப்போல, அறிவினாலும் வீரத்தினாலும் பிறரைப் போர் வெல்லும் கூடலிடத்து மகளிரும் மைந்தரும் தமக்கேற்ற மாட்சி யுடைய அணியும் ஆபரணங் களையும் நல்ல பட்டாடைகளையும் அணிந்தனர்; விருப்பமிகுந்த குதிரை மீதினராயும், ஓடுகின்ற தேரராயும் தெரிந்த மலராற் தொடுத்த தாரராயும் தெருவின் இருள் அகலும்படி சென்றனர். நின் குன்றிற்கும் கூடற்கும் இடையே உள்ள இடம் எல்லாம் நெருங்கி அவர் யாத்திரை செய்கின்ற வழி குளிர்ந்த மணல் பரந்த சோலை போன்றது. அவர்களின் மாலையணிந்த தலைகள் இடைவெளி யற நிறைதலால் அவை ஒத்த பூக்களை நிறைய வைத்துக் கட்டிப் பெரிய நிலத்துக்கு அணிந்த மாலை போன்றன.

ஒலிக்கின்ற மணி கட்டிய யானையையுடைய பெரியோய்! அறிவு திருந்திய வழி மடமயிலணைய மகளிரோடும் காரியக் கடனறிந்த தன் கண்ணாகிய அமைச்சரோடும் கூடி நாட்டிலுள்ளவரும் நகரிலுள்ள வரும் ஆலவட்டங்களைத் தோளிற் தாங்கியும், நாவினால் ஏத்தியும், சூழவந்து நின் விசாலித்த மலைமீது ஏறி நீ வீற்றிருக்கும் அழகிய ஆலயம் பெருமை உண்டாக வலம் வருவர். அத்தோற்றம் உடுக்கணங்கள் புடைசூழச் சந்திரன் மேருவின் பக்கத்தே வந்தது போன்றது.

வண்டுகள் தொடர்கின்ற மதம் சொரியும் கன்னமுடைய யானைகளைப் பாகர் அவற்றின் கழுத்திற்கட்டியுள்ள அழகிய கயிறுகளால் மரங்களிற் கட்டித் துண்டு துண்டாகத் துணித்த

கரும்பை ஊட்டுவர். மாலையணிந்த குதிரைகளை வழியிலே இளைப்பாறும் பொருட்டு நிறுத்துவோர் திண்ணிய தேர்களை வழியிடத்தே நிறுத்துவர். அவை பரத்தலால் நின் குன்றத்தின் கீழ் நின்ற ¹இடைநிலம் பாண்டியனது பாசறையின் தன்மையை உடையதாயிருக்கும்.

(இனி, வழதியுடன் குன்றின்மீது ஏறியோரது விநோதங் கூறுவா ராய் மலைச்சிறப்புக் கூறுகின்றார்)

குன்றிடத்துள்ள குரங்குகள் அருந்தும்படி, சிலர் தின்பண்டங் களைக் கொடுப்பார். சிலர், கருங்குரங்குகளுக்குக் கரும்பைக் கொடுப்பார். சிலர், தெய்வத் தன்மையுடைய பிரமவீணையை மீட்பார். சிலர் குழலிடத்துக் கையை வைத்து ஊதுவர். சிலர் இளி, குரல் என்னும் இசை களைச் சமமாக யாழிற் பாடி இன்பங் கொள்வர். சிலர், பூசையின் அழகை எடுத்தியம்புவார்; சிலர், யாழ் நரம்பின் இசை கொம்மென ஒலித்த அளவில் அத்தாளத்துக்கு ஏற்ப முரசொலியை எழுப்புவார். சிலர், நாள் மீன்களையும் தாரகைகளையும் உடைய துருவசக்கரத்தைப் பொருந்திய ஆதித்தன் முதலாக வரும் கோட்களது நிலையைத் தீட்டிய சித்திரங்களை நோக்கியறிந்தனர்; விரகியர் வினாவ, இவன் காமன் இவள் இரதி என்று சிலர் விடை இறுத்தனர்.

இப்பூனை இந்திரன், அவ்விடத்திற் சென்ற கௌதம முனிவன் இவன்; சினமிகுதலால் இவள் கல்லுரு எய்தியவாறிது, என்று கணவனைப் பிழைத்தாரின் தண்டங்களைக் கூறினர் சிலர்.

துதிக்கப்படும் பரங்குன்றத்துத் ²திருமால் மருகனது சித்திர மண்டபத்தின் பக்கம், சென்றவர்கையாற் சுட்டிக் காட்டிக் கேட்கவும், கேட்டவற்றை அயலே நின்றவர் அறிவிக்கவும் பற்பல சித்திரங்களை யுடையதாயிருக்கும். அம்மண்டபம்

1. கூடலினின்றும் போந்து குன்றில் ஏறமாட்டாது நின்ற இடை நிலம்.
2. திருமாலின் குமாரிகளாகிய அமுதவல்லி சுந்தரி என்னும் இருவரும் முருகக்கடவுளின் ஆணையின்படி முறையே இந்திரன் மகள் தேவசேனையாகவும், சிவமுனிவரிடத்து மான் வயிற்றில் வள்ளியாகவும் பிறந்தனர். இவர்களை முருகக் கடவுள் மணந்தமை யான் மால்மருகன் எனப்படுவர். “அநுதினம் விழி துயில்பவர் தங்கச்சிக்கொரு புதல்வோனே” எனத் திருமாலின் தங்கச்சியாகிய உமாதேவியாரின் புதல்வனென்று அருணகிரி நாதர் கூறுவர்.

மூங்கில்களையும் விரிந்த பாறை களையுமுடைய அகன்ற இடத்தே செய்யப்பட்டிருந்தமையால் விளக்க மாண நிலைமையை உடைத்து.

பேதைப்பருவத்தாள் ஒரு பெண் பிறந்த தமரினின்றும் நீங்கி அவ்விடத்துள்ளவற்றைக் காண்டல் விருப்பால் உயர்ந்த கற்களின் இடையே புகுந்து 'வந்த வழியை மறந்தேன்' என்று திகைத்து நின்றாள். நின்று 'சிறந்தவரே! சிறந்தவரே! என்று தமரைக் கூவி அழைத்தாள். அவள் அழைக்கின்ற குரலை மலைக் குகைகள் தாமும் எதிரொலி செய்து அழைத்தன. அதை அறியாத அவள், தமர்தம்மை அழைக்கின்றாராகக் கருதி அவ்வழைத்த விடத்துச் சென்றாள். அவ்விடத்துத் தமரைக் காணாது மீளிடத்து அவள் தமரைக் கூவிக் கூவி அழைத்தாள். அன்பரது துதியை உவக்கும் முருகனது குன்றின் இட வேறுபாடு சிறார்க்கு இவ்வாறு மயக் கந்தருதலையுடையது.

மிகவும் அழகிய நுனி சாய்ந்த கொம்பைப் பிளந்து புறப்பட்ட தளிர்களை இளம் மகளிர் விளையாட்டாக இனிய சுனையிடத்து உதிர்ப்பார். அத் தளிர்கள் சுனையிடத்தே தலையை உயர்த்தினவாய் அலரோடும் முகையோடும் பொருந்திக் கிடக்கும். அவற்றுள் அலரோடு கிடந்தவற்றை இது விரிந்த ஐந்து தலையினையும் விளங்குகின்ற பொறி யினையுமுடைய அரவென்றும், அதன்அருகே முதிர்ந்த முகையோடு கிடந்த ஒருதளிரை அதன்மைந்தனென்றும் இளமுகையோடு கிடந்த மற்றொன்றை அதன்குட்டி என்றும் அம்மகளிர் மருண்டனர். பச்சிலை இளங்கொழுந்துகளை நீட்டின. ஆம்பல் மகளிர் வாய்போல் விரிந்தன. காந்தள் நாறுகின்ற குலைகளைக் கைபோற் பூத்தன. எருவை நறிய பூங்கொத்துகளை ஈன்றன. வேங்கை நெருப்புப் போன்ற பூங்கொத்து களைப் பரப்பின. இன்னும் நிறம் மிகுந்த தோன்றி, அலர்ந்த கொத்து களையுடைய நறவம், காலங்குறியாது பூக்கும் கோங்கு கோங்கின் போதோடு நிறத்தாற் பகைத்த மலருடைய இலவம் ஆகிய இவை யெல்லாம் தெற்றின மாலைகள் போல மலரால் நிறைந்தன. அம் மலர்கள் கோத்த மாலைகள் போல நிறம் மாறுபட்டும் தொடுத்த மாலைகள் போல இடைஇட்டும் தூக்கிக் கட்டிய மாலைகள் போல நெருங்கியும்

பூத்தலால் ஒன்றோடு ஒன்று மயங்கின. அதனால் நின்குன்றின் உச்சி, விடியற் காலத்துப் பலநிறமேகம் பரந்தவானம் போன்ற காட்சி அளிக்கும்.

குறப்பெண்ணாகிய வள்ளியை மணந்தோய்! எமது வாழ்த்தினை நின் செவிக்குச் சிறந்த உணவாகக் கொள்ள வேண்டும். கடப்ப மாலையையும் சிவந்த உடையையும் உடையை! நின்வேலும் அவ்வாறே பவழக்கொடியின் நிறங்கொள்ளும். நீ நிறத்தால் எரிகின்ற தீயை ஒப்பை; முகங்களால் நீ ஆதித்த மண்டலத்தை ஒப்பை.

உலகிற்கு வருத்தஞ்செய்தலான் நீதியிற் தப்பிய சூரபன்மா வாகிய மாவைத் தடிந்து, வலிய கிரௌஞ்சமலையிற் திருந்திய வேலைவிட்டு அதனை உடைத்தோய்! எமது சுற்றமும் நாமும் உன்னை ஏந்திப் பரங்குன் றிடத்துக் கடம்பின் கண் அமர்ந்த நல்ல நின் நிலையை வாழ்த்தினேம்; எமது வாழ்த்து இது.

20. வையை

புதுப் புனலையும் பல வகை மணங்களையும்
உடன்கொண்டு வையை வருதல்

- கடல்குறை படுத்தநீர் கல்குறை படவெறிந்
துடலே நுருமின மார்ப்ப மலைமாலை
முற்றுபு முற்றுபு பெய்துகூன் முதிர்முகில்
பொருதிகல் புலிபோழ்ந்த பூநுத லெழிலியானைக்
5 குருதிக்கோட் டழிகறை தெளிபெறக் கழீ இயின்று
காலைக் கடல்படிந்து காய்கதிரோன் போயவழி
மாலை மலைமணந்து மண்டுயின்ற கங்குலான்
வானாற்று மழைதலைஇ மரனாற்று மலர்நாற்றம்
தேனாற்று மலர்நாற்றஞ் செறுவெயி லுறுகால
10 கானாற்றுங் கார்நாற்றங் கொம்புதிர்த்த கனிநாற்றம்
தானாற்றங் கலந்துடன் றழீஇவந்து தருஉம் வையை

புதுப் புனலாட வைகறையில் மைந்தரும்
மகளிரும் சென்ற வகை

- தன்னாற்ற மீது தடம்பொழி றான்யாற்று
வெந்நாற்று வேசனை நாற்றங் குதுகுதுப்ப
ஊரூர் பறையொலி கொண்டன் றுயர்மதிலில்
15 நீரூ ரரவத்தாற் றுயிலுணர் பெழீஇத்
திண்டேர்ப் புரவி வங்கம் பூட்டவும்
வங்கப் பாண்டியிற் றிண்டே ரூரவும்
வயமாப் பண்ணுந மதமாப் பண்ணவும்
கயமாப் பேணிக் கலவா தூரவும்
20 மகளிர் கோதை மைந்தர் புனையவும்
மைந்தர் தண்டார் மகளிர் பெய்யவும்
முந்துறல் விருப்பொடு முறைமறந் தணிந்தவர்

ஆடுவார் பொய்த லணிவண் டிமிர்மணற்
கோடே நெருத்தத் திரும்புன லிற்குறுகி
25 மாட மறுகின் மருவி மறுகுறக்
கூடல் விழையுந் தகைத்துத் தகைவையை

**தலைமகனது காதற் பரத்தையைத் தோழியர்
கண்ட காலத்து நேர்ந்த நிகழ்ச்சி**

புகைவகை தைஇயினார் பூங்கோதை நல்லார்
தகைவகை தைஇயினார் தார்;
வகைவகை தைஇயினார் மாலை மிகமிகச்
30 சூட்டுங் கண்ணியு மோட்டு வலையமும்
இயலணி யணிநிற்ப வேறி யமர்பரப்பின்
அயலய லணிநோக்கி யாங்காங்கு வருபவர்
இடுவளை யாரமோ டுத்தா னுடனாகக்
கெடுவளை பூண்டவண் மேனியிற் கண்டு
35 நொந்தவண் மாற்றா ளிவளென நோக்கத்

**தலைமகனது முகமாற்றமும், கூட்டத்துள்
பரத்தை மறைதலும்**

தந்த கள்வன் சமழ்ப்பு முகங்காண்மின்
செருச்செய்த வாளி சீற்றத் தவையன்ன
நேரித முண்கணார் நிறைகா டாக
ஓடி யொளித்தொய்யப் போவா ணிலைகாண்மின்
40 எனவாங்கு

தன்னைத் தொடர்ந்த ஆயத்தாரோடு பரத்தை உரைத்தல்

ஓய்யப்போ வாளை யுறழ்ந்தோளிவ் வாணுதல்
வையை மடுத்தாற் கடலெனத் தெய்ய
நெறிமண னேடினர் செல்லச் சொல் லேற்று
செறிநிரைப்பெண் வல்லுறழ் பியாது தொடர்பென்ன
45 மறலினான் மாற்றான் மகள்;

தலைமகளின் திகைப்பு

வாய்வாளா நின்றாள்
செறிநகை சித்தந் திகைத்து;

ஆயத்தார் பரத்தையை நோக்கி வைது உரைத்தல்

- ஆயத் தொருத்தி யவளை யமர்காம
மாயப்பொய் கூட்டி மயக்கும் விலைக்கணிகை
- 50 பெண்மைப் பொதுமைப் பிணையிலி யைம்புலத்தைத்
துற்றுவு துற்றுந் துணையிதழ் வாய்த்தொட்டி
முற்றா நறுநறா மொய்புன லட்டிக்
காரிகைநீ ரேர்வயற் காமக் களிநாஞ்சில்
மூரி தவிர முடுக்கு முதுசாடி
- 55 மடமத ருண்கண் கயிறாக வைத்துத்
தடமென்றோட் டொட்டுத் தகைத்து மடவிரலால்
இட்டார்க் கியாழார்த்தும் பாணியி லெம்மிழையைத்
தொட்டார்த்து மின்பத் துறைப்பொதுவி கெட்டதைப்
பொய்தன் மகளிர்கண் காண விசுத்தந்திவ்
- 60 வையைத் தொழுவத்துத் தந்து வடித்திடித்து
மத்திகை மாலையா மோதி யவையத்துத்
தொடாந்தே மெருது தொழில்செய்யா தோட
விடுங்கடன் வேளாளர்க் கின்று படர்ந்தியாம்
தன்மார்பந் தண்டந் தருமாரத் தாண்மார்பு
- 65 நின்மார்பு மோரொத்த நீர்மையகொ லென்னாமுன்

பரத்தை ஏசுதலைக் கண்ட முதுமகளிர் கூற்று

தேடினா ளேசச் சிலமகளிர் மற்றதற்
கூடினார் வையை யகத்து;
சிந்திக்கத் தீரும் பிணியாட் சேறேற்க
மைந்துற்றாய் வெஞ்சொன் மடமயிற் சாயலை

பரத்தையின் பதில் உரை

- 70 வந்திக்க வாரென மனத்தக்க நோயினு
வேற்றாரை வேற்றார் தொழுத லிளிவரவு
போற்றாய்கா ணன்னை புரையோய் புரையின்று
மாற்றாளை மாற்றாள் வரவு;

தலைவி கூற்று

அ.....சொ னல்லவை நாணாமற்

75 றந்து முழுவின் வருவாய் நீ வாய்வாளா
எந்தையெனக் கீத்த விடுவளை யாரப்பூண்
வந்தவழி நிற்பான் மாயக் களவன்றேற்
றந்தானைத் தந்தே தருக்கு;
மாலை யணிய விலைதந்தான் மாதர்நின்

பரத்தையின் மறுமொழி

80 கால சிலம்பு கழற்றுவான் சால
அதிரலங் கண்ணிநீ யன்பெனற் கன்பன்
கதுவா யவன்கள்வன் கள்விநா னல்லேன்
எனவாங்கு

**கண்டார் சிலருடைய கூற்று
பரத்தையை நோக்கி உரைத்தல்**

வச்சிய மானே மறலினை மாற்றுமக்க
85 நச்சினா ரீபவை நாடறிய நும்மவே
தலைமகளுக்கு முனிவு நீங்க உரைத்தல்

சேக்கை யினியார்பாற் செல்வான் மனையாளாற்
காக்கை கடிந்தொழுகல் கூடுமோ கூடா
தகவுடை மங்கையர் சான்றாண்மை சான்றார்
இகழினுங் கேள்வரை யேத்தி யிறைஞ்சுவார்
90 நிகழ்வ தறியாது நில்லுநீ நல்லாய்
மகளிரை மைந்துற் றமர்புற்ற மைந்தர்
அகலங் கடிசுவே மென்பவை யார்க்கானும்
முடிபொரு ளன்று முனியன் முனியல்
கடவரை நிற்குமோ காமங் கொடியியலாய்

**வையை நீர் மலர்களுடன் வந்து கூடல் மதிலின்
சுருங்கை வழியே பாயும் காட்சி**

95 எனவாங்கு
இன்ன துனியும் புலவியு மேற்பிக்கும்
தென்னவன் வையைச் சிறப்பு;
கொடியியலார் கைபோற் குவிந்த முகை
அரவுடன் றவைபோல் விரிந்த குலை

- 100 குடைவிரிந் தவைபோலக் கோலு மலர்
சனைகழிந்து தூங்குவன நீரின் மலர்
சினைவிரிந் துதிர்ந்தவீப் புதல்விரி போதொடும்
அருவி சொரிந்த திரையிற் றுரந்து
நெடுமால் சுருங்கை நடுவழிப் போந்து
- 105 கடுமா களி றணத்துக் கைவிடுநீர் போலும்
நெடுநீர் மலிபுன னீண்மாடக் கூடற்
கடிமதில் பெய்யும் பொழுது;

பிரிந்தாரைக் கூட்டுவித்தல் வையைக்கு இயல்பு

- நாம மருடலு நட்புந் தண்ப்பும்
காமமுங் கள்ளுங் கலந்துடன் பாராட்டத்
- 110 தாமமர் காதலரொ டாடப் புணர்வித்தல்
பூமலி வையைக் கியல்பு.

- ஆசிரியன் நல்லந்துவனார் பாட்டு.- நல்லச்சுதனார் இசை-
- பண் காந்தாரம்.-

(இது, பருவ வரவின்கண் தலைமகளது ஆற்றாமை கண்டு,
தூதாகச் சென்ற பாணன் தலைமகற்குக் கார்ப்பருவமும் வையை
நீர் விழாச் சிறப்பும் கூறியது)

மலைஇடத்துள்ள கல்நொறுங்கும்படி இடி இடித்தது. கடல்
வற்றும்படி நீரைக்குடித்துச் சூல் முதிர்ந்த முகில் மலையைச்
சூழ்ந்து மழை பொழிந்தது. அம்மழை நீர், எதிர்த்துப் பொரு
புலியைப் போழ்ந்த புகர் நெற்றியுடைய யானையின் இரத்த
மளைந்த கோட்டின் கண் உள்ள கறை போகும்படி கழுவும்.
முகிற் கூட்டங்கள் காலை பொழுதிற் கடலை முகந்து மாலைப்
பொழுதிற் சூரியன் படுகின்ற திசையிடத்துள்ள மலையைச்
சேர்ந்து இராக் காலத்தே மழையைப் பெய்யும்., மரங்கள்
தருகின்ற மலர்களின் நாற்றமும், தேன்தருகின்ற மலர் நாற்றமும்
காய் கின்ற வெயிலையும் மிக்க காற்றையு முடைய காடுகள் தரும்
நாற்றமும் மரக்கோடுகளுதிர்த்த கனிகளது நாற்றமு மாகிய
இவற்றை உடன்கலந்து கொண்டு வந்து வையை பிறர்க்குக்
கொடுக்கும்.

கரையிடத்துள்ள விசாலித்த சோலையின் நாற்றத்தின் மேலே ஆற்றினது வெம்மையாற் தோன்றும் நாற்றத்தை நுகர்ந்து ஊரார் ஆசை யோடு நீராடும்படி பறை ஒலித்தது, மதிலின் மதகுகளில் நீர் ஓடுகின்ற ஓசையினால் கூடலிலுள்ளார் துயிலெழுந்தனர். எழுந்து நித்திரை மயக்கத்தால் தேர்களில் வண்டிகளிற்பூட்டும் எருதுகளையும், வண்டி களிற் தேரிற்பூட்டும் குதிரைகளையும் பூட்டி ஊர்ந்தனர்; குதிரைகளுக்கிடும் மெத்தையை யானைக்கிட்டனர்; மறதியால் யானைகளை அலங்கரியாது நடத்திச் சென்றனர். மகளிர் மாலையை மைந்தர் புனைந்தனர். மைந்தர் அணியும் குளிர்ச்சி பொருந்திய தாரை மகளிர் அணிந்தனர். தாந்தாம் முந்திச் செல்லுதல் வேண்டுமென்னும் விருப்பி னால் அணியும் முறைமையை மறந்து மாறி அணிந்தவரெல்லாம் விளையாட்டு மகளிர் இழைத்த சிற்றிலை அழகு செய்யும் வண்டு பாடுகின்ற மணலுடைய கரையின் உயர்ந்த மேட்டை வந்து பொரும் புனலைச் சென்று குறுகினர். அணியாதவர்கள் இல்லினின்றும் புறப்பட்டு மாடங்களுடைய வீதிகளிற் செல்லுதற்கு வருத்த முற்றனர். இவ்வாறெல்லாம் கூடலிலுள்ளார் விரும்புந்தன்மையுடையது வையைப் புனல்.

பூங்கொத்துகளைச் சந்தனப் புகையூட்டி அணிந்தோரும், தாரை நெருக்கி அணிந்தோரும் கண்ணியும் வலயமும் அணிந்தோருமாகிய திரள் வந்தேறி வையைக் கரைப் பரப்பின் கண்ணே நின்றனர். அயலே நிற்பவர், அயலார் அணிந்த அணிகளைப் பார்த்தனர். அவ்விடத்து நின்றோரில், தன் தலைவி அணியும் வளையையும் முத்து மாலையையும் பரத்தைக்குக் கொடுத்த தலைவன் ஒருவனாகும். அவன் தலைவியோடு உடன் நின்றான். காணாது போன வளைகள் பரத்தையின் கையில் இருப்பதைக் கண்ட ஆயத்தார் வருந்தி அவட்கு இவள் மாற்றாள் என்று தம்முள் எண்ணிப் பார்த்தனர். அவற்றை அவட்குக் கொடுத்த அக் கள்வன் அப்பார்வையைக் கண்டு நாணிநான். அதனைக் கண்டோர் அவன் முகத்தைப் பார்மின் என்று ஒருவரோடு ஒருவர் கூறினர்.

கோபித்துப் போர் செய்யும் அம்புகளை ஒத்தனவும், அழகிய மலரின் அழகைக் கண்டனவுமாகிய கண்ணையுடைய பரத்தை,

அவ்வாயம் தான் அணிந்திருக்கும் வளைகளைக் காணாமல் கூட்டத்துள் ஓடி ஒளித்து மறையலானாள். இச்செயலை ஒருவர் ஒருவருக்குக் காட்டி நின்றனர்.

வையை நீர் கடலுட் புகுந்து மறைந்தாற் போன்று தப்பிப் போகின்றவளைத் தலைவியும் ஆயத்தாரும் கண்டு, மாற்றாள் என்று தெளிந்து மணலுடைய கரையிடத்தே தேடிச்சென்று அவளை நிற்கும் படி கூவினர். பெண்கள் நிரைத்து நிற்கும். கூட்டத்தின்கண் நீயிர் என்னைத் தொடர்தற்குக் காரணம் யாதெனச் சொல்லி அப்பரத்தை எதிர்த்தாள். எதிர்த்தலும் அத் தலைவி சித்தந் திகைத்து ஒன்றும் சொல்லாது நின்றாள்.

(அவள் அங்ஙனம் நிற்ப ஆயத் தொருத்தி பரத்தையை நோக்கிச் சொல்லுகின்றாள்)

விரும்பப்படும் காமத்தை வஞ்சனையுடைய பொய்யோடுங் கூட்டிக் கொள்வாரை மயக்கும் விலைத் தொழிலையுடைய கணிகாய்! நின்பெண்மை யது பொதுமையால் ஒருவராற் பேணப்படுதலில்லாதாய்! ஐம்புலன்களால் நுகரப்படுவனவற்றை நுகர்கின்ற காழகப் பன்றிகள் நுகரும் இரண்டு இதழ் பொருந்திய தொட்டி!

பெண் தன்மையுடைய வனப்பாகிய வயலிலே இனிய கள்ளாகிய புனலை விட்டுக் காமமாகிய களிப்புள்ள கலப்பையால் எமது எருது வலி கெடாமல் உழும் பழைய உழவுசாலே! பொருளிட்டாரைப் போகாமற் றடுத்து, அழகியமதர்த்த கண்ணைக் கயிறாகக் கொண்டு தோளாகிய தறியோடு பிணித்துக் காமம் மிகுதற் பொருட்டு யாழிசையை ஆர்த்து, அளவில்லாத இவற்றையன்றி எமது ஆபரணங்களை அணிந்து வளையைப் பூண்டு இன்பத்துறைபோலப் பொதுவாயுள்ளாய். முன்னே காணாமற்போன எம் எருதையாம் தேடித்திரிந்து இவ் விளையாட்டு மகளிர் காண இவ்விடத்து வணங்கச் செய்தேம்! செய்து இவ்வையை யாகிய தொழுவத்துப் புகவிட்டு, வசமாக்கி உரப்பி மாலையை அடிக்குங்கோலாகக் கொண்டு அடித்தேம்; அடித்து இவ்வழக்கு உரைக்கும் அவையத்தில் எம்எருதாதல் யாவரும் அறியத் தொடர்ந்தேம். தம் எருதை உழுதற்றொழில் செய்யாமல் ஓடவிடும் முறைமை வேளாளர்க்கின்று.

தனக்குரிய தலைவன் மார்பை நினக்குத் தண்டமாகத் தரும் ஆரத்தையுடையாள் மார்பும், அவ்வாரத்தைக் களவுகொண்டு பூண்ட நின்மார்பும் ஒத்த தன்மையவாய் விட்டனவே என்று ஆயத்தினர் வைது சொல்லினர். அவர்களாற் தேடப்பட்ட அப்பரத்தை தலைவியைச் சிலசுடு சொற்களாலேசினள். அதனைக் கேட்ட வையை யகத்தே நின்ற முதுமகளிர் வெறுத்தனர்; வெறுத்து, 'கற்புடைமையாற் சிந்தித்த அளவிலே பாவம் நீங்கும் தன்மையானை வையாதொழிக. நீ வெஞ்சொற் சொல்லி அறியாமையுற்றாய். அது நீங்க இவ்வழகிய மயிலின் சாயலை உடையவளை வந்து வழிபடுக' என்று கூறினர். அதனைக் கேட்ட அப் பரத்தை இது மனத்துட் பெரிய துன்ப மாயிருக்கின்றது என்று தனக் குள்ளே சொன்னாள். பின் அம்முதுமகளிரில் ஒருத்தியை மணலிடத்து நோக்கி அன்னாய்! பகைவரைப் பகைவர் தொழுதல் இளிவரவு; அதனை நீ அறிந்திலை; பெரியோய்! அவ்வாறே மாற்றாணை மாற்றாள் வணங்கு தலும் பெருமையின்று.

தலைவி: - நல்ல மெல்லிய இனிய சொற்களை நாணாமற் பல அவைக் கண்ணுஞ் சொல்லி ஆடுதற்கு முழவுடனே வருவாய். நின் பெருமை கூற வேண்டியதில்லை. எந்தை எனக்கிட்டவளையும் முத்து மாலையுமாகிய பூண் நின்பால் வந்த வழி, மாயத்தை யுடைய களவன் றாயின், நினக்கு அவை தந்தவனைக் காட்டித் தந்து பின்னை மேன்மை யுள்ளவளாகு.

பரத்தை: - மோசி மல்லிகையைச் சூடினோய்! நீ சால அன்பு பூண்டவன் என் மாட்டு அன்புடையவனாதலால் இவ்வளையையும், ஆரத்தையும், புணர்தற்கு விலையாகத் தந்தான். அவன் இவற்றை யன்றி நாளை நின் காலிடத்துள்ள சிலம்புகளையும் கழற்றுந் தன்மையான்; ஆதலின் யான் கள்வியல்லேன். அவன் கள்வன்; அவனைப் பற்றுவாயாக.

இவ்வாறு அவள் கூறுதலும் அவ்விடத்து நின்றோர் அவளை நோக்கி வசீகரித்தலையுடைய மானே! மாறுபடுதலை ஒழி; நும்மை விரும்பின காமுகர் நமக்குத் தரும் பொருள் நாடறிய நும்மனவே எனக் கூறித் தணிவுபடுத்தினர். பின் அவர் தலைவியை நோக்கிப், புணர்ச்சி இனிய பரத்தையாற்பாற் சென்று அமர்வானை

மனையாளாற் செல்லாமற் காத்தலும் சென்றானென்று நீக்கி ஒழுகலும் கூடுமோ? அவை கூடா. சால்புடைமை மிக்காராகிய கற்புடை மங்கையர் தம்மைக் கணவர் இகழினும் அவரை எய்தா நிற்பார். பரத்தைய ரிடத்து மயங்கி விரும்பி அவரைச் சேர்ந்த மைந்தர் மார்பை இனித்தோயோ மென்றிருத்தல் மங்கையர்க்கு முடிவு போவதன்று. முனியாதே; கொடியை ஒத்தவளே! காமம் தகுந்த வழியில் நிற்குமோ? என இவ்வாறு கூறினர். பாண்டியனது வையையின் சிறப்பு இத்தன்மையவாகிய துனியையும் புலவியையும் ஏற்கப் பண்ணும்.

குவிந்த காந்தள் முகையும், அரவு வெகுண்டு படம் விரித்தாற் போல விரிந்த காந்தட்குலைகளும், அக்காந்தளாற் கோலப்பட்டுக் சூனையினின்றும் கழிந்து வீழும் சூனை மலர்களும், புதரிடத்துச் சொரிந்த பூக்களுமாகி அருவி சொரிந்தவற்றைத் திரையாற் தள்ளிக்கொண்டு நெடிய பெரிய மதகின் நடுவாகிய வழியைப் போந்து புனல் சொரியும் அத்தோற்றம் களிறு நீரை உறிஞ்சிக் கைவழியாகச் சொறிவதை ஒக்கும்.

இவ்வாற்றால் புணர்தலும் பிரிதலுமாக இக்காமத்தையும் இதற்குச் செருக்கினைவிளைக்கும் கள்ளையும் உடன் விரவி மகளிர் யாவரும் பாராட்டத் தாம் விரும்பின காதலரோடு புனலாடுமாறு முன் பிரிந்தவரைக் கொண்டு கூட்டுதல் வையைக் குண்டு.

21. செவ்வேள்

பரங்குன்றத்துப் பெருமானைப் பரவுதல்

ஊர்ந்ததை, எரிபுரை யோடை யிடையிமைக்குஞ் சென்னிப்
 பொருசமங் கடந்த புகழ்சால் வேழம்
 தொட்டதை, தைப்பமை சருமத்திற் றாளியை தாமரை
 துப்பமை துவர்நீர்த் துறைமறை யழுத்திய
 5 வெரிந்த தோலொடு முழுமயிர் மிடைந்த
 வரிமலி யரவுரி வள்புகண் டன்ன
 புரிமென் பீலிப் போழ்புனை யடையல்
 கையதை, கொள்ளாத் தெவ்வர்கொண் மாமு தறடிந்து
 புள்ளொடு பெயரிய பொருப்புப்புடை திறந்தவேல்
 10 பூண்டதை, சுருளுடை வள்ளி யிடையிடு பிழைத்த
 உருளிணர்க் கடம்பி னொன்றுபட கமழ்தார்
 அமர்ந்ததை, புரையோர் நாவிற் புகழ்நல முற்றி
 நிரையே ழடுக்கிய நீளிலைப் பாலை
 அரைவரை மேகலை யணிநீர்ச் சூழித்
 15 தரைவிசும் புகந்த தண்பரங் குன்றம்
 குன்றத் தடியுறை யியைக்கெனப் பரவுதும்
 வென்றிக் கொடியணி செல்வநிற் றொழுது;

பரங்குன்றின்மேல் ஓவியத்தின்
அழகு போன்ற காட்சிகள்

சுடுபொன் றெகிழ்த்து முத்தரிசென் றார்ப்பத்
 துடியினடிபெயர்த்துத் தோளசைத்துத் தூக்கி
 20 அடுநறா மகிழ்துட்ப வாடுவா டகைமையின்
 நுணையிலங் கெஃகெனச் சிவந்த நோக்கமொடு
 துணையணை கேள்வனைத் துனிப்பவ ணிலையும்
 நிழல்காண் மண்டில நோக்கி
 அழல்புனை யவிரிழை திருத்துவாள் குறிப்பும்

- 25 பொதிர்த்த முலையிடைப் பூசிச் சந்தனம்
உதிர்த்துப் பின்னூற ஓட்டுவாள் விருப்பும்
பல்லாழிவையிவை நினைப்பின் வல்லோன்
ஓவத் தெழுதெழில் போலு மாதடிந்
திட்டோய்நின் குன்றின் மிசை;

குன்றத்தில் வேறுபட்ட பல ஒலிகள் ஒருங்கு இசைத்தல்

- 30 மிசைபடு சாந்தாற்றி போல வெழிலி
இசைபடு பக்க மிருபாலுங் கோலி
விடுபொறி மஞ்ஞை பெயர்புட னாட
விரல்செறி தூம்பின் விடுதுளைக் கேற்ப
முரல்குரற் றும்பி யவிழ்மல ருத
35 யாணர் வண்டினம் யாழிசை பிறக்கப்
பாணி முழவிசை யருவிநீர் ததும்ப
ஒருங்கு பரந்தவை யெல்லா மொலிக்கும்
இரங்கு முரசினான் குன்று;

சுனை நீரில் பாய்ந்து ஆடிய காதலர்

- தாழ்நீ ரிமிழ்சுனை நாப்பட் குளித்தவன்
40 மீநீர் நிவந்த விறலிழை கேள்வனை
வேய்நீ ரமுந்துதன் கையின் விடுகெனப்
பூநீர்பெய் வட்ட மெறியப் புணைபெறா
தருநிலை நீரி னவடுயர் கண்டு
கொழுநன் மகிழ்தூங்கிக் கொய்ப்பூம் புனல்வீழ்ந்து
45 தழுவுந் தகைவகைத்துத் தண்பரங் குன்று;

குன்றத்தில் பவவகை மணத்துடன் வரும் காற்றுக்கள்

- வண்டார் பிறங்கன் மைந்தர் நீவிய
தண்கமழ் சாந்தந் தைஇய வளியும்
கயல்புரை கண்ணியர் கமழ்துக ளுதிர்த்த
புயல்புரை கதுப்பக முளரிய வளியும்
50 உருளிணர்க் கடம்பி னெடுவேட் கெடுத்த
முருகு கமழ்புகை நுழைந்த வளியும்
அசம்பு மருவி யருவிடர்ப் பரந்த
பசம்பூட் சேளய்நின் குன்றநன் குடைத்து;

சீர்க்கு இசைய ஆடுபவளது
மேனியழகும் கண்ணழகும்

- கண்ணொளிர் திகழட ரிடுசுடர் படர்கொடு மின்னுப்போல்
55 ஒண்ணகை தகைவகை நெறிபெற விடையிடை யிழைத்தியாத்த
செண்ணிகைக் கோதை கதுப்போ டியல
மணிமரு டேன்மகிழ் தட்ப வொல்கிப்
பிணிநெகிழ்ப் பைந்துகி னோக்கஞ் சிவப்பூர்ப்
பூங்கொடி போல நுடங்குவா ளாங்குத்தன்
60 சீர்தகு கேள்வ னுருட்டுந் துடிச்சீராற்
கோடணிந்த முத்தார மொல்க வொசிபவளேர்
ஆடை யசைய வணியசையத் தானசையும்
வாடை யுளர்கொம்பர் போன்ம்;
வாளி புரள்பவை போலுந் துடிச்சீர்க்குத்
65 தோளுந் பெயர்ப்பவள் கண்;

முருகவேளை வாழ்த்துதல்

- மாறம ரட்டவை மறவேல் பெயர்ப்பவை
ஆறிரு தோளவை யறுமுகம் விரித்தவை
நன்றம ராயமோ டொருங்குநின் னடியுறை
இன்றுபோ லியைகெனப் பரவுதும்
70 ஒன்றார்த் தேய்த்த செல்வநிற் றொழுதே.

- நல்லச்சுதனார் பாட்டு - கண்ணகனார் இசை -
- பண் காந்தாரம். -

நீ ஊர்வது, விளக்கத்தால் எரியை ஒத்த நெற்றிப்பட்டத்தின்
நடுவே கிடந்து விளங்கும் சென்னியையுடைத்தாய வேழம்.
காலிடத்தே தரித்திருப்பது, பவழம் போலும் துவர்நீர்த்
துறையிலே மறைய மூழ்கிய இலையினால், தாமரை மலர்போன்ற
தாளிற்கு இயையத்தைத்த, பாம்பின் முதுகிற் தோலுடனே அதன்
மயிர் நெருங்கிய தோலைக் கீறினவாரை ஒத்த, மயிலிறகால்
அழகு செய்த இலைச் செருப்பாகும். கையிடத்துள்ளது, நின்னை
மதியாத அவுணர் தமக்குத் துணையாக மதித்த மாவை வெட்டிக்
கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளந்த வேல் பூண் டிருப்பது சுருண்ட
வள்ளிப் பூவை இடையே வைத்துத் தொடுத்த வட்டமாகிய

கடப்ப மலர்த்தார். அமர்ந்திருப்பது, குற்றந் தீர்ந்த அன்பர் போற்றித் துதிக்கின்ற ¹ஏழிலைப் பாலையும் அதனையுடைய சிறிய வரையாகிய தவிசும், அருவியாகிய முகபடாமும் உடைய தாய்த் தரையின் கண் நின்று விசம்புற ஓங்கிய யானையாகிய பரங்குன்றம்.

வெற்றியாற் கொடியை அலங்கரித்த செல்வ! நின்னைத் தொழுது இக்குன்றின் அடியில் உறைதல் எமக்கு மறு பிறப்பினும் இயைகவென வேண்டுவேம்.

நின் குன்றிடத்தே, ஒருத்தி, ஓடவைத்த பொன்னாற் செய்த சிலம்பின் முத்தாகிய உள்ளிடுமணி எங்குங் கேட்க ஆர்ப்பத் துடியின் தாளத்துக்கு இயைய அடி எடுத்து வைத்துத் தோளசைத்துக் கள்ளுண்ட மகிழ்ச்சி தடுப்ப அழகு காரணமாகக் கூர்விளங்குகின்ற வேலெனச் சிவந்த நோக்கத்தோடு, துணையாக அணைகின்ற தலைவனைத் துனித்து நின்றாள்.

அழல்போன்று விளங்கும் ஆபரணமுடையாளொருத்தி, இவளிலும் எனக்கு அழகுண்டாய வழி அவளை நோக்கானென்று கருதிக் கண்ணாடியை நோக்கி நின்றாள். இன்னொருத்தி பொங்கிய முலை யிடத்தே சந்தனத்தைப் பூசி உதிர்த்து நாற்றம் நிலைபெற்ற வழி அவன் தன்னைத் தழுவுவானென்று கருதி அதனைப் பின்னும் பின்னும் ஊட்டி நின்றாள். இத் தன்மையவாகிய பலவற்றைப் புரிகின்ற மகளிர் தொழில் களை நினைப்பின் கைவல்லான் எழுதிய ஓவியத்தழகு போலாகும்.

மாவை வெட்டியோய்! நின் குன்றின் மீது எடுக்கப்பட்ட சிற்றால வட்டம்போல மேகம் முழங்குகின்ற இடத்தே இரண்டு இறகையும் விரித்து விளங்கும் பொறிகளையுடைய மயில்கள் எழுந்தாடும். விரலாற் செறித்து ஊதுகின்ற வங்கியத்தின் இசைக்கு ஏற்ப ஊதுகின்ற குர லுடைய தும்பி விரிந்த மலர்களை ஊதும். அழகிய வண்டின் கூட்டம் யாழின் இசையை மேலும் மேலும் எழுப்பும் பாணி என்னும் தாளத்தை யுடைய முழவின் இசை போல அருவி நீர் ததும்பி ஒலிக்கும். இவ்வாறு தம்முள் மாறுபட்ட பலவும் முரசுடையவன் குன்றிடத்தொருங்கே ஒலிக்கும்.

1 ஏழிலைப் பாலை மதநாற்றத்துக்கு உவமை

ஆபரணங்களை அணிந்த ஒருத்தி, ஒலிக்கின்ற ஆழ்ந்த சுனை நடுவே மூழ்கி அவ்விடத்தே நீர்மேல் எழுந்தாள். கரையினின்ற கணவனைத் தெப்பமாகிய மூங்கிற் கழியை நீரில் அழுந்துகின்ற தன்கையிடத்தே தரும்படி வேண்டினாள். அவன் அதனைக் கொடாது அரக்கு நீர் கரந்தவட்டை எறிதலாற் புணை பெறாது ஆழ்ந்த நீரில் அவள்படுகின்ற துயரைக்கண்டு இன்புற்றான். பின் அந்நீரின் கண்வீழ்ந்து அவளைத் தழுவினான். இவ்வியல் பினது தண்ணிய தண்பரங்குன்றம்.

வண்டார்க்கின்ற மலையிடத்தே மைந்தர் பூசிய சந்தனத்தைப் புலர்த்தும் காற்றும், கயலை ஒத்த கண்ணுடையார் கமழ்கின்ற தாதை உதிர்த்த மேகத்தை ஒத்த கூந்தலின் அகத்தே ஊடு புகுந்து அசைத்த காற்றும், வட்டமாகிய பூங்கொத்துடைய கடம்பின் கண் மேவிய நினக்குப் பூசைக் கட்பாத்திரத் தெடுத்த கமழ்கின்ற புகையூடு எழுந்த காற்றும், குகைகளிற் பரந்து இடையறா தொழுகும் அருவியும் நின்குன்ற முடைத்து.

சுடர்பரந்த கொடியின் மின்னுப் போலக் கண்ணிற்கு ஒளிர்ந்து திகழ்கின்ற பொற்றகட்டால் விளக்கமும் அழகும் நெறிப்பும் இடை யிடையே பெறப்புனைந்த அழகிய மாலை கூந்தலோடு அசைய மாணிக் கத்தை ஒக்கச் சிவந்த, தேனாற் சமைத்த கள்ளை நுகர்ந்த மகிழ்ச்சி தடுப்பவும் பச்சை நிறப் பட்டாடை நெகிழவும், கண்சிவப்பேறவும் கணவன் எழுப்புகின்ற துடியின் தாளத்தால் அறுதியை அளப்பது போல முலைக்கண் அணிந்த முத்தாரம் அசைய ஆடுவாள். காற்றினால் ஆடை அசையவும், அணி அசையவும் அசையும் கொம்பருண்டாயின் அவள் அழகை ஒக்கும். துடியின் தாளத்துக்கு இசையத் தோளைப் பெயர்ப்பவள் கண் அம்பு புடை பெயர்வது போலும்.

(இவ்வளவும் மலைச்சிறப்புக் கூறி மேல் வாழ்த்தி முடிக்கின்றார்)

பகைவரை அமரிடத்துத் தொலைத்த வேலையுடையை! உயர்ந்த பன்னிரண்டு தோள்களுடையை! எம் விரும்பப் படும் சுற்றத்தோடு கூடி நின் அடிக்கண் உறைதல் இன்று போல என்றும் இயைக என்று நின்னைப் பரவுகின்றேம்.

22. வையை

மழை பெய்தலும் நீர்ப் பெருக்கும்

ஒளிறுவாட் பொருப்ப னுடல்சமத் திறுத்த
 களிறுநிரைத் தவைபோற்கொண்மு நெரிதர
 அரசபடக் கடந்த வானாற் சீற்றத்தவன்
 முரசதிர் பவைபோன் முழங்கிடி பயிற்றி
 5 ஒடுங்கா ருடன்றவன் றானை வில்விசை
 விடுங்கணை யொப்பிற் கதமுறை சிதறுடக்
 கண்ணொளி ரெஃகிற் கடிய மின்னியவன்
 வண்மைபோல் வானம் பொழிந்தநீர் மண்மிசை
 ஆனாது வந்து தொகுபீண்டி மற்றவன்
 10 தானையினூழிதாலுக் கத்திற்
 போன நிலமெல்லாம் போரார் வயல்புகுத
 நீக்கி படி.....
 கான மலைத்தரை கொன்று மணல பினறி
 வான மலைத்த வ.....
 15லைத்தவ மணமுர செறிதரத்
 தானைத் தலைத்தலை வந்துமைந் துற்றுப்

மைந்தரும் மகளிரும் கரையையும்
 வையையையும் சேர்கின்ற அழகு

பொறிவி யாற்றுறி துவர்புகை சாந்தம்
 எறிவன வெக்குவ வீரணிக் கேற்ற
 நறவணி பூந்துகி னன்பல வேந்திப்
 20 பிறதொழின ...ம் பின்பின் றொடரச்
 செறிவினைப் பொலிந்த செம்பூங் கண்ணியர்
 ஈரமை வெட்சி யிதழ்புனை கோதையர்
 தாரார் முடியர் தகைகெழு மார்பினர்
 மாவுங் களிறு மணியணி வேசரி

- 25 காவு நிறையக் கரைநெரி பீண்டி
வேலாற்று மொய்ப்பனின் விரைமல ரம்பினோன்
போலாற்று முன்பிற் புனைகழன் மைந்தரொடு
தாரணி மைந்தர் தவப்பயன் சான்மெனக்
காரணி கூந்தல் கயற்கட் கவிரிதழ்
- 30 வாரணி கொம்மை வகையமை மேகலை
ஏரணி யிலங்கெயிற் றின்னகையவர்
சீரணி வையைக் கணிகொல்லோ வையைதன்
நீரணி நீத்த மிவர்க்கணி கொல்லெனத்
தேருநர் தேருங்காற் றேர்தற் கரிதுகாண்
- 35 தீரமும் வையையுஞ் சேர்கின்ற கண்கவின்

திருமருத முன்துறைக் காட்சிகள்

- மண்கணை முழவி னின்க ணிமிழ்விற்
கெதிர்வ பொருவி.....மேறுமா றிமிழ்ப்பக்
கவர்தொடை நல்யா ழிமிழக் காவிற்
புகர்வரி வண்டினம் பூஞ்சினை யமிர
- 40 ஊதுசீர்த் தீங்குழ லியம்ப மலர்மிசைத்
தாதூது தும்பி தவிர்பல வியம்ப
.....துடிச்சீர் நடத்த வளிநடன்
மெல்லிணர்ப் பூங்கொடி மேவர நுடங்க
ஆங்கவை தத்தந் தொழின்மாறு கொள்ளும்
- 45 தீம்புனல் வையைத் திருமருத முன்றுறையாற்
கோடுளர் குரற்பொலி யொலிதுய லிருங்கூந்தல்
..... புதைதீர் நெடுமென்
தோடாழ்பு தழைமலர் துவளா வல்லியின்
நீடாழ்பு தோக்கை நித்தில வரிச்சிலம்பு,
*
... ..

விளங்குகின்ற வாளுடைய வேந்தன் போர்க்களத்தே
வெட்டி வீழ்த்திய யானைப் பிணங்கள் போல முகிற் கூட்டங்கள்
நெருங்கின. அரசனைக் கொன்று போரை வென்ற பெரிய
வேந்தனது வெற்றி முரசு அதிர்வது போல முழக்கத்தோடு இடி

* இப்பகுதியிலுள்ள பாடல் பகுதி கிடைக்கப் பெறவில்லை, ஆசிரியர் பெயரும் தெரியவில்லை.

இடித்தது. பகைவரை வருத்து கின்ற அவன் படை வில்லை வளைத்து விசையோடு சொரியும் அம்பு போல துமிகள் நெருங்கிச் சிதறின. கண்ணைப் பகட்டுகின்ற வேகத்தை உடைய மின்னல் மின்னிற்று. அவன் கொடை போல வானம் மழையைப் பொழிந்தது. மழையால் எழுந்த வெள்ளம் நிலத்தில் வந்து கூடி அரசனின் படை போற்பரந்தது; ஊக்கத்தோடு எவ்விடங்களிலும் பரந்து வைக்கோற் போருடைய வயல்களிற் புகுந்தது.

வையை வரவின் கண் கூடலிலுள்ளார் புதுப் புனலாடுதற்கு எழுந்தனர். மணமுரசு ஒலித்தது. அழகிய பெண்கள் பாக்கு, புகை, சாந்து எறிவன, எக்குவன முதலிய நீர் விளையாட்டுக்குரிய வற்றையும், அழகிய ஆபரணங்கள், பூத்தொழிலுடைய ஆடை முதலியவற்றையும் ஏந்தி ஆயத்தார் பின் தொடரக் கூட்டங் கூட்டமாக முற்பட்டுச் சென்றனர்.

செறிந்த வினை பொலிந்த பூங்கண்ணி சூடியோரும், குளிர்ச்சி யுடைய வெட்சியின் இதழ் புனைந்த கோதையரும், தாரணிந்த முடியின ரும், அழகிய மார்பினரும், ஊர்ந்து வந்த குதிரையும், யானையும், மணி கட்டிய கோவேறு கழுதைகளும் காவின் கண் நிறைந்தன.

வேற் போரைச் செய்யும் வலியினையுடை முருகனைப் போல ஆற்றலோடு கூடிய வலியினையும், புனைந்த கழலினையு முடைய மைந்தர் நாற்ற முடைய மலர் அம்பினோனாகிய காமனைப் போலத் தாரையும் அழகையு முடையராயிருந்தனர். அவர்களைக் கண்டோர் இவர் தவப்பயன் மிகப் பெரிதென்று கூறினர்.

இளம் மங்கையர், முகில் போன்று அழகிய கூந்தலும், கயல் போன்ற கண்ணும், முருக்கின் பூவை ஒத்த இதழும், கச்சணிந்த இள முலையும், வகைவகையாகக் கோத்த எண் கோவை மணி முதலியவும், அழகிய இலங்குகின்ற பற்கள் தோன்றச் சிரிக்கின்ற இனிய நகையும் உடையராயிருந்தனர்.

இவ்விருதிறத்தாரையும் கரையையும் வையையும் நோக்கு கின்ற அழகு காண்டற்கு இனிது. ஓசையுடைய முழுவின் இனிய கண்ணின் ஒலிக்கு எதிரே விண்ணின் கண் இடியேறு மாறி

மாறி முழங்கிற்று. விரும்பப்படும் பாலையாழின் ஒலிக்கு மாறாகப் புகர்நிறமும், வரியுமுடைய வண்டினம்பூங்கொம்பர்களினிடையே பாடின. ஊதுகின்ற நல்ல இனிய குழலுக்கு மாறாக மலரிடத்திற் தாதுதும் உயர்ந்த சாதி வண்டினங்கள் பாடின. தாள அறுதிக்கு ஆடுகின்ற விறலி யரின் ஆடலை ஒப்ப பூங்கொத்துக்களுடைய மெல்லிய கொடிகள் காற்றுக்கு அசைந்தன. இனிய புனல் உடைய அழகிய மருத முன்றுறை யிடத்து இவ்வாறு ஒன்றோடு ஒன்றுமாறு கொள்ளும்.

பூங்கொத்துகள் பொலிந்த தழைத்து அசைகின்ற கரிய கூந்தலை யுடைய மகளிர் தங்கள் கணவரின் தோளிற் சாய்ந்து தழையும் மலரும் துவளுகின்ற கொடிகள் போலாயினர்.

பரிபாடல் தீரட்டு

1. திருமால்

இருந்தையூர் அமர்ந்த இறைவனது அடி பரவுதல்

வானா ரெழிலி மழைவள நந்தத்
 தேனார் சிமைய மலையி னிழிதந்து
 நான்மாடக் கூட லெதிர்கொள்ள வானா
 மருந்தாகுந் தீநீர் மலிதுறை மேய
 5 இருந்தையூ ரமர்ந்த செல்வனின்
 திருந்தடி தலையுறப் பரவுதுந் தொழுது

(இது தரவு)

இருந்தையூரின் சிறப்புக்கள் மலை, குளம், வயல்
 ஆகியவற்றின் வளம்

ஒருசார், அணிமலர் வேங்கை மராஅ மகிழும்
 பிணிநெகிழ் பிண்டி நிவந்துசேர் போங்கி
 மணிநிறங் கொண்ட மலை;
 10 ஒருசார், தண்ணறுந் தாமரைப் பூவி னிடையிடை
 வண்ண வரியிதழ்ப் போதின்வாய் வண்டார்ப்ப
 விண்வீற் றிருக்குங் கயமீன் விரிதகையிற்
 கண்வீற் றிருக்குங் கயம்;
 ஒருசார், சாறுகொ ளோதத் திசையொடு மாறுந்
 15 றுழவி னோதை பயின்றறி விழந்து
 திரிநரு மார்த்து நடுநரு மீண்டித்
 திருநயத் தக்க வயல்;

அந்தணர் இருக்கை

ஒருசார், அறத்தொடு வேதம் புணர்தவ முற்றி
 விறற்புகழ் நிற்ப விளங்கி கேள்வித்

- 20 திறத்திற் றிரிவில்லா வந்தண றீண்டி
அறத்திற் றிரியா பதி;

(இவை நான்கும் கொச்சகம்)

வணிகரும் உழவர்களும் வாழும் தெருக்கள்

- ஆங்கொருசார், உண்ணுவ பூசுவ பூண்ப வுடுப்பவை
மண்ணுவ மணிபொன் மலைய கடல
பண்ணிய மாசறு பயந்தரு காருகப்
25 புண்ணிய வணிகர் புனைமறு கொருசார்
விளைவதை வினையெவன் மென்புல வன்புலக்
களம ருழவர் கடிமறுகு பிறசார்
ஆங்க, அனையவை நல்ல நனிகூடு மின்பம்
இயல்கொள நண்ணி யவை;

(இது கொண்டு நிலை)

**ஆதிசேடனது திருக்கோயிலில் மைந்தரும்
மகளிரும் வழிபடுதல்**

- 30 வண்டு பொரேரென வெழு
வண்டு பொரேரென வெழும்
கடிப்புரு வேரிக் கதவயிற் றோட்டிக்
கடிப்பிரு காதிற் கனங்குழை தொடர
35 ஊர்களிற் றன்ன செம்ம லோரும்
வாயிருள் பனிச்சை வரிசிலைப் புருவத்
தொளியிழை யொதுங்கிய வொண்ணுத லோரும்
புலத்தோ டளவிய புகழணிந் தோரும்
நலத்தோ டளவிய நாணணிந் தோரும்
40 விடையோ டிகலிய விறனடை யோரும்
நடைமட மேவிய நாணணிந் தோரும்
கடனிரை திரையிற் கருநரை யோரும்
மடையர் குடையர் புகையர்பூ வேந்தி
45 இடையொழி வின்றி யடியுறையா றீண்டி
விளைந்தார் வினையின் விழுப்பயன் றுய்க்கும்
துளங்கா விழுச்சீர்த் துறக்கம் புரையும்

இருகே முத்தி யணிந்த வெருத்தின்
வரைகெழு செல்வ னகர்;

பூமுடி நாகர் கோயிலில் எழும் ஓசைகள் முதலியன

- 50 வண்டொடு தும்பியும் வண்டொடை யாழார்ப்ப
விண்ட கடகரி மேகமொ டதிரத்
தண்டா வருவியொ டிருமுழ வார்ப்ப
அரியுண்ட கண்ணாரொ டாடவர் கூடிப்
புரிவுண்ட பாடலொ டாடலுந் தோன்றச்
- 55 சூடு நறவொடு காமமுகிழ் விரியச்
சூடா நறவொடு காமம் விரும்ப
இனைய பிறவு மிவைபோல் வனவும்
அனையவை யெல்லா மியையும் புனையழைப்
பூமுடி நாகர் நகர்;

(இவையும் கொச்சகம்)

**குளவாய் அமர்ந்தான் நகரில் மகளிரும் மைந்தரும்
வணங்கிப் பேறு பெறுதல்**

- 60 மணிமரு டகைவகை நெறிசெறி யொலிபொலி
அவிர்நிமிர் புகழ்சூந்தற்
பிணிநெகிழ் துளையின தெளியொளி திகழ்க்குகிழ்
தெரியரி மதுமகிழ் பரிமலர்மகிழுண்கண் வாணுதலோர்
மணிமயிற் றொழிலெழி லிகன்மலி திகழ்பிறி
திகழ்க்குங் கடாக்களிற் றண்ண லவரோ
டணிமிக வந்திறைஞ்ச வல்லிகப்பப் பிணிநீங்க
நல்லவை யெல்லா மியைதருந் தொல்சீர்
வரைவாய் தழுவிய கல்சேர் கிடக்கைக்
குளவா யமர்ந்தா னகர்;

(இது முடுகியல்)

ஆதிசேடனின் சிறப்புக்களைப் போற்றுதல்

- திகழொளி முந்நீர் கடைந்தக்கால் வெற்புத்
65 திகழ்பெழ வாங்கித்தஞ் சீர்ச்சிரத் தேற்றி
மகர மறிகடல் வைத்து நிறுத்துப்

- புகழ்சால் சிறப்பி னிருதிறத் தோர்க்கும்
 அமுது கடைய விருவயி னாணாகி
 மிகாஅ விருவட மாழியான் வாங்க
 70 உகாஅ வலியி னொரு தோழங் காலம்
 அறாஅ தணிந்தாருந் தாம்;
 மிகாஅ மறலிய மேவலி யெல்லாம்
 புகாஅவெதிர் பூண்டாருந் தாம்;
 மணிபுரை மாமலை ஞாறிய ஞாலம்
 75 அணிபோற் பொறுத்தாருந் தாஅம் பணிவில்சீர்ச்
 செல்விடைப் பாகன் றிரிபுரஞ் செற்றுழிக்
 கல்லுயர் சென்னி யமயவி னானாகித்
 தொல்புகழ் தந்தாருந் தாம்;

(இவையும் கொச்சகம்)

விண்ணப்பம்

- அணங்குடை யருந்தலை யாயிரம் விரித்த
 80 கணங்கொள் சுற்றத் தண்ணலை வணங்கி
 நல்லடி யேத்திநிற் பரவுதும்
 எல்லேம் பிரியற்கெஞ் சுற்றமொ டொருங்கே.

(என்பது ஆசிரியச் சுரிதகம்)

1. திருமால்

வானிடத்து ஆர்க்கின்ற முகில் மழை வளம் பெருகும்படி
 தேன் கூடு பொருந்திய மலையிடத்தே படியும். அம்மழைநீர்
 நான்மாடக் கூடலிலுள்ளார் எதிர்கொண்டு ஆடித் தம்
 வினையைப் போக்குவதற்கு மருந்தாகத் துறையிடத்தே
 பொலியும். இவ்வகையான துறையுடைய இருந்தை யூரிடத்து
 அமர்ந்த செல்வ! அடியேங்களது தலைமீது நின் பாதங்கள்
 பொருந்தும்படி வணங்குகின்றேம்.

ஒருபக்கத்தே அழகிய மலருடைய வேங்கையும், கடம்பும்
 மகிழும் முறுக்கவிழ்ந்த மலருடைய அசோகும் உலர்ந்து செறிந்து
 பொங்குதலால் நீல நிறங்கொண்ட மலை விளங்கும். ஒரு
 பக்கத்தே, தண்ணிய நறிய தாமரைப் பூவின் அழகிய நிரையாகிய

இதழ்களிடத்து வண்டுகள் ஊதுதலின் விண்ணில் வான்மீன் பரந்த தோற்றமுடைய தடாகம் அழகு செய்யும். ஒரு பக்கத்தே விழா எடுக்கும் ஓசைக்கு மாறாக, எழும் உழவர் உழும் ஓசையைக் கேட்டு செவிடு பட்டுத் திரிந்து நாற்று நடுவோர் கூட்டமாக நிற்கும் செல்வம் மிகுந்த வயல்கள் பரந்து கிடக்கும். ஒரு பக்கத்தே, அறம்புரிதலோடு வேதம் ஓதும் தவம் முதிர்ந்து உயர்ந்த புகழுடையராயும், தெளிந்த அறிவுடையராயும் ஒழுக்கத்திற் குறைவில்லாதவருமாயுள்ள அந்தணர் கூட்டமாக வாழும் மனைகள் பொலியும்.

ஒருபக்கத்தே, உண்பனவும், பூசுவனவும் அணிவனவும், உடுப் பனவும் அலங்கரிக்கும் மணியும் பொன்னும் மலைபடு கடல்படு திரவியமும் ஆகிய பண்டங்களையும் - குற்றந் தீர்ந்த பயனைத் தருகின்ற நெசவுப் பொருட்களையும் வைத்து வியாபாரஞ் செய்யும் கடைவீதிகள் விளங்கும். ஒரு பக்கத்தே வன்புல மென்புலன்களை விளைவிக்கின்ற உழவரும், அவர் கீழ்க் குடிகளாகிய களமர்வாழும் வீதிகளிருக்கும், பிறபக்கங்களில் இவை போன்றனவும் காட்சிக்கு இன்பம் அளிக்கும் நல்ல அழகிய வீதிகளும் விளங்கும்.

கைவளை ஒலிக்க வண்டு பொரேரென்று எழுகின்ற மிகுந்த தேன் வடியும் பூக்களை வேய்ந்த கூந்தலும், குழை அணிந்த காதுமும், குண்டலத் தின் ஒளிபட்டு விளங்குகின்ற நெற்றியும் ஊருகின்றதும் தோட்டியால் அடக்கப்படுவதுமாகிய யானையை ஒத்த மைந்தரும், பின்னி முடித்த கூந்தலும் வரிந்து கட்டிய வில்போன்ற புருவமும் விளங்குகின்ற ஆபரண மும் ஒடுங்கி விளங்குகின்ற நெற்றியும் அழகும் நாணும் உடையோரு மாகிய அழகிய மகளிரும் நின்கோயிலிடத்தே கூடுவர். இன்னும் இடபத்தை ஒத்த நடையுடையோரும் மிருதுவான நடையுடையோரும் கடலின் நிரைத்த திரையும் நுரையும் போன்று கருநரையினரும் விளங்கு கின்ற சந்திரனின் கதிர்போன்று அறநரைத் தோரும் சமைத்தற்குரியனவும் குடையும் புகையும் பூவும் ஏந்தி இடையே ஈவு இன்றி நின் பாதங்களை வணங்குதற்கு நெருங்கிக் கூடுவர். அவ்விடத்திற் கூடுதலாகிய வினையின் விளைவைப் பெற்றவர் வினையின் பெரிய பயன் நுகரும் அசைவில்லாத

பெரிய சிறப்புடைய சுவர்க்கத்தை ஒத்தது, விளங்குகின்ற பெரிய சிகரமுடைய மலையிடத்து வீற்றிருக்கும் திருமாலின் கோயில்.

வண்டும் தும்பியும் இனிய நரம்புடைய யாமோடு ஆர்த்தன. உயர்ந்த மதமுடைய யானைகள் மேகத்தோடு ஆர்த்தன. நிறைந்த அருவிகளோடு பெரிய முழவுகள் ஆர்த்தன. செவ்வரி பரந்த கண்ணுடைய மகளிரோடு ஆடவர் கூடி விருப்ப மிகுந்த பாடலும் ஆடலும் புரிந்தனர். காம பானத்தோடு காம மகிழ்ச்சி மலர்ந்தது. சிவந்த நறவமல ரோடு கண்கள் சிவந்து காம விருப்பம் மிகுந்தது. நின்னுடைய மலை யிடத்தே ஆபரணங்களணிந் தோரும் பூச்சூடிய முடியுடையோருமாகிய நாகரது நகர் போல இவையும் இவை போன்றன பிறவும் பொருந்தும்.

நீலமணி போன்ற தன்மையைப் பெற்றுச் சுருண்டு தழைத்து நீண்டு விளங்குகின்ற புகழ்ப்படும் கூந்தலிடத்துச் சூடிய முறுக்க விழ்ந்த மலர்களின் தெளிந்த விளக்கமும், விளக்கமுடைய வண்டுகள் தேனை நுகரும் மலரின் அழகை உண்ட கண்ணும் ஒளரிய நெற்றியுமுடைய மகளிர், நீல மயிலின் நடையோடு மாறுபட்ட கடிய ஆண்யானையின் நடையுடைய மைந்தரோடு எல்லா அழகும் பொருந்திய பழைய புகழ் பொருந்திய மலையிடத்தே அதற்கேற்ப அமர்ந்தவனது கோயிலிடத்து வந்து விரைவிற் றமது துன்பம் நீங்க வழிபடுவர்.

விளங்குகின்ற பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்து சேடன் மாமேரு மலை விளங்க அதனைப் பிடுங்கி அழகிய சிரசில் வைத்து மீன் துள்ளு கின்ற கடலிடத்தே நாட்டினான். நாட்டித் தான். தேவர் அசுரர் என்னும் இருதிறத்தோர்க்கும் அமுதுகடைய இரண்டு பக்கத்துக்கும் கடைக யிறாயினான். கடைகயிறாகிய பெரிய வடத்தைத் திருமால் கடைய ஒரு தோழங்காலம் வலி குன்றாது கிடந்தான். அவன் இயமனின் பெரிய வலியை ஒத்த வலிமையைப் பூண் டோன்; அழகிய பணிவில்லாத வலிய இடப வாகனன் முப்புரத்தை எரித்தபோது உயர்ந்த இமய வில்லுக்கு நாணாகிப் பழைய புகழைப் பூண்டான். இத்துணைய புகழமைந்த சேடன் ஆயிரந்தலையை விரித்து இருக்கும் பாம்புகளாகிய சுற்றத்தை யுடைய கடவுளைத் துதித்து யாமும் எம் சுற்றமும் நின்னைப் பிரியா திருக்க வேண்டுமென்று வணங்குகின்றேம்.

2. வையை

வையையில் புனல் விரைந்து வருதல்

மாநிலத் தோன்றாமை மலிபெய றலைஇ
ஏமநீ ரெழில்வான மிகுத்தரும் பொழுதினான்
நாகநீண் மணிவரை நறுமலர் பலவிரைஇக்
காமரு வையை கடுகின்றே கூடல்

புதுப்புனலை விரும்பி மக்கள்
கோலம் கொண்டு செல்லுதல்

- 5 நீரணி கொண்டன்று வையை யெனவிரும்பித்
தாரணி கொண்ட வுவுகை தலைக்கூடி
ஊரணி கோல மொருவ ரொருவரிற்
சேரணி கொண்டு நிறமொன்று வெவ்வேறு
நீரணி கொண்ட நிறையணி யங்காடி
10 ஏரணி கொண்டா ரியல்

வையைத் துறையில் மன்னனும் மக்களும் கூடுதல்

- கைபுனை தாரினர் கண்ணியர்
ஐயெனு மாவிய ராடையர்
நெய்யணி கூந்தலர் பித்தையர்
மெய்யணி யானை மிசையரா யொய்யெனத்
15 தங்காச் சிறப்பிற் றளிரியலார் செல்லப்
பொங்கு புரவிப்புடைப் போவோரும் பொங்குசீர்
வையமுந் தேரு மமைப்போரு மெவ்வாயும்
பொய்யாம்போ யென்னாப் புடைகூட்டிப் போவநர்
மெய்யாப்பு மெய்யார மூடுவார் வையத்துக்
20 கூடுவா ரூட லொழிப்பா ருணர்குவார்
ஆடுவார் பாடுவா ரார்ப்பார் நகுவார்நக்
கோடுவா ரோடித் தளர்வார்போ யுற்றவரைத்

- தேடுவா ஈர்க்குத் திரிவா ரிலராகிக்
 கற்றாருங் கல்லா தவருங் கயவரும்
 25 பெற்றாரும் பெற்றாற் பிழையாத பெண்டிரும்
 பொற்றேரான் றானும் பொலம்புரிசைக் கூடலும்
 முற்றின்று வையைத் துறை;

**நீராடற் காட்சிகள் தலைவன் பரத்தைமையைத் தோழி
 குறிப்பால் உணர்த்துதல்**

- துறையாடுங் காதலர் தோள்புணை யாக
 மறையாடு வாரை யறியார் மயக்கிப்
 30 பிறையேர் நுதலிய ரெல்லாருந் தம்முன்
 நிகழு நிகழ்ச்சி யெம்பாலென் றாங்கே
 இகல்பல செல்வம் விளைத்தவட்கண் டிப்பால்
 அகல்கும் வையைத் துறை;
 காதலான் மார்பிற் கமழ்தார் புனல்வாங்கி
 35 ஏதிலாள் கூந்த லிடைக்கண்டு மற்றது
 தாதாவென் றானுக்குத் தானே புறன்றந்து
 வேய்தந்த தென்னை விளைந்தமை மற்றது
 நோதலே செய்யே னுணங்கிழையா யிச்செவ்வி
 போதலுண் டாங்கொ லறிந்து புனல்புணர்த்த
 40 தோலு பெரிதும் வியப்பு;
 கயத்தக்க பூப்பெய்த காமக் கிழமை
 நயத்தகு நல்லாளைக் கூடுமா கூடும்
 முயக்குக்குச் செவ்வி முலையு முயக்கத்து
 நீரு மவட்குத் துணைக் கண்ணி நீர்விட்டோய்
 45 நீயு மவட்குத் துணை;

குலமகளிர் உரிமை மைந்தரோடு நீராடுதல்

- பணிவி லுயர்சிறப்பிற் பஞ்சவன் கூடல்
 மணியெழின் மாமேனி முத்த முறுவல்
 அணிபவளச் செவ்வா யறங்காவற் பெண்டிர்
 மணியணிந்த தம்முரிமை மைந்தரோ டாடித்
 50 தணிவின்று வையைப் புனல்;

தலைவன் கூற்று

புனலூடு போவதோர் பூமாலை கொண்டை
 எனலூழ் வகையெய்திற் றென்றேற்றுக் கொண்ட
 புனலூடு நாடறியப் பூமாலை யப்பி
 நினைவாரை நெஞ்சிடுக்கண் செய்யுங் கனல்புடன்
 55 கூடாமு னூடல் கொடியதிறங் கூடினால்
 ஊடானோ ஓர்த்தலர்வந் தூர்ந்து;
 எனவாங்கு

பார்ப்பார் நீராடாது கரையில் நின்ற காரணம்

ஈப்பா யடுநறாக் கொண்டதிவ் யாறெனப்
 பார்ப்பா ரொழிந்தவர் படிவு;
 60 மைந்தர் மகளிர் மணவிரை தூவிறென்
 றந்தணர் தோயலராறு;
 வையைதே மேவ வழுவழுப் புற்றென
 ஐயர்வாய் பூசறா ராறு;

வையை நுரை முதலியவற்றோடு

பெருகிச் சென்ற வகை

விரைபிரை விரைநுரை கரையழி பிழியூரலூர்தரும்புனல்
 65 கரையொடு கடலிடை வரையொடு கடலிடை நிரைநிரை
 நீர் தருநுரை
 நுரையுடன் மதகுதொ றிழிதரு புனல் கரைபுரளிய
 செலுமறிகடல்
 புகுமள வளவியலிசை சிறைதணி வின்று வெள்ளமிகை
 வரைபலபுரை யுயர்கயிறணி பயிறொழில்

திருமருத முந்துறை

மணியணி யானைமிசை மைந்தரு மடவாரும்
 70 நிரைநிரை குழீஇயின ருடன்சென்று
 குருமணி யானை யியறேர்ப் பொருநன்
 திருமருத முன்றுறை முற்றங் குறுகித்
 தெரிமருதம் பாடுப பிணிகொள்யாழ்ப் பாணர்

பாடிப் பாடிப் பாய்புனல்

- 75 ஆடி யாடி யருளியவர்
 ஊடி யூடி யுணர்த்தப் புகன்று
 கூடிக் கூடி மகிழ்பு மகிழ்பு
 தேடித் தேடிச் சிதைபு சிதைபு
 சூடிச் சூடித் தொழுது தொழுது
- 80 மழுபொடு நின்ற மலிபுனல் வையை
 விழுதகை நல்லாரு மைந்தரு மாடி
 இமிழ்வது போன்றதிந் நீர்குணக்குச் சான்றீர்
 முழுவது மிச்சிலா வுண்டு;

சாந்து, பூ, முதலியவற்றால் நீர் வேறுபடுதல்

- சாந்துங் கமழ்தாருங் கோதையுஞ் சண்ணமும்
 85 கூந்தலும் பித்தையுஞ் சோர்ந்தன பூவினு மல்லாற்
 சிறிதானு நீர்நிறந் தோன்றாதில் வையையாறு
 மழைநீ ரறுகுளத்து வாய்பூசி யாடும்
 கழுநீர் மஞ்சனக் குங்குமக் கலங்கல்
 வழிநீர் விழுநீர் வன்று வையை

பாண்டியன் கூடலாரொடு வையை நீராடிய மாட்சி

- 90 வெருவரு கொல்யானை வீங்குதோண் மாறன்
 உருகெழு கூட லவரோடு வையை
 வருபுன லாடிய தன்மை பொருவுங்கால்
 இருமுந்நீர் வையம் படித்தென்னை யானூர்க்
 கொருநிலையு மாற்ற வியையா வருமரபின்
- 95 அந்தர வானியாற் றாயிரங் கண்ணினான்
 இந்திர னாடுந் தகைத்து.

2. வையை

பெரிய நிலந்தோன்றாது மிகுந்த மழை பெய்தது. உயர்ந்த வானம் மயங்கி மிகுந்த மழை பெய்தலும், உயர்ந்த கரிய நாக மலையிடத்துள்ள நறியமலர் பலவற்றின் வாசனையோடு வையை கூடலிடத்தே வேகமாக வந்தது. கூடலிலுள்ளார் வையைப் புதுப்புனலால் அழகு பெற்றதென்ற ஆட விரும்பினர். மாலை

அணிந்து மகிழ்ச்சி மிகுந்தவர்களாய் ஒன்று சேர்ந்தனர். ஊரிடத்துள்ளோர் ஒருவரைப்போல் ஒருவர் தம்மை அலங்கரித்தனர்; கடைவீதி, நிறமொன்றுபட்ட வெவ்வேறு நீர் விளையாட்டுக்குரிய மக்களால் நிறைந்தது.

கையினாற் தொடுத்த மாலையும் கண்ணியும் சூடியோரும், அழகிய நறும்புகை ஊட்டியோரும் அழகிய ஆடை உடுத்து நெய் பூசிய கூந்தலரும் ஆகிய தளிரின் இயல்பையுடைய மகளிர் யானை மிசையராய் விரைந்து சென்றனர். செருக்குடைய குதிரைகளின் மீதும், அழகிய வண்டியும் தேரு மாகியவற்றை ஊர்ந்தும் மகளிர் எவ்விடத்தும் கூட்டங் கூட்டமாக நெருங்கிச் சென்றனர். வண்டியிடத்தே உடம்பைச் சட்டையால் மறைத்துச் செல்வோராயும், கூடுவாராயும் ஊடலொழிப்போராயும், ஊடுவாராயும், ஆடுவாராயும், பாடுவாராயும், ஆரவாரஞ் செய்வாராயும், நகை ஆடுவோராயும், நகையாடி ஓடுவோராயும், ஓடித் தளர்வோராயும், உறவினரைத் தேடுவாராயும், தேடி ஊரிடத்தே திரிவோராயும், அவரைக் காணாது கற்றாரும் கல்லாதவரும் கீழ் மக்களும், பெற்றாரும், கணவரைப் பிழையாத பெண்டிரும் பொன் தேருடைய பாண்டியனது கூடலிடத்தும் வையைத் துறையிடத்தும் அளவிடற்கரியர்.

துறையாடுகின்ற தங்கணவரின் தோள் புணையாக ஆடுகின்ற பரத்தையரை, அவர் மனைவியர் மயக்கத்தால் அறியார். என்னே இந்நிகழ்ச்சி எம் முன்னே நிகழா நின்றது என பிறை ஒத்த நெற்றியுடைய அவர் மனைவியர் எல்லோரும் தங்கணவரோடு ஊடி அப்பரத்தையரைக் கண்டிப்பார். அகன்ற வையைத் துறையிடத்து ஆடும் தன் கணவனின் மாலையை நீர் கவர்ந்து அயலே நின்றாள் ஒருத்தியின் கூந்தலிற் சூடிற்று. அதனைக் கண்டு தாவென்று அவனது காதலி கேட்டாள். புனல் வலியத் தந்து என் கூந்தலை வேய்ந்தது. வருந்துகின்ற, ஆபரமணிந்தவளே அதற்கு வருந்தத் தக்கதைத் செய்யேன். இவ்வழகு போதல் உண்டு என்று அறிந்து புனல் செய்ததோ! இது பெரும் வியப்பாக யிருந்தது, என்று கூறினாள். அது கேட்ட தலைவி, மிருதுவாகிய பூத்தந்த காதற் கிழமையால், விரும்பத்தக்க நல்லவளின் அழகிடத்தே முயங்கிக் கூடும் கூட்டம் உண்டாகும். இப்புனலும் அவளுக்குத்

துணையாய் நின்றது. மாலையை நீரிடத்து விட்டோய்! நீ அவட்குத் துணையாயிரு, உயர்ந்த சிறப்புடைய பாண்டியன் அணியும் மாணிக்கம் போன்று அழகிய மேனியும், முத்துப் போன்ற எயிறும், அழகிய பவழம் போற் சிவந்த வாயும், அறக் கற்பு முடைய பெண்டிர் நவரத்தின மலை யணிந்த தமது கணவரோடு ஆடுதல் வையைப் புனலிடத்து ஒழிவின்றாகும்.

புனலின் ஊடே போகின்ற ஓர் பூ மாலையகொண்டை யிடத்த தாதல் ஊழ் வகையினால் ஆயிற்றென்று ஏற்றுக்கொள்ளும் இயல் புடைய புனலிடத்தே, பரத்தையர்க்கு நாட்டார் அறியும்படி பூமாலை யைச் சூட்டி நினைவாரின் நெஞ்சை வருத்தும் கொடுமையோடு, கூடுதலின் முன் நிகழும் ஊடல் கூடித் தீர்ந்த விடத்து, ஊர் அவரைக் கேட்டு மறுபடியும் ஊடாளோ எனும்படி வண்டுகள் மொய்க்கும்படி கள்ளு நிறைந்தது.

வண்டு மொய்க்கின்ற கள்ளையுடையது இவ்வாறெனப் பார்ப் பார் அதிற் படியாது சென்றனர். மைந்தரும் மகளிரும் மணமுடைய பொடிகளைத் தூவினரென்று அந்தணர் தோயா தொழிந்தனர்; தேன் பொருந்தியமையால் வையை நீர் வழுவழுப் புற்றதென ஐயர் ஆற்றில் வாய்ப்புசாதொழிந்தனர்.

வாசனை கலந்த ஒலிக்கின்ற நுரையோடு கரைவழியே ஊர்ந்து செல்லும் புனலும், ஊரிடத்தே வருகின்ற புனலும், மலைகளினின்று கடலுள் ஓடுகின்ற புனலும், நுரையோடு மதகுதோறும் ஓடுகின்ற புனலும் கரைபுரண்டு கடலிடத்தே செல்லும். இவ்வாறு செல்கின்ற வெள்ளத்தின் மிகுதி ஓய்வின்றாகும். மணி அணிந்த யானை மீது மைந்த ரும் மகளிரும் ஒருமித்து நிரை நிரையாகச் சென்று கூடினர். உயர்ந்த மணிகட்டி யானையுடைய நூல்வல்ல பாணன் மருதமுன்துறையின் முன்புறத்தை அடைந்து பாணரோடு பிணித்த யாழிடத்தே தெளிந்த மருதப் பண்பாடுவன். பாடிப் பாடிப் பாய்கின்ற புனலிடத்தே நீராடுவன். கணவரோடு தலைவியர் ஊடுவர்; பின் ஊடல் தீர்க்கத் தீர்ந்து கூடி மகிழ்வார்; மகிழ்ந்து ஒருவரை ஒருவர் தேடி இளைப்பார்; ஒருவரை ஒருவர் தொழுது மகிழ்வார். நீர் நிறைந்த வைகை யித்தன்மையின தாயிருந்தது. கிழக்கேயுள்ள அறிவுடையீர்!

மிகுந்த அழகுடைய மங்கையரும் மைந்தரும் ஆடி ஒலித்த இந்நீர் முழுவதும் எச்சிலாகிச் சாந்தும் கமழ்கின்ற மாலையும் சுண்ணமும் பெண்களின் கூந்தலும் ஆண்களின் பித்தையும் வாடிய பூவும் அல்லாது இவ் வையையாறு நீர் நிறந் தோன்றாது. மழை நீர் வற்றிய குளத்து வாயலம்பி ஆடிய குங்கும நிறமுடைய அழுக்கடைந்த கலங்கல் நீர் போன்றது வையை.

அச்சந்தரும் கொல்லும் யானையும் உயர்ந்த தோளுமுடைய பாண்டியன் அழகிய கூடலிடத்தவரோடு வையையின் வருகின்ற புதுப் புன லாடிய தன்மை, இப்பெரிய லோகத்தில் உவமிக்கும் பொருளில்லாத பெருமையுடைய ஆகாய கங்கையிடத்து ஆயிரங்கண்ணுடைய இந்திரன் ஆடியது போலாகும்.

3-5 வையை

3) அறவோ ருள்ளா ரருமறைகாப்ப

....
 செறுநர் விழையாச் செறிந்ததங் கேண்மை
 மறுமுறை யானு மியைக நெறிமாண்ட
 தண்வரல் வையை யெமக்கு.

இப்பகுதி “அறவோர் உள்ளார்” என்று தொடங்கும் பரிபாடலின் இறுதி என்று தெரிகின்றது. (இப்பாடற் பகுதி தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் சூ.121 பேராசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைகளில் கண்டது.)

4) மண்ணார்ந் திசைக்கு முழுவொடு கொண்டதோள்
கண்ணா துடன் வீழுங் காரிகை கண்டோர்க்குத்
தம்மொடு நிற்குமோ நெஞ்சு.

(இப்பாடற் பகுதி தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் சூ.120 பேராசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைகளில் கண்டது.)

5) முன்புற் றறியா முதற்புணர்ச்சி மொய்குழலை
இன்புற் றணிந்த வியலணியும் வன்பணியும்
நானேனுந் தொல்லை யணியென்ன நன்னுதலை
..... னந்து.

(இப்பகுதி நாற்கவிராச நம்பி அகப்பொருள் நூற்பா 129 உரையில் உள்ளது.)

6. மதுரை

- 6) உலகமொரு நிறையாத் தானோர் நிறையாப்
புலவர் புலக்கோலாற் றூக்க - உலகனைத்தும்
தான்வாட வாடாத தன்மைத்தே தென்னவன்
நான்மாடக் கூட னகர்.

(இப் பாடற்பகுதியும் பின்வரும் ஐந்து பாடற் பகுதிகளும் புறத்திரட்டில் 'நகர்' என்னும் பகுதியிற் கண்டவை. (6 முதல் 11 வரை)

புலவர்களது புலமையாகிய தராசின் ஒரு தட்டில் இவ்வுலகத்தை வைத்து, மற்றொரு தட்டிற் தன்னை வைத்து நிறுக்க உலகமுழுவதும் மிதக்கத்தான் பாரத்தினாற் தாழுந்தன்மையுடையது நான்மாடக் கூடல்.

7. மதுரை

- 7) மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப்
பூவொடு புரையுஞ் சீரூர் பூவின்
இதழகத் தனைய தெருவ மிதழகத்
தரும்பொகுட் டனைத்தே யண்ணல் கோயில்
- 5 தாதி னையர் தண்டமிழக் குடிகள்
தாதுண், பறவை யனையர் பரிசில் வாழ்நர்
பூவினுட் பிறந்தோ னாவினுட் பிறந்த
நான்மறைக் கேள்வி நவில்சூர லெடுப்ப
ஏம வின்றுயி லெழுத லல்லதை
- 10 வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலக்
கோழியி னெழாதெம் பேரூர் துயிலே.

திருமாலின் கொப்பூழில் மலர்ந்த தாமரையை ஒக்கும் அழகிய கூடல்! அப்பூவின் இதழை ஒத்தன வீதிகள். இதழகத்தே இருக்கும் காய் போன்றது பாண்டியனது அரண்மனை. தண்ணிய தமிழ்க் குடிகள் அதன் தாதை ஒப்பர். தாதை ஊதும் வண்டை

ஓப்பர் பரிசில் பெறும் புலவர். எமது ஊர், பிரமாவின் நாவிற்
பிறந்த வேதங்களை ஓதும் குரலைக் கேட்டு எழுவதல்லது,
சேரரது உறையூரையும், சோழரது வஞ்சியையும் போல கோழியின்
குரலைக் கேட்டு எழாது.

8. மதுரை

- 6) தண்டமிழ் வேலித் தமிழ்நாட் டகமெல்லாம்
நின்று நிலைஇப் புகழ்பூத்த லல்லது
குன்றுத லுண்டோ மதுரை கொடித்தேரான்
குன்றமுண் டாகு மளவு.

தண்ணிய தமிழை வேலியாகவுடைய தமிழ்நாட்டின்
இடமெல் லாம், நின்று நிலைபெற்றுப் புகழ் பெருகுதலல்லது,
மதுரையிடத்துக் கொடி கட்டிய தேரையுடைய பாண்டியனது
பரங்குன்று நிலைபெறு மட்டும் குறைவு படுதலுண்டோ?

9. மதுரை

- 9) செய்யாட் கிழைத்த திலகம்போற் சீர்க்கொப்ப
வையம் விளங்கிப் புகழ்பூத்த லல்லது
பொய்யாத லுண்டோ மதுரை புனைதேரான்
வையையுண் டாகு மளவு.

திருமகளுக்கிட்ட திலகம் போல உலகம் விளங்கும்படி புகழ்
பூத்தலல்லது, மதுரையிடத்து அலங்கரித்த தேரையுடைய
பாண்டியனது வையை உண்டாமளவும் பொய்யாதலுண்டோ?

10. மதுரை

- 10) கார்த்திகை காதிற் கனமகர குண்டலம்போற்
சீர்த்து விளங்கித் திருப்பூத்த லல்லது
கோத்தையுண் டாமோ மதுரை கொடித்தேரான்
வார்த்தையுண் டாகு மளவு.

கார்த்திகைப் பெண்களின் காதிற்றுங்கும் கனமுடைய மகரக்
குழைகளைப் போல் அழகாக விளங்கிச் செல்வம் மிகுதலல்லது
மதுரை யிற் கொடி கட்டிய தேருடைய பாண்டியனது சொல்
உள்ளளவும் வறுமை உண்டாகுமோ?

11. மதுரை

- 11) ஈவாரைக் கொண்டாடி யேற்பாரைப் பார்த்துவக்கும்
சேய்மாடக் கூடலும் செவ்வேள் பரங்குன்றும்
வாழ்வாரே வாழ்வா ரெனப்படுவார் மற்றையார்
போவாரார் புத்தே ளுலகு.

ஈவாரைப் புகழ்ந்து ஏற்பாரைப் பார்த்து மகிழும் அழகிய
மாடங் களையுடைய கூடலும் செவ்வேள் பரங்குன்றுமாகிய
இடங்களில் வாழ்வாரே புத்தேள் உலகு போவார்.

12. வையை

தெரிமாண் தமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்
பரிமா நிரையின் பரந்தன்று வையை.

இப்பாடற் பகுதியும் அடுத்து வரும் பகுதியும் மர்ரே
இராசம் பதிப்பில் கண்டவை.

இப்பாடற் குறிப்பாக அப்பதிப்பில் 'இப்பகுதி திருக்குறள்
(23) பரிமேலழகர் உரையைப் பற்றிய 'நுண்பொருள் மாலை'யால்
தெரிய வருகின்றது.

13. மதுரை

வையை வருபுனல் ஆடல் இனிதுகொல்?
செவ் வேற் கோ குன்றம் நுகர்தல் இனிதுகொல்?
வை வேல் நுதி அன்ன கண்ணார் துணையாக
எவ்வாறு செய்வாம் கொல், யாம்?' என, நாளும்,
வழி மயக்குற்று மருடல் நெடியான்
நெடு மாடக் கூடற்கு இயல்பு.

(இப்பகுதி தொல்காப்பியம் மெய்ப்பாட்டியல் 11ஆம்
சூத்திர உரையில் இளம்பூரணரால் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது
பரிபாடலைச் சார்ந்ததாகலாம் என ஆராய்ச்சியாளர்கள்
ஊகிக்கின்றனர்.)

பரிமேலழகர்

உரைச் சிறப்புப்பாயிரம்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

- கண்ணுதற் கடவு ளண்ணலங் குறுமுனி
முனைவேன் முருக னெனவிவர் முதலிய
திருந்துமொழிப் புலவ ரருந்தமி ழாய்ந்த
சங்க மென்னுந் துங்கமலி கடலுள்
- 5 அரிதி னெழுந்த பரிபாட் டமுதம்
அரசநிலை திரீஇய வளப்பருங் காலம்
கோதில் சொன்மக ணோதகக் கிடத்தலிற்
பாடிய சான்றவர் பீடுநன் குணர
மிகைபடு பொருளை நகைபடு பன்சொலிற்
- 10 றந்திடை மடுத்த கந்திதன் பிழைப்பும்
எழுதினர் பிழைப்பு மெழுத்துரு வொக்கும்
பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பும்
ஒருங்குடன் கிடந்த வொவ்வாப் பாடம்
திருந்திய காட்சியோர் செவிமுதல் வெதுப்பலிற்
- 15 சிற்றறி வினர்க்குந் தெற்றெனத் தோன்ற
மதியின் றகைப்பு விதியுளி யகற்றி
எல்லையில் சிறப்பிற் றொல்லோர் பாடிய
அணிதிகழ் பாடத்துத் துணிதரு பொருளைச்
சுருங்கிய வுரையின் விளங்கக் காட்டினன்
- 20 நீணிலங் கடந்தோன் றாடொழு மரபிற்
பரிமே லழக னுரிமையி னுணர்ந்தே.

நேரிசை வெண்பா

விரும்பி யருணீல வெற்பிமயக் குன்றின்
வரும்பரிசு புள்ளுரு மாலே - சுரும்பு
வரிபாட லின்சீர் வளர்துளவத் தோளாய்
பரிபாட லின்சீர்ப் பயன்.

¹சிவபெருமான், தலைமையுடைய அகத்தியன். கூரிய வேலுடைய குமரன் முதலிய திருந்திய தமிழ்ப் புலமையுடையார் அரிய தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்த சங்கம் என்னும் உயர்ந்த கடலுள் பரிபாடலாகிய அமுதம் அரிதாக எழுந்தது. தமிழ் அரசர்களின் தடுமாற்றத்தால் குற்ற மில்லாத தமிழ் நூல்கள் நெடுங்காலங் கற்பாரின்றிக் கிடந்தன. அந்நூல் களின் பெருமையை அறிவுடையோர் நண்குணரவும் கந்தி என்பவர் நூல்களின் இடை இடையே பாடிச் சேர்த்த பிழையும், ஏடெழுதுவோர் பொருள் தெரியாமல் எழுதிய பிழையும் பாடகர்களால் நேர்ந்த பிழையும் ஆகிய இவை திருந்திய அறிவுடையோரின் செவியை வெதுப்பலின்., சிறிது கற்றோர்க்கும் தெள்ளிதிற் பொருள் தோன்ற, அறிவின் தகைமையை விதி முறையே பெருக்கியவரும், திருமால் மரபில் வந்தாருமாகிய **பரிமேலழகர்**, அளவிடப் படாத சிறப்பொடு முன்னோர் பாடிய பாடலின் பொருளைச் சுருங்கிய பொருளில் விளக்கிக் காட்டினர்.

வண்டு பாடுகின்ற துளப மாலையணிந்த உயர்ந்த தோளாய்!
பரிபாடலின் பயன் அழகிய நீலமலை இமயக் குன்றின் மீது
வந்தாற் போல கருடன் மீது செல்லும் திருமாலே.

1. சங்கமாரம்பித்த காலத்துப் புலவர்களும் அரசனும் தமது வழிபடு கடவுள்களாகிய முருகவேள் சிவபெருமான் முதலியோரின் திருவுருவங்களைத் தம்மெதிரில் வைத்து அவர்களே கழகத்துக்குத் தலைவர் எனக் கூறினராதல் வேண்டும். இவ்வபசார வழக்கே பின் மெய்க் கதை போல் வழங்குவதாயிற்றுப் போலும்.

பாடினோரும் பாடல்களும்

ஆசிரியன் நல்லந்துவனார்	6, 8, 11, 20
இளம் பெரு வழுதியார்	15
கடுவன் இளவெயினனார்	3, 4, 5
கரும் பிள்ளைப் பூதனார்	10
கீரந்தையார்	2
குன்றம் பூதனார்	9, 18
கேசவனார்	14
நப்பண்ணனார்	19
நல்லச்சுதனார்	21
நல்லழிசியார்	16, 17
நல்லெழுநியார்	13
நல் வழுதியார்	12
மையோடக் கோவனார்	7

இசை வகுத்தோர்

கண்ணகனார்	21
கண்ணனாகனார்	5
கேசவனார்	14
நந்நாகனார்	12
நல்லச்சுதனார்	16, 17, 18, 20
நன்னாகனார்	2
நாகனார்	11
பித்தாமத்தர்	7
பெட்டனாகனார்	3, 4
மருத்துவன் நல்லச்சுதனார்	6, 8, 9, 10, 15, 19

பாடப் பெற்றவை

செவ்வேள்	5, 8, 9, 14, 17, 18, 19, 21
திருமால்	1, 2, 3, 4, 13, 15, தி. 1
மதுரை	தி. 7, 8, 9, 10, 11, 12
வையை	6, 7, 10, 11, 12, 16, 20, 22, தி. 2, 3, 4

சிறப்புப் பெயர் முதலியவை

எண்: பாடலெண்ணும் வரியும்

அ

அகரு (அகில்)	12:5
அகலிகை	19:50
அகவநர்	15:42
அகில்	10:72, 82, 12:13, 17:30, 18:53
அங்காடி	தி.2:9
அங்கி (கார்த்திகை)	11:7
அச்சிரக்கால்	18:38
அடிபவர்	8:96
அடியுறை மகளிர்	14:5
அடியோர்	8:43
அடு நறா	21:20
அண்ணல்	தி.1:80
அணங்கு	8:66, 9:2, 11:122, 12:57, தி.1:79
அணி	21:62
அத்திரி	10:16
அதிரல் அம் கண்ணி	20:81
அந்தணர்	1:13, 40, 2:57, 68, 3:14, 4:65, 6:45, 11:78, 79, 14:28, தி.1:20, 2:61
அந்தணன் (வியாழன்)	11:7
அந்தரம்	தி.2:96
அம்பலம்	18:28
அம்பா ஆடல்	11:81
அம்பி	6:75, 11:71
அம்பு	15:60
அமரர்	3:53, 5:26, 8:8, 11:35
அமரர் செல்வன்	5:51, 69
அமளி	10:34
அமிர்த பானம்	8:120
அமுது	தி. 1:68

அரக்கு	10:12
அரங்கம்	8:109
அரக்கு	16:13
அரம்	10:98
அரவம்	19:72
அரவிந்தம்	12:78
அரவு	4:42, 10:76, 20:99
அரவுரி	21:6
அரா	15:19
அரிகாற் குடு	7:27
அருச்சிப்போர்	8:108
அருவி	6:52, 53, 7:4, 17:14, 40, 20:103
அல்லி	12:78
அலர்	10:65
அலி	5:40, 6:11, 16:53
அவியா விளக்கம்	8:98
அடிணர்	3:56, 5:7, 8:8
அவை	13:15
அழல் (தீ)	6:11
அழல் (வேள்வித் தீ)	11:85
அறம்	13:55
அறம் காவற் பெண்டிர்	தி.2:48
அறவர்	8:68
அறவோர்	தி.3:1
அறி துயிலோன்	13:29
அறு முகம்	21:67
அறை (அம்மி)	10:83
அன்னச் சேவல்	3:25, 26
அன்னப் பெரும்படை	12:27
அன்னன்	5:57

ஆ

ஆசான்	2:61
-------------	------

ஆடல்	7:17, 10:56, 10:117, 16:51
ஆடல் நவின்றோர்	9:72
ஆடு (யாகப் பசு)	2:62
ஆடுவார்	7:32, 8:109, 10:117, 20:23
ஆடுவாள்	21:20
ஆடை	21:62
ஆணு	10:5
ஆதி அந்தணன்	5:22
ஆதிரை	8:6, 11:77
ஆதிரை முதல்வன்	8:6
ஆதிரை விழவு	11:77
ஆம்பல் (பேரெண்)	2:13, 3:44
ஆம்பல் (மலர்)	8:116, 10:78, 12:78, 19:75
ஆயத்தார்	16:20
ஆயிர அணர்தலை அரவு	3:59
ஆயிரம் கண்ணினான்	தி.2:96
ஆயிரம் விரித்த கவை நா	13:27-28
ஆர் எயில்	5:25
ஆர்வலர்	4:2, 70
ஆர்ப்பூண்	20:76
ஆரம் (சந்தனம்)	9:27, 12:5, 18:53
ஆரம் (முத்தாரம்)	13:11, 20:33
ஆரம் (முத்து)	16:36, 11:26
ஆரல்	9:7
ஆராதனை	6:11
ஆல் (ஆரல்)	5:43
ஆலம்	4:67
ஆழி (அணி வகை)	7:46, 9:55
ஆழி (சக்கராயுதம்)	2:19
ஆழி முதல்வன்	2:19
ஆழியான்	தி. 1:69

இ

இசை	13:14
இசையினர்	17:4
இடு புணர் வளை	12:23
இடுவளை	20:33, 20:76
இணர்	16:32
இதழ் (மாலை)	17:27

இதை	10:53
இந்திரன்	8:33, 19:50, தி.2:97
இமயக் குன்று	8:11, 12
இமயம்	1:51, 5:48
இமய வில்	தி.1:77
இயல்	18:51
இரத்தல்	9:17
இரதி	19:48
இருங்குன்றத்தான்	15:53
இருங்குன்றம் (திருமாலிருஞ் சோலைமலை)	15:14, 17, 26, 65
இருங்குன்று	15:35, 45
இரு சுடர் நேமி	19:46
இருந்தையூர்	தி. 1:5
இரு பிறப்பு இருபெயர் அந்தணர்	14:27
இரும்பு (வாள்)	7:58
இருவர் தாதை (காமன் சாமன் தந்தை- திருமால்)	1:31
இருள்	12:1
இல்லத் துணை (மகர கும்பம்) 11:8
இல்லம்	11:44
இலவம்	19:79
இலை (இலைமாலை)	6:19
இழை	10:92, 115, 12:11
இழை துகள்	10:91
இளவேனில்	6:77
இளையர்	6:27, 6:38, 10:19
இனியர்	6:27

ஈ

ஈகை	16:1, 51
ஈட்டி	5:66
ஈப் பாய் அடு நறா	தி.2:58
ஈரணி	6:28

உ

உகிர்	6:17
உடை	19:97
உண்டி	11:35
உண்ணா நறவு	10:94

உந்தி	13:52
உம்பர்	11:70
உமை	5:28
உலகு	11:34, 12:102
உவணம்	2:60, 4:42
உவடி	10:76
உவா இருள் மதி	11:37
உழவர்	7:16, 39, தி.1:27
உழவு	தி. 1:15
உழுவை	14:12

ஊ

ஊடல்	7:18, 9:22, 10:32
ஊர்	7:29, தி.8:2
ஊழி	2:4, 6, 7, 8, 9, 12, 17, 3:23

எ

எஃகு	9:79, 10:109, 21:21, 22:7
எண்ணெய்	10:91
எண்மதி	11:37
எண்மர்	3:7
எளி (கார்த்திகை)	11:2
எளி (தி)	5:34
எளிமலர்	1:6
எருமை	8:86
எருவை (பஞ்சாயக் கோரை)	18:48, 19:77
எழிலி	1:50, தி.1:1
எழுத்து நிலை மண்டபம்	19:53
என்றூழ் (சூரியன்)	19:46

ஏ

ஏவலாளன்	4:72
ஏழ் உறுமுனிவர்	5:37
ஏழ் புழை யாழ்	8:22
ஏழுலகும் ஆளி	8:64
ஏறு (இடபம்)	11:4

ஐ

ஐந்தலை உயிரிய அணங்குடை அருந்திறல் மைந்துடை ஒருவன்	1:46-47
ஐம் புழை யாழ்	8:22
ஐயர்	தி. 2:63

ஐ-இரு நூற்று மெய்ந் நயனத்தவன் (இந்திரன்)	9:9
---	-----

ஓ

ஓரு குழை ஒருவன்	1:5
ஓன்றா நடவன் (இரணியன்)	4:17

ஔ

ஔடை (நெற்றிப் பட்டம்)	21:1
ஔசனை	12:25
ஔவம்	21:28

க

கங்கை	16:36
கட்டு வடக் கழல்	12:24
கடம்படுவோர்	8:106
கடம்பு	4:67, 5:81, 14:3, 19:2, 19:104, 21:11, 50
கடம்பு அமர் செல்வன்	8:126
கடல்	5:1, 6:1, 8:31, 12:7, 15:11, 16:27, 20:1, 6, 42
கடிப்பு	தி. 1:33
கடி மரம் (கடிமரமாகிய கடம்பு)	17:3
கண்டல்	10:101
கண்ணாடி	12:20
கண்ணி	7:45, 9:45, 11:103, 12:91, 20:30
கண்ணியர்	16:50, 22:21, தி. 2:11
கணிச்சி	5:66
கணை	1:28, 22:6
கதிரோன்	20:6
கமலம் (பேரெண்)	2:14
கயம்	7:23, 16:17
கயமலர் (தாமரை)	8:114
கயமா	20:19
கய முகை (தாமரை)	8:115
கயல்	21:48, 22:29
கயில் அணி	12:18
கயிறு	8:100, 10:53
கரி	10:42, 44
கருங்கண் வெள்ளை
(சங்கருடணன்)	3:81
கரு நரையோர்	தி. 1:42
கரும்பு	7:55, 19:34, 39

கரு முகக் கணம்	19:39
கல்லகாரம்	11:103
கலம்	10:54
கலவை	7:20
கவிதை	6:8
கவிர்	22:29
கவதமன்	19:51
கழங்கு	10:107
கழல்	12:24, 13:47
கழனி	7:33
கழுநீர்	7:23, 12:78
கள்	10:65, 69, 11:28, 20:109
களம்	10:110
களமர்	தி. 1:27
களவு	6:65, 11:42
களிறு	2:33, 9:50, 10:110; 12:28, 13:36, 18:27, 20:105, 22:2, 24, தி. 1:35
களிறு (வராகம்)	13:36
கற்பு	9:16, 11:42
கறி	16:2
கன்னிமை	11:136
கன்னிமை கனியாக் கைக்கிளைக் காமம்	11:136
கன்னியர்	11:81
கனல்	1:45, 3:21
கனலி	5:67
கனி	8:54
கா	
கா	9:34, 10:72, 16:17
காஞ்சி	7:47
காதலர்	8:125, தி. 2:28
காதற் காமம்	9:14
காந்தள்	8:25, 11:20, 14:13, 18:35, 19:76
காமக் கடவுள் (வழிபடு தெய்வம்) 15:37
காமக் கணிச்சி	10:33
காமம்	10:69, 11:136
காம வதுவை	5:28

காம வேள்	18:28
காமன்	11:123, 19:48
காமன் படை	11:123
காய்	6:47
காரர்	14:1, 17, 18:32
கார்த்திகை	தி. 11:1
காருகம்	தி. 1:24
காலை	8:50, 10:1
காழ்	6:15, 12:18, 16:5
கானல்	15:11

கி

கிடைத் தேர்	6:35
கிடைமீதுவை	6:35
கிணை	8:81
கிழங்கு	6:47
கிளி	9:42

கீ

கீழோர்	17:40
--------------	-------

கு

குங்குமம்	10:81
குடாரி	5:34, 5:66, 8:100
குடை	19:87, 20:100
குடையர்	தி. 1:44
குண்டலம்	தி. 11:1
குந்தம் கொள்வார்	11:50-51
குமரன்	9:82
குயில்	15:41
குரங்கு	19:38
குரல் (மிடற்றுப் பாடல்)	17:17
குரிசில்	2:49
குருக்கத்தி	12:79
குருகு (கிரவுஞ்ச கிரி)	19:36
குருகு (குருக்கத்தி)	15:41
குருகு (பறவை)	6:76
குருகொடு பெயர் பெற்ற மால்வரை	5:9
குருதி	16:29
குரும்பை	16:21
குருவி	18:47
குல்லை	12:79

குலவரை	15:10
குவளை	11:97, 102
குவளை (பேரெண்)	2:13
குழல்	7:79, 12:40, 15:42, 17:11, 19:41, 22:40
குழை	11:96, 12:87, 15:55, 17:1, தி. 1:33
குளம்	7:3, தி. 2:88
குளம் (மார்கழி மாதம்)	11:76
குளவாய் அமர்ந்தான்	தி. 1:63
குளித்து ஆடுநர்	9:61
குறப்பிணாக் கொடி	19:95
குறவன் மகள்	8:69
குறிஞ்சிக் குன்றவர்	9:67
கூ	
கூடல் 8:29, 10:40, 112, 12:31, 17:23, 45, 19:8, 15, 20:26, 106, தி. 2:4, 26, 46, 92, தி. 12:2	
கூந்தல் (கேசி)	3:31
கூற்றம்	2:50, 3:21
கெ	
கெண்டை	16:40
கே	
கேழல்	2:16, 3:24
கேளிர்	4:54, 14:23
கை	
கைக்கிளை	11:136
கைம்மா	11:52
கைம்மான்	6:33
கைவளை	7:46
கொ	
கொங்கை வார்	9:46
கொட்டை	5:70
கொடி	9:80, 13:39, 17:6
கொடிறு	6:17
கொற்றவை	11:100
கொன்றை	8:24, 14:10
கோ	
கோகுலம் (குயில்)	9:65
கோங்கம்	19:79

கோடு	6:34
கோதை	6:46, 9:39, 47, 12:58, 16:52, தி. 2:84
கோதையர்	16:50, 17:26
கோயில்	தி. 8:4
கோல் எரி (தீபம்)	17:6
கோவலன்	3:83
கோவை	6:15
கோழி (உறையூர்)	தி. 8:10
கோழி (பறவை)	8:19, தி. 8:11
ச	
சகடம்	10:17
சங்கம் (பேரெண்)	2:13
சடை(திருவாதிரை)	11:2
சண்பகம்	11:18, 12:77
சந்தனம்	21:25
சலதாரி	9:6
சலப்படையான் (காமவேள்)	6:57
சனம்	10:9, 59
சா	
சாந்தம்	12:13, 17:2, 21:47, 22:17
சாந்து ... 4:11, 6:19, 8:97, 10:13, 92, 11:27, 12:97, 16:2, 25, 52, 17:24, தி. 2:84	
சாபம்	5:65
சாரல்	8:52
சாலினி	5:44
சாறு	6:41, 8:96
சாறு (விழா)	19:6
சாறுகொள் ஓதம் (கரும்பாலையின் ஓசை)	தி. 1:14
சி	
சிலம்பாறு	15:22
சிலம்பு	20:80
சிலை	9:53, 15:60
சிவிகை	10:17
சிவிறியர்	6:34
சிற்புகில்	10:105
சிறந்தோர் உலகம்	19:11
சீ	
சீர்	11:129, 12:42
சீர் (தூளம்)	18:43

க	
கடர் (சூரியன்)	19:100
கடர் (திங்கள்)	19:19
கடர் (விளக்கு)	18:52
கடு பொன்	21:18
கண்ணம்	தி. 2:84
கரபுன்னை	11:17, 12:80
கருங்கை	16:20, 20:104
கருதி (வேத ஒலி)	18:52
கரும்பு	7:62, 10:36, 11:127, 16:14
கவை	13:14
கற்றம்	11:47
கனை	8:16, 23, 112,
.....	9:61, 77, 14:2, 15:30,
.....	18:32, 50, 19:68, 20:101
கனை மலர்	17:38
கூ	
கூட்டு	20:30
கூடா நறவு	தி. 1:56.
கூர் (சூரபுதுமன்)	9:70, 14:18, 18:4
கூர் (தெய்வம்)	18:31, 19:23
கூர்மா	5:4
கூழி (முக படாம்)	21:14
கூள்	8:49, 55, 56,
.....	65, 71, 73, 84, 89
செ	
செங்கட்காரி (வாசுதேவன்)	3:81
செம்பஞ்சி	6:17
செம்பொருள்	4:73
செய்பாள்	தி. 10:1
செய்போள்	2:31
செயலை	15:31
செல் (உருமேறு)	13:44
செல்மரம் (தெப்பம்)	6:79
செவ்வேள்	5:13
செவி சார்த்துவோர்	8:107
செறு	16:11
சே	
சேளம்	5:54, 21:53
சேளம் குன்றம்	6:69
சேரி	6:38
சேவல் (கருடன்)	1:11, 3:60, 4:36
சேவல் ஒங்கு உயர் கொடி	4:37
சேறு (குழம்பு)	6:4
சை	
சையம்	1
சோ	
சோலை	7:11, 11:23
சோலையொடு தொடர்மொழி	
மாலிருங்குன்றம்	15:23
சூ	
சூமன்	3:21, 5:61
சூ	
சூயிறு	3:5, 22, 4:25,
.....	5:12, 11:76, 13:1, 18:26
சூலத்து உறையுள் தேவர்	3:27
சூலம்	4:28
சூழல்	12:6
செ	
செகிழம்	21:18
செமை	12:5
த	
தகரம்	12:6, 96
தடாகம்	9:77
தடாரி	12:41
தண்டம் (படை)	10:60
தண்டு	15:58
தண்ணுமை	12:41
தமிழ்	6:60, 9:25, தி. 4:1
தமிழ்க் குடிகள்	தி. 8:5
தமிழ்நாடு	தி. 9:1
தமிழ் வையை	6:60
தயிர்	16:3
தருமன்	3:8
தலைக் கண்ணி	9:36
தவப் படிவம்	5:75
தவம்	11:90, 138
தழை	6:66
தா	
தாக்கு அணங்கு	11:122
தாது உண் பறவை	தி. 8:6

தாமரை	3:13, 94, 8:13, 113,
.....	114, 116, 117, 9:4, 13:50, 15:49,
.....	21:3, தி. 1:10, தி. 8:1
தா மா இருவர்	3:8
தூர்	6:46, 65, 9:45,
.....	13:59, 17:35, தி. 2:84
தூரகை	19:19
தூரம்	12:6
தூரர்	6:31, 16:50, 19:14
தூரினர்	தி. 2:11
தூளம்	8:109, 11:129
தூள விதி	10:24-25
தூளை	7:50, 12:86, 22:10
தி	
திகிரிச் செல்வன்	13:58
திங்கள்	1:45, 3:5, 67, 4:26, 11:77
திசை காப்போர்	8:7
திதியின் சிறார்	3:6
திமில்	10:102
திரிபுரம்	தி.1:76
திரு (திருமகள்)	1:8, 39, 3:90
திருந்து நூல் எண்மர்	8:5
திருமணி (நீலமணி)	2:52, 4:6
திருமருத நீர்ப் பூந்துறை	11:30
திரு மருத முந்துறை	7:83, 22:45,
.....	தி. 2:72
திரை	10:34
திலகம்	11:99
திணை	18:47
தீ	
தீ	3:4, 63, 13:20, 19:99
து	
துகில்	7:46, 10:79,
.....	80, 12:98, 13:2, 21:58
துடி	7:28, 21:19, 64, 22:42
தும்பி	8:23, 11:132,
.....	17:12, 18:36, 21:34, 22:41
தும்பி (யானை)	19:30
தும்பி (வண்டு)	19:30
தும்பை	9:68

துருத்தி	10:30, 16:17
துழா அய்	13:60
துழா அய்க் கண்ணி	4:58
துழாய்	8:1
துளவம்	13:29
துளவு	15:54
துறக்கம்	15:16, 17, தி. 1:47
துறை	16:5
தூ	
தூ நரையோர்	தி. 1:43
தெ	
தெய்வ விழவு	17:42
தெரிமணி (கவுத்துவமணி)	1:9
தென்றல்	8:27
தென்னம் பொருப்பன்	தி. 4:1
தென்னவர்	7:6
தென்னவன்	7:48, 20:97, தி.7:3
தே	
தேம் (தேன்)	தி. 2:62
தேயா மண்டிலம் (சூரியன்)	17:32
தேர்	9:52, 17:45,
.....	19:33, 20:17, தி. 2:17
தேர் ஏறுவார்	11:51
தேர் மா	12:29
தேறல்	16:28
தேன்	16:46, 20:9
தேன் (உணவு)	16:18
தேன் (வண்டு)	16:17
தை	
தைநீர்	11:115
தைநீர் ஆடுதல்	11:91
தைநீராடல்	11:134
தொ	
தொட்டி	20:51
தொடி	4:44, 6:14, 8:39,
.....	12:90, 13:52
தோ	
தோகை	14:8
தோடு	10:115
தோழம் காலம்	தி. 1:70

தோழி 16:24
 தோள் அணி 10:115
 தோள் அணி வலயம் 13:52
 தோள் வளை 6:14, 9:55
 தோற்றம் 13:14
 தோன்றி 11:21, 14:15

ந

நடுவழி 20:104
 நத்து 10:85
 நரந்த நறு மலர் 16:15
 நரந்தம் 7:11
 நரம்பு 18:51
 நரம்பு உள்ளநர் 9:63
 நறவம் 12:80, 19:78
 நறவு 8:75, 9:63, 22:19, தி. 1:55
 நறா (கள்) 7:62, 64, 21:20
 நறா (நறவம்பூ) 7:63
 நறை (தேன்) 8:26
 நள்ளி 10:85
 நளினம் 5:12

நா

நாகம் 5:24, 12:80, தி. 2:3
 நாகம் (நாக மரம்) 12:4
 நாகர் 11:67
 நாஞ்சில் 1:5, 4:39, 15:57
 நாஞ்சிலோன் 13:33
 நாண் 5:24
 நாதர் பன்னொருவர் 8:7
 நால் எண் தேவர் 3:28
 நால் வகை ஊழி 3:80
 நாவல் அம் தண் பொழில் 5:8
 நாவாய் 10:39
 நாள் அணி 10:114
 நாற்றம் 13:14
 நான் மறை 9:12, தி. 8:8
 நான் மாடக் கூடல் தி. 1:3, தி. 7:4

நி

நித்தில அரிச் சிலம்பு 22:49
 நித்திலம் 10:115
 நித்தில மதாணி 2:30

நிரை மாடம் ஊர்குவோர் 10:27
 நிலன் 1:54, 3:4, 13:22
 நிழல் காண் மண்டிலம் 21:23
 நிறைமதி 3:52, 11:31
 நிறைமதி அலர்தரு பக்கம் 11:31

நீ

நீகான் 10:55
 நீர் 13:21
 நீர் அணி காண்போர் 10:27
 நீர் எக்குவோர் 11:57
 நீரெக்கி 10:12
 நீலம் (நீலமலர்) 11:22, 15:30
 நீலம் (மணி) 17:41

நூ

நூழில் 9:49

நெ

நெடுவேள் 3:37, 21:50
 நெய் 6:41, 16:3
 நெய்தல் 7:62, 8:74, 11:104
 நெய்தல் (பேரெண்) 2:13
 நெல் 7:27

நே

நேமி 1:55, 61, 4:9, 13:6, 9, 15:59
 நேமி (சக்கரம்) 3:94
 நேமி (சக்கர வாள் மலை) 15:3

நை

நைவளம் 18:20

ப

பகழி 10:97, 18:40
 பாங்கு (சனி) 11:7
 பஞ்சவன் தி. 2:46
 பட்டினம் 10:38
 படாகை 9:78
 படி மகன் (செவ்வாய்) 11:5
 பண்டாரம் 11:123
 பணை (மூங்கில்) 8:39
 பதின்மரும் இருவரும் 8:4
 பதினொரு கபிலர் 3:7
 பதிவத மாதர் 10:23
 பதுமம் 5:49, 8:115

பந்து	10:107
பாங்குன்றம்	8:62, 130, 19:5, 56, 21:15
பாங்குன்று	6:95, 8:11, 46, 82, 9:11, 69, 17:23, 39, 43, 21:45, தி. 12:2
பரத்தை	9:18, 19
பரத்தையர்	10:23
பரவல்	10:116
பரி	5:22, 11:60
பரிசில் வாழ்நர்	தி. 8:6
பரிபாடல்	11:137
பரிமா	தி. 4:2
பருதி (சக்கரம்)	3:89
பருதி வலவன்	3:89
பல்லவம்	19:68
பவழக் கொடி	19:98
பவழம்	14:16, 19:87
பவளம்	தி. 2:48
பவள வளை	11:101
பழிச்சுதல்	10:116
பளிதம்	10:82
பறவாப் பூவைப்பூ (காயாம்பூ)	3:74
பறை	10:7, 20:14
பனி	10:123
பனிச்சை	தி. 1:36
பனிநீர்	10:124
பனை	2:43, 4:38
பனைக் கொடியோன்	2:22
பா	
பாசறை	19:35
பாட்டியர்	10:37
பாட்டு	7:66, 18:21
பாடல்	10:56, 116, 15:43, 17:22
பாடல் பயின்றோர்	9:73
பாடினி	17:17
பாடுவார்	7:31, 8:109, 10:116
பாண்டி	10:16, 20:17
பாண்டில்	15:42
பாணர்	9:73, 17:9, தி. 2:73

பாணன்	3:86, 18:21
பாணி	8:109, 10:117
பாணிச்சீர்	8:109
பாதிரி	12:79
பாப்புப்பகை (கருடன்)	13:38
பாம்பு	4:43, 48
பாம்பு (இராகு)	11:9
பாய் தேரான்	11:61
பார்ப்பார்	8:52, தி. 2:59
பாலை	11:127
பாலை (பாலைப்பண்)	17:17
பாவை (பதுமை)	7:26
பாளை	7:34
பாற்கூடல்	13:26

பி

பிடி	6:26, 10:29, 42, 43, 47, 51, 12:27
பிண்டி	11:95, 12:88, தி. 1:8
பிணிமுகம்	5:2, 8:101, 17:49
பிணையல்	2:53
பிரமம்(பிரம வீணை)	19:40
பிருங்கலாதன்	4:12

பீ

பீலி	5:60, 21:7
------------	------------

பு

புகர் முகம்	6:25
புகை	6:11, 8:97, 10:125, 16:53, 17:6, 20:27, 22:17
புகை கெழு சாந்தம்	12:14
புகையர்	தி. 1:44
புங்கவம் ஊர்வோன்	8:2
புட் கொடி	17:48
புட்டகம் (நீரோடற்கு உரிய புடைவை) 12:17	
புணை (தெப்பம்)	6:80, 11:108
புத்தேள் உலகு	தி. 12:4
புதல்வர்	16:7
புந்தி (புதன்)	11:6
புரந்தரன்	5:56
புரவி	9:51, 11:52, 19:32,

.....	20:16, தி. 2:16
புரவியர்	19:13
புலக்கோல்	தி. 7:2
புலவர்	6:7, 126, தி. 7:2
புலவன்	3:86
புலி	20:4
புள் (கருடன்)	3:16, 17
புள் அணி பொலங் கொடி	15:56
புள் மிசைக் கொடியோன்	8:2
புள்ளின் கொடி	1:60
புள்ளும் பொறி புனை கொடி	13:4
புன்னாகம்	11:16
புனல்	6:29

பூ

பூ	3:63, 4:29, 6:11
பூங் கொடி	17:16
பூண்	4:45
பூதம்	3:66
பூந் துகில்	17:1
பூப் பால் வெண் துகில்	10:79-80
பூ முடி நாகர்	தி. 1:59
பூவன்	1:49
பூவினுள் பிறந்தோன்	தி. 8:7
பூவை (காயாம்பூ)	1:6, 13:42

பெ

பெயல்	10:1
பெரும் பக்கம்	11:34
பெரும் பெயர் இருவர் (பலதேவ வாசுதேவர்)	15:66
பெருவாரி (ஆகாய கங்கை)	9:4

பை

பைங் கண் மாஅல் (அநிருத்தன்)
.....	3:82

பொ

பொதியில் முனிவன் (அகத்தியன் என்னும் மீன்)	11:11
பொய்கை	8:93
பொருகளம்	11:60
பொருப்பன்	22:1
பொருள்	5:79

பொருள் இயல்பு	9:25
பொலங்கலம்	11:79
பொலங்கோதை	11:65
பொழில்	7:42, 8:40, 51
பொற்றேரான்	தி. 2:26
பொன்	1:10, 5:79, 12:12, 15:28, 18:19
பொன் அடர்ப் பூம்புனை	12:12
பொன் அணி	18:19
பொன் கட் பச்சை (காமன்)	3:82
பொன் புனை உடுக்கை	1:10
பொன் புனை உடுக்கையோன் 15:28

போ

போகம்	5:79
போர்வை	10:4, 11:26
பொள
பொளவம்	7:1

ம

மகர குண்டலம்	தி. 11:1
மகரம் (மகர ராசி)	11:9
மகர வலயம்	10:77
மகன்றில்	8:44
மகாஅன்	8:57
மகிழும்	தி. 1:7
மகுளி	12:41
மஞ்சை	5:64, 17:19, 48, 18:7, 21:32
மடங்கல்	3:8
மடையர்	தி. 1:44
மணி	3:64, 4:57, 5:67, 8:100, 16:6, 17:1, தி.1:60, தி.2:47
மணிமிடற்று அண்ணல்	9:7
மத்தக நித்திலம்	16:5
மத்தாரி	12:41
மத்திகை	9:46
மதகு	தி. 2:66
மதம்	10:92
மதி	11:36, 13:5

மதி உண் அரமகள்	10:78
மதியம்	11:1, 10
மதில்	8:37, 20:107
மது	11:66, 17:5
மதுரை	11:48, 12:9,
..... தி. 9:3, தி. 10:3, தி. 11:3	
மந்தி	15:38
மயில்	5:60, 6:4, 8:67,
..... 100, 9:41, 56, 64, 11:41,	
..... 15:40, 20:69, தி. 1:62	
மரன்	5:65
மராஅ	தி. 1:7
மராமலர்	15:20
மருகன்	19:57
மருதம்	8:94
மருந்து உரை இருவர்	8:5
மருப்பு	11:57
மல்லன்	3:89
மல்லிகா மாலை	11:105
மல்லிகை	12:77
மலர்	6:41, 17:1
மலர்த் துறை	11:25
மலர்மிசை முதல்வன்	8:3
மலை	5:24, 8:110
மழ புலவர்	11:88
மழைக் குரல்	8:32
மழை வளம்	தி. 1:1
மள்ளன்	3:90
மறன்	13:56
மறி	5:62, 64
மறு மிடற்று அண்ணல்	8:127
மறை	1:13, 2:57, 3:14,
..... 4:65, தி. 3:1	
மனைமாமரம்	11:19
மா	
மா	6:33, 10:16, 12:26,
..... 28, 22: 24	
மா (இலக்குமி)	1:3
மா (குதிரை)	10:14, 20, 20:18
மா (மாமர வடிவின்னான குரன்)	
..... 19:101, 21:8, 28	

மா அயோன்	3:1, 3
மா அல்	1:31, 3:60, 19:57
மா அல் மருகன்	19:57
மாடம்	10:41, 45
மாதவர்	5:38, 46, 72
மாந்தளிர்	8:38
மாந் தீம் தளிர்	10:6
மாயோன்	15:33, தி. 8:1
மாரி	4:27, 11:13
மால் இருங்குன்றம்	15:17
மாலை	5:67, 8:50, 10:1,
..... 92, 11:56, 12:24,	
..... 17:7, 36	
மாலை (பொழுது)	12:82
மாற்றோர்	4:54
மான் (குதிரை)	17:45
மான் மதச்சாந்து	16:44
மான் மறி (வள்ளி)	9:8
மி	
மிஞிறு	8:23
மிதவை	6:35
மிதுனம்	11:12
மிதுனம் (மிதுனராசி)	11:6
மின்	12:1, 13:10
மின் (மின்னல்)	18:25, 21:54
மீ	
மீன் (நட்சத்திரம்)	16:36
மு	
முகைப் பருவத்தர்	10:19
முஞ்சம்	16:8
முடி	4:44, 13:2
முத்தம்	தி. 2:47
முத்தாரம்	21:61
முத் தீ	5:42
முத்து	8:76, 16:5, 21:18
முத்துத் தொடை	6:16
முத்துநீர்	10:13
முதியர்	10:19
முதுமொழி (வேதம்)	8:9, 3:47
முந்நீர்	4:6

முரசு 4:19, 7:6, 8:30,
..... 19:45, 21:38, 22:4
முருகன் 5:50, 8:81
முருகு 8:65
முல்லை 8:76, 15:39
முழவு 7:79, 12:40, 15:43, 17:13,
..... 20:75, 22:36, தி. 5:1
முழை 8:21
முனித் துறை முதல்வியர் 11:82
முனைவர் 1:33

மூ

மூ-ஏழ் உலகம் 3:9, 13:23
மூதூர் 8:37, 12:94
மூவகை 5:25
மூன்று ஒன்பதிற்கு இருக்கை (ஒன்பது
நாள்களைக் கொண்ட மூன்று ராசிகள்)
11:3

மெ

மெய்யுறு புணர்ச்சி 9:15

மே

மேகலை 7:47, 10:10, 21:14, 22:30
மேரு 19:19

மை

மைந்தர் 8:122

மொள

மொளவல் 12:77

ய

யமன் 11:8

யா

யாழ் 3:86, 7:78, 8:22,
..... 10:56, 17:9, 18:36, 19:42, 21:35,
..... 22:38, தி. 2:73
யாழ் இசை 8:22
யாழ்ப்பாணர் தி. 2:73
யாற்று நடு 4:67
யாறு 16:27
யாணை 4:40, 8:17,
..... 19:28, 85, 20:4, தி. 2:69, 71
வ
வகுளம் 12:79

வங்கப் பாண்டி 20:17
வங்கம் 20:16
வச்சிரத்தான் 18:39
வச்சிரம் 5:52
வஞ்சி தி. 8:10
வட்டம் (நீர்கரந்த வட்டு) 21:42
வட்டம் (பாராவளை) 15:61
வட்டு 11:55, 12:68, 18:42
வடபொழில் 5:8
வடி (மாவடு) 7:58
வடு வகிர் 8:38
வண்டினம் 11:125, 16:41, 22:39
வண்டு 8:23, 36, 9:43, 44, 63,
..... 10:89, 119,
..... 120, 11:18, 14:4, 17:10, 38
..... 21:35, 46, தி. 1:11, 30, 31
வண்ணநீர் 11:55, 12:68
வண்மை 22:8
வணிகர் தி. 1:25
வயல் தி. 1:17
வரம் கொள்வோர் 8:105
வரிப்பந்து 9:47
வருடை (மேடம்) 11:5
வலம்புரி 13:44, 15:59
வலம்புரி வண்ணன் 3:88
வலையம் 20:30
வழியது 11:35
வழுதி 10:127, 19:20
வழை 12:5
வள்ளம் 10:75
வள்ளி (வள்ளி நாச்சியார்) 9:67
வள்ளி (வள்ளிப்பூ) 14:22, 21:10
வளி 3:4, 12:1, 13:19
வளை (கைவளை) 17:33
வளை (சங்கு) 1:3, 2:20, 13:9

வா

வாகுவலயம் 7:47
வாகை ஒண்பூ 14:7
வாசநறு நெய் 12:19

வாச மணத் துவர்	12:22
வாடை	17:16, 21:63
வாய்மை	17:28
வாய்மொழி (உண்மை மொழி)	9:13
வாய்மொழி (வேதம்)	1:68, 3:11, 12, 13:44, 15:63
வாய்மொழி மகன்	3:93
வாரணச் சேவல்	5:64
வாரணம்	5:59, 8:20, 19:91
வாள்வீரம்	11:19
வாளி	9:54
வாளை	7:34, 38, 10:85, 20:41
வான்	13:44, தி. 1:1, தி. 2:96
வான் ஊர்பு ஆடும் அம்பி	11:70-71
வானத்து வளம் கெழு செல்வன்	5:58-59
வானம்	5:58, 16:37
வானம் (மழை)	8:129
வானம் (மேகம்)	6:2
வானவன் மகள்	9:58
வான வில்லு	18:39
வி	
விகம்பு	1:50, 3:4, 11:1, 13:18
விடு மலர்	16:11
விடை	17:3, தி. 1:40
விடைப்பாகன்	தி. 1:76
வித்தகர்	10:24
வித்து இடு புலம்	7:35
விதியின் மக்கள்	3:6
விரவு நரையோர்	10:22
விருந்து	16:16, 17:42
விருந்து அயர்வு	17:42
வில்	5:24
வில் (தனு ராசி)	11:9
விழவு	11:78
விளையாடுவார்	10:104
விறலியர்	17:51
வெ	
வெஞ் சுடர்	3:67

வெட்சி	22:22
வெள் யாட்டு மறி	5:62
வெள் வான் விதிர்ப்போர்	11:50
வெள்ளி	11:4
வெறி	5:15
வெறு நரையோர்	10:22
வே	
வேங்கை	14:11, 15:32, 19:77
வேங்கை (புலி)	10:46
வேங்கை (மரம்)	7:12, 11:20
வேசரி	22:24
வேத மா	3:66, தி. 1:18
வேதியர்	11:84
வேய்	11:23, 14:6
வேல்	5:7, 8:66, 9:70, 18:4, 21:9, 66
வேலன்	5:15, 17:3, 19:36
வேலாற்று மொய்ப்பன் (முருகன்)	22:26
வேழப் பிணவு	10:15
வேழம் (பரணி)	11:2
வேழம் (யாளை)	21:2
வேள்	9:36
வேள்வி	2:62, 13:56, 17:28, 19:43, 88
வேள்வி முதல்வன்	5:31
வேளாளர்	20:63
வேளில்	11:12, 11:72
வை	
வையத்தோர்	5:23
வையம்	தி. 2:17
வையை	6:13, 22, 60, 70, 73, 77, 78, 82, 93, 94, 106, 7:10, 50, 60, 84, 8:51, 61, 71, 104, 10:8, 40, 11:15, 39, 43, 61, 73, 87, 92, 106, 140, 12:8, 10, 32, 75, 101, 16:19, 31, 38, 47, 55, 17:44, 20:11, 26, 42, 60, 67, 97, 111, 22:32, 35, 45, தி. 2:4, 5, 27, 33, 50, 62, 80, 87, 90, 92, தி.3.7, தி.4.2, தி.10:4
வை வால் மருப்பின் களிறு (ஆதிவராகம்)	2:33

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

அறவோர் உள்ளார்	தி. 3	நிலவரை அழுவத்தான்	15
ஆயிரம் விரித்த	1	நிறை கடல் முகந்து உராய்	6
இரு நிலம் துளங்காமை	9	பாய் இரும் பனிக் கடல்	5
ஈவாரைக் கொண்டாடி	தி. 12	புலவரை அறியாப்	15
உலகம் ஒரு நிறையா	தி. 7	போர் எதிர்ந்து ஏற்றார்	18
ஊர்ந்ததை எரி புரை	21	மண் ஆர்ந்து இசைக்கும்	தி. 5
ஐந்து இருள் அற	4	மண் மிசை அவிழ் துழாய்	8
ஒளிறு வாட் பொருப்பன்	22	மணிவரை ஊர்ந்த	13
கடல் குறைபடுத்த நீர்	20	மலை வரை மாலை	10
கரையே கைவண் தோன்றல்	16	மாஅயோயே	3
கார்த்திகை காதில்	தி. 11	மாநிலம் தோன்றாமை	தி. 2
கார் மலி கதழ்பெயல்	14	மாயோன் கொப்பூழ்	தி. 8
செய்யாட்கு இழைத்த	தி. 10	முன்பு உற்று அறியா	தி. 6
தண் தமிழ் வேலித்	தி. 9	வளி பொரு மின்னொடு	12
திரை யிரும் பனிப்பெளவம்	7	வான் ஆர் எழிலி	தி. 1
தெரி மாண் தமிழ்	தி. 4	விரிகதிர் மதியமொடு	11
தேம் படு மலர்	17	வையை வருபுனல்	தி. 13
தொல் முறை இயற்கையின்	2		

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்